

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

8. april 2020

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2018-2019

Mødeperioden fra den 2. til 5. juli 2018

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 201 af 14.6.2019.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 3. juli 2018

2020/C 118/01	Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2018 om byers rolle i Unionens institutionelle ramme (2017/2037(INI))	2
2020/C 118/02	Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2018 om 3D-printning, en udfordring på områderne immaterielle rettigheder og civilretligt erstatningsansvar (2017/2007(INI))	10
2020/C 118/03	Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2018 om krænkelse af oprindelige folks rettigheder rundt om i verden, herunder land grabbing (2017/2206(INI))	15
2020/C 118/04	Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2018 om klimadiplomati (2017/2272(INI))	32

Onsdag den 4. juli 2018

2020/C 118/05	Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af en omfattende og udvidet partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side (12543/2017 — C8-0422/2017 — 2017/0238(NLE) — 2017/2269(INI))	43

2020/C 118/06	Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side (10209/1/2012 — C8-0038/2018 — 2010/0310M(NLE))	49
2020/C 118/07	Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om hen imod en ekstern EU-strategi til bekæmpelse af tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber — de næste skridt (2017/2275(INI))	57
2020/C 118/08	Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om definitionen af SMV'er (2018/2545(RSP))	65
2020/C 118/09	Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Det Hashemitiske Kongerige Jordan om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de jordanske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0798 — 2018/2060(INI))	69
2020/C 118/10	Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Tyrkiet om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de kompetente tyrkiske myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0799 — 2018/2061(INI))	74
2020/C 118/11	Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Staten Israel om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de israelske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0806 — 2018/2062(INI))	79
2020/C 118/12	Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Tunesien om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de tunesiske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0807 — 2018/2063(INI))	84
2020/C 118/13	Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de kompetente marokkanske myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0808 — 2018/2064(INI))	89
2020/C 118/14	Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Libanesiske Republik om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de libanesiske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0805 — 2018/2065(INI))	94

2020/C 118/15	Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Arabiske Republik Egypten om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de kompetente egyptiske myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0809 — 2018/2066(INI))	99
2020/C 118/16	Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de algeriske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0811 — 2018/2067(INI))	104
Torsdag den 5. juli 2018		
2020/C 118/17	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om den politiske krise i Moldova efter underkendelsen af borgmestervalget i Chişinău (2018/2783(RSP))	109
2020/C 118/18	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om Somalia (2018/2784(RSP))	113
2020/C 118/19	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om Burundi (2018/2785(RSP))	119
2020/C 118/20	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om migrationskrisen og den humanitære situation i Venezuela og ved dets landegrænser med Colombia og Brasilien (2018/2770(RSP))	125
2020/C 118/21	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om retningslinjer til medlemsstaterne med henblik på at forhindre, at humanitær bistand kriminaliseres (2018/2769(RSP))	130
2020/C 118/22	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af EU's og USA's værn om privatlivets fred (2018/2645(RSP))	133
2020/C 118/23	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om de negative virkninger af den amerikanske lovgivning om efterrettelighed vedrørende beskatning af konti i udlandet (FATCA) for EU-borgere og navnlig såkaldte utilsigtede amerikanske borgere (2018/2646(RSP))	141
2020/C 118/24	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 med henstillinger til Kommissionen om en statut for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder (2016/2237(INL))	145

HENSTILLINGER

Europa-Parlamentet

Onsdag den 4. juli 2018

2020/C 118/25	Europa-Parlamentets henstilling af 4. juli 2018 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om forhandlingerne om en samlet aftale mellem EU og Aserbajdsjan (2017/2056(INI))	158

Torsdag den 5. juli 2018

2020/C 118/26	Europa-Parlamentets henstilling af 5. juli 2018 til Rådet om den 73. samling i De Forenede Nationers Generalforsamling (2018/2040(INI))	165

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 3. juli 2018

2020/C 118/27	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Kontoret for Luftfartssikkerhed i Afrika og Madagaskar (ASECNA) om udvikling af satellitbaseret radionavigation og om levering af tilknyttede tjenester i ASECNA's kompetenceområde til fordel for den civile luftfart (11351/2017 — C8-0018/2018 — 2017/0104(NLE))	180
2020/C 118/28	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om forlængelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Staters regering (08166/2018 — C8-0259/2018 — 2018/0067(NLE))	181
2020/C 118/29	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om forslag til Rådets forordning om oprettelse af et europæisk fællesforetagende for højtydende databehandling (COM(2018)0008 — C8-0037/2018 — 2018/0003(NLE))	182
2020/C 118/30	Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Frankrig — EGF/2017/009 FR/Air France) (COM(2018)0230 — C8-0161/2018 — 2018/2059(BUD))	208
2020/C 118/31	P8_TA(2018)0275 Program for udvikling af den europæiske forsvarsindustri ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et program for udvikling af den europæiske forsvarsindustri med henblik på at støtte konkurrenceevnen og innovationskapaciteten i EU's forsvarsindustri (COM(2017)0294 — C8-0180/2017 — 2017/0125(COD)) P8_TC1-COD(2017)0125 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 3. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om oprettelse af programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri med henblik på at støtte konkurrenceevnen og innovationskapaciteten i Unionens forsvarsindustri	213

2020/C 118/32	P8_TA(2018)0276 Integrerede landbrugsstatistikker ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integrerede landbrugsstatistikker og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1166/2008 og (EU) nr. 1337/2011 (COM(2016)0786 — C8-0514/2016 — 2016/0389(COD)) P8_TC1-COD(2016)0389 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 3. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om integrerede landbrugsstatistikker og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1166/2008 og (EU) nr. 1337/2011	215
2020/C 118/33	P8_TA(2018)0277 Indberetning om investeringsprojekter i energiinfrastruktur: ophævelse ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 256/2014 om indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i Den Europæiske Union (COM(2017)0769 — C8-0448/2017 — 2017/0347(COD)) P8_TC1-COD(2017)0347 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 3. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om ophævelse af forordning (EU) nr. 256/2014 om indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i Den Europæiske Union	216
2020/C 118/34	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift (COM(2017)0706 — C8-0441/2017 — 2017/0248(CNS))	217
Onsdag den 4. juli 2018		
2020/C 118/35	Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 4. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2017/825 for at øge finansieringsrammen for støtteprogrammet for strukturreformer og tilpasse dens overordnede målsætning (COM(2017)0825 — C8-0433/2017 — 2017/0334(COD))	237
2020/C 118/36	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om ændring af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet knyttet til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20. september 1976 (09425/2018 — C8-0276/2018 — 2015/0907(APP))	246
2020/C 118/37	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side (12543/2017 — C8-0422/2017 — 2017/0238(NLE))	247

2020/C 118/38	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side (10209/1/2012 — C8-0038/2018 — 2010/0310(NLE))	248
2020/C 118/39	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og New Zealand i henhold til artikel XXIV:6 og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Kroatiens toldtarif i tilslutning til dette lands tiltrædelse af Den Europæiske Union (10670/2017 — C8-0121/2018 — 2017/0137(NLE))	249
2020/C 118/40	Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 4. juli 2018 om udkast til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af artikel 22 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (10850/2017 — ECB/2017/18 — C8-0228/2017 — 2017/0810(COD))	250
2020/C 118/41	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer for så vidt angår visse bestemmelser om afgifter på køretøjer (COM(2017)0276 — C8-0196/2017 — 2017/0115(CNS))	257
2020/C 118/42	Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 2/2018 for regnskabsåret 2018: opførelse af overskuddet fra regnskabsåret 2017 (09325/2018 — C8-0277/2018 — 2018/2057(BUD))	262
2020/C 118/43	Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 3/2018 for regnskabsåret 2018, Sektion III — Kommissionen: Forlængelse af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet (09713/2018 — C8-0302/2018 — 2018/2072(BUD))	264

Torsdag den 5. juli 2018

2020/C 118/44	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2018 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om elektronisk udveksling med Kroatien af DNA-oplysninger (06986/2018 — C8-0164/2018 — 2018/0806(CNS))	266
2020/C 118/45	P8_TA(2018)0307 EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 og (EU) 2016/1624 (COM(2016)0731 — C8-0466/2016 — 2016/0357A(COD)) P8_TC1-COD(2016)0357A Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226	267

2020/C 118/46	P8_TA(2018)0308 EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS): Europols opgaver ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/794 med henblik på oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) (COM(2016)0731 — C8-0466/2016 — 2016/0357B(COD)) P8_TC1-COD(2016)0357B Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om ændring af forordning (EU) 2016/794 med henblik på oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)	269
2020/C 118/47	P8_TA(2018)0309 Finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002, (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013, (EU) nr. 1307/2013, (EU) nr. 1308/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014, (EU) nr. 652/2014 og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 541/2014/EU (COM(2016)0605 — C8-0372/2016 — 2016/0282A(COD)) P8_TC1-COD(2016)0282A Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/... om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012	270
2020/C 118/48	P8_TA(2018)0310 Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 (COM(2017)0352 — C8-0216/2017 — 2017/0145(COD)) P8_TC1-COD(2017)0145 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011	274
2020/C 118/49	Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om mandatet med henblik på trepartsmødet om 2019-budgetforslaget (2018/2024(BUD))	275

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2018-2019

Mødeperioden fra den 2. til 5. juli 2018

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 201 af 14.6.2019.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 3. juli 2018

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2018)0273

Byers rolle i Unionens institutionelle ramme

Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2018 om byers rolle i Unionens institutionelle ramme (2017/2037(INI))
(2020/C 118/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 5, stk. 3, og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. maj 2015 med titlen »Bedre regulering for bedre resultater — En EU-dagsorden« (COM(2015)0215),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽²⁾, særlig artikel 41,
- der henviser til Amsterdampagten om EU's dagsorden for byerne, som blev vedtaget af EU's ministre med ansvar for byanliggender den 30. maj 2016,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om den bymæssige dimension af EU's politikker ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 240/2014 af 7. januar 2014 om den europæiske adfærdskodeks for partnerskab inden for rammerne af de europæiske struktur- og investeringsfonde ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. juli 2014 med titlen »Den bymæssige dimension af EU's politikker — centrale elementer i en EU-dagsorden for byerne« (COM(2014)0490),
- der henviser til erklæringen om EU's dagsorden for byerne, som blev vedtaget af ministrene med ansvar for territorial samhørighed og byanliggender den 10. juni 2015,

⁽¹⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 82.

⁽²⁾ EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391.

⁽³⁾ EUT C 316 af 22.9.2017, s. 124.

⁽⁴⁾ EUT L 74 af 14.3.2014, s. 1.

Tirsdag den 3. juli 2018

- der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde på grundlag af Lissabontraktatens potentiale ⁽¹⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om mulige udviklingstendenser og justeringer i Den Europæiske Unions nuværende institutionelle struktur ⁽²⁾,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 24. juni 2016 om en dagsorden for byerne i EU,
  - der henviser til Leipzigchartret om bæredygtige europæiske byer, der blev vedtaget på det uformelle ministermøde om byudvikling og territorial samhørighed i Leipzig den 24.-25. maj 2007,
  - der henviser til den nye dagsorden for byer, der blev vedtaget på FN's konference om boliger og bæredygtig byudvikling (Habitat III) i Quito, Ecuador, den 20. oktober 2016,
  - der henviser til Kommissionens rapport »The State of European Cities 2016«,
  - der henviser til sin beslutning af 12. december 2017 om 2017-rapporten om unionsborgerskab: Styrkelse af borgernes rettigheder i en Union med demokratiske forandringer ⁽³⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget (A8-0203/2018),
- A. der henviser til, at man ved Maastrichttraktaten indførte Det Europæiske Regionsudvalg, og at byerne dermed — gennem deres repræsentation i udvalget — kan deltage i dettes rådgivende funktion i EU's beslutningsproces;
- B. der henviser til, at Regionsudvalget udfylder denne rolle ved at udføre en række aktiviteter med det formål at fremme dialogen og den aktive deltagelse i EU's beslutningsproces;
- C. der henviser til, at protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet giver Det Europæiske Regionsudvalg mulighed for at anlægge sag ved EU-Domstolen til prøvelse af lovgivningsmæssige retsakter, hvis nærhedsprincippet eller proportionalitetsprincippet ikke bliver overholdt i forbindelse med retsakter, hvis vedtagelse udvalget ifølge traktaten skal høre om; der henviser til, at byer dermed råder over et instrument, som kan bruges til at forsvare deres interesser i EU;
- D. der henviser til, at der bør skelnes klart mellem byernes repræsentanter som fastsat i traktaterne, som f.eks. medlemmer af Regionsudvalget, og sammenslutninger, der repræsenterer byernes interesser;
- E. der henviser til, at størstedelen af EU's befolkning (over 70 %) bor i byområder;
- F. der henviser til, at processen med at fjerne beføjelser fra territorier, hvilket ligger i globaliseringens natur, ikke fjerner behovet for netværk i europæiske byer, hvor EU-borgernes interesser opstår og forfølges;
- G. der henviser til, at hovedparten af EU's politikker og lovgivning gennemføres på lokalt og regionalt niveau, herunder i byerne, og i dag berører næsten alle politiske, økonomiske og samfundsmæssige områder;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0049.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0048.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0487.

Tirsdag den 3. juli 2018

- H. der henviser til, at EU's institutionelle opbygning er baseret på princippet om flerniveaustyring og nærhedsprincippet;
- I. der henviser til, at chartret for flerniveaustyring i Europa, som Regionsudvalget har vedtaget, henviser til den tætte sammenhæng mellem et ligeværdigt og loyalt samarbejde mellem EU, medlemsstaterne samt de regionale og lokale organer og til alle regerings- og forvaltningsniveaues ligeberettigede legitimitet og ansvar inden for deres respektive kompetenceområder;
- J. der henviser til, at Regionsudvalget oprettede netværket til overvågning af nærhedsprincippet for at lette udvekslingen af oplysninger mellem lokale og regionale myndigheder i EU og EU's institutioner om Kommissionens dokumenter og lovgivningsmæssige forslag, som har en direkte indvirkning på regionale og lokale myndigheder;
- K. der henviser til, at det i sin ovennævnte beslutning af 12. december 2017 opfordrede Kommissionen til med henblik på at styrke unionsborgerskabet og udøvelsen heraf at tilskynde lokale myndigheder til at udpege byrådsmedlemmer med ansvar for europæiske anliggender, da dette er det niveau, som er tættest på borgerne;
- L. der henviser til, at Leipzigchartret om bæredygtige europæiske byer anvender udtrykket »europæiske byer«;
- M. der henviser til, at borgmesterpagten har bidraget til udviklingen af integrerede strategier til afbødning af og tilpasning til klimaændringer, forbedring af energieffektiviteten og større anvendelse af vedvarende energi; der henviser til, at disse initiativer viser, hvordan samarbejde mellem byer og udveksling af bedste praksis kan bidrage til at nå EU's politiske mål;
- N. der henviser til, at de europæiske byer ifølge Leipzigchartret betragtes som »et værdifuldt og uerstatteligt økonomisk, socialt og kulturelt aktiv« og bør have ansvar for den territoriale samhørighed, mens en af hovedkonklusionerne i Kommissionens rapport om byer fra 2016 er, at byerne spiller en central rolle med henblik på at nå EU's vigtigste økonomiske, sociale og miljømæssige mål; der henviser til, at byerne derfor bør gives en central rolle i samhørighedspolitikken;
- O. der henviser til, at man i Leipzigchartret anerkender forpligtelsen for medlemsstaternes ansvarlige ministre til at arbejde for en afbalanceret territorial organisation baseret på en europæisk polycentrisk bystruktur og anfører, at byerne bør være de vigtigste centre for udvikling af byområder og samtidig være ansvarlige for territorial samhørighed;
- P. der henviser til, at EU's dagsorden for byerne (»Amsterdampagten«), samtidig med at den bekræfter sin fulde overholdelse af nærhedsprincippet og kompetencerne i henhold til EU-traktaterne, skaber en platform for samarbejde mellem medlemsstater, regioner, byer, Kommissionen, Parlamentet, EU's rådgivende organer og andre interesserede parter i forbindelse med partnerskaber, med henblik på at yde et uformelt bidrag til udformningen og revisionen af både kommende og eksisterende EU-lovgivning;
- Q. der henviser til, at anvendelsesområdet for EU's dagsorden for byerne navnlig omfatter en søjle om bedre regulering, der sigter mod at fokusere på en mere effektiv og sammenhængende gennemførelse af EU's politikker, lovgivning og retlige instrumenter, men ikke mod at tage initiativ til ny lovgivning;
- R. der henviser til, at Kommissionen som en del af pakken om bedre regulering opfordrer lokale myndigheder til på ad hoc-basis at deltage i territoriale konsekvensanalyser af fremtidige lovgivningsforslag;
- S. der henviser til, at Rådet i sine konklusioner af 24. juni 2016 glædede sig over Amsterdampagten og bl.a. opfordrede Kommissionen, medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder og Europa-Parlamentet til at træffe yderligere foranstaltninger i denne forbindelse, idet det opfordrede Parlamentet til med udgangspunkt i retningslinjerne fra generaldirektørerne med ansvar for byspørgsmål at tage hensyn til partnerskabernes resultater og henstillinger i forbindelse med dagsordenen for de relevante udvalg, når der drøftes relevant ny og eksisterende EU-lovgivning;

Tirsdag den 3. juli 2018

- T. der henviser til, at man i samme dagsorden for byerne opfordrer bl.a. Kommissionen til at tage hensyn til partnerskabernes resultater og henstillinger, når den udarbejder eller reviderer relevant EU-lovgivning, -instrumenter og -initiativer, og til at arbejde med myndighederne og deres repræsentative organisationer gennem de forskellige eksisterende muligheder for høringer og tilbagemeldinger, der foreligger, når den udvikler nye politik- og lovinitiativer og evaluerer eksisterende EU-strategier, -politikker og -lovgivning;
- U. der henviser til, at de nye udfordringer vedrørende sikkerhed og indvandring, demografisk ændring, ungdomsarbejdsløshed, udfordringerne i forbindelse med kvaliteten af de offentlige tjenester, adgang til ren og økonomisk overkommelig energi, naturkatastrofer og miljøbeskyttelse kræver lokale tiltag og derfor et stærkere engagement fra byerne, når de udformer og gennemfører EU-politikker;
- V. der henviser til, at de europæiske byers værdi også udspringer af, at de er hjemsted for en væsentlig del af Europas fælles kulturarv;
- W. der henviser til, at byerne svarer til det politiske niveau, som borgerne bedst kan forholde sig til, og derfor har et stort potentiale som steder, hvor borgerne kan indgå i konstruktive drøftelser, hvilket Regionsudvalgets erfaringer med organiseringen af borgerdialogerne i samarbejde med lokale og regionale partnere giver lovende udsigter til;
- X. der henviser til, at byerne på baggrund af de politiske krav, der er udsprunget af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og klimaaftalen fra Paris, har styrket deres evne til at udvikle innovative politiske løsninger og instrumenter til gavn for social, økologisk og økonomisk bæredygtighed samt retfærdige handelssystemer og stå sammen for deres gennemførelse på tværs af eksisterende formater inden for EU og internationalt;
- Y. der henviser til, at erklæringen om EU's dagsorden for byerne, som blev vedtaget af EU's ministre med ansvar for territorial samhørighed og byanliggender i juni 2015, anerkender den vigtige rolle, som Regionsudvalget, Eurocities og De Europæiske Kommuner og Regioners Råd (CEMR) har med hensyn til at give udtryk for byområdernes interesser;
- Z. der henviser til, at byerne kan gøre det muligt at udnytte potentialet for europæisk medborgerskab og styrke det ved at fremme aktivt medborgerskab som følge af anerkendelsen af, at byerne kan gennemføre formidlingsstrukturer mellem EU og dets borgere med større effektivitet;
- AA. der henviser til, at deltagelse fra byernes side i EU's politikker bidrager til øget lokalt ejerskab af EU-processer, bedre forvaltning gennem mere deltagelsesdemokrati i EU, forbedret administrativ kapacitet og en bedre kvalitet af de offentlige tjenester i hele EU, og derved bidrager til gennemførelsen af retten til god forvaltning som fastsat i artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder;
- AB. der henviser til, at det er vigtigt at involvere lokale og regionale myndigheder så tidligt som muligt i politikudformningscyklussen og at fremme deres deltagelse i gennemførelsen af territoriale konsekvensanalyser;
- AC. der henviser til, at de nuværende former for deltagelse fra byernes side fortsat er utilfredsstillende med hensyn til den ønskede indflydelse på udformningen og gennemførelsen af EU's politikker og lovgivning; der henviser til, at denne indflydelse desuden ville blive større, hvis byerne sluttede sig sammen i netværk, der bygger på fælles historiske, geografiske, demografiske, økonomiske, sociale og kulturelle ligheder;
1. bemærker, at inddragelsen af byer, forstået som byer og by- og storbyområder samt små og mellemstore byer, i beslutningsprocessen på EU-plan lettes gennem deres deltagelse i Regionsudvalget som et rådgivende organ; mener, at den nuværende institutionelle struktur giver mulighed for at fremme platforme for samarbejde mellem byerne og mellem byerne og deres repræsentative organisationer og de beslutningstagende organer på både nationalt plan og EU-plan i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde, nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

Tirsdag den 3. juli 2018

2. påpeger, at der ikke er nogen overordnet definition af, hvad der udgør en by i henseende til befolkning, areal, funktion eller omfanget af selvstyre, men kun i henseende til urbaniseringsgrad og indbyggerkoncentration, og at hver medlemsstat derfor kan og vil have en forskellig tilgang til begrebet;
3. bemærker, at EU i stigende grad styrker den bymæssige dimension i flere af sine politikker, hvilket bl.a. fremgår af konceptet »intelligente byer« (Det Europæiske Innovationspartnerskab) og af initiativer som Urban I, Urban II, bæredygtig byudvikling (artikel 7 i EFRU-forordningen ⁽¹⁾), netværket til byudvikling, nyskabende foranstaltninger i byerne, Europæisk Kulturhovedstad, Europas Miljøhovedstad og Europæisk Innovationshovedstad, borgmesterpagten og EU's dagsorden for byerne;
4. minder om, at byerne spiller en vigtig rolle i forbindelse med gennemførelsen af bestemte EU-politikker og -instrumenter, f.eks. inden for samhørighedspolitikken og de europæiske struktur- og investeringsfonde; opfordrer derfor byerne til at arbejde på en integreret måde ved at samarbejde med alle niveauer i administrationen, den private sektor og civilsamfundet i overensstemmelse med partnerskabsprincippet;
5. understreger den vigtige rolle, som byer og lokale myndigheder generelt spiller i udarbejdelsen, udformningen, finansieringen og gennemførelsen af vigtige EU-politikker, f.eks. indsatsen mod klimaændringer, gennem en bymæssig, økonomisk, social og territorial udviklingsproces, der sætter byerne i stand til at reagere på nye udfordringer og udnytte mulighederne i EU's kommende finansieringsperiode med henblik på at mobilisere de disponible ressourcer ikke blot til intelligente og bæredygtige, men også kreative byer i fremtiden; understreger i denne forbindelse også betydningen af verdensomspændende strategier og initiativer såsom FN's mål for bæredygtig udvikling og den globale borgmesterpagt;
6. understreger, at eftersom byerne har bevist, at de er i stand til effektivt at lede integrerede aktioner for bæredygtig byudvikling, bør de have en større rolle i forbindelse med gennemførelsen af alle relevante politikker;
7. understreger potentialet for at give byerne en vigtig rolle i Unionens eksterne politikker som et redskab for det offentlige diplomati, der kan bringe mennesker fra forskellige lande sammen med henblik på at tage fat på problemer, der af forskellige årsager er fraværende i de politiske dagsordener på højere niveauer, og opfordrer derfor til en bedre finansiering af de relevante EU-støttemekanismer;
8. påpeger imidlertid, at byerne i nogle tilfælde ikke har de rette værktøjer og den fornødne administrative kapacitet til at deltage i udbudsprocedurer, der kan give adgang til EU-midler; glæder sig derfor over etableringen af en one-stop-shop for byer, hvis websted og dokumenter bør være til rådighed på alle Unionens officielle sprog; opfordrer til en bedre koordinering og integrering af de instrumenter og programmer, der er tiltænkt byer i EU's forskellige politikker, gennem udpegelsen af en kommissær, som skal have det overordnede politiske ansvar på området og udstikke strategiske retningslinjer for disse politikker — i overensstemmelse med den voksende opmærksomhed, der i EU's politikker udvises over for byområder — og herved også tage hensyn til de mangeartede forskelle mellem de lokale myndigheder i Europa og deres respektive potentiale; understreger betydningen af at fremme en mere afbalanceret tilgang til byer, uanset deres størrelse, med hensyn til adgangen til de omhandlede instrumenter og programmer, navnlig ved at udvikle den rådgivende kapacitet;
9. bifalder EU's dagsorden for byerne, der er en ny model for flerniveaustyring baseret på partnerskaber, som inddrager byer i gennemgangen af eksisterende lovgivning og overvejelser om den fremtidige udformning af politikker; understreger behovet for en integreret og overordnet tilgang i den praktiske gennemførelse af den flerniveaustyring, der er fastlagt i EU's retsakter, i overensstemmelse med de grundlæggende mål for EU's politikker; bemærker den vigtige supplerende rolle i stedbaserede tilgange og bottom-up-tilgange, f.eks. i form af lokaludvikling styret af lokalsamfundet (Community-Led Local Development);

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289).

Tirsdag den 3. juli 2018

10. opfordrer til, at dagsordenen for byerne koordineres, styrkes og formaliseres; mener, at det ikke bør være en frivillig proces, og at medlemsstaterne og Kommissionen bør påtage sig et større ansvar for den og forpligte sig til nøje at undersøge og om muligt gennemføre de modtagne henstillinger;
11. opfordrer de partnerskaber, der virker inden for rammerne af dagsordenen for byerne, til hurtigt at vedtage deres henstillinger og handlingsplaner; opfordrer desuden Kommissionen til at vise, hvordan sådanne konkrete forslag bliver taget i betragtning, navnlig hvad angår bedre regulering, finansiering og viden, og til, hvor det er relevant, at indarbejde dem i fremtidige lovgivningsforslag; opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at aflægge beretning til Parlamentet om disse resultater;
12. bifalder, at samarbejdsplatforme mellem byer gør det muligt at skabe synergier for grænseoverskridende samarbejde og bedre gennemførelse af EU's politikker i praksis; mener, at EU's borgmesterpagt om klima og energi er et godt eksempel til efterfølgelse;
13. glæder sig over Kommissionens oprettelse af Urban Data-plattformen; opfordrer imidlertid Eurostat og Kommissionen til at indsamle og sammenstille mere detaljerede data, navnlig flowdata, med henblik på en effektiv tilpasning af de eksisterende politikker og en effektiv udformning af fremtidige politikker;
14. anser det for nødvendigt at styrke byernes tidlige og koordinerede inddragelse i beslutningsprocessen på EU-plan inden for rammerne af EU's nuværende institutionelle struktur, navnlig hvad angår lovgivning, der påvirker dem direkte, på en måde, der sikrer gennemsigtighed og effektivitet i politikudformning og beslutningstagning under overholdelse af medlemsstaternes respektive forfatninger; anmoder om større gennemsigtighed og inddragelse af borgerne i EU's beslutningsproces; bifalder i den forbindelse det europæiske borgerinitiativ og opfordrer til bedre fremme af dette redskab i medlemsstaterne;
15. er overbevist om, at det er nødvendigt at styrke byernes rolle i udformningen af EU's fremtidige politikker i betragteligt omfang; opfordrer derfor EU til at genoverveje indførelsen af en europæisk bypolitik, navnlig i forbindelse med langsigtede overvejelser;
16. minder om, at Regionsudvalget koordinerer Europa 2020-overvågningsplatformen (EUROPE 2020MP), hvis hovedopgave er at sikre, at der tages hensyn til byernes, regionernes og andre lokale myndigheders synspunkter i definitionen af Kommissionens strategi for økonomisk vækst og innovation;
17. anbefaler, at byerne og kommunerne får en stærkere repræsentation i EU's institutionelle rammer, også ved at overveje en styrkelse af byernes repræsentation af medlemsstaterne i Regionsudvalget, uden at indskrænke regionernes og landområdernes rolle;
18. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at mangfoldigheden i deres territoriale strukturer afspejles fuldt ud i deres forslag til udpegelse af medlemmer af Regionsudvalget, og til, hvor det er relevant, at stille forslag om udnævnelse af flere repræsentanter for det lokale niveau i Regionsudvalget;
19. understreger betydningen af sammenslutninger, der repræsenterer byer, såsom Eurocities og CEMR; støtter en konsolidering af inddragelsen af europæiske sammenslutninger, der repræsenterer de lokale myndigheders og byernes interesser i politikudformningen, såsom netværket Eurocities og CEMR m.fl., og mener, at sådanne sammenslutninger bør være centrale partnere i EU's institutioner gennem oprettelse af en permanent, struktureret mekanisme for dialog, herunder gennem Regionsudvalget, navnlig i den lovforberedende fase;
20. anbefaler, at der udarbejdes territoriale konsekvensanalyser af alle politiske foranstaltninger og al lovgivning, som vedrører det lokale plan; mener, at en dialog med repræsentative sammenslutninger fra lokale myndigheder og bymyndigheder bør sætte dem i stand til at bidrage til territoriale konsekvensanalyser, rådgive om forberedende undersøgelser i forbindelse med politikudformning og yde regelmæssig, målrettet teknisk ekspertbistand i forbindelse med gennemførelsen af EU-lovgivning på subnationalt plan; minder om, at Regionsudvalget udfører territoriale konsekvensanalyser;
21. tilskynder til større samarbejde mellem Rådet og de lokale myndigheder; opfordrer til, at byernes og regionernes og deres repræsentative sammenslutningers rådgivende rolle i Rådet styrkes, når det behandler sager, der vedrører det lokale plan;

Tirsdag den 3. juli 2018

22. mener, at byerne, bycentrene og kommunerne bør betragtes mere bredt end blot som offentlige forvaltningsstrukturer under demokratisk kontrol og bør opfattes som potentielle fora for offentlig debat og overførsel af viden og for udformningen af det politiske rum i EU uden at underminere landområdernes rolle; bemærker, at der er behov for at fastlægge de elementer, der opretholder det europæiske offentlige rum, som er karakteriseret ved grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og værdier såsom ligestilling, ikkediskriminering og retfærdighed;

23. understreger, at civilsamfundet har stor betydning for det politiske liv i EU; mener, at byerne udgør det niveau, hvor borgerne lettest kan blive involveret, idet det har en privilegeret adgang til en stor del af EU's befolkning; bemærker, at byerne dermed kan have en legitimerende rolle og kan bidrage til bevidstgørelseskampagner om EU-borgernes rettigheder;

24. minder om, at regionerne og byerne bør anerkendes som centre med en positiv rolle i udformningen af EU's strategier, hvor globale spørgsmål opstår lokalt og løses lokalt, og som bidrager til at styrke EU's system med flerniveaustyring, og at dette perspektiv har en praktisk konsekvens med hensyn til de institutionelle rammer for bottom-up- eller top-down-beslutningsprocessen i EU;

25. mener, at byernes repræsentation ikke bør begrænses til officielle repræsentanter, der deltager i forvaltnings- og høringsstrukturerne, og at byerne og landsbyerne — og ikke kun landenes og regionernes hovedstæder — kan blive centre for debat om EU's fremtid og politikker;

26. mener, at kommunerne med henblik på at blive centre for debat om EU's fremtid og politikker skal udpege et byrådsmedlem med ansvar for europæiske anliggender, og at der bør oprettes et netværk for lokale byrådsmedlemmer med et sådant mandat;

27. opfordrer til, at byerne og de lokale myndigheder får tilstrækkelig støtte til kunne at forbedre den bymæssige dimension i EU's politik;

28. anbefaler, at man udnytter potentialet i EU's byer med henblik på udformningen og gennemførelsen af EU's politikker gennem drøftelser og høringer på områder, der vedrører dem og rækker ud over bypolitik i snæver forstand;

29. fastholder, at det kun vil være muligt at nå dette mål, hvis drøftelserne og høringerne finder sted i andre byområder end de nationale eller regionale hovedstæder, som kan udgøre et let tilgængeligt forum for de borgere, som bor i nærheden, herunder i byer og landsbyer, med det hovedformål at bringe EU tættere på borgerne;

30. anerkender betydningen af at udarbejde inddragelsesmodeller, som er skræddersyet til forskellige sammenhænge og byområder af forskellig størrelse og betydning, fra europæiske hovedstæder til små og mellemstore byer;

31. mener, at Parlamentet sammen med Regionsudvalget er de naturlige fortalere for en sådan proces som nogle organer, der er i stand til at udforme de spørgsmål, som danner udgangspunkt for drøftelserne og høringerne, og drage konklusioner på grundlag af de indhentede udtalelser, synspunkter og projekter;

32. foreslår, at høringerne af borgerne tilrettelægges af Parlamentet og Regionsudvalget i samarbejde med de europæiske byråd, der anerkendes som fora for europæisk debat, og at disse fora i tæt samarbejde med medlemsstaterne primært etableres i byer, hvis område har betydning for og berører de fleste af indbyggerne i den pågældende region, så man sikrer den bredest mulige deltagelse;

33. mener endvidere, at byrådene i de byer, der anerkendes som fora for europæisk debat, bør have ansvaret for at forsyne universiteter, lokale skoler og andre uddannelsesinstitutioner samt medier, sociale organisationer og foreninger og den brede offentlighed med omfattende erfaring fra erhvervslivet og det offentlige og give dem fri og åben adgang samt mulighed for at deltage i drøftelserne og høringerne; mener, at byrådene også bør have ansvaret for at invitere repræsentanter for alle byforvaltningsniveauer, herunder mindre enheder eller partnerbyråd fra storbyregionen, og at det også vil være hensigtsmæssigt at præcisere det territoriale anvendelsesområde for en sådan forpligtelse i den aftale, der indgås mellem de relevante organer på EU-plan og byrådet i den europæiske forumby;

Tirsdag den 3. juli 2018

34. foreslår, at der oprettes et pilotprogram for 54 fora for europæisk debat — for at sikre en velafbalanceret territorial repræsentation og repræsentation af byer af forskellig størrelse — som skal afholdes i ikke-hovedstæder i medlemsstaterne, med henblik på at etablere et system med kommunale drøftelser og høringer om EU-anliggender;
35. understreger, at der er behov for udveksling af god praksis mellem europæiske byer, da nogle af dem har gennemført vellykkede programmer vedrørende migration eller klimaændringer eller innovativ byplanlægning;
36. understreger, at en konsolidering af byernes position i udformningen af EU's politikker, bl.a. i Regionsudvalget, ikke undergraver tilliden til andre myndighedsniveauer, men snarere styrker den, da den understøtter flerniveaustyringen og nærhedsprincippet baseret på bilateral tillid mellem EU, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder;
37. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Tirsdag den 3. juli 2018

P8_TA(2018)0274

3D-printning: immaterielle rettigheder og civilretligt erstatningsansvar

Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2018 om 3D-printning, en udfordring på områderne immaterielle rettigheder og civilretligt erstatningsansvar (2017/2007(INI))

(2020/C 118/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder ⁽¹⁾,
  - Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar ⁽²⁾
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg med titlen »Morgendagens verden. 3D-printere: et værktøj, der indebærer nye muligheder for den europæiske økonomi« ⁽³⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. november 2017 med titlen »Et afbalanceret system til håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder som svar på de aktuelle samfundsmæssige udfordringer« (COM(2017)0707),
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. november 2017 med titlen »Retningslinjer vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder« (COM(2017)0708),
  - der henviser til Kommissionens oplæg af 10. maj 2017 om styring af globaliseringen (COM(2017)0240),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0223/2018),
- A. der henviser til, at 3D-printning er blevet tilgængelig for offentligheden med indførelsen på markedet af 3D-printere for enkeltpersoner og fremkomsten af aktører på markedet, som tilbyder både digitale modeller og 3D-printnings-tjenester;
- B. der henviser til, at 3D-printning betragtes som en af de mest fremtrædende teknologier, hvor Europa kan spille en ledende rolle; der henviser til, at Europa-Kommissionen har anerkendt fordelene ved 3D-printning ved at sponsere 21 projekter, der er baseret på teknologien, under Horisont 2020 i perioden 2014-2016.
- C. der henviser til, at 3D-printning har været anvendt på forsøgsbasis siden 1960'erne, og at teknologien, der oprindeligt blev udviklet i USA, begyndte at vinde indpas i industrien i begyndelsen af 1980'erne;
- D. der henviser til, at markedet for 3D-printere er en sektor, som har oplevet en hurtig vækst, og at dette forventes at fortsætte i de kommende år;

⁽¹⁾ EUT L 157 af 30.4.2004, s. 45.

⁽²⁾ EFT L 210 af 7.8.1985, s. 29.

⁽³⁾ EUT C 332 af 8.10.2015, s. 36.

Tirsdag den 3. juli 2018

- E. der samtidig påpeger, at udvikling af fælles fora for 3D-printning (mere almindeligt kendt som »fablabs«) og tjenester for fjernprintning, som undertiden er knyttet til online 3D-filudveksling, gør det muligt for alle at få 3D-genstande printet, hvilket er en fordel for opfindere og projektansvarlige;
- F. der henviser til, at 3D-printning har et enormt potentiale til at ændre forsyningskæder i fremstillingssektoren, hvilket kan hjælpe Europa med at øge sit output; der henviser til, at anvendelsen af denne teknologi giver nye muligheder for udvikling og innovation i virksomhederne;
- G. der henviser til, at EU har identificeret 3D-printning som et prioriteret teknologisk område; der henviser til, at Kommissionen i sit nylige oplæg om styring af globaliseringen nævner teknologien som en af de vigtigste faktorer, der vil føre til industrielle forandringer;
- H. der henviser til, at Kommissionen har identificeret 3D-printning som et prioriteret indsatsområde, der har et stort økonomisk potentiale, især for små innovative virksomheder; der henviser til, at mange lande allerede har anerkendt 3D-printningens forandringspotentiale og er begyndt, om end på en uensartet måde, at vedtage forskellige strategier til at skabe et økonomisk og teknologisk økosystem for at fremme udviklingen heraf;
- I. der henviser til, at det i øjeblikket er fremstilling af prototyper, der tegner sig for størstedelen af produktionen inden for 3D-printning; der henviser til, at visse industrier allerede har anvendt komponenter til slutprodukter i en række år, og at markedet for komponenter til slutprodukter fortsat vokser relativt hurtigt; der henviser til, at en voksende del af 3D-produktionen i stigende grad er produkter, der er klar til brug eller klar til at blive bragt i omsætning, og ikke blot prototyper;
- J. der henviser til, at der er mange potentielle fordele ved 3D-printning for innovative virksomheder; der navnlig henviser til, at 3D-printning gør det muligt at reducere de samlede omkostninger i forbindelse med udvikling, udformning og afprøvning af nye produkter eller forbedring af eksisterende produkter;
- K. der henviser til, at brugen af 3D-printning bliver mere og mere udbredt i samfundet, især på uddannelsesområdet, i borgerfora og fora for nyetablerede virksomheder, såsom »maker spaces«, samt i den private sfære;
- L. der henviser til, at 3D-printning gradvis bliver mere enkelt og mere tilgængeligt for alle; der henviser til, at det forventes, at begrænsningerne for så vidt angår hvilke materialer, der kan bruges, hastigheden og forbruget af råvarer og energi vil blive reduceret betydeligt i løbet af kort tid;
- M. der henviser til, at de fleste af nutidens højteknologiske industrier anvender denne teknologi, at mulighederne for at anvende 3D-printning er vokset markant, at forventningerne er høje inden for mange områder såsom lægemidler (lige fra regenerativ medicin til fremstilling af proteser), luftfart, rumfart, bilindustrien, husholdningsapparater, bygge og anlæg, arkæologisk forskning, arkitektur, maskinindustri, fritidsaktiviteter og design;
- N. der henviser til, at manglende regulering har begrænset brugen af 3D-printning i vigtige industrisektorer som f.eks. luft- og rumfartsindustrien og medicinal-/dentalindustrien, og til, at regulering af anvendelsen af 3D-printere vil bidrage til at øge brugen af teknologier og give muligheder for forskning og udvikling;
- O. der henviser til, at det i ovennævnte udtalelse fra Det Europæiske og Sociale udvalgs udtalelse hedder, at Europa med den digitale revolution som løftestang under anvendelse af »de rigtige avancerede fremstillingsteknologier vil (...) kunne flytte produktionen tilbage fra regioner, hvor lønningerne er lavere, og dermed skabe incitamenter for innovation og bæredygtig vækst hjemme hos os selv«;
- P. der henviser til, at 3D-printning vil kunne reducere både transportomkostningerne og CO₂-emissionerne;

Tirsdag den 3. juli 2018

- Q. der henviser til, at 3D-printteknologien forventes at have en positiv indvirkning på skabelsen af flere nye kvalificerede arbejdspladser, der i visse tilfælde er mindre byrdefulde og mindre farlige (vedligeholdelsesteknikere, ingeniører, designere osv.), hvilket sammen med skabelsen af nye stillinger for teknikere (f.eks. 3D-printoperatører) vil føre til nye ansvarsområder og kræve, at 3D-printningsindustrien sørger for tilstrækkelig uddannelse, således at teknikerne er på samme niveau som deres kolleger i den traditionelle fremstillingsvirksomhed; der henviser til, at 3D-printteknologien også vil reducere produktions- og lageromkostningerne (lavvolumenproduktion, personaliseret produktion osv.); der imidlertid henviser til, at faldet i antallet af job i fremstillingssektoren i høj grad vil påvirke økonomien i lande med en stor lavtuddannet arbejdsstyrke;
- R. der henviser til, at den økonomiske virkning af udviklingen af 3D-industrien i medlemsstaterne endnu ikke kan fastslås nøjagtigt;
- S. der henviser til, at 3D-printning vil gøre det muligt for forbrugerne at løse problemet med indbygget forældelse, eftersom de vil være i stand til at lave reservedele til husholdningsapparater, hvis levetid bliver stadig kortere;
- T. der henviser til, at 3D-printteknologien vil kunne give anledning til en række specifikke juridiske og etiske problemer, både inden for immaterielle rettigheder, som f.eks. ophavsrettigheder, patenter, design, tredimensionale varemærker og geografiske betegnelser og inden for civilretligt erstatningsansvar, og at disse problemer også falder ind under Parlamentets Retsudvalgs ansvarsområder;
- U. der henviser til, at man med nye teknologier kan scanne genstande eller personer og skabe digitale filer, som efterfølgende kan trykkes i 3D, og til, at dette kan påvirke billedrettighederne og retten til beskyttelse af privatlivets fred;
- V. der henviser til, at 3D-printteknologien også vil kunne give anledning til bekymringer omkring sikkerhed, herunder især cybersikkerhed, navnlig for så vidt angår fremstilling af våben, sprængstoffer eller narkotika og andre farlige genstande, og at det er vigtigt at være særligt på vagt over for denne type produktion;
- W. der henviser til, at det for så vidt angår ophavsret er nyttigt at foretage en række sondringer: der bør således sondres mellem printning hjemme til privat brug og printning til erhvervsmæssig brug og mellem virksomhed til virksomhed tjenester og virksomhed til forbruger tjenester
- X. der henviser til, at det franske råd for ophavsret til litterære og kunstneriske værker (Le Conseil Supérieur de la propriété littéraire et artistique français) i en rapport om 3D-printning og ophavsrettigheder har givet udtryk for, at demokratiseringen af 3D-printning indtil videre ikke synes at forårsage massive problemer med krænkelse af ophavsrettigheder; det påpeger samtidig, at den største risiko er risikoen for forfalskning af kunstværker;
- Y. der påpeger, at de få eksempler, man kan forestille sig nu, formentlig vil blive mere komplekse, efterhånden som teknologien udvikler sig; der henviser til, at de rejser spørgsmålet om, hvad der skal gøres for at imødegå risikoen for forfalskning ved hjælp af 3D-printteknologier;
- Z. der henviser til, at 3D-printning som følge af de processer, der anvendes, fører til, hvad industrien har beskrevet som en slags fragmentering af den skabende proces, for så vidt som et arbejde kan cirkulere digitalt, før det tager fysisk form, hvilket gør det nemmere at kopiere arbejdet og gør det vanskeligere at bekæmpe forfalskning;
- AA. der henviser til, at det kan konkluderes, at juridiske eksperter er af den opfattelse, at 3D-printning ikke grundlæggende har vendt op og ned på ophavsretten, idet en skabt fil kan betragtes som et værk og i så fald skal beskyttes som et sådant; der henviser til, at den største udfordring på kort og mellemlang sigt og med henblik på at bekæmpe forfalskninger vil være i højere grad at inddrage professionelle mellemmand i beskyttelsen af ophavsretten;
- AB. der henviser til, at hvis udvikling af 3D-printning gør industriproduktion mulig, bør der tages hensyn til behovet for at anlægge kollektive søgsmål med henblik på at yde kompensation til forbrugere, som har lidt skade;

Tirsdag den 3. juli 2018

- AC. der henviser til, at konsekvenserne af 3D-printning for forbrugernes rettigheder og forbrugerlovgivningen generelt bør undersøges nøje i lyset af det direktiv, der for tiden er under forhandling, om visse aspekter af aftaler om levering af digitalt indhold;
- AD. der henviser til, at direktiv 85/374/EØF om produktansvar dækker alle kontrakter; der understreger, at Europa-Kommissionen blandt andet som følge af udviklingen inden for 3D-printning har iværksat en offentlig høring med det formål at vurdere, om dette direktiv er egnet til formålet i relation til nye teknologiske udviklinger;
- AE. der henviser til, at de almindelige ansvarsregler også omfatter formidleransvar for tjenesteydere som defineret i artiklerne 12 til 14 i e-handelsdirektivet; der henviser til, at der imidlertid bør overvejes en specifik ansvarsordning for skader, som forårsages af en genstand, der er skabt ved hjælp af 3D-printteknologi, eftersom de mange aktører og den komplicerede proces, der anvendes til at skabe det færdige produkt, ofte gør det vanskeligt for offeret at identificere den ansvarlige; der henviser til, at ansvaret kunne placeres hos skaberen eller sælgeren af 3D-filen, hos producenten af 3D-printeren, hos producenten af den software, der styrer 3D-printeren, hos leverandøren af det anvendte materiale eller hos den person, der har skabt genstanden, afhængigt af årsagen til den konstaterede mangel;
- AF. der henviser til, at for så vidt angår den specifikke anvendelse af 3D-printning i en kommerciel kontekst vil ansvarsreglerne normalt være fastsat i kontraktforholdet mellem parterne;
- AG. der henviser til, at alle elementer af additiv produktionsteknologi skal opfylde visse kriterier og være certificeret for at sikre, at det er muligt at fremstille reproducerbare kvalitetskomponenter; der henviser til, at certificering kompliceres af de mange ændringer af maskiner, materialer og processer og manglen på en database; der henviser til, at det derfor vil være nødvendigt at udvikle regler, der muliggør en hurtigere og mere omkostningseffektiv certificering af alle materialer, processer og produkter;
- AH. der henviser til 3D-printning har en rolle at spille i bestræbelserne på at nedbringe forbruget af energi og naturressourcer med henblik på at bekæmpe klimaændringer; der henviser til, at brugen af 3D-printning vil minimere affald i produktionsprocessen og forlænge levetiden for forbrugerprodukter ved at gøre det muligt at producere reservedele på forbrugerniveau;
1. understreger, at Den Europæiske Union for at foregribe problemer vedrørende civilretligt ansvar eller krænkelse af immaterielle rettigheder, som 3D-printning kunne give anledning til, måske vil være nødt til at vedtage nye lovbestemmelser og tilpasse de eksisterende bestemmelser specifikt til 3D-teknologi, navnlig under hensyntagen til afgørelser truffet af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og EU's og medlemsstaternes domstoles relevante retspraksis og efter at have gennemført en grundig konsekvensanalyse med henblik på at evaluere alle strategiske løsningsmodeller; understreger, at de lovgivningsmæssige tiltag under alle omstændigheder bør forhindre overlappning af gældende regler og tage hensyn til allerede igangværende projekter, navnlig den lovgivning om ophavsret, der i øjeblikket er gældende for 2D-printning; tilføjer, at innovation skal fremmes og ledsages af lovgivning, uden at loven bliver en hindring eller begrænsning;
2. konstaterer, at der derfor fortsat bør rettes særlig opmærksomhed mod visse spørgsmål, såsom kryptering og beskyttelse af filer, for at undgå ulovlig downloading og reproduktion af disse filer eller beskyttede genstande samt reproduktion af forbudte genstande;
3. mener, at der naturligvis bør udvises forsigtighed i forbindelse med 3D-printning, navnlig hvad angår kvaliteten af det printede produkt og de potentielle risici, det kan udgøre for brugere og forbrugere, og at det vil være hensigtsmæssigt at overveje at inkludere midler til identifikation og sporbarhed, der gør det muligt at spore produkter såvel som at lette observation af deres fremtidig e anvendelse til kommercielle og ikke-kommercielle formål; mener, at det ville være gavnligt med et tæt samarbejde mellem rettighedshavere og 3D-producenterne om udvikling af sådanne midler; mener, at dette vil bidrage til at sikre sporbarheden af genstandene og mindske varemærkeforfalskning;

Tirsdag den 3. juli 2018

4. konstaterer, at juridiske løsninger om nødvendigt kan lette kontrollen af lovlig reproduktion af tredimensionelle genstande, der er ophavsretligt beskyttet, f.eks. ved at udbydere af digitalisering og 3D-printning systematisk gør opmærksom på behovet for at respektere immaterielle rettigheder, ved lovmæssigt at begrænse antallet af private kopier af tredimensionelle genstande for at undgå ulovlige reproduktioner; understreger i denne forbindelse betydningen af elementer, der vil gøre det muligt at spore 3D-genstande; understreger, at hvis en 3D-kopi er en privatkopi, finder de nationale love, der regulerer undtagelser for privatkopiering, anvendelse, herunder spørgsmålet om kompensation eller afgift,
  5. påpeger, at der er behov for bevidstgørelse af offentligheden med henblik på at beskytte immaterielle rettigheder inden for 3D-printning, og også i forbindelse med overtrædelse af design-, varemærke- og patentrettigheder.
  6. understreger imidlertid, at tekniske løsninger, der på nuværende tidspunkt ikke er tilstrækkeligt udviklede, kunne udforskes yderligere, som f.eks. oprettelse af databaser over krypterede og beskyttede filer eller udvikling af printere, der er forbundet og udstyret med et system til forvaltning af immaterielle rettigheder, eller fremme af samarbejde mellem producenter og platforme for at stille pålidelige filer til rådighed for fagfolk og forbrugere; understreger endvidere, at uanset hvilke af disse foranstaltninger der vedtages, bør gennemførelsen heraf ikke have nogen omkostningsrelateret indflydelse på den aktivitet, der allerede gennemføres af markedsaktører;
  7. bemærker, at ingen af disse løsninger på dette stadium i sig selv er helt tilfredsstillende;
  8. beklager, at Kommissionen ikke har ændret direktiv 2004/48/EF og kun har fremsat ikkebindende retningslinjer uden at præcisere specifikke spørgsmål vedrørende 3D-printteknologi; glæder sig imidlertid over de foranstaltninger, som Kommissionen bebudede den 29. november 2017 med henblik på at styrke beskyttelsen af immaterielle rettigheder;
  9. bemærker, at de immaterielle rettigheder vedrørende de forskellige elementer af 3D-printteknologi er blevet fastlagt, og at det næste spørgsmål er, hvordan man skal håndhæve dem;
  10. anmoder Kommissionen om på sammenhængende vis at tage hensyn til alle aspekter af 3D-printteknologien i forbindelse med gennemførelsen af de foranstaltninger, den henviser til i sin meddelelse (COM(2017)0707), uden at overlappe eksisterende gældende foranstaltninger; understreger vigtigheden af, at alle de berørte parter involveres i disse bestræbelser, herunder SMV'er og forbrugere;
  11. opfordrer Kommissionen til nøje at overveje spørgsmålene vedrørende civilretligt erstatningsansvar i forbindelse med 3D-printteknologi, navnlig ved vurderingen af, hvordan Rådets direktiv 85/374/EØF;
  12. opfordrer Kommissionen til at overveje muligheden for en ordning for civilretligt erstatningsansvar for skader, der ikke er omfattet af direktiv 85/374/EØF;
  13. påpeger, at 3D-printteknologi har mange økonomiske fordele for EU, fordi den giver mulighed for tilpasninger, der specifikt imødekommer de europæiske forbrugeres behov, og den vil kunne gøre det muligt at flytte produktionen hjem og dermed bidrage til at skabe nye arbejdspladser, der er mindre fysisk krævende og mindre farlige.
  14. opfordrer Kommissionen til klart at definere de forskellige ansvarsområder ved at identificere de parter, der er involveret i udformningen af en 3D-genstand: softwaredesigneren og -leverandøren, 3D-printerens fabrikant, leverandøren af råvarerne, den person, som printer genstanden, og alle andre, der er involveret i at skabe genstanden;
  15. henleder opmærksomheden på de mulige konsekvenser af nye former for markedsføring i stil med »gør det selv«, hvor det ikke er det endelige produkt, der leveres, men kun den software, der skal downloades, og specifikationer til printning af produktet;
  16. understreger, at det er vigtigt at skabe en sammenhængende retlig ramme med henblik på at sikre en smidig overgang og retssikkerhed for forbrugere og virksomheder for at fremme innovation i EU.
  17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.
-

Tirsdag den 3. juli 2018

P8_TA(2018)0279

Krænkelser af oprindelige folks rettigheder rundt om i verden**Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2018 om krænkelser af oprindelige folks rettigheder rundt om i verden, herunder land grabbing (2017/2206(INI))**

(2020/C 118/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne og andre af De Forenede Nationers (FN's) traktater og instrumenter om menneskerettigheder, navnlig De Forenede Nationers erklæring om oprindelige folks rettigheder (UNDRIP), der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 13. december 2007,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 169 om oprindelige folk og stammefolk som vedtaget den 27. juni 1989,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om sociale, økonomiske og kulturelle rettigheder,
- der henviser til artikel 21, 22 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til EU's strategiske ramme for menneskerettigheder og demokrati som vedtaget af Udenrigsrådet den 25. juni 2012 og til handlingsplanen vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2015-2019, som blev vedtaget af Rådet den 20. juli 2015,
- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere fra 1998,
- der henviser til Den Europæiske Unions menneskerettighedsretningslinjer, navnlig retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere, og til det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder (EIDHR),
- der henviser til sine beslutninger om tilfælde af tilsidesættelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet,
- der henviser til sin beslutning af 24. november 2016 om situationen for Guarani-Kaiowá-samfundet i den brasilianske delstat Mato Grosso Do Sul ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. april 2016 om Honduras: Situationen for menneskerettighedsforkæmpere ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 12. marts 2015 om Tanzania, særlig spørgsmålet om land grabbing ⁽³⁾,

---

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0445.

⁽²⁾ EUT C 58 af 15.2.2018, s. 155.

⁽³⁾ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 122.

Tirsdag den 3. juli 2018

- der henviser til årsberetningen om menneskerettighederne og demokrati i verden 2016 og Den Europæiske Unions politik på området ⁽¹⁾,
- der henviser til FN's resolution 69/2 af 22. september 2014 om vedtagelse af slutdokumentet fra verdenskonferencen om oprindelige folk i 2014 ⁽²⁾,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution 71/178 af 19. december 2016 om oprindelige folks rettigheder, navnlig stk. 13 heri, som udråbte 2019 til det internationale år for oprindelige sprog ⁽³⁾,
- der henviser til redegørelsen fra FN's særlige rapportør til FN's Menneskerettighedsråd om oprindelige folks rettigheder af 8. august 2017 ⁽⁴⁾,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution 26/9 af 26. juni 2014 om nedsættelse af en stående mellemstatslig arbejdsgruppe, der skal udarbejde et retligt bindende internationalt instrument om multinationale selskaber og andre erhvervsvirksomheder og menneskerettighederne ⁽⁵⁾,
- der henviser til processen i den stående mellemstatslige arbejdsgruppe med udarbejdelsen af en erklæring om rettigheder for bønder og andre mennesker, der arbejder i landdistrikter som fastlagt af FN's Menneskerettighedsråd den 13. oktober 2015 ⁽⁶⁾,
- der henviser til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling som vedtaget af FN's Generalforsamling den 25. september 2015,
- der henviser til FN's biodiversitetskonvention, som blev vedtaget den 22. maj 1992,
- der henviser til Durban-aftalen og -handlingsplanen, som blev vedtaget af den femte World Parks Congress under International Union for Conservation of Nature (IUCN) i 2003 ⁽⁷⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet af 19. oktober 2004 om EU-retningslinjer for støtte til jordpolitik og jordreformer i udviklingslandene (COM(2004)0686),
- der henviser til De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisations frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelser, fiskeri og skove, som blev godkendt af FN-Komiteén for Verdens Fødevarer sikkerhed den 11. maj 2012 ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om EU-handlingsplanen for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT), der blev godkendt i 2003 (COM(2003)0251), og de bilaterale frivillige FLEGT-partnerskabsaftaler (VPA'er) mellem EU og partnerlandene,
- der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne og FN's Global Compact,

⁽¹⁾ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/annual_report_on_human_rights_and_democracy_in_the_world_2016_0.pdf

⁽²⁾ <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N14/468/28/pdf/N1446828.pdf?OpenElement>

⁽³⁾ <https://undocs.org/en/A/RES/71/178>

⁽⁴⁾ <https://undocs.org/A/HRC/36/46/Add.2>

⁽⁵⁾ <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G14/082/52/PDF/G1408252.pdf?OpenElement>

⁽⁶⁾ <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G15/234/15/PDF/G1523415.pdf?OpenElement>

⁽⁷⁾ <https://cmsdata.iucn.org/downloads/durbanactionen.pdf>

⁽⁸⁾ <http://www.fao.org/docrep/016/i2801e/i2801e.pdf>

Tirsdag den 3. juli 2018

- der henviser til Maastrichtprincipperne, som blev offentliggjort den 28. september 2011, og som klarlægger staters ekstraterritoriale forpligtelser på grundlag af gældende international ret ⁽¹⁾,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 15. maj 2017 om oprindelige folk ⁽²⁾,
  - der henviser til menneskerettighedsbestemmelserne i Cotonouaftalen,
  - der henviser til erklæringen af 9. august 2017 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, i anledning af den internationale dag for verdens oprindelige folk ⁽³⁾,
  - der henviser til sin beslutning om at indstille Aura Lolita Chavez Ixcaquic til Sakharovprisen for tankefrihed i 2017 som den første menneskerettighedsforkæmper fra et oprindeligt folk, der nogensinde er nomineret til prisen,
  - der henviser til Parisaftalen af 12. december 2015 om klimaforandringer,
  - der henviser til det fælles arbejdsdokument af 21. september 2015 »Gender Equality and Women's Empowerment: Transforming the Lives of Girls and Women through EU External Relations 2016-2020« (SWD(2015)0182),
  - der henviser til resolution 64/292 fra FN's Generalforsamling om menneskers ret til vand og sanitet af 3. august 2010 ⁽⁴⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 om virksomheders ansvar for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i tredjelande ⁽⁵⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 13. september 2017 om korruption og menneskerettigheder i tredjelande ⁽⁶⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 6. juli 2017 om EU-indsats for bæredygtighed ⁽⁷⁾,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0194/2018),
- A. der henviser til, at den samlede population af oprindelige folk er anslået til over 370 mio. mennesker i over 70 lande verden over, hvilket svarer til ca. 5 % af verdens samlede befolkning, og der henviser til, at der er mindst 5 000 forskellige oprindelige folk; der henviser til, at disse folk trods deres geografiske spredning står over for de samme trusler og udfordringer;
- B. der henviser til, at oprindelige folk har et unikt forhold til det område og det miljø, de lever i, idet de anvender de tilgængelige naturressourcer til at skabe unikke videnssystemer, innovationer og praksis, som bliver til en grundlæggende del af deres identitet og åndsliv og er af stor betydning for bevarelsen og den bæredygtige udnyttelse af biodiversiteten; der henviser til, at oprindelige folks traditionelle viden har været en vigtig faktor for menneskehedens udvikling; der henviser til, at kommerciel udnyttelse og/eller marginalisering af denne viden truer oprindelige folks rolle som de traditionelle indehavere og forvaltere af denne viden;

⁽¹⁾ http://www.etoconsortium.org/nc/en/main-navigation/library/maastricht-principles/?tx_drblob_pi1%5BdownloadUId%5D=23

⁽²⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8814-2017-INIT/da/pdf>

⁽³⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2017/08/08/hr-indigenous-peoples/pdf>

⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/292

⁽⁵⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 125.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0346.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0315.

Tirsdag den 3. juli 2018

- C. der henviser til, at oprindelige folks rettigheder opstår i kraft af deres traditionelle bosættelse i deres område og en fornemmelse af et tilhørsforhold, som forbinder dem med dette område, der ikke er sammenfaldende med begrebet ejerskab, som det almindeligvis opfattes i vestlige samfund;
- D. der henviser til, at områder, der traditionelt har været beboet af oprindelige folk, omfatter ca. 22 % af jordens landområder og skønnes at rumme 80 % af verdens biodiversitet; der henviser til, at reservater for oprindelige folk udgør en vigtig hindring for skovrydning; der henviser til, at de tropiske skove, der bebos af oprindelige folk og lokalsamfund, bidrager til kulstofbindingen i biomet tropisk skov, hvilket gør dem værdifulde i enhver strategi til bekæmpelse af klimaforandringer; der henviser til, at oprindelige folk er blandt de mest sårbare over for de negative konsekvenser af klimaændringer på grund af deres livsstil og tætte forbindelser til de landområder, der er direkte afhængige af, at der konstant er tilgængelige naturressourcer;
- E. der henviser til, at landområder er en grundlæggende, begrænset og udtømmelig naturressource, som er en integreret del af ethvert lands naturrigdom;
- F. der henviser til, at traktater om menneskerettighederne anerkender oprindelige folks ret til de landområder og ressourcer, der har tilhørt deres forfædre, og fastsætter, at stater skal rådføre sig med oprindelige folk i god tro for at indhente deres frie, forudgående og informerede samtykke i forbindelse med projekter, som kan have en negativ indvirkning på deres traditionelle levevis, true de naturressourcer, som de traditionelt har udnyttet og fortsat er afhængige af, eller som kan føre til fordrivelse af befolkningerne og medføre et tab af deres særlige kulturarv, materiel såvel som immateriel; der henviser til, at sådanne høringer bør finde sted, før der vedtages eller anvendes lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger, i overensstemmelse med de oprindelige folks ret til selvbestemmelse, hvilket betyder deres ret til at eje, udvikle, anvende og kontrollere deres landområder, territorier, farvande, kystfarvande og andre ressourcer; der henviser til, at oprindelige folk har ret til frit at bestemme deres politiske status og frit at varetage deres økonomiske, sociale og kulturelle udvikling og at disponere frit over deres naturrigdomme og ressourcer, og de må under ingen omstændigheder fratages deres levebrød;
- G. der henviser til, at i UNDRIP anerkendes oprindelige folks kollektive og individuelle rettigheder, især deres rettigheder til landområder, ejendom, naturressourcer, territorier, kultur, identitet og sprog, til beskæftigelse, sundhed og uddannelse og til frit at kunne bestemme deres politiske status og økonomiske udvikling;
- H. der henviser til, at oprindelige folks kollektive og individuelle rettigheder fortsat krænktes i forskellige regioner i verden af såvel statslige som ikkestatslige aktører, hvilket resulterer i, at de fortsat udsættes for fysisk, psykisk og seksuel vold såvel som for racisme, udstødelse, diskrimination, tvangsudsættelser, ødelæggende bosættelser, ulovlig eller tvungen ekspropriering af deres traditionelle områder og fratagelse af adgangen til deres ressourcer og levebrød; der henviser til, at oprindelige folk ifølge FN oplever større krænkelse af deres rettigheder, end det var tilfældet for 10 år siden;
- I. der henviser til, at kvinder fra oprindelige folk støder på hindringer med hensyn til seksuel og reproduktiv sundhed og seksuelle og reproduktive rettigheder, herunder manglende rådgivning om seksuel og reproduktiv sundhed, manglende adgang til udstyr og forsyninger og tilstedeværelsen af en lovgivning, der forbyder abort selv i tilfælde af voldtægt, hvilket fører til høje niveauer af mødredødelighed, teenagegraviditeter og seksuelt overførte sygdomme;
- J. der henviser til, at der eksisterer udbredt straffrihed for krænkelse af de rettigheder, som kvinder fra oprindelige folk har, især på grund af tilsidesættelse af deres ret til retsmidler og mangel på overvågningsmekanismer og kønsopdelte data;
- K. der henviser til, at staterne i sidste ende er ansvarlige for at garantere oprindelige folks sikkerhed og rettigheder, herunder for indfødte miljøaktivister og menneskerettighedsforkæmpere;

Tirsdag den 3. juli 2018

- L. der henviser til, at oprindelige sprog rundt om i verden fortsat forsvinder i et foruroligende tempo, selv om sprog er en grundlæggende del af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og er afgørende for virkeliggørelsen af bæredygtig udvikling; der henviser til, at overførsel af oprindelige folks viden mellem generationer er afgørende for at kunne håndtere de globale miljømæssige udfordringer; der henviser til, at det i en FN-rapport fra 2016 ⁽¹⁾ anslås, at 95 % af de næsten 6 700 talte sprog i verden i dag er i fare for at forsvinde inden udgangen af dette århundrede, hvoraf langt de fleste er oprindelige sprog; der henviser til, at stater har en forpligtelse til at beskytte og fremme oprindelige folks sprog samt at sikre, at disse folk kan udøve deres kulturelle rettigheder fuldt ud; der henviser til, at stater bør investere i foranstaltninger til ændring af socialt rodfastede stereotyper;
- M. der henviser til, at i nogle lande er mange mennesker fra oprindelige folk migreret til store bycentre, hvor følelsen af isolation og tab af kulturelle værdier er fremherskende; der henviser til, at deres traditionelle viden og praksis ikke er egnet til livet i byen og til dynamikken på det moderne jobmarked, og at de således udsættes for risiko for fattigdom og nye former for udstødelse og forskelsbehandling;
- N. der henviser til, at der for oprindelige folk er stærkt foruroligende fattigdoms-, sygdoms- og analfabetismerater, at de har utilstrækkelig adgang til sikkert, rent vand og gode sanitære forhold, sundhedspleje, uddannelse, beskæftigelse, borgerrettigheder, herunder politisk deltagelse og repræsentation, og at tallene for stofmisbrug og selvmord blandt unge er høje;
- O. der henviser til, at kvinder i den oprindelige befolkning er særligt marginaliseret ved manglende adgang til sundhedspleje, sociale tjenester og økonomiske muligheder og forskelsbehandles på grund af deres køn, etniske tilhørsforhold og socioøkonomiske baggrund, hvilket fører til højere dødelighed, og at de er ofre for særlige kønsbestemte former for vold og kvindedrab; der henviser til, at ifølge FN bliver mindst én ud af tre kvinder fra oprindelige folk voldtaget på et tidspunkt i sit liv, og raterne for mødredødelighed, teenagegraviditeter og seksuelt overførte sygdomme, herunder hiv/aids er højere end gennemsnittet; der henviser til, at kvinder fra oprindelige folk ofte er udsat for specifikke kønsbaserede trusler og forhindringer, som skal forstås ud fra et tværsektorielt perspektiv;
- P. der henviser til, at ulovlig narkotikahandel i uforholdsmæssig høj grad påvirker oprindelige samfund, eftersom efterspørgslen efter narkotika fortsat stiger, og producenterne af ulovlig narkotika i stigende grad presser oprindelige samfund væk fra deres traditionelle landområder; der henviser til, at oprindelige folk ofte er fysisk eller økonomisk tvunget til at deltage i narkotikahandel, navnlig i transportoperationer; der henviser til, at væbnede konflikter øger militariseringen af oprindelige folks landområder og fører til krænkelse af menneskerettighederne og et ekstra pres på oprindelige samfund;
- Q. der henviser til, at den stigende efterspørgsel efter og stigende konkurrence om naturressourcer er drivkraften bag en global jagt på jorde, som i mange lande lægger et uholdbart pres på de områder, der traditionelt bebos og anvendes af oprindelige folk og lokalsamfund; der henviser til, at udnyttelsen af disse naturressourcer af og til agroindustrien, energi-, tømmer- og minesektoren, udvindingsindustrier, ulovlig skovhugst, store infrastruktur- og udviklingsprojekter og regeringer og lokalbefolkningen udgør en af de vigtigste årsager til vedvarende konflikter om jordbesiddelse og den væsentligste årsag til vand- og jordforurening;
- R. der henviser til, at udvikling ikke kan måles på grundlag af vækstindikatorer, men først og fremmest bør tage højde for nedbringelse af fattigdom og ulighed;
- S. der henviser til, at dårligt reguleret turisme kan have en kulturel og miljømæssig indvirkning på disse samfund, og i nogle tilfælde er turisme den udløsende faktor for land grabbing;
- T. der henviser til, at private virksomheders tvungne land grabbing ofte ledsages af private sikkerhedsfirmaer eller private militærstyrker, hvilket bl.a. fører til en stigning i den direkte og indirekte vold på oprindelige folks territorier, og det påvirker direkte lokalsamfundene og navnlig lederne af fællesskaberne og kvinder;

⁽¹⁾ <http://undocs.org/en/E/C.19/2016/10>

Tirsdag den 3. juli 2018

- U. der henviser til, at der nu om dage er en tendens i retning af en militarisering af visse reservater og beskyttede områder, som til tider overlapper de oprindelige folks og lokalsamfunds områder, hvilket fører til alvorlige krænkelse af menneskerettighederne;
- V. der henviser til, at civile konflikter i nogle lande er knyttet til ejendomsretten til jord og er årsag til tvungen fordrivelse af oprindelige samfund og lokalsamfund, hvilket giver mulighed for land grabbing og koncentrationen af jordbesiddelser;
- W. der henviser til, at land grabbing er et komplekst problem, som kræver en samlet international løsning; der henviser til, at der bør lægges særlig vægt på beskyttelse af kvinder og piger fra oprindelige folk;
- X. der henviser til, at land grabbing ikke nødvendigvis er et resultat af udenlandske investeringer, og at land grabbing også kan foretages af regeringer og lokalsamfund;
- Y. der henviser til, at der er sket en stigning i private former for kompensation, gennem hvilke private virksomheder tilbyder økonomisk kompensation til kvinder, som er ofre for vold, til gengæld for, at de underskriver en aftale om ikke at lægge sag an mod virksomheden; der henviser til, at staterne har det primære ansvar for at sikre, at de internationale tilsagn med hensyn til oprindelige folks rettigheder overholdes, hvorfor det også primært må være staterne, der er ansvarlige for at undgå overtrædelser og for at fremme sandhed, retfærdighed og oprejsning for ofre;
- Z. der henviser til, at visse oprindelige folk rundt om i verden har besluttet at afvise al kontakt med omverdenen, bor i frivillige isolation og mangler evnen til at forsvare deres rettigheder og derfor er særligt sårbare, når deres rettigheder krænkkes; der henviser til, at disse samfund er de mest sårbare i verden, og at navnlig olieefterforskning, skovrydning og ulovlig narkotikahandel samt den infrastruktur, der er forbundet med sådanne aktiviteter, bringer deres overlevelse i fare;
- AA. der henviser til, at mange oprindelige folk fortsat bliver ofre for mord, udenretslige henrettelser, lemlæstelse, tortur, voldtægt, vilkårlige tilbageholdelser, fysiske overgreb, chikane og intimidering for at forsvare retten til deres forfædres territorier og deres naturressourcer, herunder adgang til vand og fødevarer, samt deres religiøse lokaliteter og hellige gravsteder;
- AB. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere er blandt de vigtigste og mest afgørende aktører i forbindelse med bæredygtig udvikling, og især når det handler om at opbygge samfunds modstandsdygtighed, og at de er blandt de vigtigste aktører i inklusiv demokratisk regeringsførelse; der henviser til, at disse menneskerettighedsforkæmpere ikke alene arbejder for at sikre deres folks rettigheder, men også for at sikre miljømæssig bæredygtighed og hele menneskehedens naturarv; der henviser til, at indfødte menneskerettighedsforkæmpere og -aktivister arbejder for at sætte deres samfund i stand til at deltage i de politiske processer, social inklusion og former for økonomisk styrkelse og til på en demokratisk og fredelig måde at gøre deres stemme gældende i deres respektive lande og over for det internationale samfund;
- AC. der henviser til, at der i de seneste år har været en foruroligende stigning i antallet af drab og overfald på og andre former for vold mod menneskerettighedsforkæmpere og -aktivister, som er centrale aktører, når det gælder om at sikre en bæredygtig udvikling, i forbindelse med forsvaret af oprindelige folks og lokalsamfunds rettigheder, miljørettigheder og jordrettigheder; der henviser til, at ifølge Front Line Defenders er 312 menneskerettighedsforkæmpere angiveligt blevet dræbt på verdensplan i 2017, hvoraf 67 % kæmpede for oprindelige folks jordrettigheder og forsvarede miljørettigheder over for udvindingsprojekter; der henviser til, at der ofte er systematisk straffrihed for gerningsmændene bag angrebene mod indfødte menneskerettighedsforkæmpere;
- AD. der henviser til, at forkæmpere for menneskerettigheder for kvinder fra oprindelige folks spiller en afgørende rolle med hensyn til at beskytte kvinder i oprindelige samfund, men at deres aktiviteter er blevet kriminaliseret, og de er blevet udsat for forskellige former for vold, herunder chikane, voldtægt og mord;
- AE. der henviser til, at gennemførelsen af virksomhedernes ikkebindende sociale ansvar og frivillige reguleringsordninger skal være mere effektiv for at beskytte oprindelige folk og lokalsamfund mod krænkelsen af deres menneskerettigheder, forhindre land grabbing og sikre reel ansvarlighed fra virksomhedernes side; der henviser til, at manglen på kontrol- og ansvarsmekanismer udgør en væsentlig hindring for effektive og passende retsmidler;

Tirsdag den 3. juli 2018

- AF. der henviser til, at et stort antal EU-baserede investorer og virksomheder blandt mange andre er involveret i hundredvis af tiltag vedrørende erhvervelse af jord i Afrika, Asien og Latinamerika, hvilket i visse tilfælde har ført til krænkelse af oprindelige folks og lokalsamfunds rettigheder; der henviser til, at EU-baserede aktører kan være involveret i menneskerettighedskrænkelser i forbindelse med land grabbing på forskellige måder, f.eks. gennem EU-baserede private selskaber og finansieringsselskaber, der finansierer land grabbing, direkte eller indirekte, eller gennem offentlig-private partnerskaber; der henviser til, at deres mange udenlandske forgreninger kan gøre det vanskeligt at spore deres rødder direkte til oprindelseslandene; der henviser til, at selv hvor disse rødder kan spores, er der stadig store retlige og praktiske hindringer for adgang til retfærdighed og ansvarlighed via domstolene i EU og dets medlemsstater, herunder som følge af retlige begrænsninger i forbindelse med sager om fast ejendom (herunder jord og naturressourcer), alvorlige begrænsninger af adgangen til tilgængelige retsmidler og tilgængelig retshjælp og vanskelighederne ved at påvise moderselskabet ansvar;
- AG. der henviser til, at de fleste landområder i udviklingslandene er beboede, hvilket udsætter virksomhedernes investeringer og omdømme for risici i forbindelse med besiddelser og øger deres driftsomkostninger væsentligt, når der forekommer overførsler af landområder i en konfliktsituation uden forudgående samtykke fra oprindelige folk og lokalsamfund og i foragt for deres rettigheder;
- AH. der henviser til, at FN's særlige rapportør om menneskerettighedsforkæmpere, Michael Frost, har fremhævet Latinamerika som en region, der giver anledning til bekymring, eftersom »statslige aktører og virksomheder er involveret i drab på miljøaktivister og menneskerettighedsforkæmpere«;
- AI. der henviser til, at forpligtelsen til at beskytte og give adgang til effektive retsmidler i henhold til den europæiske menneskerettighedskonvention gælder både ekstraterritoriale aktiviteter og nationale aktiviteter med ekstraterritorial virkning; der henviser til, at graden af EU's og dets medlemsstaters engagement i deres ekstraterritoriale forpligtelser bør øges betydeligt;
- AJ. der henviser til, at EU yder bistand til fremme og beskyttelse af demokrati og menneskerettigheder verden over gennem EIDHR, der er et supplement til dets andre eksterne bistandsinstrumenter og hovedsaglig kanaliseres gennem civilsamfundsorganisationer; der henviser til, at EU ved hjælp af mekanismen protectdefenders.eu yder hurtig bistand til menneskerettighedsforkæmpere i fare, hjælper dem med at opfylde deres mest påtrængende behov og styrker deres kapacitet til at udføre deres arbejde på mellemlang og lang sigt;
- AK. der henviser til, at de internationale finansielle institutioner har en central rolle at spille med hensyn til at sikre, at de projekter, som de finansierer, ikke medfører eller bidrager til krænkelse af oprindelige folks menneskerettigheder og miljørettigheder; der henviser til, at multinationale selskaber har ansvaret for at sikre, at deres aktiviteter og/eller forsyningskæder ikke bidrager til menneskerettighedskrænkelser og krænkelse af miljørettigheder og især af oprindelige folks rettigheder;
- AL. der henviser til, at EU er den største donor af udviklingsbistand i verden, hvoraf en stor del går til Afrika; der henviser til, at Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Kommissionen skal foretage en omfattende kontrol af de midler, som anvendes af modtagerne i tredjelande, ved at fokusere på respekten for menneskerettigheder i deres støttepolitik;
- AM. der henviser til, at oprindelige folk i Europa stadig lider under marginalisering, forskelsbehandling og social udstødelse, som skal bekæmpes og afhjælpes ved hjælp af en rettigedsbaseret tilgang;
1. opfordrer EU, medlemsstaterne og deres partnere i det internationale samfund til at indføre alle nødvendige foranstaltninger med henblik på fuld anerkendelse, beskyttelse og fremme af oprindelige folks rettigheder, herunder til deres landområder, territorier og ressourcer; glæder sig over det arbejde, som civilsamfundet og ngo'er udfører omkring disse forhold;
2. opfordrer EU til at sikre, at alle dets udviklings-, investerings- og handelspolitikker respekterer oprindelige folks menneskerettigheder som nedfældet i menneskerettighedstraktater og konventioner og retlige instrumenter, der særligt omhandler oprindelige folks rettigheder;

Tirsdag den 3. juli 2018

3. opfordrer alle stater, herunder EU og dets medlemsstater, til at tage alle nødvendige skridt til effektivt at overholde bestemmelserne i ILO-konvention nr. 169 om oprindelige folk og stammefolk⁽¹⁾ og minder om, at alle de ratificerende stater er forpligtet til at udvikle koordinerede og systematiske tiltag for at beskytte oprindelige folks rettigheder;
4. appellerer til alle stater, der endnu ikke har ratificeret ILO-konvention nr. 169 om oprindelige folk og stammefolk — og navnlig EU's medlemsstater — om at gøre dette; beklager, at kun få medlemsstater har ratificeret konventionen; opfordrer EU til gennem politiske dialoger og menneskerettighedsdialoger med tredjelande at gøre alt for at tilskynde til ratificering af ILO-konventionen nr. 169, FN's konvention om barnets rettigheder og FN's konvention om handicappedes rettigheder og vedtage deres valgfrie protokoller samt til at værne om UNDRIP;
5. anerkender, at der er gjort fremskridt med hensyn til anerkendelse af de oprindelige folks rettigheder, og at civilsamfundet i stadig stigende grad er opmærksomme på deres situation; anerkender EU's bidrag i denne henseende; advarer dog om, at dette spørgsmål stadig kun optræder i minimalt omfang i EU's politikker, også i forhandlingen af handels- og samarbejdsaftaler;
6. opfordrer EU og dets medlemsstater til at skabe betingelser for opfyldelsen af de mål, der er fastsat i UNDRIP, og til at tilskynde dets internationale partnere til at vedtage og gennemføre denne fuldt ud;
7. henleder opmærksomheden på den rolle, som diasporaer spiller for kontakten med og formidlingen af viden til oprindelige folk;

Oprindelige folks menneskerettigheder

8. opfordrer EU og dets medlemsstater til at støtte og stemme for erklæringen om rettigheder for bønder og andre mennesker, der arbejder i landdistrikter, som FN's Menneskerettighedsråd stemmer om i 2018; bemærker med interesse, at der ved FN's konference om kvinder i 2018 er fokus på kvinder i landdistrikter;
9. opfordrer alle stater, herunder EU og dets medlemsstater, til retligt at anerkende og acceptere oprindelige folks territoriale autonomi og ret til selvbestemmelse, hvilket betyder deres til at eje, anvende, udvikle og forvalte deres landområder, territorier, farvande og kystfarvande og andre ressourcer, som de besidder som følge af traditionelt ejerskab eller andre former for traditionel bosættelse eller brug, samt dem, de har erhvervet på anden vis;
10. opfordrer alle stater, herunder EU og dets medlemsstater, til at vedtage eller tilslutte sig strategier til genopbygning af konfliktramte områder for at fremme og beskytte de oprindelige folks rettigheder;
11. noterer sig de alarmerende resultater af den undersøgelse, som FN offentliggjorde i 2010, der pegede på, at forekomsten af vold og voldtægt blandt kvinder fra oprindelige befolkningsgrupper er højere end for den kvindelige befolkning på globalt plan; opfordrer derfor medlemsstaterne og EU til utvetydigt at fordømme anvendelsen af vold, herunder seksuel vold, mod kvinder fra oprindelige folk; mener, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod kvinder og piger, der er ofre for vold, og sikre, at de har adgang til akut lægebehandling og psykologisk støtte;
12. opfordrer til, at private sikkerheds- og militærstyrker, der er indsat i de oprindelige folks territorier i strid med deres rettigheder, trækkes ud derfra;

⁽¹⁾ Liste over lande, som har ratificeret ILO's konvention nr. 169, der trådte i kraft den 5. september 1991: Argentina, Bolivia, Brasilien, Den Centralafrikanske Republik, Chile, Colombia, Costa Rica, Danmark, Dominica, Ecuador, Fiji, Guatemala, Honduras, Mexico, Nepal, Nederlandene, Nicaragua, Norge, Parag1uay, Peru, Spanien og Venezuela.

Tirsdag den 3. juli 2018

13. opfordrer alle stater til at sikre, at oprindelige folk, navnlig kvinder, har adgang til retslige mekanismer i tilfælde af, at virksomheder krænker deres rettigheder, og at private former for retsmidler, som ikke sikrer reel adgang til retsvæsenet, ikke legitimeres; opfordrer alle stater til at ansætte flere kvinder i deres retssystemer med henblik på at bryde det patriarkalske system, der generelt er til stede i disse strukturer; fremhæver behovet for at indføre de nødvendige mekanismer til at sikre, at kvinder fra oprindelige folk ikke behandles på en diskriminerende måde, herunder mekanismer som passende tolketjenester og retshjælp;

14. påskønner, at Det Europæiske Råd har gjort beskyttelse af oprindelige folks rettigheder til en prioritet som fastsat i Rådets konklusioner af maj 2017;

15. opfordrer partnerlandene til at sikre, at oprindelige folk har universel adgang til deres nationale folkeregistre som det første skridt i retning af at anerkende deres individuelle og kollektive rettigheder; opfordrer EU til at støtte partnerlandene i forbindelse med oprettelsen af civile registreringskontorer og den korrekte forvaltning af dem;

16. bemærker med bekymring, at oprindelige folk er særligt udsatte for menneskerettighedskrænkelser i forbindelse med minedrift samt olie- og gasudvinding; opfordrer udviklingslandene til at gennemføre obligatoriske konsekvensanalyser vedrørende menneskerettighederne forud for alle nye aktiviteter i disse sektorer og til at offentliggøre resultaterne heraf; understreger behovet for at sikre, at den lovgivning, der gælder for tildeling af koncessioner, indeholder bestemmelser om frit, forudgående og informeret samtykke; anbefaler at udvide standarderne for initiativet vedrørende transparens i udvindingsindustrien (Extractive Industry Transparency Initiative) til at omfatte beskyttelse af menneskerettighederne i lokale og oprindelige samfund;

17. opfordrer alle stater, og navnlig EU og medlemsstaterne, til at inddrage oprindelige folk og lokalsamfund i landdistrikterne i beslutningsprocessen med hensyn til strategier for bekæmpelse af klimaændringer, som også bør omfatte det forhold, at uoprettelige skader som følge af klimaændringerne kan tvinge dem til at migrere og føre til dobbelt forskelsbehandling som miljømæssigt fordrevne og oprindelige folk;

18. opfordrer alle stater, herunder EU og dets medlemsstater, til at anerkende betydningen af at høre oprindelige folk i alle drøftelser af spørgsmål, som kan påvirke dem, og således sikre deres ret til forudgående, frit og informeret samtykke; opfordrer i denne forbindelse til etablering af mekanismer på EU-plan til høring og inddragelse af oprindelige folk med mandat til at indgå i en politisk dialog og overvåge gennemførelsen af EU's politik, forpligtelser og handlingsplan for oprindelige folk; opfordrer alle stater, herunder EU og dets medlemsstater, til at skabe betingelser for en effektiv tilstedeværelse af oprindelige folks repræsentanter og ledere i civilsamfundet og i det offentlige rum og for en mere synlig deltagelse i det politiske system og beslutningstagning i spørgsmål, der er relevante for dem, herunder forfatningsmæssige reformer;

19. anmoder alle stater, herunder EU og dets medlemsstater, om at vedtage og gennemføre henstillingerne til FN i slutdokumentet fra verdenskonferencen om oprindelige folk i 2014 og henstillingerne fra FN's Permanente Forum for Oprindelige Folk, samt dem, der er fremsat til FN's særlige rapportør om oprindelige folks rettigheder;

20. minder om, at FN's Generalforsamling i sin resolution om oprindelige folks rettigheder har udnævnt 2019 til Det Internationale År for oprindelige sprog; understreger, at kultur er en faktor for udvikling;

21. opfordrer alle stater, herunder EU og dets medlemsstater, til at bidrage til gennemførelse af 2019 som det internationale år for oprindelige sprog;

22. opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at fortsætte arbejdet med at sikre den fysiske integritet og juridisk bistand for de oprindelige folk og for forsvarere af miljøet, den intellektuelle ejendomsret og ejendomsretten til jord, navnlig gennem styrkelse af EIDHR og forskellige eksisterende instrumenter og mekanismer som f.eks. protectdefendeurs. eu, for at beskytte menneskerettighederne og miljøaktivister med et særligt fokus på kvindelige menneskerettighedsforkæmpere og øget deltagelse i initiativer fra internationale organisationer som f.eks. FN; anmoder om, at EU pålægger sine delegationer at overvåge og støtte menneskerettighedsforkæmpere under særlig hensyntagen til beskyttelse af kvinder, børn og personer med handicap og til at indberette krænkelser af menneskerettighederne på en systematisk og effektiv måde;

Tirsdag den 3. juli 2018

opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at deltage i den plan, der er udarbejdet af Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder (IACHR) og FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) med henblik på at beskytte menneskerettighedsforkæmpere i Latinamerika;

23. fordømmer den fortsatte kriminalisering af forkæmpere for oprindelige folks rettigheder og deres ret til jord i hele verden; opfordrer alle stater, herunder EU og dets medlemsstater, til at forhindre straffrihed for enhver forbrydelse begået mod indfødte menneskerettighedsforkæmpere ved at sikre efterforskninger og retsforfølgning på behørig vis;

24. opfordrer alle stater, herunder EU og dets medlemsstater, til at sikre, at deres politiske strategier fuldt ud respekterer oprindelige folks og landbosamfunds rettigheder, således at overholdelsen af disse rettigheder altid sikres på tidspunktet for oprettelse eller udvidelse af beskyttede områder og i forbindelse med allerede eksisterende beskyttede områder, hvis oprettelse tidligere indebar udsættelse eller udelukkelse af oprindelige folk eller landbefolkningen, eller som på anden vis i uforholdsmæssig grad har indskrænket oprindelige folks og landbosamfunds rettigheder;

25. støtter anmodningen fra oprindelige folk om tilbagegivelse af de kulturgjenstande, der ulovligt er blevet taget fra dem, og etablering af en international mekanisme med henblik på at bekæmpe salg af disse genstande; opfordrer Kommissionen til at støtte sådanne bestræbelser, bl.a. gennem finansiel bistand under EIDHR;

26. understreger, at det internationale samfund, herunder EU og medlemsstaterne, bør påtage sig væsentlige forpligtelser for at medtage spørgsmålet om personer med handicap blandt oprindelige folk, navnlig børn, i alle politikområder og at fremme de rettigheder og behov, der gælder for personer med handicap blandt oprindelige folk i de internationale retlige rammer, og at sikre, at et frit, forudgående og informeret samtykke fra personer med handicap, navnlig børn, bliver taget i betragtning;

27. opfordrer Kommissionen til at iværksætte EU-handlingsplanen om ansvarlig forretningsskik til at behandle spørgsmålet om gennemførelsen af FN's vejledende principper for erhvervsliv og menneskerettigheder, bl.a. med hensyn til due diligence og adgang til retsmidler; opfordrer Kommissionen til at give mandat til EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) til at indsamle oplysninger om retslige og udenretslige mekanismer i medlemsstaterne vedrørende adgang til retsmidler for ofre for virksomhedsrelaterede menneskerettighedskrænkelser, herunder oprindelige folk; er af den opfattelse, at EU's partnere i den private og offentlige sektor bør fremlægge fyldestgørende og tilgængelige oplysninger om deres efterlevelse af kravet om frit, forudgående og informeret samtykke fra de oprindelige folk;

Land grabbing

28. glæder sig over, at Den Internationale Straffedomstol i 2016 bekendtgjorde, at land grabbing og ødelæggelse af miljøet danner grundlag for et stort antal menneskerettighedskrænkelser og fremover kan føre til, at der rejses tiltale for forbrydelser mod menneskeheden;

29. er fortsat bekymret over situationen vedrørende land grabbing som følge af korrupt praksis fra virksomheders, udenlandske investorer, nationale og internationale statslige aktørers, embedsmænds og myndigheders side; opfordrer EU og dets medlemsstater til i deres dagsordner for menneskerettigheder at lægge større vægt på problemet med land grabbing;

30. opfordrer EU og dets medlemsstater til at tilskynde partnerlande, der deltager i postkonfliktfredsopbygning, som involverer jordrettigheder, til at udarbejde foranstaltninger til at sikre tilbagevenden af indfødte befolkninger og lokalsamfund til deres traditionelle landområder som en afgørende faktor for at opnå en bæredygtig fred og social stabilitet;

31. beklager, at oprindelige folk og pastoralister i mange lande, der er ramt af land grabbing, har begrænset adgang til effektiv domstolsprøvelse og retsmidler på grund af svag regeringsførelse, og fordi deres jordrettigheder ofte ikke er formelt anerkendt i henhold til lokale eller nationale retlige rammer; bemærker for eksempel, at græsningsrettigheder og fælles græsningsarealer er traditionelle brugsrettigheder baseret på common law og ikke på sikrede ejerskabsrettigheder; opfordrer indtrængende partnerlandene til at anerkende og beskytte pastoralisters og oprindelige folks rettigheder, navnlig det

Tirsdag den 3. juli 2018

traditionelle ejerskab af og kontrol over deres jord og naturressourcer som fastsat i UNDRIP og ILO-konvention nr. 169, dvs. ved at muliggøre kollektiv registrering af arealanvendelse og indføre politikker, der har til formål at sikre en mere retfærdig adgang til jord; opfordrer EU og medlemsstaterne til aktivt at støtte partnerlandene heri og i anvendelsen af princippet om frit, forudgående og informeret samtykke til opkøb af større landområder som fastsat i de frivillige retningslinjer for ansvarlig styring af jordbesiddelse, fiskeri og skove i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning; opfordrer desuden EU til at hjælpe partnerlandene med at forbedre deres lovgivning om jordbesiddelse ved at anerkende kvinders universelle ret til adgang til jord med fuldt ejerskab;

32. opfordrer EU til at styrke EU's retningslinjer for jordpolitik og beskyttelsen af menneskerettighederne i internationale aftaler og traktater og til at fremme sine værdier vedrørende beskyttelsen af kvinder og piger, især kvinder og piger i landområder, som generelt er mere sårbare over for ændringer i arealanvendelse, og som normalt har mindre adgang og ret til jord;

33. opfordrer alle stater til at investere i forskning med henblik på at udfylde hullerne i vores viden om konsekvenserne af land grabbing for kvinder og til at udarbejde en mere dybdegående analyse af de kønsmæssige aspekter af dette fænomen, hvilket vil føre til eksigible retningslinjer for handel med jord;

34. opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at kræve offentliggørelse af jorderhvervelser, der involverer EU-baserede selskaber og aktører eller EU-finansierede udviklingsprojekter med henblik på at øge gennemsigtigheden og ansvaret i forbindelse med sådanne erhvervelser; opfordrer EU til at overvåge brugen af det uundværlige frie, forudgående og informerede samtykke fra de oprindelige samfund for at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden af de fremtidige erhvervelser ved at pålægge og bemyndige EU-delegationerne og medlemsstaternes ambassader til at gøre det i samarbejde med de relevante ngo'er; opfordrer EU til at være særligt agtpågivende i forbindelse med projekter, der støttes af internationale og europæiske finansielle institutioner, for at sikre, at denne finansiering ikke medfører eller bidrager til krænkelse af oprindelige folks menneskerettigheder og miljørettigheder;

35. opfordrer alle stater til at indføre passende bestemmelser, der holder ledere af lokalsamfund ansvarlige for deres beslutninger og handlinger inden for jordforvaltning, der involverer offentlige, statslige og lokalsamfunds landområder, og til at fremme ændringer af retlige og sædvanlige praksisser, der diskriminerer kvinder med hensyn til ejendomsretten til jord og arv;

36. opfordrer alle stater, navnlig EU og dets medlemsstater til at vedtage og yde støtte til gennemførelsen af de frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelse, fiskeri og skove og undertegne frivillige partnerskabsaftaler om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel med så mange relevante lande som muligt; opfordrer Kommissionen til at sikre en streng kontrol med overholdelsen og gennemførelsen af træforordningen ⁽¹⁾ og til at iværksætte sanktioner over for medlemsstater, der ikke overholder forordningen i kampen mod skovrydning;

37. opfordrer alle lande, herunder EU og dets medlemsstater, til at gøre det muligt for oprindelige samfund at sikre økonomisk udvikling i overensstemmelse med de globale miljøbeskyttelsespolitikker; opfordrer EU og dets medlemsstater til at fremme og støtte oprindelige folks organisationer, der har en social udviklingsdagsorden, som omfatter udformning og udvikling af retlige og institutionelle rammer for afgrænsning og tinglysning af oprindelige folks landområder; påpeger, at anerkendelse og formalisering af oprindelige folks landområder og styrkelse af oprindelige folks myndigheder og lokalsamfund vil sikre bæredygtighed, social ansvarlighed og bidrage til løsning af tvister om jord og konflikter inden for det pågældende lands grænser;

38. opfordrer alle stater til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de statslige myndigheder afstår fra at fremsætte offentlige erklæringer, som stigmatiserer og underminerer den legitime rolle, som kvinder fra oprindelige folk har med hensyn til at beskytte deres territorium i forbindelse med land grabbing og ressourceudvinding, og tilskynder til offentlig anerkendelse af den vigtige rolle, de spiller i demokratiske samfund;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23).

Tirsdag den 3. juli 2018

39. opfordrer alle stater til at respektere, beskytte og håndhæve smålandbrugeres ejendomsret til jord samt enkeltpersoners rettigheder til andre ressourcer som f.eks. vand, skove, husdyrhold og fiskeri; erkender, at diskriminatorisk ekspropriering af jord og tvangsudsættelser, som negativt påvirker befolkningerne i udviklingslandene, kan have betydelige konsekvenser for deres levebrød og undergrave grundlæggende menneskerettigheder såsom retten til liv, retten til mad, retten til en bolig, retten til sundhed og ejendomsretten;

Erhvervslivet og menneskerettighederne

40. opfordrer EU til at sikre, at FN's vejledende principper for erhvervslivet og menneskerettigheder er fuldt integreret i medlemsstaternes nationale programmer og er indarbejdet i den daglige ledelse og drift i transnationale selskaber og virksomheder med europæisk tilknytning;

41. opfordrer indtrængende Unionen til at fastholde støtten til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder og til fortsat at fremme en korrekt anvendelse heraf;

42. opfordrer EU til at indlede konstruktive forhandlinger om en FN-traktat om transnationale selskaber, der sikrer overholdelse af oprindelige folks menneskerettigheder, navnlig kvinders og pigers;

43. henstiller, at EU udvikler en europæisk handlingsplan for erhvervslivet og menneskerettighederne med udgangspunkt i de principper, der er nedfældet i UNDRIP, og opfordrer til, at der udvikles og håndhæves nationale handlingsplaner med fokus på dette spørgsmål;

44. insisterer på, at EU og dets medlemsstater gør en indsats for at holde multinationale selskaber og internationale finansielle institutioner ansvarlige for deres indvirkning på oprindelige samfund og deres menneskerettigheder og miljørettigheder; opfordrer EU til at sikre, at alle krænkelse af oprindelige folks rettigheder begået af europæiske virksomheder efterforskes og straffes behørigt gennem passende mekanismer, og opfordrer EU til at standse enhver form for institutionel eller økonomisk støtte i tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne;

45. opfordrer EU til at oprette en klagemekanisme i overensstemmelse med Kommissionens henstilling 2013/396/EU af 11. juni 2013⁽¹⁾, hvor oprindelige folk og lokalsamfund kan indgive klager vedrørende krænkelse og misrøgt af deres rettigheder, som følger af EU-baserede erhvervsaktiviteter eller EU-udviklings- eller investeringsprojekter, uanset i hvilket land det har fundet sted, for at sikre, at ofrene har reel adgang til klage og domstolsprøvelse samt til teknisk og juridisk bistand; opfordrer alle stater, herunder EU og dets medlemsstater til at engagere sig i forhandlingerne om vedtagelse af et retligt bindende internationalt menneskerettighedsinstrument for transnationale selskaber og andre virksomheder for så vidt angår menneskerettighederne gennem aktiv deltagelse i den åbne mellemstatslige arbejdsgruppe, der er oprettet på FN-niveau;

46. opfordrer EU og dets medlemsstater til at sikre adgang til retsmidler for ofrene for menneskerettighedskrænkelser og krænkelse, som følger af aktiviteter gennemført af EU-baserede virksomheder, ved at fjerne alle hindringer, både praktiske og retslige, så fordelingen af ansvarsområder ikke forhindrer en klar ansvarliggørelse eller adgang til domstolene i det land, hvor krænkelsen fandt sted;

47. minder om virksomhedernes ansvar for at garantere oprindelige folks ret til frie, forudgående og informerede høringer, når der skal gennemføres projekter, anlægsarbejder eller aktiviteter på deres område, og den nødvendige indarbejdning og efterfølgende anvendelse heraf i deres politikker for virksomhedernes sociale ansvar;

48. opfordrer EU til at leve op til sine ekstraterritoriale forpligtelser hvad angår menneskerettighederne; opfordrer EU til at udarbejde klare adfældsregler og regulerende rammer for ekstraterritoriale virksomheder og investorer, der falder ind under dens jurisdiktion, med henblik på at sikre, at de respekterer oprindelige folks og lokalsamfunds rettigheder, og at de kan drages til ansvar og straffes, når deres aktiviteter resulterer i krænkelse af disse rettigheder; opfordrer Kommissionen til at overveje effektive mekanismer om due diligence-forpligtelser for virksomheder for at sikre, at importerede varer ikke er forbundet med land grabbing og alvorlige krænkelse af oprindelige folks rettigheder; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at udvikle operationelle værktøjer til at give vejledning til ansatte i EU-delegationerne;

⁽¹⁾ EUT L 201 af 26.7.2013, s. 60.

Tirsdag den 3. juli 2018

Bæredygtig og økonomisk udvikling for oprindelige folk

49. opfordrer EU og dets medlemsstater til at integrere spørgsmålet om oprindelige folks rettigheder og land grabbing i EU's gennemførelse af dagsordenen for bæredygtig udvikling 2030;

50. fremhæver den afgørende rolle, som oprindelige folk spiller for beskyttelsen af miljøet i kraft af deres livsstil og udviklingsmodeller;

51. anmoder indtrængende EU om i forbindelse med sit udviklingssamarbejde med tredjelande at opfordre dets partnerlande til især at tage hensyn til oprindelige folks situation, herunder ved at udarbejde inklusive socialpolitikker i traditionelle landområder eller i bymiljøer, og til i forbindelse med foranstaltninger til fattigdomsbekæmpelse at afbøde virkningerne af at blive rykket op med rode og af misforholdet mellem byerne og deres traditionelle kundskaber og kulturelle særpræg;

52. understreger, at klimaændringerne har direkte indvirkning på kvinder fra oprindelige folk, idet de tvinger dem til at opgive deres traditionelle praksisser eller fordriver dem, hvorved de risikerer at blive udsat for vold, misbrug eller udnyttelse; opfordrer alle stater, herunder EU og medlemsstaterne, til at inddrage oprindelige folk, navnlig kvinder fra oprindelige folk og lokalsamfund i landdistrikterne, i deres strategier til at tackle klimaændringerne og i udformningen af effektive strategier for tilpasning til og afbødning af klimaændringer, idet der tages hensyn til kønsspecifikke faktorer; anmoder om, at problemet med klimaforårsagede fordrivelser tages alvorligt; opfordrer til øget internationalt samarbejde med henblik på at sikre modstandsdygtighed over for klimaændringer;

53. understreger den store betydning, som målene for bæredygtig udvikling har for så vidt angår oprindelige folk, navnlig mål 2 (stop sult), mål 4.5 (adgang til uddannelse) og mål 5 (ligestilling mellem kønnene); gentager, at oprindelige folk rundt om i verden er særligt udsat for krænkelse af menneskerettighederne, forbrydelser, racisme, vold, udnyttelse af naturressourcer, sundhedsproblemer og høje niveauer af fattigdom, og at de udgør 15 % af dem, der lever i fattigdom, selv om de kun repræsenterer 5 % af verdens befolkning; understreger, at ledere for oprindelige folk og menneskerettighedsforkæmpere, som protesterer mod uretfærdighed, skal sikres fuld beskyttelse;

54. minder om, at 2030-dagsordenen omhandler disse udviklingsspørgsmål vedrørende oprindelige folk, og understreger, at det er nødvendigt med en yderligere indsats for at kunne gennemføre den; understreger behovet for at styrke Indigenous Peoples Major Group for Sustainable Development (IPMG) som den globale mekanisme for samordning og fælles indsats til fremme af oprindelige folks rettigheder og udviklingsprioriteter; opfordrer Kommissionen til i højere grad at samarbejde med IMPG og medtage IMPG i sin multistakeholderplatform om gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling;

55. minder om, at 80 % af verdens skove udgør oprindelige folks traditionelle landområder og territorier; understreger den afgørende rolle, som oprindelige folk spiller i forbindelse med bæredygtig forvaltning af naturressourcer og bevarelse af biodiversiteten; minder om, at der i FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) opfordres til, at deltagerstaterne respekterer de oprindelige folks viden og rettigheder som garantier for gennemførelsen af REDD+-programmet; opfordrer indtrængende partnerlandene til at træffe foranstaltninger, så oprindelige folk effektivt inddrages i tilpasningen til og modvirkning af klimaforandringer;

56. bemærker, at mellem 200 og 500 millioner mennesker verden over beskæftiger sig med pastoralisme, og at pastoralisme er af afgørende betydning i forbindelse med strategier til sikring af et livsgrundlag i Østafrikas tørre områder og bjergområder; understreger behovet for at fremme bæredygtig pastoralisme med henblik på at opfylde målene for bæredygtig udvikling; opfordrer EU og medlemsstaterne til at støtte den afrikanske regeringsførelsesarkitektur (AGA), og navnlig Den Afrikanske Menneskerettighedsdomstol, med henblik på at gennemføre Den Afrikanske Unions politikramme for pastoralisme i Afrika og mere generelt at anerkende pastoralisters og oprindelige folks rettigheder vedrørende fælles ejerskab af jord, som de har overtaget fra deres forfædre, deres ret til frit at råde over deres naturressourcer og deres ret til kultur og religion;

57. minder om regeringers ret til at regulere i offentlighedens interesse; minder ligeledes om, at internationale investeringsaftaler skal overholde den internationale menneskerettighedslovgivning, herunder bestemmelserne om oprindelige folk, og opfordrer til mere gennemsigtighed i denne henseende, især gennem oprettelse af passende høringsprocedurer og -mekanismer i samarbejde med oprindelige folk; opfordrer institutioner for udviklingsfinansiering, der finansierer investeringer, til at styrke deres forholdsregler vedrørende menneskerettigheder, således at det sikres, at udnyttelse af jord og ressourcer i udviklingslandene ikke fører til krænkelse eller overtrædelser af menneskerettighederne, især med hensyn til oprindelige folk;

Tirsdag den 3. juli 2018

58. opfordrer alle stater til at forpligte sig til at sikre, at oprindelige folk har reel adgang til sundhed, uddannelse, beskæftigelse og økonomiske muligheder; opfordrer indtrængende alle stater til at fremme medtagelse af interkulturelle offentlige politikker og oprindelige folks sprog, historie og kultur i deres undervisningsplaner eller at tilbyde supplerende klasser for at bevare, genoprette og fremme oprindelige folks kultur på både nationalt og internationalt plan; mener, at udviklingen af initiativer for at øge bevidstheden blandt civilsamfundet, offentligheden og medierne om betydningen af respekt for rettigheder, holdninger og værdier hos de oprindelige folk kan bidrage til at bekæmpe fordomme og misinformation;

59. opfordrer EU og dets partnerlande til at levere kulturfølsomme tjenester inden for mental sundhed i samarbejde med oprindelige samfund med henblik på at forebygge stofmisbrug og selvmord; understreger betydningen af at støtte organisationer for indfødte kvinder med henblik på at styrke kvinders indflydelse og øge deres evne til at engagere sig i civilsamfundet;

60. opfordrer EU og dets medlemsstater til at støtte oprindelige folks og lokalsamfunds bestræbelser på at udvikle deres egne forretningsmodeller og modeller for arealforvaltning;

61. opfordrer alle stater til at sikre, at oprindelige samfund drager fordel af bæredygtige turismeindtægter og er beskyttet mod de negative virkninger, som masseturisme kan have, og glæder sig over eksempler på delt forvaltning af reservater og beskyttede områder, som giver mulighed for bedre beskyttelse af økosystemerne og kontrol med turiststrømmene; minder i denne forbindelse om betydningen af begrebet bæredygtig udvikling;

EU-samarbejdspolitik med tredjelande

62. henstiller, at oprindelige folks situation gives en mere fremtrædende plads i EU's udenrigspolitik, herunder i dets menneskerettighedsdialoger med tredjelande, samt i handels-, samarbejds- og udviklingsaftaler; insisterer på, at Rådet systematisk rapporterer om EU's indsats med henblik på støtte til oprindelige folk i årsberetningen om menneskerettigheder og demokrati i verden; opfordrer EU og dets medlemsstater til at tage hensyn til resultaterne af den universelle regelmæssige gennemgang (UPR) og FN's menneskerettighedstraktatorganer i den ovennævnte årsberetning med henblik på at sikre, at deres politikker er i overensstemmelse med oprindelige folks rettigheder;

63. understreger, at EU og dets medlemsstater skal styrke oprindelige folks og indfødte menneskerettighedsforkæmperes menneskerettigheder i bilaterale og multilaterale forhandlinger og diplomatisk kommunikation og presse på for at få frigivet fængslede menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer EU og dets medlemsstater til at arbejde på at sikre, at tredjelandes regeringer yder passende beskyttelse til oprindelige samfund og indfødte menneskerettighedsforkæmpere og bringer gerningsmændene bag forbrydelserne mod dem for en domstol;

64. opfordrer indtrængende EU's delegationer og medlemsstaternes ambassader til at revidere og forbedre deres gennemførelse af EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere under hensyntagen til de specifikke behov hos og trusler mod indfødte menneskerettighedsforkæmpere samt den specifikke situation for indfødte menneskerettighedsforkæmpere, som er udsat for flere former for diskrimination, såsom kvinder, ældre, LGBTI-personer og personer med handicap; insisterer i denne forbindelse på, at EU-delegationerne og medlemsstaternes ambassader sørger for passende uddannelse af deres personale og således øger deres kapacitet til at arbejde sammen med civilsamfundet og menneskerettighedsforkæmperne, at opretholde kontakter og at yde støtte, hvor det er nødvendigt;

65. understreger behovet for at gøre det muligt for oprindelige samfund at drage fordel af den nyeste informationsteknologi til at sikre bedre livskvalitet og bedre sundhedsydelser, og at dette er et område, hvor EU kan spille en afgørende rolle; minder om oprindelige folks ret til at bestemme over deres eget levebrød og understreger behovet for en bæredygtig udvikling;

66. opfordrer alle stater til at sikre, at kvinder og piger fra oprindelige folk har adgang til sundhedsydelser af høj kvalitet og til rettigheder forbundet hermed, især seksuelle og reproduktive sundhedsydelser og rettigheder; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at fremme deres adgang til seksuelle og reproduktive sundhedsydelser i EU's programmer for udviklingssamarbejde;

Tirsdag den 3. juli 2018

67. opfordrer alle stater, herunder EU og dets medlemsstater, til at indsamle kønsopdelte data om situationen for kvinder fra oprindelige folk, herunder med hensyn til anerkendelse af og adgang til jordrettigheder, vold mod kvinder og fødevarer sikkerhed;

68. understreger, at udenlandske investeringer fra virksomheders side kan medføre økonomiske og teknologiske fremskridt, føre til beskæftigelse og udvikling af infrastruktur og give kvinder mulighed for at blive selvforsynende ved at fremme beskæftigelsen; understreger, at øgede investeringer i udviklingslandene er et vigtigt skridt i retning af at styrke nationale og regionale økonomier;

69. opfordrer EU og dets medlemsstater til at fortsætte med at udvikle specifikke strategier til at sikre en effektiv gennemførelse af mål 16 for bæredygtig udvikling om fremme af fredelige og inklusive samfund og sikre, at angreb på, forfølgelse af og drab på menneskerettighedsforkæmpere bekæmpes og forhindres, og at gerningsmændene retsforfølges og drages til ansvar;

70. opfordrer EU til at sikre, at alle EU-finansierede udviklingsprojekter, der gennemføres på oprindelige folks landområder, nøje overholder principperne om frit, forudgående og informeret samtykke og respekt for menneskerettighederne og ytrings- og forsamlingsfrihed for at forhindre en negativ indvirkning på oprindelige folks kultur og livsgrundlag;

71. bemærker, at Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne bør følge en holistisk og integreret tilgang til bæredygtig udvikling og tage hensyn til menneskerettigheder og miljøhensyn i forbindelse med handelsmæssige og økonomiske forbindelser; opfordrer Kommissionen til at tage sager op om menneskerettighedskrænkelser og angreb på eller forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere i forbindelse med handelsforhandlinger og -ordninger som f.eks. det generelle toldpræferencesystem (GSP);

72. opfordrer EU til at indføre en mekanisme til at foretage uafhængige konsekvensanalyser forud for indgåelsen af handels- og samarbejdsaftaler og gennemførelsen af udviklingsprojekter med henblik på at måle og forhindre skadelig indvirkning på oprindelige folks og lokalsamfunds rettigheder; insisterer på, at konsekvensanalysen foretages med betydelig deltagelse fra civilsamfundet, og at resultaterne tages behørigt i betragtning i økonomiske aftaler og udviklingsprojekter; opfordrer EU til at revurdere gennemførelsen af projekter i tilfælde af krænkelser af menneskerettighederne;

73. opfordrer EU og dets medlemsstater til at arbejde i alle relevante internationale fora for at øge kendskabet til situationen for oprindelige folks menneskerettigheder og miljørettigheder og den centrale rolle, som menneskerettighedsforkæmpere på miljøområdet spiller for bevarelsen af den biologiske mangfoldighed og sikring af en bæredygtig udvikling;

74. minder med bekymring om, at EU og dets medlemsstater fortsat skal arbejde for at sikre rettigheder for og social inddragelse af oprindelige folk i Europa, navnlig det samiske folk, og anerkender den vigtige rolle, som lokale aktivister og menneskerettighedsforkæmpere spiller i denne henseende;

75. opfordrer EU til at øge sin støtte til oprindelige folk i sine programmer for udviklingssamarbejde og at styrke projekter til at styrke dem, navnlig med hensyn til kapacitetsopbygning, under EIDHR og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI); understreger behovet for, at oprindelige folk også fremover har tilstrækkelige ressourcer til effektivt at kunne deltage med repræsentanter i EU's og FN's politikker og institutioner, bl.a. i forbindelse med erhvervslivet og menneskerettighederne; opfordrer EU-delegationerne i de relevante lande til nøje at overvåge situationen for indfødte menneskerettighedsforkæmpere og til at give alle passende støtte;

76. opfordrer EU's delegationer til nøje at overvåge situationen for oprindelige folk og til at indgå i en løbende dialog med dem, både på nationalt og regionalt plan; insisterer på, at knudepunkterne for menneskerettigheder i de relevante EU-delegationer gøres udtrykkeligt ansvarlige for spørgsmål vedrørende oprindelige folk, og at de ansatte i EU's delegationer modtager regelmæssig uddannelse i oprindelige folks rettigheder;

77. opfordrer EU og dets partnerlande til at øge deres samarbejde med oprindelige samfund i drøftelserne af narkotikapolitikker; gentager, at fastlæggelsen af strategier til bekæmpelse af det ulovlige narkotikamarked er nødvendig for at beskytte oprindelige folk og deres områder; opfordrer EU og dets partnerlande til at sikre, at sikkerhedsforanstaltninger, der har til formål at bekæmpe narkotikahandel, respekterer oprindelige samfunds rettigheder, og til at forhindre dødsfald i konflikten;

Tirsdag den 3. juli 2018

78. opfordrer EU til at uddybe, udvide og styrke målene, prioriteterne og aktionerne vedrørende oprindelige folk i den strategiske ramme og handlingsplanen for menneskerettigheder og demokrati, og anmoder om, at mandatet for den særlige repræsentant for menneskerettigheder tilpasses, således at denne gives beføjelse til at sikre større synlighed af spørgsmål vedrørende oprindelige folks rettigheder og forkæmperne herfor;

79. minder om EU's tilsagn om at anvende en rettighedsbaseret tilgang til udvikling, hvilket omfatter respekt for oprindelige folks rettigheder som fastlagt i UNDRIP, og henleder især opmærksomheden på principperne om ansvarlighed, deltagelse og ikkeforskelsbehandling; opfordrer på det kraftigste EU til at fortsætte sit arbejde med at operationalisere denne rettighedsbaserede tilgang i alle udviklingsforanstaltninger og til at oprette en taskforce med medlemsstaterne til dette formål; opfordrer til, at den respektive gennemførelsesplan ajourføres med klare tidsplaner og indikatorer til måling af fremskridtene;

80. minder om artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om princippet om udviklingsvenlig politikkoherens; beklager, at man i forbindelse med den igangværende revision af direktivet om vedvarende energi ⁽¹⁾ hidtil har undladt at indføre sociale og bæredygtighedsrelaterede kriterier, som tager hensyn til risikoen for land grabbing; minder om, at direktivet bør være i overensstemmelse med internationale standarder om jordbesiddelsesrettigheder;

81. opfordrer EU's delegationer til at styrke dialogen med oprindelige folk med henblik på at opspore og forebygge menneskerettighedskrænkelser; anmoder især Kommissionen og medlemsstaterne om at indføre en effektiv administrativ klagemekanisme for ofre for menneskerettighedskrænkelser og andre skadelige virkninger fremkaldt af offentlige udviklingsbistandsfinansierede aktiviteter med henblik på at indlede undersøgelses- og forsoningsprocesser; understreger, at denne mekanisme bør have standardiserede procedurer, være af administrativ karakter og således være et supplement til retslige mekanismer;

82. fremhæver, at FLEGT-handlingsplanen, og især de frivillige partnerskabsaftaler, kunne spille en mere betydningsfuld rolle for myndiggørelsen af oprindelige folk og lokale skovsamfund i visse tropiske skovrige lande, og opfordrer indtrængende EU og partnerne i de frivillige partnerskabsaftaler til at gøre det muligt for disse samfund at spille en større rolle i de nationale politiske processer; opfordrer EU til at yde mere finansiel og teknisk hjælp til partnerlande med henblik på at beskytte, bevare og genoprette skovøkosystemer, herunder ved at forbedre forvaltningen, med det formål at klarlægge og styrke jordbesiddelser, overholde menneskerettighederne, herunder oprindelige folks rettigheder, og støtte beskyttede områder, der sikrer fællesskabsrettigheder;

83. understreger behovet for at vedtage særlige foranstaltninger med henblik på at løse problemet med konflikttømmer, dæmme op for strømmen af træ fra afskovning og flytte investeringerne væk fra aktiviteter, der skader skovene og fører til flytning af lokale og oprindelige samfund; opfordrer EU til at vedtage yderligere foranstaltninger med henblik på at støtte, at skovenes økosystemer og deres lokalsamfund beskyttes og genoprettes, og til at eliminere skovrydning fra EU's forsyningskæde som en del af en ny EU-handlingsplan vedrørende skovrydning, skovforringelse og respekt for lokalsamfundenes besiddelsesrettigheder;

84. påpeger, at vi i EU stadig har meget at lære om bæredygtig udnyttelse (f.eks. af skove) fra oprindelige folk, som ydermere næsten ikke bidrager til klimaændringerne på grund af deres livsform, men som er særligt berørt af dem, f.eks. på grund af tørke eller ørkendannelse, hvad der især har konsekvenser for kvinder;

85. opfordrer EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til at prioritere investeringer til støtte for civilsamfundet og menneskerettighedsforkæmpere, især med hensyn til indfødte menneskerettighedsforkæmpere på miljøområdet, og at sikre, at der findes langsigtede beskyttelsesmekanismer til støtte for disse, navnlig protectdefenders.eu, og at garantere opfyldelsen af de eksisterende tilsagn om finansiering til menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare; tilskynder sine delegationer og udvalg til regelmæssigt at mødes med indfødte samfund og indfødte menneskerettighedsforkæmpere i forbindelse med besøg i de relevante lande; anbefaler, at en fast ordfører om oprindelige folk udpeges af de relevante udvalg/underudvalg med det formål at overvåge menneskerettighedssituationen og navnlig gennemførelsen af UNDRIP og ILO's konvention nr. 169;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16).

Tirsdag den 3. juli 2018

86. opfordrer EU og dets medlemsstater til at engagere sig i dialog og samarbejde med oprindelige folk og lokalsamfund i Arktis for at sikre, at deres holdninger og rettigheder respekteres inden for rammerne af EU's udviklingspolitikker, der kan påvirke denne region;

o

o o

87. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og EU-delegationerne.

Tirsdag den 3. juli 2018

P8_TA(2018)0280

Klimadiplomati

Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2018 om klimadiplomati (2017/2272(INI))

(2020/C 118/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 21, 191, 192, 220 og 221,
- der henviser til De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og målene for bæredygtig udvikling,
- der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og den dertil hørende Kyotoprotokol,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder (UDHR),
- der henviser til Parisaftalen, afgørelse 1/CP.21, den 21. partskonference (COP 21) under UNFCCC og den 11. partskonference, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen (CMP11), som afholdtes i Paris fra den 30. november til den 11. december 2015,
- der henviser til den 22. partskonference (COP22) under UNFCCC og den første partskonference, der tjener som møde mellem parterne i Parisaftalen (CMA1), som afholdtes i Marrakesh, Marokko, fra den 15. november til den 18. november 2016,
- der henviser til sin beslutning af 6. oktober 2016 om gennemførelsen af Parisaftalen og FN's klimakonference 2016 i Marrakesh, Marokko (COP22) ⁽¹⁾,
- der henviser til den femte vurderingsrapport (AR5) fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPPC) og dets sammenfattende rapport,
- der henviser til sin beslutning af 4. oktober 2017 om FN's konference om klimaændringer 2017 i Bonn, Tyskland (COP23) ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. juli 2016 med titlen »Fremskyndelse af Europas omstilling til en lavemissionsøkonomi« (COM(2016)0500),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. april 2013 om en EU-strategi for tilpasning til klimaændringer (COM(2013)0216),
- der henviser til EU's handlingsplan for klimadiplomati i 2015, der blev vedtaget af Rådet for Udenrigsanliggender,

⁽¹⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 46.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0380.

Tirsdag den 3. juli 2018

- der henviser til Rådet for Udenrigsanliggendes konklusioner af 6. marts 2017 og 19. juni 2017,
  - der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 22. juni 2017,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 26. februar 2018 om klimadiplomati,
  - der henviser til meddelelsen af juni 2016 fra Tjenesten for Unionens Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om en global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik og Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens fælles erklæring af 7. juni 2017 om en strategisk tilgang til resiliens i forbindelse med EU's indsats udadtil (JOIN(2017) 0021),
  - der henviser til udtalelsen fra Det Europæiske Regionsudvalg af 9. februar 2017 med titlen »Mod en ny EU-strategi for tilpasning til klimaændringer — en integreret tilgang ⁽¹⁾«,
  - der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 26. april 2016 med titlen »Vejen fra Paris« ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 13. december 2017 om årsrapporten om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽³⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 16. januar 2018 om kvinder, ligestilling og klimaretfærdighed ⁽⁴⁾,
  - der henviser til UNFCCC's beslutning 36/CP.7 af 9. november 2001 om forøgelse af kvinders deltagelse i repræsentationen i organer under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og Kyotoprotokollen,
  - der henviser til undersøgelsen fra 2009 udført af Den Internationale Organisation for Migration (IOM) om »Migration, miljø og klimaændringer: Vurdering af beviserne« (Migration, Environment and Climate Change: Assessing the Evidence),
  - der henviser til sin beslutning af 13. marts 2018 om ligestilling i EU's handelsaftaler ⁽⁵⁾,
  - der henviser til pave Frans' encyklika »Laudato Sí« om ansvar for vores fælles hjem,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til de fælles drøftelser mellem Udenrigsudvalget og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarersikkerhed, jf. forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarersikkerhed (A8-0221/2018),
- A. der henviser til, at klimaændringernes indvirkning på forskellige aspekter af menneskers liv samt på udviklingsmulighederne, den verdensomspændende geopolitiske orden og den globale stabilitet bliver mere og mere alvorlige; der henviser til, at de, der har færrest ressourcer til at tilpasse sig klimaændringerne, vil blive hårdest ramt af klimaændringernes virkninger; der henviser til, at klimadiplomati kan forstås som en form for målrettet udenrigspolitik

⁽¹⁾ EUT C 207 af 30.6.2017, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 487 af 28.12.2016, s. 24.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0493.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0005.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0066.

Tirsdag den 3. juli 2018

til fremme af klimainsatsen ved at række ud til andre aktører, samarbejde om specifikke klimarelaterede spørgsmål, opbygge strategiske partnerskaber og styrke forbindelserne mellem statslige og ikke-statslige aktører, herunder store bidragsydere til den globale forurening, og derved bidrage til at mindske virkningerne af klimaændringerne samt styrke Unionens diplomatiske forbindelser;

- B. der henviser til klimaændringerne virkninger, herunder stigningen i vandstanden i, opvarmningen og forsuren af havene, tabet af biodiversitet samt stigningen i antallet af ekstreme klimahændelser; der henviser til, at de første ofre for disse ændringer er de mest sårbare lande og befolkninger, navnlig øboer; der henviser til, at klimaændringerne har en særligt alvorlig social og kulturel indvirkning på oprindelige samfund, som ikke alene bidrager marginalt til CO₂-emissionerne, men faktisk også spiller en aktiv og afgørende rolle med hensyn til at beskytte de økosystemer, de lever i, og dermed afbøder klimaændringernes virkninger;
- C. der henviser til, at EU har været en af de førende kræfter inden for klimainsatsen og har vist sit lederskab i de internationale klimaforhandlinger; der henviser til, at EU har brugt klimadiplomati til at skabe strategiske alliancer med relevante interesseparter for sammen at bekæmpe klimaændringerne som et centralt element i den bæredygtige udvikling og i de forebyggende foranstaltninger i lyset af klimarelaterede trusler;
- D. der henviser til, at EU's klimadiplomati bidrog til indgåelsen af Parisaftalen, og at EU's tilgang til klimadiplomati siden da er blevet udvidet; der henviser til, at klimapolitikken som led i EU's globale strategi er blevet integreret i udenrigs- og sikkerhedspolitikken, og at forbindelsen mellem energi og klima, sikkerhed og tilpasning til klimaændringer og migration er blevet styrket;
- E. der henviser til, at ansvaret for langsigtede bæredygtige klimahandlinger ikke kan lægges over på enkeltpersoner og deres individuelle valg som forbrugere; der henviser til, at en klimapolitik, der tager udgangspunkt i menneskerettigheder, bør præcisere, at ansvaret for at skabe bæredygtige samfund primært ligger hos politikere, som har midlerne til at skabe bæredygtige klimapolitikker;
- F. der henviser til, at klimaændringer og sikkerhedsspørgsmål er indbyrdes forbundne og grænseoverskridende og kræver klimadiplomati, der bl.a. sigter mod fuld gennemførelse af forpligtelserne i henhold til Parisaftalen; der henviser til, at flere undersøgelser har påvist indirekte forbindelser mellem klimaændringer, naturkatastrofer og udbrud af væbnede konflikter, og til, at klimaændringer kan betragtes som en »trusselsmultiplikator«, som har evnen til at forstærke allerede eksisterende sociale spændinger; der henviser til, at de negative langsigtede virkninger af klimaændringerne kan føre til en stigning i de politiske spændinger både inden for og uden for de nationale grænser og dermed risikerer at blive et kriseelement og lægge pres på de internationale forbindelser som sådan;
- G. der henviser til, at klimaændringer har en direkte og indirekte indvirkning på migration og har fået stadigt flere mennesker til at flytte fra sårbare områder af deres lande til områder, hvor vilkårene er gunstigere, eller til udlandet for at opbygge et nyt liv;
- H. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 4. oktober 2017 om FN's konference om klimaændringer 2017 i Bonn, Tyskland (COP23) anerkendte karakteren og omfanget af klimafremkaldt fordrivelse og migration som følge af katastrofer forårsaget af den globale opvarmning; der henviser til, at antallet af migranter samt internt fordrevne som følge af miljømæssige forandringer ifølge en række vigtige og velbegrundede undersøgelser og rapporter, eksempelvis dem, som Den Internationale Organisation for Migration og Verdensbanken har offentliggjort, i værste fald kan nå op på 200 millioner i 2050, hvis ikke der gøres en kraftig indsats, og til, at mange af disse mennesker i øjeblikket bor i kystområder eller kunne blive internt fordrevne i Afrika syd for Sahara, Sydøstasien og Latinamerika;
- I. der henviser til, at personer, der migrerer af årsager, som knytter sig til miljøet, hverken har status af flygtninge eller er omfattet af international beskyttelse som flygtninge, fordi de ikke anerkendes af Genèvekonventionen af 1951;

Tirsdag den 3. juli 2018

- J. der henviser til, at Kommissionen som et bidrag til at opnå en kulstoffri økonomi har sat fremme af energieffektivitet og at gøre EU til verdens førende inden for vedvarende energi som et mål for Unionens energipolitik;
- K. der henviser til, at EU's klimadiplomati skal tilskynde til risikostyringsprojekter, påvirke den offentlige mening og tilskynde til politisk og økonomisk samarbejde om at modvirke klimaændringer og fremme en kulstoffattig økonomi;
- L. der henviser til, at EU's klimadiplomati bør udarbejde en model for proaktiv justering, der opfordrer til interaktion mellem politikker til bekæmpelse af klimaændringer; der henviser til, at institutionalisering af klimapolitikken vil betyde en større opmærksomhed om emnet i offentligheden og bør resultere i en styrket politisk vilje;
- M. der henviser til, at problemet med knappe vandressourcer ligger til grund for et stadigt større antal konflikter mellem lokalsamfund; der henviser til, at disse ressourcer ofte udnyttes ubæredygtigt til intensiv og industriel landbrugsproduktion under forhold, som allerede er ustabile;
- N. der henviser til, at kampen mod klimaændringer bør gøres til en strategisk prioritet i alle diplomatiske dialoger og initiativer med en menneskerettighedsbaseret tilgang, hvis dens målsætninger skal indfries; der henviser til, at Parlamentet aktivt har bidraget til processen og har brugt både sine lovgivningsmæssige beføjelser og sin politiske indflydelse til at integrere klimaændringer yderligere i udviklingsindsatsen og bistandsporteføljen samt i en række andre EU-politikker såsom investeringer, landbrug, fiskeri, energi, transport, forskning og handel;
- O. der henviser til, at kilder til forskelsbehandling og sårbarhed på grundlag af køn, race, etnicitet, klasse, fattigdom, evner, oprindelse, alder og geografi samt traditionel og institutionel forskelsbehandling i kombination hindrer adgang til de ressourcer og midler, som er nødvendige for at håndtere drastiske ændringer som eksempelvis klimaændringer;
- P. der henviser til den tætte sammenhæng mellem klimaændringer og afskovning som følge af land grabbing, udvinding af fossile brændstoffer og intensivt landbrug;
- Q. der henviser til, at andelen af kvinder i den politiske beslutningsproces og diplomatiet, og navnlig i forhandlinger om klimaændringer, stadig er utilfredsstillende, og til, at der kun er gjort få eller slet ingen fremskridt med hensyn hertil; der henviser til, at kun 12-15 % af delegationslederne og omkring 30 % af de delegerede er kvinder;
1. minder om, at virkningerne af klimaændringerne indvirker på alle aspekter af menneskers liv, især på de globale ressourcer og udviklingsmuligheder samt på forretningsmodeller, handelsforbindelser og regionale forbindelser; minder om, at klimapåvirkninger skærper fødevarerensikkerhed, trusler mod sundheden, tab af levebrød, fordrivelse, migration, fattigdom, uligheder mellem kønnene, menneskehandel, vold, manglende adgang til infrastruktur og grundlæggende tjenester, indvirker på fred og sikkerhed og i stigende grad påvirker EU's borgere samt udfordrer det internationale samfund; fremhæver, at behovet for en klimaindsats bliver stadigt mere påtrængende og påpeger, at håndteringen af klimaændringer kræver en fælles indsats på internationalt plan; opfordrer indtrængende Kommissionen og EU's medlemsstater til fortsat at fremme den multilaterale dialog, da den udgør et kollektivt ansvar over for hele planeten for de nulevende og kommende generationer; bemærker, at det er nødvendigt at bekæmpe klimaændringerne for at beskytte menneskerettighederne;
2. noterer sig med bekymring forringelsen af verdens vandressourcer og økosystemer samt den stigende trussel, som vandknaphed, vandrelaterede risici og ekstreme hændelser udgør;

Gennemførelsen af Parisaftalen og 2030-dagsordenen

3. bekræfter EU's engagement i Parisaftalen og FN's 2030-dagsorden, herunder målene for bæredygtig udvikling; understreger behovet for fuldstændig og hurtig gennemførelse af Parisaftalen og opfyldelse af målene heri for afbødning, tilpasning og omdirigering af finansielle strømme samt målene for bæredygtig udvikling både i EU og globalt med henblik på at udvikle en mere bæredygtig økonomi og et mere bæredygtigt samfund; bekræfter på ny behovet for en ambitiøs

Tirsdag den 3. juli 2018

EU-klimapolitik og sin vilje til i væsentlig grad at forøge EU's nuværende nationalt bestemte bidrag for 2030 samt behovet for inden udløbet af 2018 at udvikle en ambitiøs og samordnet langsigtet strategi for CO₂-neutralitet senest i 2050 i overensstemmelse med forpligtelsen i henhold til Parisaftalen til at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur på et godt stykke under 2 °C og bestræbe sig på at begrænse stigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau; opfordrer Kommissionen til i denne langsigtede strategi at tage hensyn til synspunkterne hos alle aktører, som kan bidrage til eller blive påvirket af den;

4. understreger betydningen af, at EU fører en ambitiøs klimapolitik, for at undgå en yderligere temperaturstigning, og optræder som en troværdig og pålidelig partner over for tredjelande; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at spille en aktiv og konstruktiv rolle i Talanoa-dialogen 2018 og COP24, da 2018 vil blive et afgørende år for gennemførelsen af Parisaftalen; opfordrer EU til at vise sit engagement i en ambitiøs klimapolitik, da dette vil hjælpe det til at foregå med et godt eksempel og slå til lyd for stærke modvirkningstilsagn fra andre lande;

5. beklager den amerikanske præsidents erklæring om beslutningen om at træde ud af Parisaftalen; bemærker, at EU har et ansvar — og en mulighed — for at påtage sig en ledende rolle i den globale klimaindsats, optrappe sine klimadiplomatiske bestræbelser og danne en stærk alliance af lande og aktører, der vil fortsætte med at støtte og bidrage til målene om at begrænse den globale opvarmning til et godt stykke under 2 °C, samtidig med at der udfoldes bestræbelser på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C som anbefalet af IPCC; fremhæver ikke desto mindre vigtigheden af et tæt samarbejde med den amerikanske regering og navnlig amerikanske stater og byer;

6. understreger, at EU's troværdighed med hensyn til bekæmpelse af klimaændringer er afhængig af en streng og omfattende gennemførelse af EU's egen klimapolitik;

7. understreger, at der inden for rammerne af EU's udenrigspolitik bør udvikles kapaciteter til overvågning af risici i forbindelse med klimaændringer, herunder kriseforebyggelse og konfliktsensitivitet; mener, at en omfattende og hurtig klimaindsats i høj grad bidrager til at forhindre sociale, økonomiske, men også sikkerhedsmæssige risici, forebygge konflikter og ustabilitet og i sidste ende forebygge større politiske, sociale og økonomiske omkostninger; understreger derfor betydningen af at integrere klimadiplomati i EU's konfliktforebyggelsespolitikker og udvide og tilpasse rækkevidden af EU's missioner og programmer i tredjelande og konfliktområder; gentager, at overgang til en cirkulær kulstoffri økonomi vil bidrage til velstand og større lighed, fred og sikkerhed for mennesker både i og uden for EU, eftersom klimaændringerne hyppigt kan give årsag til ny ustabilitet og konflikter eller skærpe de eksisterende og forstærke eksisterende uligheder eller skabe nye på grund af ressourceknaphed, mangel på økonomiske muligheder, tab af jord som følge af stigende vandstand i havene eller langvarige tørker, skrøbelig forvaltningsstruktur, utilstrækkelige vand- og fødevarerressourcer og forringede levevilkår;

8. påpeger med bekymring navnlig ødelæggelsen af planetens økosystemer og vandressourcer samt den stigende trussel, som knapheden på vand og vandrelaterede risici udgør, samtidig med at ekstreme klima- og vejrhændelser tiltager i hyppighed og med hensyn til ødelæggende virkning og gør det nødvendigt med tættere bånd mellem foranstaltninger for tilpasning til klimaforandringerne og reduktion af risikoen for ulykker;

9. bemærker desuden med bekymring, at der ikke er tilstrækkelig opmærksomhed om den rolle, som jord spiller som en komponent i klimasystemet, samt jords betydning for reduktion af drivhusgasser og tilpasning til klimaforandringerne; opfordrer EU til at udarbejde en ambitiøs strategi, der bør indgå i klimadiplomati;

10. understreger, at de smeltende poler og den stigende vandstand i havene betyder, at mennesker, der bor ved kysten eller i små østater er i særlig fare; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at beskytte og bevare disse leveområder ved at gøre det lettere at nå ambitiøse mål for reduktion af klimaændringer og multilaterale kystbeskyttelsesforanstaltninger;

Tirsdag den 3. juli 2018

11. anerkender, at klimaændringer skærper de omstændigheder, der fører til migration i sårbare områder, og minder om, at migrationen fremover vil stige i omfang, hvis de negative konsekvenser af klimaændringerne ikke håndteres på passende vis; opfordrer EU til at støtte, at der på FN-niveau indledes drøftelser med henblik på at komme med et konkret svar på de befolkningsbevægelser, der forventes som følge af klimaændringer, og understreger, at ethvert internationalt svar bør fokusere på regionale løsninger for at forhindre unødige bevægelser i stor størrelsesorden;

12. opfordrer medlemsstaterne til at udvise progressivt lederskab i de igangværende forhandlinger om en global aftale om sikker, velordnet og regulær migration, som udarbejdes i FN-regi, og som bygger på New York-erklæringen fra 2016 om flygtninge og migranter, hvori det anerkendtes, at et stort antal mennesker flytter »på grund af de negative virkninger af klimaændringer«;

13. hilser UNFCCC-processens inklusive tilgang velkommen; mener, at spørgsmålet om erhvervede eller modstridende interesser skal behandles for at sikre effektiv deltagelse; støtter initiativet fra regeringer, der repræsenterer størstedelen af verdens befolkning, om at indføre en konkret politik vedrørende interessekonflikter og opfordrer Kommissionen til konstruktiv deltagelse i denne proces;

14. opfordrer Kommissionen til at udvikle programmer med henblik på at øge europæiske borgeres opmærksomhed om forbindelsen mellem klimaændringer og migration, fattigdom og konflikter om adgang til ressourcer;

15. understreger, at alle EU-initiativer på miljøområdet bør tage afsæt i de lovgivningsmæssige beføjelser, som er fastsat i traktaterne, og at det europæiske parlamentariske demokrati fortsat bør indtage en førende rolle i alle forslag, der sigter på at fremme internationale foranstaltninger til beskyttelse af miljøet;

Styrkelse af EU's kapacitet vedrørende klimadiplomati

16. bemærker, at EU og dets medlemsstater er de største ydere af offentlig klimafinansiering, og at dette er et vigtigt og tillidsskabende instrument, der kan støtte tilpasning og afbødning i andre lande; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte med at yde meningsfulde finansielle bidrag og til aktivt at støtte mobiliseringen af international klimafinansiering via offentlige kilder i andre lande samt private kilder; glæder sig over erklæringerne fra One Planet-topmødet den 12. december 2017;

17. understreger, at den globale overgang til kulstofneutrale, klimamodstandsdygtige økonomier og samfund kræver store investeringer i omlægning; understreger behovet for, at regeringerne skaber et positivt miljø for omdirigering af kapitalstrømme til bæredygtige investeringer, undgår strandede aktiver og tager udgangspunkt i konklusionerne fra ekspertgruppen på højt plan om bæredygtig finansiering og i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om finansiering af bæredygtig vækst (COM(2018)0097); mener, at det finansielle system skal bidrage til målene i Parisaftalen og målene for bæredygtig udvikling; er overbevist om, at et finansielt EU-system, som bidrager til reduktion af klimaændringer og fremmer investeringer i rene teknologier og bæredygtige løsninger, vil være en rollemodel for andre lande og vil kunne hjælpe dem med at gennemføre lignende systemer;

18. understreger betydningen af, at EU taler med én fælles stemme i alle internationale fora, og opfordrer Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen til at koordinere en fælles EU-indsats for at sikre dens engagementet i gennemførelsen af Parisaftalen; opfordrer EU til at overveje metoder til at hæve ambitionsniveauet for Parisaftalen yderligere; insisterer på, at der er brug for at udvikle en omfattende strategi for EU's klimadiplomati og integrere klimahensyn i alle områder af EU's optræden udadtil, herunder handel, udviklingssamarbejde og humanitær bistand; fremhæver betydningen af at styrke den sociale dimension og integrere et kønsperspektiv og en menneskerettighedsbaseret tilgang i alle fremtidige multilaterale forhandlinger;

19. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at øge den internationale opmærksomhed over for klimaændringer gennem koordinerede kommunikationsstrategier og aktiviteter til øget offentlig og politisk støtte; opfordrer navnlig til international forståelse for sammenhængen mellem klimaændringer og social ulighed, migration, sult og fattigdom og den omstændighed, at globale klimaforanstaltninger i høj grad kan bidrage til at løse disse problemer;

Tirsdag den 3. juli 2018

20. påpeger, at teknologiske fremskridt, som behørigt fremmes af fælles politiske bestræbelser, vil være afgørende for at nå målsætningerne i Parisaftalen, og at der derfor også bør tages højde for EU's videnskabelige diplomati som led i den globale strategi for klimadiplomati til fremme og finansiering af forskning i klimaforandringer;

21. minder om, at de mest sårbare regioner over for klimaforandringer, som det fremgår af Kommissionens grønbog »Tilpasning til klimaændringerne — hvad kan der gøres på EU-plan« (COM(2007)0354), er Sydeuropa og Middelhavsområdet, bjerg- og kystområder, tætbefolkede oversvømmelsesområder, Skandinavien og det arktiske område; opfordrer derfor EU til at fremme forsknings- og udviklingsprogrammer, der involverer de relevante medlemsstater i hvert enkelt tilfælde i overensstemmelse med artikel 185 i TEUF;

22. fremhæver PRIMA-initiativet (partnerskab for forskning og innovation i Middelhavsområdet), der fokuserer på udvikling og anvendelse af innovative løsninger til fødevareproduktion og vandforsyning i Middelhavsområdet, som et godt eksempel på videnskabeligt diplomati som omtalt i ovenstående afsnit; opfordrer Kommissionen til at øge samarbejdet, yde den nødvendige støtte og sikre kontinuitet for dette samt andre lignende initiativer; opfordrer ligeledes Kommissionen til at gennemføre et nyt initiativ under artikel 185 i TEUF, der specifikt fokuserer på målsætningerne for EU's klimadiplomati;

23. opfordrer til at koordinere EU-handlingsplanerne for energi- og vanddiplomati med klimadiplomati for derigennem at fremme synergier og fælles aktioner, hvor det er relevant, mellem de pågældende enheder på EU-plan og i medlemsstaterne;

24. opfordrer til større inddragelse af Parlamentet og til en årlig proces, der skal indledes af Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten og gennemføres i samarbejde med medlemsstaterne med det formål at indkredse de centrale prioriteter i EU's klimadiplomati det pågældende år og komme med konkrete anbefalinger til afhjælpning af kapacitetsproblemer;

25. forpligter sig til at formulere en egen holdning og egne henstillinger til en ny langsigtet EU-strategi frem til midten af århundredet, som Kommissionen og Rådet skal tage højde for, inden strategien forelægges UNFCCC;

26. tilkendegiver, at det agter at indlede en proces, som skal bidrage til dette arbejde gennem regelmæssige rapporter om EU's klimadiplomatiske aktiviteter, resultaterne heraf samt eventuelle utilstrækkeligheder; bemærker, at de regelmæssige rapporter bør indeholde klare benchmarks herfor;

27. fremhæver den vigtige rolle, som parlamentarisk diplomati spille i bekæmpelsen af klimaændringer; forpligter sig til at gøre bedre brug af sin internationale rolle og sit medlemskab af internationale parlamentariske netværk med henblik på at optrappe klimaaktiviteterne i sine delegationers arbejde samt gennem delegationsbesøg og især i Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed og Udenrigsudvalget samt på europæiske og internationale interparlamentariske møder og dialogplatforme med nationale parlamenter og subnationale aktører/ikke-statslige aktører og civilsamfundet, idet det uophørligt vil bestræbe sig på at få det nødvendige kønsaspekt inkluderet;

28. opfordrer til en forhøjelse af tildelingen af menneskelige og finansielle ressourcer i EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen, der bedre afspejler det stærke og øgede engagement i klimadiplomati; opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten til at medtage klimadiplomati på EU-delegationernes dagsordener, når de mødes med deres modparter fra tredjelande og internationale eller regionale organisationer, og til at tillægge den klimadiplomatiske indsats i de enkelte EU-delegationer strategisk betydning og samordne den med medlemsstaternes repræsentationer i tredjelande; opfordrer derfor til at medtage et fokuspunkt om klimaændringer i de vigtigste EU-delegationer i tredjelande og en større procentdel af klimaekspertes, når der oprettes blandede stillinger i EU-delegationerne;

29. understreger, at klimarelaterede udgifter i EU-budgettet kan skabe stor merværdi, og at de bør forhøjes betydeligt for at afspejle den øgede betydning, klimainsatsen har, og dens presserende nødvendighed samt behovet for yderligere klimadiplomatiske aktiviteter; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at forhøje bevillingerne til klimadiplomati i den næste flerårige finansielle ramme (FFR) og godkende øremærkning af mindst 30 % til klimarelaterede

Tirsdag den 3. juli 2018

bevillinger som krævet i Parlamentets beslutning af 14. marts 2018 om den næste flerårige finansielle ramme: forberedelse af Parlamentets holdning til den flerårige finansielle ramme efter 2020 ⁽¹⁾ og til at tilpasse EU's budget som helhed til målsætningerne i Parisaftalen og målene for bæredygtig udvikling for at sikre, at budgetmidlerne ikke bliver i modstrid med klimaindsatsen; bemærker i denne forbindelse, at følsomme sektorer (såsom landbrug, industri, energi og transport) navnlig vil skulle yde en større indsats i forbindelse med overgangen til en lavemissionsøkonomi; opfordrer til bedre udnyttelse af andre EU-midler for at sikre ressourceeffektivitet, optimerede resultater og en bedre virkning af EU's foranstaltninger og initiativer;

30. kræver, at Kommissionen og medlemsstaterne inden for rammerne af bilaterale aftaler med partnerlande udvikler samarbejdet om miljøspørgsmål med henblik på at fremme politikker for en bæredygtig udvikling baseret på energieffektivitet og vedvarende energi;

31. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at afspejle den globale dimension, herunder EU's klimadiplomatiske mål, i sine kommende meddelelser om »fremtiden for EU's energi- og klimapolitik« og om EU's langsigtede strategi for reduktion af drivhusgasemissioner; opfordrer endvidere Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at videreudvikle en langsigtet vision med henblik på at forelægge en fælles meddelelse om deres forståelse af EU's klimadiplomati samt en strategisk tilgang til EU's klimadiplomatiske aktiviteter senest 12 måneder efter vedtagelsen af denne betænkning og under hensyntagen til Parlamentets tilgang som fastsat i denne tekst;

32. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at øge deres interne koordinering vedrørende klimafordrivelse og nedsætte et ekspertpanel til at undersøge klimaændringer og migration gennem en taskforce på tværs af agenturerne;

33. understreger, at styrkelse af kvinders indflydelse og stilling og deres fulde og lige deltagelse og lederskab er afgørende for klimaforanstaltninger; opfordrer EU og medlemsstaterne til at integrere kønsperspektiver i klimapolitikker og til at vælge en kønsspecifik tilgang, da klimaændringer ofte forværrer uligheder mellem kønnene og kvinders situation, fremme deltagelsen af indfødte kvinder og af kvindelige menneskerettighedsforkæmpere inden for rammerne af UNFCCC, da deres viden om forvaltning af naturressourcer er afgørende i kampen mod klimaændringer;

Kampen mod klimaændringer som løftestang for internationalt samarbejde

34. understreger, at EU og dens medlemsstater bør være aktive partnere i internationale organisationer og fora (f.eks. FN, UNFCCC, FN's politiske forum på højt plan om bæredygtig udvikling (HPFL), De Forenede Nationers Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR), Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO), Verdenssundhedsorganisationen (WHO), NATO, Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), Arktisk Råd og G7 og G20) og arbejde tæt sammen med regionale organisationer (f.eks. Den Afrikanske Union (AU), Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (ECOWAS), Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN), Gruppen af Stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), MERCOSUR og Golfstaternes Samarbejdsråd (GCC)) med henblik på at fremme globale partnerskaber og sikre gennemførelsen af Parisaftalen og målene for bæredygtig udvikling, samtidig med at multilaterale samarbejdsordninger forsvares, styrkes og videreudvikles;

35. opfordrer EU og dens medlemsstater til at give klimaindsatsen en mere fremtrædende plads på dagsordenen for G20-topmøder og -møder samt for bilaterale møder mellem G20-medlemmer og til at samarbejde med udviklingslande som 77-lande-gruppen i FN (G77) og andre netværk såsom Alliancen af Små Østater (AOSIS);

36. opfordrer medlemsstaterne til at øge deres deltagelse inden for rammerne af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) i overensstemmelse med målene i Parisaftalen; understreger, at det er nødvendigt, at IMO træffer hurtige og passende yderligere foranstaltninger, så international transport kan yde sit bidrag til bekæmpelse af klimaændringer;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0075.

Tirsdag den 3. juli 2018

37. opfordrer Kommissionen til at integrere klimaændringsdimensionen i internationale handels- og investeringsaftaler og gøre ratificering og gennemførelse af Parisaftalen til en betingelse for fremtidige handelsaftaler; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at foretage en omfattende vurdering af overensstemmelsen mellem eksisterende aftaler og Parisaftalen, hvor det er relevant; opfordrer Kommissionen til at strømline finansielle instrumenter og programmer for at sikre sammenhæng, støtte tredjelande med at håndtere klimaændringer og øge effektiviteten af EU's klimaindsats; henstiller, at der udarbejdes og systematisk inkorporeres en obligatorisk, grundlæggende klimaændringsklausul i internationale aftaler, herunder handels- og investeringsaftaler, som skal forpligte parterne gensidigt til at ratificere og gennemføre Parisaftalen, hvilket vil kunne være en støtte for den europæiske og internationale dekarboniseringsproces;

38. støtter EU's vedvarende og aktive engagement i den højambitiøse koalition (HAC) og i dens medlemslande for at synliggøre deres vilje til at nå til en meningsfuld gennemførelse af Parisaftalen gennem vedtagelsen af et solidt regelsæt i 2018 og en vellykket Talanoa-dialog på COP 24, der skal motivere flere stater til at deltage i disse bestræbelser og til at samle en gruppe af klimaledere i de nærmeste kommende år, som er parate til at skærpe klimamålene i overensstemmelse med målene i Parisaftalen og skabe en fælles ledelse, som kan gå forrest med at integrere klima på forskellige områder af udenrigspolitikken, herunder handel, reformen af de internationale finansielle institutioner og sikkerhed;

39. anerkender betydningen af effektive og velfungerende tilpasningstiltag, -strategier og -planer, herunder brugen af økosystembaserede løsninger for at øge tilpasningsevnen, styrke modstandsdygtigheden og mindske sårbarheden over for klimaændringer inden for rammerne af Parisaftalen;

40. fremhæver, at økosystemerne i Arktis er særligt sårbare over for klimaændringer, hvilket fremgår af, at temperaturen i Arktis inden for de seneste årtier er steget omkring dobbelt så hurtigt som det globale gennemsnit; anerkender, at den forurening, som findes i det arktiske klima, hovedsagelig stammer fra asiatiske, nordamerikanske og europæiske emissionskilder, og at de emissionsbegrænsende foranstaltninger i EU derfor spiller en stor rolle i bekæmpelsen af klimaændringerne i Arktis; tager også højde for interessen i Arktis og dets ressourcer på grund af det ændrede miljø i området og Arktis' voksende geopolitiske betydning; mener, at sunde og bæredygtige arktiske økosystemer med levedygtige samfund er strategisk vigtige for den politiske og økonomiske stabilitet i Europa og verden; mener, at det er nødvendigt endeligt at gennemføre EU's formelle status som observatør i Arktisk Råd;

41. understreger det ansvar, der påhviler EU og andre velstående lande, som historisk set er de vigtigste bidragydere til den globale opvarmning, til at udvise større solidaritet over for de sårbare stater, navnlig på den sydlige halvkugle og på øer, der er de steder, der rammes hårdest af konsekvenserne af klimaændringerne, og til at sikre løbende støtte med henblik på at øge deres modstandsdygtighed, bidrage til at nedbringe katastroferisici, herunder gennem bevarelse og genoprettelse af økosystemer, der spiller en vigtig rolle i reguleringen af klimaet, hjælpe dem med at overvinde skaderne i forbindelse med klimaændringer og forbedre tilpasningsforanstaltninger og modstandsdygtighed gennem passende finansiell støtte og ved hjælp af kapacitetsopbygning, især gennem partnerskaber om nationalt bestemte bidrag (NDC-partnerskaber); bemærker, at sårbare stater er vigtige partnere i bestræbelserne på at få vedtaget ambitiøse klimaforanstaltninger internationalt på grund af den trussel, som klimaændringer udgør for deres eksistens;

42. opfordrer EU og dens medlemsstater til at yde støtte til mindre velstående landes bestræbelser på at mindske afhængigheden af fossile brændstoffer og øge adgangen til billig vedvarende energi samt gennem programmer, der støtter adgangen til videnskab, teknologi og innovation i overensstemmelse med bæredygtigt udviklingsmål 17, og ved at gøre dem bevidste om teknologier til overvågning og beskyttelse af miljøet og borgerne såsom flagskibsrumpprogrammet Copernicus og dets klimaændringstjeneste; fremhæver mulighederne i EU's eksterne investeringsplan med hensyn til at stimulere klimaintelligente investeringer og støtte bæredygtig udvikling; understreger betydningen af at sikre, at humanitære agenturer udvikler et langsigtet perspektiv for deres handlinger baseret på velfunderet viden om klimaets indvirkninger i sårbare områder; opfordrer også Kommissionen til at udvikle en omfattende strategi til fremme af EU's ekspertise inden for grønne teknologier på globalt plan;

43. fremhæver behovet for at strømline EU's politikker for at kunne reagere behørigt på situationer som vand- og fødevareangel, som sandsynligvis vil forekomme oftere i fremtiden; minder om, at situationer med mangel på basale fødevarer vil kunne blive til alvorlige sikkerhedsmæssige udfordringer på lang sigt, som risikerer at ville modarbejde andre resultater af EU's udviklingspolitik;

Tirsdag den 3. juli 2018

44. opfordrer EU til at prioritere bistand i form af lån og teknologioverførsler til de fattigste lande, der sætter dem i stand til at gennemføre energiomstilling;

45. opfordrer EU til at uddybe sit strategiske samarbejde på statsligt og ikkestatsligt niveau gennem dialoger og partnerskaber om CO₂-neutral udvikling med de nye vækstkøkonomier og andre lande, der har en stor indvirkning på den globale opvarmning, men som også er afgørende for den globale klimaindsats; bemærker på denne baggrund, at klimaet kan være et udgangspunkt for diplomatiske forbindelser med partnere, hvor andre punkter på dagsordenen er meget omtvistede, og derved kan være en mulighed for at fremme stabilitet og fred; opfordrer EU til at dele politiske oplevelser og erfaringer med sine partnere med henblik på at fremskynde gennemførelsen af Parisaftalen; opfordrer EU til at oprette særlige paneler til at drøfte klima- og bæredygtighedspolitikker og indgå i økonomi- og teknologialoger om omstillings- og modstandsløsninger, herunder på ministermøder på højt plan; opfordrer EU til at opbygge og understøtte partnerskaber på områder af fælles interesse, herunder 2050 Pathways, en bæredygtig finansieringsreform, ren transport, CO₂-markeder og andre instrumenter til prissætning af CO₂ uden for Europa med det formål at begrænse de globale emissioner og skabe lige muligheder for alle økonomiske sektorer;

46. opfordrer EU til at gå forrest i udviklingen af internationale og regionale partnerskaber om CO₂-markeder som fastsat i artikel 6 i Parisaftalen og til at udnytte sine erfaringer med at oprette, tilpasse og drive EU's emissionshandelssystem (ETS) og med at knytte ETS sammen med det schweiziske CO₂-marked; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme udviklingen af mekanismer til prissætning af CO₂ i tredjelande og tredjelands regioner og til at fremme internationalt samarbejde med det formål at gøre dem stort set forenelige på mellemlangt sigt og skabe et internationalt CO₂-marked på langt sigt; understreger i denne forbindelse det vellykkede samarbejde i de seneste år mellem EU og Kina, som gjorde det muligt at lancere det landsdækkende emissionshandelssystem i Kina i december 2017; ser frem til resultaterne af det igangværende arbejde, som vil være afgørende for, om systemet bliver velfungerende; opfordrer indtrængende EU til fortsat at støtte Kinas CO₂-handelsambitioner og udbygge det fremtidige samarbejde med henblik på at arbejde hen imod fælles spilleregler for alle på globalt plan;

47. opfordrer EU til på internationalt plan aktivt at fremme en offensiv politik mod drivhusgasemissioner, navnlig via indførelse af grænseværdier for emissioner og øjeblikkelige foranstaltninger til nedbringelse af emissionerne inden for international søfart og luftfart;

48. mener, at der er behov for en yderligere indsats med udviklingen af CO₂-grænsetilpasninger som løftestang for, at alle lande anstrenger sig yderligere for at nå målene i Parisaftalen;

49. anbefaler, at EU sammen med FN støtter et større globalt samarbejde, der skal sætte ind over for problemet med sandstorme, der især i Mellemøsten forværrer de allerede eksisterende spændinger og skaber nye; påpeger, at sandstormene ud over at give alvorlige sundhedsproblemer udtørrer de i forvejen begrænsede vandressourcer i Mellemøsten; opfordrer i denne forbindelse EU til at samarbejde med FN om at forbedre overvågnings- og varslingssystemerne;

50. opfordrer indtrængende EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til i deres strategiske dialoger om energi med lande, der eksporterer fossile brændstoffer i EU's bredere kreds af nabolande, at rette fokus mod dekarboniseret energisamarbejde og CO₂-frie økonomiske udviklingsmodeller med henblik på at fremme fred og menneskers sikkerhed og velfærd i Europa og på verdensplan;

51. opfordrer EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at deres internationale politikdialoger og samarbejde med partnerlande fuldt ud stemmer overens med målene i Parisaftalen og med EU's ambition om at være verdens førende inden for vedvarende energi;

EU's strategiske partnere

52. mener, at det er vigtigt, at EU fortsætter sine bestræbelser på at få USA til igen at indgå i det multilaterale samarbejde om klimaindsats og opfordrer USA til at respektere Parisaftalen uden at bringe dens ambitionsniveau i fare; mener, at parlamentarisk dialog og samarbejde med lokale myndigheder er vigtige instrumenter til dette formål;

53. påpeger, at brexitforhandlingerne og de fremtidige forbindelser med Det Forenede Kongerige bør afspejle behovet for et fortsat samarbejde om klimadiplomati;

Tirsdag den 3. juli 2018

54. bemærker, at regioner og byer spiller en stadig vigtigere rolle for bæredygtig udvikling, da de er direkte påvirket af klimaændringerne, og deres vækst har en direkte virkning på klimaet, og at de er ved at blive mere aktive inden for reduktion af og tilpasning til klimaændringer, nogle gange i lyset af modstridende politikker fra deres nationale regeringer; gentager den betydning, som byer og regioner har for indførelsen af innovationer og miljøbeskyttelsesforanstaltninger; brug af grønne teknologier, investering i færdigheder, uddannelse og øget konkurrenceevne gennem udvikling af rene teknologier på lokalt plan; opfordrer derfor EU til yderligere at intensivere sine forbindelser med lokale og regionale myndigheder og indfødte befolkninger i tredjelande og oversøiske lande og territorier med henblik på at styrke det tematiske og sektorfokuserede samarbejde mellem byer og regioner både i og uden for EU, til at udvikle initiativer til tilpasning og modstandsdygtighed og til at styrke bæredygtige udviklingsmodeller og emissionsreduktionsplaner i vigtige sektorer som energi, industri, teknologi, landbrug og transport i både byområder og landdistrikter, f.eks. gennem twinningprogrammer, gennem det internationale program om bysamarbejde, gennem støtte fra platforme som borgmesteraftalen og ved at opbygge nye fora til udveksling af bedste praksis; opfordrer EU og medlemsstaterne til at støtte regionale og lokale aktørers bestræbelser på at indføre regionalt og lokalt bestemte bidrag (svarende til de nationalt bestemte bidrag), idet klimaambitionen vil kunne øges gennem denne proces; bemærker den rolle, som EU-delegationerne kan spille i tredjelande i denne henseende;

55. bemærker desuden, at den stigende urbanisering, der kan ses i mange dele af verden, forværrer de eksisterende udfordringer som følge af klimaændringer på grund af større efterspørgsel efter ressourcer som energi, jord og vand og bidrager til større miljøproblemer i mange byområder i og uden for EU som luftforurening og en øget mængde affald; bemærker, at yderligere konsekvenser af klimaændringer som ekstreme vejrforhold, tørke og jordforringelse ofte i særlig grad mærkes i landdistrikter; mener, at de lokale og regionale myndigheder bør være genstand for særlig opmærksomhed og støtte til håndtering af disse udfordringer, til udvikling af større modstandsdygtighed og i form af bidrag til afbødningsbestræbelser gennem udvikling af nye systemer for energiforsyning og transport;

56. fremhæver betydningen af grænseoverskridende samarbejde mellem medlemsstater og partnerlande, navnlig om grænseoverskridende miljøkonsekvensvurderinger, i overensstemmelse med de relevante internationale standarder og konventioner, navnlig FN/ECE's konventionen om vand, Århuskonventionen og Esbokonventionen;

57. opfordrer EU og dens medlemsstater til at styrke deres forbindelser med og støtte til civilsamfund overalt i hele verden, som jo er aktører i klimaforanstaltningerne, og til at indgå alliancer og opbygge synergier med forskersamfund, ikkestatslige organisationer, lokalsamfund, indfødte befolkninger og utraditionelle aktører med henblik på at opnå bedre overensstemmelse mellem de forskellige aktørers målsætninger, ideer og metoder, således at de kan bidrage til en samordnet strategi for klimainsatsen; opfordrer EU og dens medlemsstater til at arbejde sammen med den private sektor om, hvordan man kan udnytte mulighederne ved omstilling til en CO₂-fri økonomi, og om at udvikle eksportstrategier for klimateknologier for lande overalt i verden og fremme teknologioverførsel til og kapacitetsopbygning i tredjelande, som fremmer brug af vedvarende energikilder;

58. understreger betydningen af videnskabelig forskning i forbindelse med klimapolitisk beslutningstagning; bemærker, at grænseoverskridende videnskabelig udveksling er et grundlæggende element i internationalt samarbejde; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at støtte videnskabelige organisationer, der arbejder med klimarisikovurderinger, og som har til formål at vurdere virkningerne af klimaændringer, og som tilbyder de politiske myndigheder mulige tilpasningsforanstaltninger; opfordrer indtrængende EU til at anvende sin egen forskningskapacitet til at bidrage til globale klimaforanstaltninger;

o

o o

59. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten samt til orientering til FN's Generalforsamling og FN's generalsekretær.

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0284

Partnerskabsaftale mellem EU og EAEC og Armenien (beslutning)

Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af en omfattende og udvidet partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side (12543/2017 — C8-0422/2017 — 2017/0238(NLE) — 2017/2269(INI))

(2020/C 118/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12543/2017),
- der henviser til den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side (12548/2017),
- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 37 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 91, artikel 100, stk. 2, artikel 207 og 209, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), artikel 218, stk. 7, og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (C8-0422/2017),
- der henviser til sine relevante beslutninger om forbindelserne mellem EU og Armenien,
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2017 om årsrapporten om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽¹⁾,
- der henviser til de fælles erklæringer fra Det Østlige Partnerskabs topmøder, navnlig den, der blev vedtaget i 2017 i Bruxelles,
- der henviser til de fælles meddelelser fra Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om den europæiske naboskabspolitik (ENP), navnlig rapporten af 18. maj 2017 om gennemførelsen af revisionen af ENP (JOIN(2017)0018) og det fælles arbejdsdokument af 9. juni 2017 med titlen »Eastern Partnership — 20 Deliverables for 2020: Focusing on key priorities and tangible results« (SWD(2017)0300) og meddelelsen fra 2016 om »Den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik«,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i de østlige nabolande og navnlig sin henstilling af 15. november 2017 til Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten om Det Østlige Partnerskab forud for topmødet i november 2017 ⁽²⁾ og sin beslutning af 15. april 2015 om hundredåret for det armenske folkedrab ⁽³⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 ⁽⁴⁾ 2018 om udkastet til afgørelse,
- der henviser til prioriteterne for partnerskabet mellem Den Europæiske Union og Armenien, undertegnet den 21. februar 2018,
- der henviser til artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0493.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0440.

⁽³⁾ EUT C 328 af 6.9.2016, s. 2.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0283.

Onsdag den 4. juli 2018

- der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 2,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0179/2018),
- A. der henviser til, at den nuværende ramme for forbindelserne mellem Armenien og Den Europæiske Union er partnerskabs- og samarbejdsaftalen fra 1996, som trådte i kraft i 1999 og skal erstattes af den foreslåede omfattende og udvidede partnerskabsaftale (CEPA);
- B. der henviser til, at EU og Armenien gennem det østlige partnerskab har baseret deres forbindelser på et fælles engagement i folkeretten og de grundlæggende værdier, herunder demokratiet, retsstaten og god regeringsførelse samt respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;
- C. der henviser til, at der stadig hersker bekymring over Armeniens fulde respekt for visse af ovennævnte centrale værdier, navnlig for så vidt angår demokratiet og retsstaten, som bliver undermineret af korruption, køb af stemmer, organiseret kriminalitet og urimelig oligarkisk kontrol;
- D. der henviser til, at Armeniens geografiske placering mellem Europa, Centralasien og Mellemøsten og magtfulde regionale nabolande, navnlig Rusland, Iran og Tyrkiet, både er strategisk vigtig og udfordrende; der henviser til, at visse parter manglende anerkendelse af fortidens tragedier, navnlig det armenske folkedrab, udenlandske troppers tilstedeværelse i Armenien og de langvarige konflikter i det sydlige Kaukasus, som også påvirker Aserbajdsjan og Georgien, udgør en alvorlig trussel for alle parter sikkerhed og stabiliteten i regionen; der henviser til, at konflikten i Nagorno-Karabakh kun kan løses med fredelige midler i overensstemmelse med OSCE's grundlæggende principper fra 2009, navnlig i kraft af indsatsen og forslagene fra formændene for OSCE's Minsk-gruppe;
- E. der henviser til, at EU er Armeniens største handelspartner og vigtigste donor; der henviser til, at Armenien også er medlem af Den Eurasiske Økonomiske Union, hvilket viser, at EU ikke forudsætter, at dets partnere vælger at uddybe deres forbindelser med EU på bekostning af deres forbindelser med tredjeparter, selv om visse muligheder — såsom et vidtgående og bredt frihandelsområde med EU som aktør — ikke kunne opnås på denne baggrund;
- F. der henviser til, at der med den nye aftale etableres et nyt retsgrundlag for at puste nyt liv i den politiske dialog og udvide det økonomiske samarbejde og samarbejdet i bestemte sektorer såsom energi, transport, infrastruktur og miljø; der henviser til, at de nye bestemmelser forventes at få en positiv indvirkning på Armenien med hensyn til at fremme demokratiske standarder, økonomisk vækst og bæredygtig udvikling; der henviser til, at disse muligheder er særlig vigtige for unge mennesker i Armenien, bl.a. takket være bedre uddannelse og flere jobmuligheder; der henviser til, at det øgede samarbejde vil gavne borgerne i både EU og Armenien;
1. udtrykker stor tilfredshed med undertegnelsen af den omfattende og udvidede partnerskabsaftale, som udgør et vigtigt fremskridt i forbindelserne mellem EU og Armenien og konkretiserer et løfte om en yderligere intensivering af de politiske og økonomiske forbindelser;
  2. bemærker, at aftalens undertegnelse ikke er slutpunktet i samarbejdet mellem EU og Armenien; understreger snarere vigtigheden af en hurtig og effektiv gennemførelse, inden man går videre med at overveje potentialet for en yderligere styrkelse af samarbejdet og integrationen mellem de to parter i et tempo og en målestok, som begge parter kan acceptere;
  3. minder om, at væsentlige fremskridt med hensyn til opretholdelsen af grundlæggende værdier såsom retsstaten, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt et velfungerende demokratisk system, der beskytter domstolenes uafhængighed og uvildighed og leverer konkrete resultater med hensyn til bekæmpelse af korruption, er afgørende for, om der kan åbnes for yderligere samarbejdsmuligheder; ser i den henseende frem til, at EU, når tiden er moden, overvejer at indlede en dialog om visumliberalisering med Armenien, forudsat at der er fastlagt betingelser for velforvaltet og forsvarlig mobilitet, bl.a. med hensyn til effektiv gennemførelse af de aftaler om visumlempelse og tilbagetagelse, som parterne har indgået;

Onsdag den 4. juli 2018

4. roser Armeniens borgere for magtskiftet i april og maj 2018, som fandt sted på fredelig vis og førte til et regeringsskifte i overensstemmelse med Armeniens forfatning; glæder sig over den tilbageholdenhed, som de retshåndhævende organer udviste, men udtrykker bekymring over de ubegrundede anholdelser af fredelige demonstranter, herunder medlemmer af parlamentet; lykønsker varmt Nikol Pashinyan med valget som Armeniens nye premierminister; ser frem til at øge samarbejdet med ham, hans regering og nationalforsamlingen, ikke mindst for at støtte dem i bestræbelserne på at opfylde de forventninger, det armenske samfund gav udtryk for under demonstrationerne, og udtrykker sin vilje til at observere kommende parlamentsvalg i Armenien;

Anvendelsesområde, generelle principper, grundlæggende værdier og forpligtelse til konfliktløsning

5. understreger, at den territoriale anvendelse af aftalen på den ene side dækker de områder, hvor traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab finder anvendelse, på de betingelser, der er fastlagt i disse traktater, og på den anden side Republikken Armeniens territorium; opfordrer Kommissionen til at sikre, at ingen produkter eksporteres ulovligt til EU via Armenien;

6. bemærker, at aftalen er i tråd med ånden og principperne i Europa-Parlamentets henstilling af 15. november 2017, hvor der udtrykkeligt står, at der ikke vil blive ratificeret nogen omfattende aftale med et land, der ikke respekterer EU's værdier med hensyn til demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse og menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder; opfordrer dog indtrængende myndighederne i Armenien til med støtte fra EU at sikre, at der ikke sker nogen tilbagegang med hensyn til disse værdier, da dette kunne udløse en suspension af aftalens anvendelse i henhold til dens artikel 379; gentager, at EU's økonomiske støtte til Armenien fortsat er betinget af, at der gennemføres kvalitetsprægede reformer;

7. opfordrer Armenien til hurtigt at vedtage og gennemføre gensidigt acceptable reformer, særlig vedrørende valgsystemets stabilitet, retssystemets uafhængighed og gennemsigtighed i forvaltningen af statslige institutioner, navnlig i forbindelse med prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Armenien, der bør fungere som en vejledende ramme for aftalens gennemførelse, med henblik på at sikre håndgribelige og positive resultater for de armenske borgere;

8. understreger, at det er af yderste vigtighed med en meningsfuld inddragelse og inklusion af relevante civilsamfundsaktører i denne gennemførelsesfase, bl.a. gennem den nye civilsamfundsplatform, der oprettes med aftalen, og at den går længere end blot til de begrænsede forpligtelser til at holde civilsamfundets repræsentanter orienterede og udveksle synspunkter med dem, sådan som der aktuelt er taget højde for i aftalens artikel 366; minder om, at de deltagende civilsamfundsorganisationer bør afspejle en så bred vifte af politiske og sociale interesser som muligt;

9. opfordrer Kommissionen til at følge op på betingelserne for EU's finansielle bistand ved systematisk at gøre EU-støtten — også gennem det europæiske naboskabsinstrument, den makrofinansielle bistand og andre instrumenter — betinget af en effektiv gennemførelse af reformerne, fremskridt, som bør være genstand for nøje overvågning;

10. bemærker, at aftalen også er i tråd med ånden og principperne i Europa-Parlamentets henstilling af 15. november 2017, herunder når det gælder om at gøre ratificeringen af en ny aftale med Armenien eller Aserbajdsjan betinget af et væsentligt løfte om og betydelige fremskridt med at løse Nagorno-Karabakh-konflikten; opfordrer indtrængende begge parter til loyalt at øge hastigheden og outputtet af deres forhandlinger efter valget i 2018 i begge lande og skrive historie ved at afslutte en konflikt, som ikke kan løses militært, men har kostet alt for mange liv, navnlig blandt civile, og som ikke blot har forhindret skabelsen af fred og stabilitet, men også hæmmet den socioøkonomiske udvikling i regionen i næsten tre årtier; udtrykker alvorlig bekymring over den militære oprustning og de uforholdsmæssigt høje forsvarsudgifter i regionen; støtter alle initiativer, der bidrager til fred og udvikling af gode naboskabsforbindelser, herunder drøftelser på højt niveau og en ordning for overvågning af våbenhvilen, og opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at øge EU's støtte til programmer for at muliggøre øget kontakt mellem armenske og aserbajdsjanske NGO'er og ungdomsorganisationer, samtidig med at det sikres, at EU's medlemsstater undgår indirekte eksport af varer og teknologi med dobbelt anvendelse til konfliktens parter;

Onsdag den 4. juli 2018

Politisk reform

11. opfordrer både Armenien og EU til at lægge stor vægt på interne reformer, som skitseret i artikel 4, så man sikrer en gnidningsløs overgang fra et præsidentielt til et parlamentarisk system og undgår politisering af de statslige institutioner; opfordrer den armenske regering til at sikre, at vigtige reformer — såsom dem, der er relateret til regeringens opbygning og aktiviteter eller straffelovgivningen — er genstand for større gennemsigtighed og for en omfattende dialog med oppositionen og civilsamfundet til gavn for det armenske samfund som helhed;

12. understreger nødvendigheden af at sikre lige vilkår for oppositionen og et miljø, hvori civilsamfundet, herunder repræsentanter for medierne og menneskerettighedsforkæmpere, kan operere uden frygt for repressalier; opfordrer i den forbindelse Armenien til at sikre en hurtig og retfærdig rettergang for alle fanger, herunder Andreas Ghukasyan, uden nogen politiske overvejelser; opfordrer de armenske myndigheder til at sikre, at journalister ikke oplever pres, frygt for repressalier eller vold på grund af deres arbejde, og at retten til forsamlingsfrihed respekteres, og til at afholde sig fra overdreven magtanvendelse og pres såsom uberettigede anklager mod fredelige demonstranter og protestledere; kræver uvildige undersøgelser og en retfærdig rettergang i alle sager, herunder for så vidt angår tidligere uforholdsmæssige handlinger fra politiets side over for fredelige demonstranter og i »Sasna Tsrer«-sagen, hvor politiet i alvorlig grad hæmmede forsvarsadvokaternes arbejde;

13. opfordrer indtrængende de armenske myndigheder til, med henblik på de kommende valg, hurtigt og fuldstændigt at gennemføre alle henstillinger fra de internationale observationsmissioner ledet af Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europas Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (OSCE/ODIHR), som fremhævet i deres endelige rapport, særlig hvad angår påstandene om køb af stemmer, intimidering af vælgere, pres på embedsmænd og ansatte i den private sektor samt partirepræsentanternes eller retshåndhævende personales utidige indblanding i afstemningsprocessen, som betød, at det ikke lykkedes at styrke offentlighedens tillid til landets valgsystem;

14. opfordrer Armenien til at gennemføre Venedigkommissionens henstillinger, såsom henstillingerne i dens udtalelse fra 2017 om udkastet til retsplejelov, i henhold til hvilken loven har gennemført positive ændringer, som forfatningsreformen havde bragt med sig, men indeholder huller og inkonsekvens, som det er nødvendigt at gøre noget ved;

Retsstaten og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder

15. gentager sin stærke tilslutning til international ret og grundlæggende værdier, herunder demokrati, retsstat og god regeringsførelse, og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, og opfordrer Armenien til at gøre væsentlige fremskridt på disse områder, navnlig når det gælder mediefrihed, domstolenes uafhængighed og bekæmpelse af korruption, organiseret kriminalitet, hvidvaskning af penge, skatteunddragelse, nepotisme og krænkende oligarkisk kontrol; tilskynder de armenske myndigheder til at indlede en omfattende proces med reelle økonomiske reformer for at fjerne den nuværende oligarkiske struktur og de pågældende monopoler; tilskynder de armenske myndigheder til fortsat at handle konsekvent i overensstemmelse med landets forpligtelser som part i FN's konvention mod tortur med henblik på at forebygge, retsforfølge og straffe overtrædelser;

16. beklager, at vold på grund af køn og seksuel orientering fortsat er et alvorligt problem i Armenien; noterer sig anerkendelsen af vold i hjemmet som et stort problem med nationalforsamlingens vedtagelse den 8. december 2017 af loven om forebyggelse af vold i familien, beskyttelse af ofre for vold i familien og genoprettelse af fred i familien, men opfordrer til strengere lovgivning for effektivt at bekæmpe denne vold og til, at myndighederne beskytter og støtter ofrene bedre; roser Armenien for, at landet den 18. januar 2018 undertegnede Europarådets Istanbulkonvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, og opfordrer Armenien til en hurtig ratificering og en nøje gennemførelse af denne konvention for reelt at opfylde sine forpligtelser til internationale standarder på dette område;

Onsdag den 4. juli 2018

17. opfordrer Armenien til at behandle spørgsmålene om ligestilling mellem kønnene og bekæmpelse af forskelsbehandling ved at tage hurtige, men effektive skridt med sigte på at skabe lige muligheder for alle, navnlig hvad angår beskæftigelse, ligeløn og offentlige embeder, helst gennem en omfattende særskilt lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling, som også beskytter andre sårbare grupper som LGBTI-personer, i overensstemmelse med internationale standarder og Armeniens forskellige forpligtelser på menneskerettighedsområdet, og til at sikre effektive beskyttelsesmekanismer, der tildeles tilstrækkelige ressourcer; udtrykker i denne forbindelse bekymring over, at den planlagte lovgivning ikke er forenelig med internationale standarder vedrørende bekæmpelse af forskelsbehandling;

18. opfordrer indtrængende de armenske myndigheder til at prioritere det højt at sætte en stopper for kønsbaseret selektion gennem selektiv abort, hvis forekomst i Armenien og Aserbajdsjan fortsat rangerer blandt de mest udbredte i verden næst efter Kina; støtter Armeniens tilsagn om at forbedre tilværelsen for børn — især handicappede og forældreløse børn — ved konsekvent at gennemføre de prioriteter, der er fastsat i den nationale strategi for beskyttelse af barnets rettigheder og i den relevante handlingsplan for gennemførelsen af FN's børnekonvention, samt garantere inkluderende uddannelse for alle børn senest i 2025 og udrydde børnearbejde;

19. opfordrer til en yderligere indsats for at øge samarbejdet om forebyggelse og bekæmpelse af kriminelle aktiviteter såsom terrorisme, organiseret kriminalitet, cyberkriminalitet og grænseoverskridende kriminalitet og opfordrer Armenien til i højere grad at rette ind efter EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik;

20. opfordrer Armenien til at ratificere Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC), der blev undertegnet i 1999;

Handel og økonomisk samarbejde

21. glæder sig over intensiveringen af handelsforbindelserne og de økonomiske forbindelser mellem EU og Armenien og over, at CEPA på nogle punkter er mere vidtgående end WTO-forpligtelserne, når det gælder gennemsigtighed og markedsadgang for EU's produkter og økonomiske aktører på områder såsom handel med tjenesteydelser, intellektuelle ejendomsrettigheder og offentlige udbud;

22. opfordrer Armenien til at indgå i tillidsprægede handelsforbindelser med EU i tråd med landets forpligtelser som følge af tiltrædelsen af WTO; erindrer om, at betingelserne og vilkårene for WTO-medlemskab og forpligtelserne i henhold til WTO-aftalerne og bestemmelserne i disse aftaler kun gælder for Republikken Armeniens område som anerkendt af FN;

23. udtrykker håb om, at aftalen hurtigt vil give nye og attraktive økonomiske muligheder for de armenske borgere, der bor i eller vender tilbage til Armenien, ikke mindst for de unge i landet;

24. beklager imidlertid, at aftalen ikke kan medtage en fjernelse af de toldmæssige hindringer som følge af Armeniens medlemskab af Den Eurasiske Økonomiske Union; glæder sig dog over Armeniens høje udnyttelsesgrad i EU's generelle toldpræferencesystem (GSP+), men bemærker med en vis bekymring, at disse GSP+-eksporter er stærkt koncentreret på nogle få typer varer; bemærker, at aftalen respekterer Armeniens udenrigspolitik med mange vektorer, men opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU-støtte ikke i Armenien rettes mod sektorer, der er berørt af russiske sanktioner over for EU, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at føre skarpt tilsyn med, at EU-medlemsstaterne overholder Rådets forordning (EU) nr. 833/2014, for at undgå, at Rusland indkøber af varer og teknologi med dobbelt anvendelse via Armenien;

25. glæder sig over den aftale, der er indgået om varemærkebeskyttelse, herunder overgangsbestemmelserne i artikel 237 om cognac og champagne, hvilket beskytter EU's interesser og ligeledes gør det muligt for Armenien at udvikle sin handel inden for alle landets vigtige økonomiske sektorer;

Energi og andre samarbejdsområder

26. glæder sig over den vægt, der navnlig i artikel 42 lægges på nuklear sikkerhed på grundlag af Den Internationale Atomenergiorganisations (IAEA's) og Den Europæiske Unions standarder og praksis; beklager de armenske myndigheders beslutning om at forlænge Medzamor-atomkraftværkets levetid og gentager sin alvorlige bekymring over det fortsatte misforhold mellem sikkerhedsstandarderne på dette atomkraftværk og de store risici, der er forbundet med dets beliggenhed

Onsdag den 4. juli 2018

i et seismisk område; roser forhandlerne for medtagelsen i artikel 42 i CEPA af et specifikt samarbejde om »lukning og sikker dekommissionering af atomkraftværket i Medzamor samt hurtig vedtagelse af en køreplan eller handlingsplan med henblik herpå i betragtning af behovet for at erstatte atomkraftværket med ny kapacitet, der vil sikre Republikken Armeniens energisikkerhed og skabe vilkårene for bæredygtig udvikling«;

27. glæder sig endvidere over de specifikke bestemmelser om samarbejdet på miljøområdet i Armenien, i betragtning af at det er tvingende nødvendigt med fremskridt på dette område samt muligheder for jobskabelse og reduceret afhængighed af energiimport, som udviklingen af rene, alternative energikilder kan medføre; opfordrer navnlig Kommissionen til både i teknisk og økonomisk henseende at hjælpe og støtte den armenske regering med at realisere dens ambitiøse plan om at udvikle vedvarende energi;

28. opfordrer de armenske myndigheder til at forbedre gennemsigtigheden og ansvarligheden i forvaltningen af de offentlige finanser samt i offentlige udbud og privatiseringsprocessen, og opfordrer dem ligeledes til at styrke tilsynet med banksektoren;

29. understreger vigtigheden af bestemmelserne om dialog og samarbejde om beskæftigelsespolitik, arbejdsmarkedsrettigheder såsom sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, ligestilling mellem kønnene og ikkeforskelsbehandling, bl.a. for sårbare og marginaliserede grupper, med henblik på at skabe bedre job med forbedrede arbejdsforhold, navnlig for unge armenere, og bidrage til bekæmpelsen af høj arbejdsløshed og hård fattigdom;

Institutionelle bestemmelser

30. bifalder nedsættelsen af et parlamentarisk partnerskabsudvalg i henhold til aftalens artikel 365, og forpligter sig til, sammen med Armeniens Parlament, hurtigt at fastsætte dets forretningsorden, så det hurtigt kan komme i gang med sine aktiviteter;

31. gentager sin anmodning til Kommissionen og EEAS om at sende Parlamentet en detaljeret skriftligt rapport hver sjette måned om gennemførelsen af de internationale aftaler, i overensstemmelse med henstillingerne af 15. november 2017 til Rådet, Kommissionen og EEAS om Det Østlige Partnerskab forud for topmødet i november 2017, hvor Parlamentet fastslog sin beslutsomhed med hensyn til at øge sin overvågning af gennemførelsen af internationale aftaler med de østlige partnere og sin kontrol af den støtte, EU yder i denne henseende;

32. opfordrer EU og de armenske myndigheder til at intensivere kommunikationsindsatsen angående denne nye aftales sigte og målsætninger for at gøre offentligheden, både i Armenien og i EU, mere bevidst om de forventede muligheder og fordele, som dens indgåelse kan føre til; opfordrer endvidere begge parter til at fortsætte deres bestræbelser på at modvirke enhver misinformationskampagne om forbindelserne mellem EU og Armenien;

o

o o

33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Armeniens regering og parlament.

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0286

Partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Irak (beslutning)

Europa-Parlamentets ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side (10209/1/2012 — C8-0038/2018 — 2010/0310M(NLE))

(2020/C 118/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (10209/1/2012),
- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side ⁽¹⁾,
- der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 91, artikel 100, artikel 207, artikel 209 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0038/2018),
- der henviser til sin beslutning af 17. januar 2013 om partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Irak ⁽²⁾,
- der henviser til den fælles meddelelse fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og Kommissionen af 8. januar 2018 med elementer til en EU-strategi med hensyn til Irak,
- der henviser til Rådets konklusioner af 22. januar 2018 om en ny strategi over for Irak,
- der henviser til Kommissionens flerårige vejledende program for Irak (2014-2017),
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2016 om systematiske masse mord på religiøse mindretal begået af det såkaldte ISIS/Daesh ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 27. oktober 2016 om situationen i det nordlige Irak/Mosul ⁽⁴⁾,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2367 (2017) af 14. juli 2017 og 2379 (2017) af 21. september 2017,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 ⁽⁵⁾ om udkastet til afgørelse,
- der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 2,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A8-0224/2018),

---

⁽¹⁾ EUT L 204 af 31.7.2012, s. 20.

⁽²⁾ EUT C 440 af 30.12.2015, s. 83.

⁽³⁾ EUT C 35 af 31.1.2018, s. 77.

⁽⁴⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 194.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0285.

Onsdag den 4. juli 2018

- A. der henviser til, at Europa og Irak er forbundet med hinanden gennem flere tusinde års gensidige kulturelle påvirkninger og en fælles historie;
- B. der henviser til, at Irak i årtier har været hærget først af det diktatoriske regime under Saddam Hussein, der indledte aggressionskrige mod Iran i 1980 og mod Kuwait i 1990, og derefter af lammende sanktioner og interne konflikter efter den USA-ledede invasion i 2003, som bl.a. indebar sektersk vold og kurdiske løsrivelsestendenser samt jihadistisk terrorisme fra Daesh; der henviser til, at alle disse faktorer forklarer de enorme udfordringer, som Irak står over for i sine bestræbelser på at skabe fremskridt i retning af bedre regeringsførelse, økonomiske fremskridt og national forsoning;
- C. der henviser til, at EU har bekræftet sin forpligtelse til at opbygge et stærkt partnerskab med Irak, der er baseret på partnerskabs- og samarbejdsaftalen, til at støtte de irakiske myndigheder under hele omstillingen til demokrati og i genopbygningsprocessen, samtidig med at der tages hånd om årsagerne til den politiske, sociale og økonomiske ustabilitet; der henviser til, at det anslås, at genopbygningsomkostningerne vil beløbe sig til helt op til 88 mia. USD;
- D. der henviser til, at de EU-medlemsstater, som var involveret i krigen i 2003, og EU som helhed har et særligt ansvar for at hjælpe den irakiske befolkning og støtte bestræbelserne på at opnå fred og stabilitet i landet;
- E. der henviser til, at der blev afholdt valg til parlamentet den 12. maj 2018; der henviser til, at Irak i en region, der er præget af forskansning bag autoritære regimer og undertrykkelse, udgør et af de få eksempler på et land med et konkurrencepræget politisk klima, herunder et flerpartisystem og relativt frie medier; der henviser til, at de politiske kræfter i landet ser ud til at have erkendt behovet for at danne tværsektorske alliancer for at øge systemets legitimitet og stabilitet; der henviser til, at reelle og konkurrenceprægede valg er af grundlæggende betydning for den demokratiske konsolidering i Irak; der henviser til, at fuld deltagelse af alle dele af det irakiske samfund vil være et vigtigt skridt i retning af et inklusivt demokrati og en fælles nationalfølelse;
- F. der henviser til, at det er nødvendigt at sikre en betydelig forbedring af sikkerhedssituationen for at fremme stabilisering, forsoning, inklusiv regeringsførelse, og økonomisk og social udvikling i landet på både nationalt og lokalt plan; der henviser til, at det for at sikre forsoning er nødvendigt, at der bliver taget ansvar for de forbrydelser, der er blevet begået af alle parter; der henviser til, at EU yder støtte til en reform af sikkerhedssektoren i Irak gennem EU's rådgivende mission (EUAM); der henviser til, at FN's rådgivende mission i Irak (UNAMI) har været til stede i landet siden 2003 og har udført et betydeligt arbejde med hensyn til at fremme en inklusiv politisk dialog og national forsoning; der henviser til, at NATO fortsat gennemfører sit initiativ med henblik på kapacitetsopbygning i Irak, som fokuserer på bekæmpelse af improviserede eksplosive anordninger, bortskaffelse af ueksploderet ammunition, minerydning, civil-militær planlægning, vedligeholdelse af udstyr fra sovjettiden, militærmedicin og reform af de irakiske sikkerhedsinstitutioner;
- G. der henviser til de forvaltningsmæssige udfordringer, som Irak står over for med hensyn til opbygningen af institutionel og administrativ kapacitet, konsolidering af retsstaten, retshåndhævelse og respekt for menneskerettighederne, herunder kvinders rettigheder og alle etnisk-religiøse mindretals rettigheder;
- H. der henviser til, at det er vigtigt at gøre noget ved arbejdsløshed og social udstødelse, navnlig blandt unge, for at forhindre, at de bliver radikaliserede og dermed lette at rekruttere til terrororganisationer eller andre former for organiseret kriminalitet;
- I. der henviser til, at den irakiske terrorbekæmpelsesenhed, der var den primære aktør i befrielsen af Mosul, led alvorlige tab og bør anerkendes behørigt og tildeles støtte med henblik på at øge dens evne til rekruttering, så denne styrke igen kan få en passende og bæredygtig størrelse;
- J. der henviser til, at de irakiske myndigheder bør betragte landets olieindtægter som et redskab og en mulighed for opnåelse af bæredygtig social og økonomisk genopbygning til gavn for det irakiske samfund som helhed frem for at fordele indtægterne herfra på grundlag af klientelisme; der henviser til, at der er betydelige olieforekomster i det selvstyrende område irakisk Kurdistan; der henviser til, at der er nødvendigt at normalisere forholdet mellem centralregeringen i Bagdad og den kurdiske regionale regering i det selvstyrende område irakisk Kurdistan i overensstemmelse med forfatningens bestemmelser;

Onsdag den 4. juli 2018

- K. der henviser til, at Irak er et kludetæppe af forskellige samfund, der ofte konkurrerer om magten og kontrollen over de nationale ressourcer; der henviser til, at tusindvis af irakiske borgere, herunder fra mindretal, og især kvinder og piger, brutalt blev udslettet eller gjort til slaver af Daesh, i hvad der kan betegnes som krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden; der henviser til, at terrorgrupper og ekstremistiske grupper stadig har frit spillerum til at udnytte de sektariske og lokale spændinger; der henviser til, at der i 2003 boede over 1,5 millioner kristne (kaldæere, syriakker, assyrere og andre kristne mindretal) i Irak, og at de udgør en gammel, indfødt befolkningsgruppe, som i øjeblikket er i alvorlig fare for forfølgelse og fordrivelse; der henviser til, at over en million kristne irakere blev tvunget til at flygte fra voldshandlinger og enten helt har forladt deres land eller er blevet fordrevet inden for landets grænser; der henviser til, at kurderne udgør et stort mindretal af befolkningen i Irak, hvoraf størstedelen lever i det selvstyrende område irakisk Kurdistan;
- L. der henviser til, at Daesh, al-Qaeda og tilsvarende terrororganisationer er inspireret af den ekstreme udgave af salafisme/wahhabisme; der henviser til, at truslen fra denne ideologi til trods for Daeshs militære og territoriale nederlag stadig skal håndteres gennem forbedret regeringsførelse, uddannelse, levering af tjenesteydelser, afradikaliseringstræbelser og fuld inddragelse af sunnisamfundet i den politiske proces i Irak;
- M. der henviser til, at der i et land med 26 millioner indbyggere er 11 millioner mennesker, som har behov for humanitær bistand, mere end 3 millioner internt fordrevne irakere, hvoraf mange befinder sig i irakisk Kurdistan, og 246 000 flygtninge fra Syrien; der henviser til, at det er vigtigt for de internt fordrevnes muligheder for at vende hjem, at de modtager økonomisk støtte til at genopbygge en levevej;
- N. der henviser til, at Daeshs territoriale nederlag er resultatet af de irakiske væbnede styrkers indsats, som blev støttet af den internationale koalition mod Daesh samt forskellige folkelige mobiliseringsenheder, peshmergaer og andre allierede styrker; der henviser til, at den jihadistiske trussel til trods for Daeshs territoriale nederlag i Irak fortsat består og bringer konsolideringen af landets stabilitet og sikkerhed i fare, særlig langs grænsen til Syrien; der henviser til, at det af hensyn til genopbygningen af landet og integrationen af det irakiske samfund er nødvendigt at overvinde forskelle baseret på religiøse kriterier, opløse de folkelige mobiliseringsenheder og integrere deres medlemmer i henhold til statens behov, da det ellers vil blive umuligt at opnå en funktionsdygtig stat baseret på demokrati og pluralisme; der henviser til, at det irakiske parlament i 2016 vedtog en lov, der effektivt gjorde konstellationen af militser til et permanent element i de irakiske sikkerhedsstyrker; der henviser til, at en forenet, pluralistisk og demokratisk irakisk stat er en forudsætning for stabilitet og udvikling af landet og dets borgere;
1. bifalder indgåelsen af partnerskabs- og samarbejdsaftalen (PSA) mellem EU og Irak; anmoder om at gøre fuld brug af de mekanismer, som den indfører til at styrke forholdet mellem EU og Irak;
  2. understreger, at PSA'en er et vigtigt værktøj til gennemførelse af EU's strategi for Irak og til at styrke vort samarbejde med henblik på genopbygning, stabilisering og forsoning i landet på nationalt og lokalt plan og på grundlag af en langsigtet strategi; understreger vigtigheden af irakisk ejerskab til opbygningsprocessen af en demokratisk, føderal og pluralistisk stat baseret på respekt for menneskerettighederne og retsstatsprincippet;
  3. bifalder den internationale konference for genopbygningen af Irak, som fandt sted i Kuwait den 12. februar 2018; opfordrer EU og medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser om finansiel og teknisk bistand;
  4. bifalder EU's forpligtelse til at give længevarende støtte til landet, og at det har udpeget Irak som pilotland, hvor man bedre kan håndtere og operationalisere sammenhængen mellem humanitær bistand og udviklingsbistand med henblik på at fremme en overgang fra humanitær bistand til mere langsigtet genopbygning og stabilisering; minder om, at den irakiske krise er en nødsituation på niveau tre efter FN's klassifikation, og at 11 millioner mennesker aktuelt har behov for bistand; opfordrer derfor indtrængende EU og dets medlemsstater til først og fremmest at styrke deres indsats for hurtigst muligt at håndtere vigtige humanitære udfordringer og menneskelige behov, navnlig for de mere end tre millioner internt fordrevne;

Onsdag den 4. juli 2018

5. understreger, at fattigdom er udbredt i landet, og at de mange år med vold, konflikt og sektarisme, til trods for at Irak er et mellemindkomstland i den øverste halvdel, i betydelig grad har undermineret de spæde fremskridt; opfordrer EU til gennem målrettede projekter at rette sin udviklingsbistand mod de mest sårbare grupper og de mennesker, som har størst behov, nemlig kvinder og børn, unge, internt fordrevne og flygtninge;

Prioriteterne for Den Europæiske Unions tiltag i Irak

6. opfordrer EU og dets medlemsstater til at opretholde den nuværende humanitære bistand for at hjælpe og beskytte alle irakere, der er berørt af konflikterne, og bruge bistanden som et middel til at fremme konsolideringen af god regeringsførelse, demokrati og retsstatsprincippet; opfordrer EU og medlemsstaterne til at sikre en omfattende overvågning af den finansielle bistand, de yder, for at sikre, at den når ud til de mennesker, der har behov for den; understreger, at hele den irakiske befolkning har en juridisk ret til civil dokumentation og til at få adgang til bistand uden nogen form for forskelsbehandling;

7. opfordrer EU til at intensivere sit samarbejde med henblik på at lette stabiliseringen af og sikkerheden i de nyligt befriede områder og muliggøre en sikker og værdig tilbagevenden for internt fordrevne, der er baseret på et informeret og frivilligt grundlag; opfordrer EU til fortsat at støtte de irakiske myndigheder med henblik på at sikre demokratiske valg og til at bistå den højtstående uafhængige irakiske valgkommission i dens bestræbelser på at sikre, at internt fordrevne opnår stemmeret; opfordrer EU til at yde teknisk bistand til opbygningen af irakisk kapacitet inden for minerydning og fjernelse af eksplosionsfare fra disse områder; opfordrer den irakiske regering til at arbejde på at fremskynde registreringsprocessen for minerydningsorganisationer;

8. opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at yde akut finansiell bistand til genopbygningen af infrastruktur og genoprettelsen af grundlæggende offentlige tjenesteydelser såsom adgang til vand og sanitet, elektricitet, uddannelse og sundhedspleje med henblik på at sikre basale levevilkår for befolkningen, øge støtten til civilsamfundet og prioritere finansiering til projekter, der støtter aktører, som fremmer ansvarlighed og demokratisk forandring; opfordrer EU's medlemsstater til at støtte planerne for genopbygning af byer, der gør det muligt for borgerne at blive involveret i beslutningsprocessen omkring genopbygningen, så man sikrer inddragelse af alle parter i byplanlægningen og genopbygningen for at øge tilliden mellem borgerne og staten; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at de midler, der ydes til genopbygning, fordeles ligeligt blandt de samfund, der har behov for dem, uanset modtagernes etniske eller religiøse tilhørsforhold, og at de kanaliseres gennem lovlige statslige agenturer og ikke via subnationale aktører; mener, at der også kan ydes og fordeles finansiell bistand til lokale iværksættere og virksomheder for at sikre tilvejebringelse af kapital til små og mellemstore virksomheder;

9. opfordrer EU til at gøre en indsats for at fremme en vedvarende og konstruktiv dialog mellem de centrale myndigheder og myndighederne i irakisk Kurdistan, især efter den folkeafstemning, der blev afholdt i Kurdistan i september 2017, med henblik på at etablere stabile forbindelser, som tilfredsstiller begge parter, fremmer en inklusiv beslutningstagning på højest plan og fuldt ud respekterer landets mangfoldighed og rettighederne for alle dele af det irakiske samfund samt principperne i den irakiske forfatning og Iraks nationale enhed og territoriale integritet; understreger behovet for at løse spørgsmålet om grænsedragning mellem den kurdiske region og resten af Irak gennem dialog med FN-støtte; mener, at Irak og det selvstyrende område irakisk Kurdistan skal kunne drage fordel af olieeksport uden indgriben udefra; opfordrer desuden EU til at fremme et øget samarbejde mellem de føderale og de lokale myndigheder med henblik på effektivt at genopbygge landet og opnå langsigtet stabilitet og fredelig sameksistens; fremhæver det presserende behov for, at det selvstyrende område irakisk Kurdistan gennemfører de nødvendige politiske og økonomiske reformer, bekæmper korruption og muliggør oprettelsen af nye fungerende partier og sikrer reelle og konkurrenceprægede valg til det regionale parlament i 2018;

10. mener, at følgende områder for udviklingsbistanden bør prioriteres i forbindelse med overgangen fra nødhjælp til udvikling: en langsigtet strategi, stabilisering, reformer og forbedringer på områderne god regeringsførelse og ansvarlighed, uddannelse og kompetenceudvikling, adgang til indkomstmuligheder og levering af sundhedsydelser samt grundlæggende sociale tjenesteydelser; understreger desuden betydningen af reformer med henblik på at forbedre balancen mellem kønnene og repræsentation af kvinder i landets politiske liv; ser frem til at modtage konkrete forslag om planlagte tiltag, der imødekommer disse behov, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge dokumentation for de resultater og virkninger, der er opnået inden for rammerne af det flerårige vejledende program 2014-2017;

Onsdag den 4. juli 2018

11. udtrykker bekymring over den betydelige fragmentering af det irakiske samfund; opfordrer EU til i samarbejde med UNAMI og de irakiske myndigheder fuldt ud at støtte den nationale forsoningskommissions arbejde for at fremme forsoning mellem samfundene og en irakisk ejet national forsoningsproces, at sikre respekt for mangfoldigheden i Irak og fremme inklusiv og repræsentativ regeringsførelse på nationalt og lokalt plan, som vil bidrage til at styrke en fælles irakisk fædrelandsfølelse; bemærker, at behovet for konfliktforebyggelse og for at håndtere sikkerhedsudfordringer samt efterspørgslen efter forsoning, mægling og dialoginitiativer gør det nødvendigt i betydelig grad at øge de midler, der er til rådighed til sådanne initiativer, navnlig via instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred (IcSP); glæder sig over de irakiske religiøse lederes henstillinger til den irakiske regering til at oprette et råd bestående af højtstående gejstlige og lærde i Irak, til at sende en anmodning til det irakiske parlament om godkendelse af en lov, der gør ekstremistisk religiøs tale, som tilskynder til had og vold, strafbar, og til at straffe dem, der tilskynder til sådanne handlinger, til at gennemgå læreplanerne og til at lægge vægt på forsoning og fædrelandsfølelse og ikke på sekteriske tilhørsforhold;

12. opfordrer det internationale samfund og EU til at yde støtte til bevarelsen af den etniske, kulturelle og religiøse mangfoldighed i Irak; opfordrer til inden for rammerne af den irakiske forfatning at undersøge mulighederne for at anerkende, beskytte og forbedre det lokale selvstyre for etniske og religiøse mindretal, der bor i områder, hvor de historisk har haft en stærk tilstedeværelse og har levet fredeligt med hinanden — f.eks. i Sinjarbjergene (yazidier) og på Ninivesletten (kaldæere, syrere, assyrere); opfordrer de irakiske myndigheder til at give kurdere, kristne og yazidier lov til at vende tilbage til deres oprindelige leveområder og garantere, at det er sikkert for dem, at gøre dette;

Politisk dialog

13. opfordrer EU til at styrke sin politiske dialog med de irakiske myndigheder for at fremme respekt for menneskerettighederne og styrke de demokratiske institutioner gennem større respekt for retsstatsprincippet, god regeringsførelse og et effektivt retssystem; opfordrer i denne forbindelse til, at afskaffelse af dødsstraffen gøres til en prioritet i denne dialog, og opfordrer de irakiske myndigheder til øjeblikkeligt at indføre et moratorium for dødsstraf;

14. minder om behovet for at støtte udviklingen af det irakiske civilsamfund og dets fulde politiske repræsentation og deltagelse i de forskellige reformprocesser; fastholder, at der bør lægges særlig vægt på repræsentationen af kvinder, unge og personer fra alle etniske og religiøse grupper i det irakiske samfund, herunder kristne, shia- og sunnimuslimer, yazidier, mandæere, shabaker, kurdere, turkmenere og andre, hvis krav skal tages alvorligt; understreger samtidig behovet for at prioritere opnåelsen af en inklusiv, ikke-sekterisk politisk klasse, der er repræsentativ for alle de grupper, der udgør det irakiske samfund;

15. opfordrer EU og dets medlemsstater til under hensyntagen til EU-retten vedrørende bekæmpelse af korruption og i samarbejde med de irakiske myndigheder at iværksætte programmer for retligt samarbejde og udveksling af bedste praksis og effektive redskaber til effektivt at bekæmpe den udbredte korruption og derved sikre en retfærdig fordeling af den nationale velstand; understreger EU's betydning, når det gælder om at rådgive den irakiske regering i spørgsmål vedrørende sikkerhed og regeringsførelse med henblik på at sikre stabilitet i Irak;

16. glæder sig over de irakiske væbnede styrkers bidrag til den globale bekæmpelse af terrororganisationen Daesh; fortsætter med at yde støtte til de omfattende foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, der gennemføres af den globale koalition mod Daesh, som fortsat udgør en alvorlig trussel til trods for de seneste militære sejre over organisationen, samtidig med at folkeretten og menneskerettighederne respekteres; erkender, at bekæmpelsen af terrorisme i Irak i høj grad er påvirket af situationen i nabolandene, bl.a. krigen i Syrien; opfordrer EU til at etablere en dialog om spørgsmål vedrørende bekæmpelse af terrorisme med henblik på at reformere terrorbekæmpelseslovgivningen og styrke landets kapacitet til at håndtere terrortrusler og til at arbejde sammen med de irakiske myndigheder om bekæmpelse af straffrihed for alle forbrydelser, der er rettet mod enhver etnisk, religiøs eller anden gruppe, herunder mindretal i alle deres former; forstår, at de grundlæggende årsager til terrorisme skal håndteres for at kunne bekæmpes;

17. opfordrer EU til at tilskynde de irakiske myndigheder til at vedtage en national strategi for håndtering af strafbare handlinger, der er begået af Daesh, og til at tiltræde Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) og frivilligt acceptere ICC's jurisdiktion til på en gennemsigtig og retfærdig måde at efterforske og placere ansvaret for

Onsdag den 4. juli 2018

menneskerettighedskrænkelser, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden begået af Daesh; understreger behovet for en troværdig retsforfølgelse af de personer, der er ansvarlige for forbrydelser begået af Daesh med en meningsfuld deltagelse af ofre og oprettelsen af et omfattende strafferegister over disse forbrydelser; er samtidig bekymret over, at et alt for bredt grundlag for retsforfølgelse kan risikere at medføre yderligere uretfærdighed, hvilket vil hindre en fremtidig forsoning af samfundene og deres reintegration;

18. understreger behovet for omfattende ekspertise inden for spørgsmål om medie- og ytringsfrihed, når lokale medieaktører uddannes i fredsjournalistik;

19. opfordrer EU til at anerkende sit ansvar for EU-borgere, der er rejst til Irak for at tage del i forbrydelser begået af Daesh, og som bør retsforfølges i henhold til retsstatsprincippet; opfordrer til, at der oprettes klare procedurer mellem Irak og de respektive EU-medlemsstater om hjemsendelse og de involverede parter juridiske ansvar;

20. opfordrer Kommissionen til at støtte en reform af retsvæsenet, navnlig med hensyn til retsopgør for at sikre overholdelse af internationale standarder for retfærdig rettergang og et uafhængigt og upartisk retsvæsen med henblik på at sikre ansvarlighed inden for regeringsstrukturene; opfordrer EU til at samarbejde med de irakiske myndigheder om at bekæmpe straffrihed for alle forbrydelser, der er rettet mod enhver etnisk, religiøs eller anden gruppe, herunder mindretal i alle deres former;

21. opfordrer de irakiske myndigheder til at prioritere ligestilling mellem kønnene og udryddelse af alle former for vold og diskrimination mod kvinder og piger, herunder kønsbaseret vold; understreger i denne forbindelse betydningen af at ophæve lovgivning, der fritager en anklaget for retsforfølgning for voldtægt, seksuelle overfald, samleje med en mindreårig, bortførelse eller tilsvarende handlinger, hvis voldtægtsforbryderen gifter sig med voldtægtsofferet;

22. opfordrer EU til at fremme gode og konstruktive forbindelser mellem Irak og dets nabolande og dets rolle som bidragsyder til fred i regionen; understreger, at Irak har stærke forbindelser til USA og Iran og for nylig har forbedret sit forhold til Saudi-Arabien, hvilket potentielt kunne gøre Irak til omdrejningspunktet for de regionale bestræbelser på at lægge en dæmper på spændingerne; opfordrer til gennemførelse af punkt 8 i FN's Sikkerhedsråds resolution 598, hvori der opfordres til indgåelse af en regional sikkerhedsaftale mellem de stater, der grænser op til Den Persiske Golf;

23. opfordrer EU til i samarbejde med de irakiske myndigheder at udarbejde en national strategi for beskyttelse og udgravning af massegrave med henblik på at bevare massegrave i områder, hvor der for nylig har været konflikt, således at man kan grave de menneskelige rester op og foretage retsmedicinske undersøgelser og give ofrene en anstændig begravelse eller frigive dem til familien, og for at sikre beviser og muliggøre efterforskning og retsforfølgelse af personer mistænkt for forbrydelser mod menneskeheden; opfordrer desuden EU og dets medlemsstater til at træffe foranstaltninger til hurtigt at nedsætte en ekspertgruppe, der skal have til opgave at indsamle alt bevismateriale i forbindelse med enhver forbrydelse i henhold til folkeretten, herunder folkedrab, uanset hvor sådanne forbrydelser måtte finde sted, med det formål at forberede international retsforfølgelse af de ansvarlige;

24. opfordrer til, at der indføres en årlig international mindededag for ofrene for de grusomme terrorhandling, som Daesh, al-Qaeda og tilsvarende terrororganisationer har begået;

Sektorsamarbejde

25. understreger, at genopbygningen og stabiliseringsprocessen skal ledsages af sammenhængende politikker for økonomisk og social udvikling til gavn for alle irakere på en bæredygtig og inklusiv måde; opfordrer EU til at samarbejde fuldt ud med de irakiske myndigheder ikke alene for at håndtere de økonomiske og finanspolitiske ubalancer, men også for at fremme en bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst, der kan skabe beskæftigelsesmuligheder, navnlig for de unge, og desuden fastlægge en ramme for handel og skabe et gunstigt investeringsmiljø; opfordrer EU til at tilskynde til og støtte de irakiske myndigheder i at give unge, som har måttet opgive en formel uddannelse, fordi de blev tvangsfordrevet af Daesh, mulighed for at få adgang til formelle uddannelsesprogrammer, der vil give dem viden og færdigheder, som kan forbedre deres chancer for at finde et job;

26. opfordrer EU til at tilskynde til og støtte en diversificering af Iraks økonomi;

Onsdag den 4. juli 2018

27. er bekymret over det høje frafald blandt elever af begge køn fra irakiske skoler (som beklages af civilsamfundsorganisationer, der oplyser, at 60 % af dem, der var indskrevet i grundskolen i 2015, sidenhen er droppet ud); understreger, at et højt niveau af læse- og skrivefærdigheder er afgørende for, at der kan skabes en positiv fred i konfliktramte områder;

28. opfordrer EU til at optrappe sit samarbejde på uddannelsesområdet og til gennemførelse af en uddannelsesreform for at sikre adgang til uddannelse af høj kvalitet på alle niveauer og for alle, særlig mindreårige; anerkender problemet med manglende adgang til skoler for piger på grund af skikke, opfattelser i samfundet, fattigdom og sikkerhed; opfordrer EU til at øge bevidstheden om uddannelse af piger og til at samarbejde med den irakiske regering om at forbedre situationen, da dette er afgørende for, at deres livskvalitet kan forbedres;

29. opfordrer EU til at udvikle samarbejdsmuligheder inden for forskning og videnskab, især universitetssamarbejde og -partnerskaber og navnlig med hensyn til Erasmus+ og udvekslingsmuligheder inden for undervisning og forskning;

30. opfordrer EU til at gennemføre og styrke samarbejdet på kulturområdet for at beskytte, bevare og genopbygge den irakiske kunst- og kulturarv;

31. bifalder lanceringen, på anmodning af de irakiske myndigheder og som led i den irakiske sikkerhedsstrategi, af en mission til støtte for en reform af sikkerhedssektoren i Irak (EUAM Irak); håber, at den vil bidrage til at styrke de offentlige institutioner og sikre opbygningen af en fair og inklusiv politistyrke; bemærker, at en reform af sikkerhedssektoren i Irak er en vigtig udfordring, som FN også bør støtte; understreger behovet for at tilskynde til demobilisering af militser og reintegration af de kæmpende som en del af en større indsats for at reformere sikkerhedssektoren, og når det er nødvendigt ved hjælp af skræddersyede reintegrationsprogrammer;

32. opfordrer EU til at yde øget teknisk bistand til de irakiske myndigheder for at hjælpe dem med at forvalte naturressourcerne forsvarligt, forbedre skatteopkrævningen og nedbringe antallet af ulovlige finansielle strømme med det formål at sikre, at Irak vil kunne finansiere sin nationale udvikling på mellemlang sigt og mindske uligheden i befolkningen og mellem regionerne; understreger nødvendigheden af aktivt at rådgive den private sektor og investorer med henblik på at styrke både konfliktsensitiviteten og deres bidrag til fredsopbygning og bæredygtig udvikling;

33. opfordrer EU til inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen at etablere en dialog med Irak om migration og alle dens aspekter og indføre en menneskerettighedsbaseret tilgang til håndtering af migration, idet man holder sig behovet for at finde frem til langsigtede, effektive og bæredygtige løsninger til fordel for borgerne i både EU og Irak for øje;

34. understreger, at Irak er en potentielt vigtig partner med hensyn til at sikre genopbygningen af energirelateret infrastruktur og en større diversificering af energikilder for Irak og forsyningskilder for EU; opfordrer derfor EU til at støtte Irak i energiomstillingen og til at samarbejde med Irak om fælles projekter og udveksling af god praksis og knowhow på centrale områder som energieffektivitet, vedvarende energi, miljø og en effektiv forvaltning af ressourcer, herunder vand, bl. a. med det formål at fremskynde gennemførelsen af målene for bæredygtig udvikling;

35. minder om, at kvinder og piger rammes uforholdsmæssigt hårdt af konflikter og ekstremisme, og at de er mere sårbare over for vold og overgreb, herunder seksuel vold, tortur, menneskehandel, slaveri og børneægteskaber; fremhæver behovet for at håndtere de specifikke humanitære og udviklingsmæssige behov hos kvinder og piger, navnlig blandt fordrevne befolkningsgrupper; opfordrer EU til yderligere at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og styrkelse af kvinders indflydelse og status gennem sine udviklingsbestræbelser og at fremhæve kvindernes rolle i genopretning og fredsopbygning i landet;

36. understreger nødvendigheden af at investere i det irakiske landbrug på grund af dets høje beskæftigelsespotentiale og betydningen af at genbefolke landdistrikter, hvor befolkningen er i konstant tilbagegang på grund af konflikter;

Onsdag den 4. juli 2018

37. glæder sig over Iraks faste tilsagn om at tilslutte sig Verdenshandelsorganisationen (WTO) og opfordrer Kommissionen til at bistå de irakiske myndigheder i deres bestræbelser på at genindtræde i verdensøkonomien og verdenshandlen;

Institutionelle relationer

38. lægger vægt på, at al bistand, som EU yder, underlægges strenge krav om overholdelse af menneskerettighederne og retsstatsprincippet og ledsages af en konstant evalueringsproces, hvis resultater Parlamentet informeres behørigt om i henhold til artikel 113 i partnerskabs- og samarbejdsaftalen;

39. forpligter sig til med det irakiske parlament at nedsætte et parlamentarisk samarbejdsudvalg, som fastsat i partnerskabs- og samarbejdsaftalen, for at det kan påbegynde sit arbejde med bl.a. at overvåge gennemførelsen af samarbejdsprojekter mellem Irak og EU;

40. ønsker at Gruppen for Demokratistøtte og Valgkoordinering medtager Irak på sin liste over prioriterede lande for 2019 og påtager sig at udvikle kapacitetsopbygningsprogrammer for det irakiske parlament; opfordrer Kommissionen til at støtte sådanne programmer;

o

o o

41. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, formanden for Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til regeringen og Repræsentanternes Råd i Republikken Irak.

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0292

Hen imod en ekstern EU-strategi til bekæmpelse af tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber**Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om hen imod en ekstern EU-strategi til bekæmpelse af tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber — de næste skridt (2017/2275(INI))**

(2020/C 118/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin beslutning af 4. oktober 2017 om afskaffelse af børneægteskaber ⁽¹⁾,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder, særlig artikel 16, og alle FN's øvrige traktater og instrumenter om menneskerettigheder,
- der henviser til artikel 23 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- der henviser til artikel 10, stk. 1, i den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder, der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 20. november 1989, og dens fire grundlæggende principper om ikkeforskelsbehandling (artikel 2), barnets tarv (artikel 3), overlevelse, udvikling og beskyttelse (artikel 6) og deltagelse (artikel 12) og til sin beslutning af 27. november 2014 om 25-årsdagen for FN's konvention om barnets rettigheder ⁽²⁾,
- der henviser til artikel 16 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder,
- der henviser til FN's konvention om samtykke til ægteskab, en mindstealder for ægteskab og registrering af ægteskaber,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolutioner af 18. december 2014 og 19. december 2016 om børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution 29/8 af 2. juli 2015 om at styrke indsatsen for at forebygge og fjerne børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, resolution 24/23 af 9. oktober 2013 om at styrke indsatsen for at forebygge og fjerne børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, udfordringer, opnåede resultater, bedste praksis og mangler i gennemførelsen og resolution 35/16 af 22. juni 2017 om børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber i humanitære sammenhænge,
- der henviser til den holdning om børneægteskaber, der blev vedtaget af konferencen af stats- og regeringschefer i Den Afrikanske Union i juni 2015 i Johannesburg (Sydafrika),
- der henviser til de fælles generelle bemærkning fra Den Afrikanske Menneskerettighedskommission (ACHPR) og den afrikanske ekspertkomité vedrørende børns rettigheder og velfærd (ACERWC) om afskaffelse af børneægteskaber,

---

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0379.

⁽²⁾ EUT C 289 af 9.8.2016, s. 57.

Onsdag den 4. juli 2018

- der henviser til artikel 32, 37 og 59, stk. 4, i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
- der henviser til FN's Befolkningsfonds (UNFPA's) rapport fra 2012 med titlen »Marrying Too Young — End Child Marriage«,
- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 9,
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. oktober 2015 om kønshandlingsplanen 2016-2020,
- der henviser til Rådets konklusioner af 3. april 2017 om fremme og beskyttelse af børns rettigheder,
- der henviser til de grundlæggende principper, der er fastsat i meddelelsen fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) fra 2016 om en global strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik,
- der henviser til EU's strategiske ramme og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati, som blev vedtaget af Rådet den 25. juni 2012⁽¹⁾; der henviser til handlingsplanen vedrørende menneskerettigheder og demokrati 2015-2019, som blev vedtaget af Rådet den 20. juli 2015⁽²⁾; der henviser til det fælles arbejdsdokument fra Kommissionen og Den Europæiske Unions højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 27. juni 2017 med titlen EU Action Plan on Human Rights and Democracy (2015-2019): Mid-Term Review — June 2017 (SWD(2017)0254),
- der henviser til EU's reviderede retningslinjer om fremme og beskyttelse af børns rettigheder fra 6. marts 2017 »Intet barn må lades i stikken«,
- der henviser til den europæiske konsensus om udvikling af 7. juni 2017, som understreger Den Europæiske Unions tilsagn om at integrere menneskerettigheder og ligestilling mellem kønnene i overensstemmelse med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0187/2018),

A. der henviser til, at børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber er en alvorlig krænkelse af menneskerettighederne, og navnlig kvinders rettigheder, herunder retten til lighed, frihed og fysisk integritet, adgang til uddannelse og beskyttelse mod udnyttelse og forskelsbehandling, og er et problem, der ikke kun findes i tredjelande, men kan også forekomme i visse medlemsstater; der henviser til, at afskaffelse af disse praksis er en af prioriteterne for EU's optræden udadtil inden for fremme af kvinders rettigheder og menneskerettigheder; der henviser til, at forskellige internationale chartre og lovgivninger forbyder ægteskab med mindreårige såsom FN's konvention om barnets rettigheder og de valgfrie protokoller; der henviser til, at børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber har en ekstremt negativ indvirkning på den fysiske og psykiske sundhed og den personlige udvikling for de berørte personer og for de børn, der fødes i disse ægteskaber, og dermed på samfundet som helhed; der henviser til, at børneægteskaber er en form for tvangsægteskab, da børn i sagens natur ikke har mulighed for at give deres fulde, frie og informerede samtykke til deres ægteskab eller tidspunktet for det; der henviser til, at børn udgør en del af en yderst sårbar gruppe;

⁽¹⁾ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/131181.pdf

⁽²⁾ https://eeas.europa.eu/sites/eeas/files/eu_action_plan_on_human_rights_and_democracy_en_2.pdf

Onsdag den 4. juli 2018

- B. der henviser til, at EU er fast besluttet på at fremme børns rettigheder, og til, at børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber er en overtrædelse af disse rettigheder; der henviser til, at EU er fast besluttet på fuldt ud at beskytte og fremme børns rettigheder i sin eksterne politik;
- C. der henviser til, at intet ægteskab kan indgås lovligt uden begge parter fuldstændige og frie samtykke eller af en person under minimumsalderen for at indgå ægteskab;
- D. der henviser til, at børneægteskaber er et globalt problem på tværs af lande, kulturer og religion; der henviser til, at barnebrude findes i alle områder af verden, fra Mellemøsten til Latinamerika, fra Asien til Europa og fra Afrika til Nordamerika; der henviser til, at børneægteskaber ligeledes påvirker drenge, men i langt mindre grad end piger;
- E. der henviser til, at over 750 millioner kvinder indtil nu er blevet gift, inden de er fyldt 18 år, heraf 250 millioner før de er fyldt 15 år; der henviser til, at omkring 40 millioner unge piger mellem 15 og 19 år i dag er gift eller lever som samboende; der henviser til, at hvert år gifter yderligere omkring 15 millioner piger sig, før de bliver 18, og heraf indgår fire millioner ægteskab, før de fylder 15 år; der henviser til, at også 156 millioner drenge er blevet gift, inden de er fyldt 18 år, heraf 25 millioner før de er fyldt 15 år; der henviser til, at børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber er hyppigere i fattige mindre udviklede regioner; der henviser til, at antallet af børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber stiger i takt med, at den globale befolkning vokser; der henviser til, at en nylig rapport fra UNICEF anslår, at der i 2050 vil være ca. 1,2 mia. piger, som er blevet gift, inden de er fyldt 18; der henviser til, at ni ud af de 10 lande med de højeste tal for børneægteskaber er klassificeret som skrøbelige stater;
- F. der henviser til, at de grundlæggende årsager til børneægteskaber generelt er fattigdom, manglende uddannelse, dybt rodfastede kønsbestemte uligheder og stereotyper, opfattelsen af, at ægteskabet yder »beskyttelse«, familiens ære og manglen på effektiv beskyttelse af piger og drenge samt skadelige praksis, opfattelser, skikke og diskriminerende normer; der henviser til, at disse faktorer ofte forværres som følge af begrænset adgang til uddannelse af ordentlig kvalitet og beskæftigelsesmuligheder og styrkes af en række dybt rodfastede sociale normer som børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber;
- G. der henviser til, at børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber er forbundet med en høj risiko for tidlige og uønskede graviditeter, høj mødredødelighed og børnedødelighed, mindre brug af familieplanlægning og uønskede graviditeter med øgede helbredsrisici, utilstrækkelig eller ikkeeksisterende adgang til oplysninger om ydelser på området seksuel og reproduktiv sundhed og sædvanligvis indebærer ophør af pigernes uddannelse; der henviser til, at nogle lande endda forbyder gravide piger og unge mødre at vende tilbage til klasseværelset; der henviser til, at børneægteskaber ligeledes kan føre til tvangsarbejde, slaveri og prostitution;
- H. der henviser til, at selv om FN's konvention om barnets rettigheder lægger vægt på betydningen af foranstaltninger, der tilskynder til regelmæssig skolegang, er der mange piger, som ikke er i uddannelse på grund af en række faktorer, f.eks. fordi skolerne ikke er tilgængelige eller er dyre; der henviser til, at børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber har en uforholdsmæssig ødelæggende virkning og livslange konsekvenser for ofrene og meget ofte fratager de berørte personer muligheden for at fortsætte deres uddannelse, da piger har en tendens til at gå ud af skolen under forberedelserne til et ægteskab eller kort tid derefter; der henviser til, at uddannelse, herunder seksualundervisning, er en effektiv måde at forhindre børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, eftersom adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse bidrager til at styrke beskæftigelsesmulighederne og fremmer valgfriheden, retten til selvbestemmelse og aktiv deltagelse i samfundet, hvilket hjælper personer med at frigøre sig fra enhver form for kontrol, som indvirker negativt på deres rettigheder, og uden hvilke den økonomiske, juridiske, sundhedsmæssige og sociale situation for kvinder og piger og samfundets udvikling som helhed fortsat hæmmes;
- I. der henviser til, at 17 millioner mindreårige hvert år får et barn, hvilket tvinger dem til at påtage sig et voksenansvar og udgør en fare for deres sundhed, uddannelse og økonomiske fremtidsudsigter; der henviser til, at børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber udsætter piger for tidlig graviditet, som indebærer betydelige risici og vanskeligheder under graviditet og fødsel, især på grund af en højst utilstrækkelig eller endog ikkeeksisterende adgang til lægehjælp, herunder sundhedscentre af høj kvalitet, hvilket hyppigt fører til mødredødelighed og -sygelighed; der henviser til, at der er en øget risiko for at pådrage sig overførte infektioner, herunder HIV; der henviser til, at komplikationer i forbindelse med graviditet og fødsel er den hyppigste dødsårsag blandt piger i alderen 15 til 19 i lav- og mellemindkomstlande; der henviser til, at dødeligheden blandt børn født af unge mødre er ca. 50 % højere, og at

Onsdag den 4. juli 2018

disse børn har en højere risiko for fysiske og kognitive udviklingsproblemer; der henviser til, at erfaringen viser, at hyppige og tidlige graviditeter også kan medføre en række langsigtede sundhedsproblemer og endda dødsfald;

- J. der henviser til, at børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber er en krænkelse af barnets rettigheder og en form for vold mod piger og drenge, og at stater som sådan har en forpligtelse til at undersøge påstande, forfølge gerningsmænd og give ofrene, som primært er kvinder og piger, erstatning; der henviser til, at disse ægteskaber skal fordømmes og ikke kan retfærdiggøres af kulturelle eller religiøse årsager; der henviser til, at børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber øger risikoen for kønsbaseret vold og ofte ligger til grund for vold i hjemmet og partnervold samt seksuel, fysisk, psykisk, følelsesmæssig og økonomisk udnyttelse og anden skadelig praksis over for piger og kvinder såsom kvindelig kønslemlæstelse og såkaldte æresforbrydelser og samtidig øger pigers og kvinders risiko for at blive udsat for forskelsbehandling og kønsbaseret vold i løbet af deres liv;
- K. der henviser til, at antallet af børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber stiger betydeligt i situationer med ustabilitet, væbnede konflikter, naturkatastrofer og humanitære katastrofer, hvor der ofte mangler læge- og psykologhjælp, ikke er adgang til uddannelse, det ikke er muligt at tjene til livets ophold, og de sociale netværk og rutiner er forstyrrede; der henviser til, at nogle forældre i forbindelse med de seneste migrationskriser i et forsøg på at beskytte deres børn, især døtre, mod seksuelle overgreb, eller fordi de anses som en økonomisk byrde for deres familier, føler, at de ikke har andet valg end at lade dem indgå ægteskab, inden de fylder 18 år, idet de ser det som en vej ud af fattigdom;
- L. der henviser til, at Istanbulkonventionen klassificerer tvangsægteskaber som vold mod kvinder, og opfordrer til, at handlinger, der går ud på at tvinge et barn til indgå ægteskab eller lokke et barn til et andet land med det formål at tvinge vedkommende til at indgå ægteskab, kriminaliseres; der henviser til, at ofrenes manglende adgang til retshjælp, lægehjælp og social støtte kan forværre problemet; der henviser til, at 11 EU-medlemsstater endnu ikke har ratificeret konventionen;
- M. der henviser til, at børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber i sagens natur ofte ikke indberettes, og at der er tilfælde af misbrug på tværs af internationale grænser og kulturelle grænser, hvilket kan udgøre en form for menneskehandel og medføre slaveri, udnyttelse og/eller kontrol;
- N. der henviser til, at det første topmøde om piger blev afholdt i London i juli 2014 med det formål at mobilisere nationale og internationale kræfter for at afskaffe skamfering af kvinders kønsdele og børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber inden for en generation;
- O. der henviser til, at forebyggelse og imødegåelse af alle former for vold mod piger og kvinder, herunder børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, er et af målene i EU's handlingsplan om ligestilling 2016-2020;
- P. der henviser til, at børneægteskaber frem til 2030 vil koste udviklingslandene billioner af dollars ⁽¹⁾;
- Q. der henviser til, at tidlige ægteskaber og børneægteskaber fortsat er et tabubelagt emne, der skal tages op i offentligheden for at sætte en stopper for de daglige lidelser hos de piger og teenagepiger, som er berørt heraf, og den vedvarende krænkelse af deres menneskerettigheder; der henviser til, at en måde at gøre det på ville være at støtte og formidle det arbejde, som journalister, kunstnere, fotografer og aktivister udfolder for at løse problemet med tidlige ægteskaber;

⁽¹⁾ Wodon, Quentin T.; Male, Chata; Nayihouba, Kolobadia Ada; Onagoruwa, Adenike Opeoluwa; Savadogo, Aboudrahyme; Yedan, Ali; Edmeades, Jeff; Kes, Aslihan; John, Neetu; Murithi, Lydia; Steinhaus, Mara; Petroni, Suzanne, *Economic Impacts of Child Marriage: Global Synthesis Report*, Economic Impacts of Child Marriage, Washington, D.C., World Bank Group, 2017.

Onsdag den 4. juli 2018

1. bemærker, at nogle af EU's medlemsstater tillader ægteskab i en alder af 16 år med forældrenes samtykke; opfordrer lovgiverne, både i EU-medlemsstaterne og i tredjelande, til at fastsætte en ensartet minimumsalder for ægteskab til 18 år, og til at vedtage de nødvendige administrative, retlige og finansielle foranstaltninger til at sikre effektiv gennemførelse af dette krav for eksempel ved at fremme registreringen af ægteskaber og fødsler og sikre, at piger har adgang til institutionelle støttemekanismer, herunder psykosocial rådgivning, beskyttelsesmekanismer og muligheder for økonomisk styrkelse; gentager, at børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber bør betragtes som en alvorlig krænkelse af menneskerettighederne og en krænkelse af de pågældende mindreåriges grundlæggende rettigheder, først og fremmest retten til frit at give sit samtykke og retten til fysisk integritet og psykisk sundhed, men også indirekte retten til uddannelse og den fuldstændige udøvelse af de borgerlige og politiske rettigheder; fordømmer børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber og mener, at enhver overtrædelse af lovgivningen bør håndteres på en forholdsmæssig og effektiv måde;

2. mener, at det er vigtigt at tackle de mange årsager til børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, herunder skadelige traditioner, udbredt fattigdom, konflikter, skikke, konsekvenserne af naturkatastrofer, stereotyper, manglende respekt for ligestilling mellem kønnene og kvinders og pigers rettigheder, sundhed og trivsel, manglende passende uddannelsesmuligheder, svage retlige og politiske foranstaltninger med særlig vægt på børn fra dårligt stillede lokalsamfund; opfordrer i denne henseende EU og medlemsstaterne til at arbejde sammen med de relevante FN-organer og andre partnere for at henlede opmærksomheden på spørgsmålet om børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber; opfordrer EU og medlemsstaterne til at opfylde målene i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling med henblik på at bekæmpe skadelig praksis, såsom skamfering af kvinders kønsdele, mere effektivt og stille de ansvarlige til regnskab; støtter øget finansiering fra EU og dets medlemsstater via udviklingsstøttemekanismer, som fremmer lighed mellem kønnene og uddannelse med det formål at forbedre adgangen til uddannelse for piger og kvinder og styrke muligheden for, at de kan deltage i programmer om udvikling af lokalsamfund og økonomisk og politisk lederskab med henblik på at tage fat på årsagerne til børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber;

3. anerkender, at det lovbestemte forbud mod børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber ikke alene kan sikre, at denne praksis ophører; opfordrer EU og dets medlemsstater til bedre at koordinere og styrke håndhævelsen af internationale traktater, lovgivning og programmer, også via diplomatiske forbindelser med myndigheder og organisationer i tredjelande, med henblik på at tackle spørgsmål om børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber; kræver, at der gøres alt for at håndhæve lovbestemte forbud og supplere dem med et bredere sæt af love og politikker; anerkender, at dette kræver, at der vedtages og gennemføres omfattende og helhedsorienterede politikker, strategier og programmer, herunder ophævelse af diskriminerende retlige bestemmelser om ægteskab, og at der vedtages bekræftende foranstaltninger til at styrke pigers stilling;

4. anfører, at ulighed mellem kønnene, den manglende generelle respekt for piger og kvinder og fastholdelsen af kulturelle og sociale traditioner, som opretholder forskelsbehandlingen af piger og kvinder, er en af de største hindringer for bekæmpelsen af børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber; anerkender endvidere forbindelsen mellem børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber og æresbaseret vold og opfordrer til, at sådanne forbrydelser efterforskes ordentligt, og at de tiltalte retsforfølges; bemærker desuden, at drenge og unge mænd også kan være ofre for denne vold; opfordrer til, at disse praksis tages op i alle EU's relevante programmer og i EU's politiske dialoger med partnerlandene med henblik på at etablere mekanismer til at tackle dem, samt gennem uddannelse og oplysningskampagner i partnerlandene;

5. påpeger, at for at sikre en omfattende bekæmpelse af børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber skal Den Europæiske Union som en vigtig aktør inden for global udvikling og menneskerettigheder spille en førende rolle i samarbejdet med regionale organisationer og lokalsamfund; opfordrer EU og dets medlemsstater til at samarbejde med de retshåndhavende myndigheder og retssystemerne i tredjelande og til at tilbyde uddannelsesbistand og teknisk bistand for at hjælpe med at vedtage og håndhæve den lovgivning, der forbyder børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, og afskaffe lovgivning, sociale standarder og kulturelle traditioner, som virker som en bremse for unge pigers og kvinders rettigheder og frihedsrettigheder; opfordrer medlemsstaterne til at bidrage til initiativer som EU's og FN's Spotlight-initiativ, som har fokus på at bekæmpe alle former for vold mod kvinder og piger;

6. opfordrer derfor de af EU's medlemsstater, som ikke allerede har gjort dette, til at indskrive et totalt forbud mod børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber i deres nationale lovgivning, til at håndhæve straffelovgivningen og ratificere Istanbulkonventionen; opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med civilsamfundet om at koordinere indsatsen på dette område; understreger betydningen af passende og langsigtet støtte til krisecentre for kvinder og

Onsdag den 4. juli 2018

flygtninge og uledsagede og fordrevne børn, således at ingen nægtes beskyttelse på grund af mangel på ressourcer; opfordrer alle medlemsstater til at håndhæve den minimumsalder for indgåelse af ægteskab, som er fastsat ved lov, og til at overvåge situationen ved at indsamle kønsopdelte data og oplysninger om relaterede faktorer, for bedre at kunne vurdere problemets omfang; anmoder Kommissionen om at oprette en europæisk database, herunder med oplysninger fra tredjelande, med henblik på at overvåge fænomenet med tvangsægteskaber;

7. opfordrer Den Europæiske Union til som en del af sin udenrigspolitik og sin politik for udviklingssamarbejde at tilbyde sine partnere en strategisk pagt og med henblik herpå at kræve, at:

- a) alle partnerlande forbyder børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, herunder fjerner juridiske smuthuller, og håndhæver lovgivning, der er i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder, og herunder fjerner enhver bestemmelse, der måtte tillade, berettigede eller føre til børneægteskaber, tidlige ægteskaber eller tvangsægteskaber, inklusive bestemmelser, der giver personer, som gør sig skyldige i voldtægt, seksuelt misbrug, seksuel udnyttelse, bortførelser, menneskehandel eller moderne former for slaveri mulighed for at omgå dom og straf på betingelse af, at de indgår ægteskab med deres ofre, specifikt ved at ophæve eller ændre disse love;
- b) dette forbud overholdes og håndhæves i praksis på alle niveauer, når loven er trådt i kraft, og at der opstilles omfattende og holistiske strategier og programmer med målbare og progressive mål for at forebygge og afskaffe børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, og at de skal være tilstrækkeligt finansieret og evalueret, navnlig ved at sikre adgang til domstolsprøvelse og ansvarlighedsmekanismer samt klagemuligheder;
- c) partnerregeringer udviser vedholdende lederskab og politisk vilje til at sætte en stopper for børneægteskaber og udvikle omfattende retlige rammer og handlingsplaner med klare milepæle og tidshorisonter, der integrerer foranstaltninger til at forhindre børneægteskaber i forskellige sektorer og efterlyser et politisk, økonomisk, socialt, kulturelt og civilt miljø, der beskytter og styrker kvinder og piger og støtter lighed mellem kønnene;
- d) de ressourcer, der er nødvendige for at nå dette mål, mobiliseres samtidig med, at det sikres, at dette samarbejde er åbent for alle institutionelle aktører såsom retsvæsen, uddannelses- og sundhedspersoner, retshåndhævende myndigheder og samfundsledere og religiøse ledere samt civilsamfundet på området bekæmpelse af børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber;
- e) niveauet af officiel udviklingsbistand, som tildeles offentlige myndigheder, gøres afhængigt af modtagerlandets overholdelse af navnlig kravene vedrørende menneskerettigheder, herunder bekæmpelse af børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber;
- f) UNFPA's og FN's Børnefonds (UNICEF's) program gennemføres i et trepartssamarbejde mellem disse organisationer og Den Europæiske Union, dets medlemsstater og deres civilsamfundsorganisationer, som arbejder på dette område, og partnerlandene i bekæmpelsen af børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber ved at gennemføre budgetterede nationale handlingsplaner, prioritere programmer og metoder, der kan række ud over såkaldte kulturelle, religiøse eller stammebaserede traditioner, som i virkeligheden udgør de værste krænkelse af børns rettigheder og børns værdighed; opfordrer til, at dette samarbejde også tager fat på tilknyttede spørgsmål vedrørende æresbaseret vold;
- g) gennemførelsen af disse programmer bygger på de relevante konventioner og tekster samt de specifikke mål, der blev vedtaget med resolutionen fra FN's Generalforsamling af 25. september 2015 inden for rammerne af 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og målene for bæredygtig udvikling, navnlig mål nr. 3 »Sikre et sundt liv for alle og fremme trivsel for alle aldersgrupper«, mål nr. 4 »Sikre alle lige adgang til kvalitetsuddannelse og fremme alles muligheder for livslang læring«, mål nr. 16 »Støtte fredelige og inkluderende samfund for bæredygtig udvikling, give alle adgang til retssikkerhed og opbygge effektive, ansvarlige og inddragende institutioner på alle niveauer«, og navnlig sætte »en stopper for mishandling, udnyttelse og menneskehandel og alle former for vold og tortur mod børn«;

Onsdag den 4. juli 2018

- h) gennemførelse af disse programmer også bør bygge på mål nr. 5 for bæredygtig udvikling (»Opnå ligestilling mellem kønnene og styrke kvinders og pigers rettigheder og muligheder«), herunder adgang til familieplanlægning og hele viften af offentlige og universelle rettigheder vedrørende seksuel og reproduktiv sundhed, herunder moderne svangerskabsforebyggelse samt sikker og lovlig abort for piger; opfordrer i denne sammenhæng Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte bevægelsen SheDecides og yde yderligere finansiering til international bistand til tjenester vedrørende seksuel og reproduktiv sundhed, herunder sikre aborter og oplysninger om aborter, og dermed modgå den såkaldte Global Gag-regel (den globale mundkurv), som blev genindført af den amerikanske regering i starten af 2017;
- i) spørgsmål vedrørende børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber rejses i den løbende dialog mellem EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, Stavros Lambrinidis, og tredjelande; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere et kønsperspektiv i fredsopbygningsprogrammer og programmer til genopbygning efter konflikter, udvikle programmer for økonomisk eksistensgrundlag og for uddannelse for piger og kvinder, som er ofre for børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, og lette deres adgang til sundhedstjenester og reproduktive tjenester i konfliktramte områder;
8. mener, at det er vigtigt at skabe plads til en respektfuld dialog med samfundsledere og øge bevidstheden hos offentligheden i almindelighed og udsatte personer i særdeleshed, navnlig på grundlag af uddannelses- og oplysningskampagner og gennem sociale netværk og de nye medier som led i bekæmpelsen af børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber; opfordrer derfor til, at der udvikles tværgående statslige, retlige, samfundsmæssige og diplomatiske foranstaltninger, der har til formål at forebygge sådanne praksis; mener, at det er afgørende at engagere sig med centrale interessenter i lokalsamfund såsom unge studerende af begge køn, lærere, forældre, samfundsledere og religiøse ledere gennem samfundsbaseprogrammer eller specifikke oplysningsprogrammer for at henlede opmærksomheden på den negative indvirkning, som børneægteskaber har for børn, familier og samfund, på den eksisterende lovgivning om børneægteskaber og ulighed mellem kønnene, og på hvordan man skaffer finansiering til at tackle dette;
9. mener, at styrkelse af kvinder og piger gennem uddannelse, social støtte og økonomiske muligheder er et afgørende værktøj til at bekæmpe denne praksis; mener, at EU bør fremme og beskytte kvinders og pigers ligetret til adgang til uddannelse med særlig fokus på gratis undervisning af høj kvalitet på primær- og sekundærtrinnet og integrering af undervisning i seksuel og reproduktiv sundhed i skolernes læseplaner og give pigernes familier finansielle incitamenter og/eller bistand til indmeldelse i skoler og gennemførelse af skolegang; understreger behovet for at sikre, at flygtningebørn får fuld adgang til undervisning og til at fremme integrationen og inklusionen af dem i de nationale uddannelsessystemer; anerkender behovet for at støtte og beskytte dem, som risikerer at blive udsat for børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, og dem, som allerede er i et sådant ægteskab, med hensyn til uddannelse, psykosocial og social støtte, bolig og andre sociale ydelser af høj kvalitet samt støtte inden for mental, seksuel og reproduktiv sundhed og sundhedspleje;
10. opfordrer Den Europæiske Union til at sikre, at der tilbydes uddannelse til statslige embedsmænd, herunder deres diplomatiske personale, socialarbejdere, religiøse ledere og samfundsledere, alle retshåndhævende myndigheder, tredjelands retssystemer, lærere og undervisere og andre personer, som er i kontakt med potentielle ofre, således at de er i stand til at reagere på tilfælde af børneægteskaber og kønsbaseret vold og bedre kan identificere og støtte piger og drenge, som udsættes for børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, vold i hjemmet, risikoen for seksuel vold og andre praksis, der underminerer menneskerettighederne og menneskets værdighed, og de er i stand til at træffe effektive foranstaltninger med henblik på at sikre, at disse personers rettigheder og værdighed respekteres;
11. opfordrer Den Europæiske Union til at sikre, at de retshåndhævende myndigheder tilbydes uddannelse, så de er bedre i stand til at sikre respekten for rettighederne for unge piger, der er udsat for tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, vold i hjemmet, risiko for voldtægt og anden praksis, der underminerer den menneskelige værdighed;
12. opfordrer medlemsstaterne til at garantere migrantkvinder og -piger, navnlig ofre for fysisk eller psykisk vold, herunder tvangsægteskaber eller arrangerede ægteskaber, en selvstændig opholdstilladelse, som ikke er afhængig af deres ægtefælles eller partners status, samt sikre, at der træffes alle de fornødne administrative foranstaltninger for at beskytte dem, herunder effektiv adgang til bistands- og beskyttelsesmekanismer;

Onsdag den 4. juli 2018

13. opfordrer EU og dets medlemsstater til at overveje at støtte og styrke beskyttelsesmekanismer i tredjelande, såsom sikre nødboliger og adgang til retshjælp, lægehjælp og, om nødvendigt, konsulær støtte til disse ofre for børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber;
  14. anerkender, at Den Europæiske Union med sin tilslutning til respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende værdier, herunder respekt for den menneskelige værdighed, skal være fuldstændig uangribelig på medlemsstatsniveau, og opfordrer Kommissionen til at iværksætte en omfattende oplysningskampagne og afsætte et europæisk år til bekæmpelse af børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber;
  15. støtter i høj grad arbejdet i det globale partnerskab Girls Not Brides med hensyn til at sætte en stopper for børneægteskaber og give piger mulighed for at udnytte deres potentiale fuldt ud;
  16. glæder sig over Den Afrikanske Unions løbende kampagne, der skal sætte en stopper for børneægteskaber, og det arbejde, som udføres af organisationer som Royal Commonwealth Society for at sætte en stopper for børneægteskaber og tackle ulighed mellem kønnene;
  17. fremhæver det presserende behov for at oplyse og uddanne mænd og drenge og opnå deres støtte til foranstaltninger med henblik på overholdelse af menneskerettighederne, herunder rettighederne for børn og kvinder;
  18. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt FN.
-

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0293

Definitionen af SMV'er**Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om definitionen af SMV'er (2018/2545(RSP))**

(2020/C 118/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) ⁽¹⁾,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. februar 2011 med titlen »Status vedrørende »Small Business Act« for Europa« (COM(2011)0078) og til Parlamentets beslutning af 12. maj 2011 derom ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 23. oktober 2012 om små og mellemstore virksomheder (SMV'er): konkurrenceevne og forretningsmuligheder ⁽³⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 8. september 2015 om familieføretagender i Europa ⁽⁴⁾,
  - der henviser til EU-Domstolens dom af 15. september 2016,
  - der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. november 2016 med titlen »Europas kommende ledere: Opstarts- og opskaleringsinitiativet« (COM(2016)0733),
  - der henviser til forespørgsel til Kommissionen om definitionen af SMV'er (O-000050/2018 — B8-0031/2018),
  - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 128 og artikel 123, stk. 2 til 8,
- A. der henviser til, at de 23 millioner SMV'er i EU, som udgør ca. 99 % af alle virksomheder, beskæftiger knap to tredjedele af den europæiske arbejdsstyrke, tegner sig for mere end 90 mio. arbejdspladser og genererer en merværdi på 3,9 billioner EUR; der henviser til, at de yder et afgørende bidrag til økonomisk vækst, social samhørighed og skabelse og opretholdelse af bæredygtige job af høj kvalitet, og til, at de er vigtige drivkræfter i forbindelse med energiomstilling, bekæmpelse af klimaændringer og EU's konkurrenceevne inden for grøn teknologi samt en vigtig kilde til innovation i EU;
- B. der henviser til, at 90 % af EU's SMV'er og 93 % af alle EU's virksomheder uden for den finansielle sektor er mikrovirksomheder, som bidrager med den største del af den genererede merværdi og beskæftigelse blandt SMV'erne, eftersom de beskæftiger omtrent 30 % af EU's arbejdsstyrke, og til, at de derfor fortjener særlig opmærksomhed;
- C. der henviser til, at i sammenligning med større virksomheder og uanset deres organisationsstruktur tynges SMV'erne uforholdsmæssigt meget af administrative byrder og finansielle hindringer, som hæmmer deres konkurrenceevne, eksport og jobskabelse; der henviser til, at de modtager særlig støtte på EU- og medlemsstatsplan samt på regionalt og lokalt plan, herunder finansieringsmuligheder og forenkede procedurer, men at der kan ydes en yderligere indsats ud over de politiske tilsagn, der allerede er givet, for at skabe et enklere, SMV-venligt miljø;

⁽¹⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽²⁾ EUT C 377 E af 7.12.2012, s. 102.

⁽³⁾ EUT C 68 E af 7.3.2014, s. 40.

⁽⁴⁾ EUT C 316 af 22.9.2017, s. 57.

Onsdag den 4. juli 2018

- D. der henviser til, at der i omkring 100 EU-retsakter henvises til definitionen af SMV'er (i det følgende »SMV-definitionen«), navnlig inden for konkurrencepolitik, lovgivning om finansielle markeder, strukturfondene, forskning og innovation, men også inden for lovgivning om arbejdsmarkedet, miljø, energi, forbrugerbeskyttelse og social sikring, bl.a. i den afledte lovgivning om REACH og direktivet om energieffektivitet;
- E. der henviser til, at en sammenhængende miljølovgivning med klare rammer er en fordel for alle virksomheder, og at en stringent SMV-definition er et redskab, som kan afbøde markedssvigt og problemer, der skyldes konkurrence mellem virksomheder, som er forskellige i henseende til størrelse, aktivvolumen eller forretningsmodel;
- F. der henviser til, at Kommissionen regelmæssigt overvåger gennemførelsen af EU's SMV-definition; der henviser til, at der ved en række lejligheder (i 2006, 2009 og senest 2012) er foretaget evalueringer, som har konkluderet, at der ikke er behov for en større revision af EU's SMV-definition;
- G. der henviser til, at den tværsektorielle værdikæde for SMV'er gør det muligt at begrænse de institutionelle, tekniske og administrative hindringer, og at der er behov for effektive politikker til at støtte oprettelsen af netværk mellem virksomhederne;
- H. der henviser til, at en SMV-definition skal bidrage til at fremme skabelsen af kvalitetsarbejdspladser, forbedre arbejdsforholdene og sikkerheden og begrænse enhver form for overtrædelser til et absolut minimum;

SMV-definitionen

Kommissionens bestræbelser

1. glæder sig over Kommissionens indledende konsekvensanalyse og påskønner, at der rettes fokus på virksomheder, som har behov for støtte og enkle regler for at kunne strømline deres planlægning og for retssikkerhed; hilser i denne forbindelse den offentlige høring afholdt af Kommissionen velkommen;
2. mener, at den fleksibilitet, der blev indført med henstillingen fra 2003, bør fastholdes i betragtning af de særlige kendetegn ved dette strategiske instrument og de mange forskelle mellem SMV'er og mellem medlemsstater; er overbevist om, at definitionens overordnede struktur bør bevares og anvendes med den korrekte kombination af de allerede identificerede kriterier;

Reevaluering af SMV-definitionen

3. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forhindre, at større aktører opretter kunstige selskabsstrukturer for at drage fordel af SMV-definitionen, da det kan føre til, at den til rådighed værende støtte uberettiget spredes blandt flere aktører og således ikke kommer de SMV'er, der har mest behov for den, til gavn; understreger, at en justering af SMV-definitionen altid bør ske til fordel for små og mellemstore virksomheder og på en måde, så disse får lettere adgang til offentlig støtte;
4. opfordrer Kommissionen til at overveje at ajourføre SMV-definitionen og samtidig tage hensyn til Kommissionens økonomiske prognoser for inflation og arbejdsproduktivitet for at undgå, at der opstår behov for en hurtig yderligere justering inden for de nærmeste få år; mener, at enhver fremtidig justering af SMV-definitionen bør foretages på en måde, der sikrer definitionen stabilitet på lang sigt;
5. påpeger, at antal beskæftigede er blevet et alment anerkendt kriterium og bør forblive det vigtigste kriterium; erkender, at dette kriterium har visse begrænsninger med hensyn til nøjagtighed i en EU-dækkende sammenligning og mener derfor, at omsætning og årlig samlet balance også er vigtige kriterier for definitionen; fremhæver desuden betydningen af en egentlig anerkendelse af opstartsvirksomheder og af »mikrovirksomheder« og dermed af akronymet MSMV;

Onsdag den 4. juli 2018

6. understreger, at der er behov for at afklare udtrykkene »tilknyttet virksomhed« og »partnervirksomhed« samt små og mellemstore virksomheders status i forbindelse med sammenlægninger; understreger, at det er afgørende at forenkle procedurer, administrative byrder og gældende regler; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at forenkle de gældende regler; mener, at hvis opstartsvirksomheder arbejder sammen med joint ventures, så bør virksomheder, der er knyttet til joint ventures, ikke tages i betragtning ved vurderingen af opstartsvirksomhedernes SMV-status, forudsat at det ikke er en kunstig konstruktion, og der ikke er nogen yderligere forbindelser mellem opstartsvirksomheden og de forbundne virksomheder;

7. opfordrer Kommissionen til at støtte foreningen af virksomheder, navnlig i form af klynger og virksomhedsnetværk, med det formål at fremme omkostningsrationalisering og forbedring udvekslingen af viden og kompetencer, især hvad angår innovation inden for produkter/tjenester og processer;

Andre punkter vedrørende SMV-definitionen

8. glæder sig over Kommissionens opstarts- og opskaleringsinitiativ; mener, at fremme af iværksætteri er vigtigt for den økonomiske vækst i EU; bifalder den toårige overgangsperiode, hvor f.eks. højvækstvirksomheder vil kunne bevare status som SMV; opfordrer til, at det vurderes, om der er behov for at forlænge overgangsperioden; opfordrer Kommissionen til fortsat at arbejde på at bistå iværksættere, opstartsvirksomheder og SMV'er med fundraisinginitiativer, herunder nye initiativer såsom crowdfunding;

9. mener, at redskaber for økonomisk diplomati på EU-plan såsom missionen for vækst vil kunne bruges til at imødegå økonomiske udfordringer og udnytte økonomiske muligheder på globalt plan mere effektivt; opfordrer Kommissionen til at intensivere sin indsats på dette område under strategien for EU's industripolitik, uden at der skabes dobbeltstrukturer; opfordrer i denne forbindelse til, at der udvikles en indikator for eksportpotentiale i forhold til virksomhedsstørrelse for at gøre det muligt at give bedre information og bedste praksis-eksempler vedrørende mulighederne for internationalisering og international konkurrenceevne blandt SMV'er og for supplerende støtte til SMV'er med et højt eksportpotentiale;

10. er bekymret over, at virksomheder, der ikke er omfattet af SMV-definitionen, men som alligevel er typiske mellemstore strukturer — såkaldte midcapselskaber — på trods af deres produktivitet og store bidrag til vækst og beskæftigelse ikke får tilstrækkelig opmærksomhed fra politikernes side; opfordrer derfor Kommissionen til at overveje at indføre en særskilt definition af disse virksomheder for at muliggøre målrettede foranstaltninger for midcapselskaber og undgå risikoen for, at SMV-definitionen udvides så meget ud, at det kommer til at skade dens oprindelige målsætninger;

11. bemærker, at ud over SMV'er, freelancere og store virksomheder bidrager også midcapselskaber til beskæftigelse og vækst, især i kraft af deres produktivitet, og at de derfor fortjener en rimelig portion opmærksomhed i EU-politikkerne;

12. opfordrer Kommissionen til ud over at prioritere foranstaltninger for EU-SMV'er at overveje at iværksætte et initiativ for finansiering, der skal omfatte adgang til forskningssamarbejde, digitaliseringsstrategier og udvikling af eksportmarkeder;

Rapporteringskrav, statistikker, undersøgelser og konsekvensvurderinger

13. mener, at de fremtidige programmer for COSME, RFP9 og strukturfondene under den næste FFR fortsat bør øremærke tilstrækkelige beløb til støtte af SMV'er, der tilstræber innovation og jobskabelse;

14. understreger i lyset af de pågående forhandlinger om Det Forenede Kongerige Storbritanniens og Nordirlands udtræden af EU vigtigheden af at fastholde en klar og fælles definition af SMV'er, eftersom SMV'er er defineret i EU-retten og ofte er tildelt en særlig status i EU's handelsaftaler;

Onsdag den 4. juli 2018

15. opfordrer Kommissionen til grundigt at undersøge de mulige virkninger af SMV-definitionen for udviklingen i erhvervslivet og i form af fastlåsningsvirkninger, der viser sig ved, at virksomheder frivilligt afstår fra vækst for at undgå de bureaukratiske byrder og andre forpligtelser, som følger med tab af SMV-status;

16. understreger, at små lokale offentlige servicevirksomheder, der opfylder SMV-kriterierne, varetager vigtige opgaver i lokalsamfundene, er dybt forankrede i det lokale erhvervsliv og bl.a. skaber forudsætningerne for SMV'ers vækst; bemærker, at det at være offentligt ejet ikke nødvendigvis indebærer finansiel eller reguleringsmæssig støtte fra det offentlige som følge af national lovgivning, love om statsstøtte eller finansielt svage offentlige virksomheder; opfordrer derfor Kommissionen til at undersøge konsekvenserne af definitionen af offentligt ejede virksomheder, der er økonomisk uafhængige og oprettet i henhold til privatretlige bestemmelser, og som opererer under de samme konkurrencevilkår som private virksomheder;

17. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en gennemførlighedsundersøgelse af sektorspecifikke SMV-definitioner og undersøge, hvilken virkning en sådan tilgang vil kunne få for de pågældende erhvervssektorer samt hvilken merværdi;

18. slår til lyd for konsekvenstesten for SMV, som indebærer, at princippet om at tænke småt først gøres obligatorisk for alle EU's lovforslag og ikke kun, hvor Kommissionen giver tilsagn om det; understreger, at resultatet af denne test bør fremgå klart af alle konsekvensvurderinger af lovforslag; opfordrer Kommissionen til at komme med et sådant tilsagn i den næste interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning og mener, at en ajourføring af Small Business Act for Europa bør overvejes;

Vejledning til SMV'er vedrørende definitionen

19. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at tilbyde virksomhederne vejledning i procedurerne for fastlæggelse af SMV-status samt information om alle ændringer i SMV-definitionen eller -procedurerne på rettidig og optimal vis;

o

o o

20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0295

Indledning af forhandlinger om en aftale mellem EU og Jordan om udveksling af personoplysninger til bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme

Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Det Hashemitiske Kongerige Jordan om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de jordanske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0798 — 2018/2060(INI))

(2020/C 118/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Det Hashemitiske Kongerige Jordan om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de jordanske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0798),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 og 8,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 6, og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 16 og 218,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

⁽⁵⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.

Onsdag den 4. juli 2018

- der henviser til Europarådets konvention om databeskyttelse (ETS nr. 108) og tillægsprotokollen af 8. november 2001 til konventionen om beskyttelse af individet i forbindelse med automatisk behandling af personoplysninger hvad angår tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende datastrømme (ETS nr. 181),
  - der henviser til udtalelse 2/2018 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om otte forhandlingsmandater til at indgå internationale aftaler, der tillader udveksling af oplysninger mellem Europol og tredjelande,
  - der henviser til sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet ⁽¹⁾,
  - der henviser til den aftale, som Europa-Parlamentet og Rådet har indgået om forslag til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (COM(2017)0008) og navnlig kapitlet om behandling af operationelle personoplysninger, som gælder Unionens organer, kontorer og agenturer, der udfører aktiviteter henhørende under kapitel 4 og 5 i afsnit V i del 3 i TEUF,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0232/2018),
- A. der henviser til, at forordning (EU) 2016/794 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) gør det muligt at videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller til en international organisation, i det omfang en sådan videregivelse er nødvendig, for at Europol kan udføre sine opgaver, på grundlag af en afgørelse fra Kommissionen om tilstrækkeligheden i henhold til direktiv (EU) 2016/680, en international aftale, jf. artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier, eller samarbejdsaftaler, der muliggør udveksling af personoplysninger, og som er indgået før den 1. maj 2017, og i ekstraordinære situationer på et individuelt grundlag under strenge betingelser, som er fastsat i artikel 25, stk. 5, i forordning (EU) 2016/794, og forudsat at der sikres tilstrækkelige garantier;
- B. der henviser til, at internationale aftaler, der giver Europol og tredjelande mulighed for at samarbejde og udveksle personoplysninger, bør overholde artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 16 i TEUF og dermed respektere princippet om formålsbegrænsning og retten til adgang og til berigtigelse og være underlagt kontrol fra en uafhængig myndighed, som specifikt er fastsat i chartret, og være nødvendige og forholdsmæssige for udførelsen af Euopols opgaver;
- C. der henviser til, at en sådan videregivelse er baseret på en international aftale, som er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland i medfør af artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder;
- D. der henviser til, at Euopols programmeringsdokument 2018-2020 ⁽²⁾ fremhæver den øgede relevans af en bedre tværfaglig tilgang, herunder sammenlægning af den nødvendige ekspertise og oplysninger fra en større række partnere, til opfyldelse af Euopols mission;
- E. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet understregede, at de strategiske og operative samarbejdsaftaler mellem Europol og tredjelande både letter udvekslingen af oplysninger og det praktiske samarbejde i kampen mod IT-kriminalitet;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0366.

⁽²⁾ Euopols programmeringsdokument 2018-2020 vedtaget af Euopols Styrelsesråd den 30. november 2017, EDOC# 856927v18.

Onsdag den 4. juli 2018

F. der henviser til, at Europol allerede tidligere har etableret flere aftaler om udveksling af oplysninger med tredjelande såsom Albanien, Australien, Bosnien-Hercegovina, Canada, Colombia, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Georgien, Island, Liechtenstein, Moldova, Monaco, Montenegro, Norge, Serbien, Schweiz, Ukraine og USA;

G. der henviser til, at EDPS har været Europol's tilsynsmyndighed siden den 1. maj 2017 og også er EU-institutionernes rådgiver vedrørende politikker og lovgivning om databeskyttelse;

1. mener, at nødvendigheden af et samarbejde med Det Hashemitiske Kongerige Jordan inden for retshåndhævelse for Den Europæiske Unions sikkerhedsinteresser, og proportionaliteten heraf, skal vurderes grundigt; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at foretage en grundig konsekvensanalyse; fremhæver, at der skal udvises forsigtighed i forbindelse med fastlæggelsen af forhandlingsmandatet til en aftale mellem Den Europæiske Union og Det Hashemitiske Kongerige Jordan om udvekslingen af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de jordanske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme;

2. mener, at der i de modtagende tredjelande bør sikres fuld overensstemmelse med artikel 7 og 8 i chartret samt andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som er beskyttet af chartret; opfordrer i denne forbindelse Rådet til at færdiggøre de forhandlingsretningslinjer, der er foreslået af Kommissionen, på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning;

3. noterer sig, at der hidtil ikke er blevet gennemført en passende konsekvensanalyse med henblik på at foretage en dybdegående vurdering af de risici, der er forbundet med videregivelser af personoplysninger til Det Hashemitiske Kongerige Jordan for så vidt angår enkeltpersoners ret til privatlivets fred og databeskyttelse, men også til andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der er beskyttet af chartret; anmoder Kommissionen om at foretage en passende konsekvensanalyse for at fastlægge de nødvendige garantier, som skal indarbejdes i aftalen;

4. fastholder, at det beskyttelsesniveau, der følger af aftalen, i det væsentlige bør svare til beskyttelsesniveauet i EU's lovgivning; understreger, at hvis dette niveau ikke kan sikres både retligt og i praksis, kan aftalen ikke indgås;

5. anmoder om, at for fuldt ud at respektere artikel 8 i chartret og artikel 16 i TEUF og for at undgå enhver potentiel forpligtelse fra Europol's side for så vidt angår en overtrædelse af EU's databeskyttelseslovgivning, som følger af en videregivelse af personoplysninger uden de nødvendige og tilstrækkelige garantier, indeholder aftalen strenge og specifikke bestemmelser om respekt for princippet om formålsbegrænsning med klare betingelser for, hvordan personoplysninger, der videregives, skal behandles;

6. opfordrer til, at retningslinje B færdiggøres for udtrykkeligt at angive i aftalen, at Europol i henhold til artikel 19 i Europol-forordningen skal respektere enhver begrænsning, der fastsættes om personoplysninger, der videregives til Europol af medlemsstaterne eller andre leverandører med hensyn til brug af og adgang til data, der skal videregives til Det Hashemitiske Kongerige Jordan;

7. anmoder om, at det i aftalen klart fastsættes, at enhver yderligere behandling af oplysninger altid bør kræve forudgående skriftlig tilladelse fra Europol; understreger, at disse tilladelser bør dokumenteres af Europol og stilles til rådighed for EDPS på dennes anmodning; opfordrer til, at aftalen ligeledes indeholder en bestemmelse, der forpligter de kompetente myndigheder i Det Hashemitiske Kongerige Jordan til at respektere disse begrænsninger og angive, hvordan overholdelsen af disse begrænsninger vil blive håndhævet;

8. insisterer på, at aftalen bør indeholde en klar og præcis bestemmelse, der fastsætter opbevaringsperioden for personoplysninger, der er blevet videregivet, og stiller krav om, at personoplysninger, der videregives ved udløbet af lagringsperioden, slettes; anmoder om, at der skal fastsættes proceduremæssige foranstaltninger i aftalen for at sikre overholdelse; insisterer på, at i særlige tilfælde, hvor der foreligger behørigt begrundede årsager til at opbevare oplysningerne i en længere periode, efter udløbet af dataopbevaringsperioden, skal Europol og EDPS oplyses om disse årsager og tilsendes den ledsagende dokumentation;

Onsdag den 4. juli 2018

9. forventer, at de kriterier, der er indeholdt i betragtning 71 i direktiv (EU) 2016/680, skal anvendes, dvs. videregivelser af personoplysninger skal være omfattet af fortrolighedsforpligtelser fra de kompetente jordanske myndigheders side, der modtager personoplysninger fra Europol, af specialitetsprincippet, og at personoplysningerne ikke under nogen omstændigheder vil blive anvendt til at kræve, idømme eller fuldbyrde dødsstraf eller nogen anden form for grusom og umenneskelig behandling;

10. mener, at de kategorier af lovovertrædelser, for hvilke der vil blive udvekslet personoplysninger, skal være klart definerede og opført i selve den internationale aftale i overensstemmelse med EU's definitioner af lovovertrædelser, hvor sådanne findes; understreger, at denne liste bør indeholde en klar og tydelig definition af de aktiviteter, der er omfattet af sådanne forbrydelser, og de personer, grupper og organisationer, der kan blive berørt af videregivelsen;

11. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til i henhold til EU-Domstolens retspraksis og i henhold til chartrets artikel 8, stk. 3, og sammen med Det Hashemitiske Kongerige Jordans regering, at fastlægge, hvilken uafhængig tilsynsmyndighed der skal føre tilsyn med gennemførelsen af den internationale aftale; opfordrer indtrængende til, at en sådan myndighed bør aftales og oprettes, inden den internationale aftale kan træde i kraft; insisterer på, at denne myndigheds navn skal være udtrykkeligt opført i et bilag til aftalen;

12. mener, at det bør være muligt for begge kontraherende parter at suspendere eller ophæve den internationale aftale, i tilfælde af en tilsidesættelse heraf, og at den uafhængige tilsynsmyndighed også bør have beføjelse til at foreslå, at aftalen suspenderes eller ophæves i tilfælde af en tilsidesættelse heraf; mener, at personoplysninger, som falder ind under aftalens anvendelsesområde, og som er videregivet inden dens suspension eller ophævelse, fortsat kan behandles i overensstemmelse med aftalen; mener, at der bør fastsættes en periodisk vurdering af aftalen for at vurdere parternes overholdelse af aftalen;

13. er af den opfattelse, at en klar definition af begrebet individuelle sager er nødvendig, eftersom dette begreb er nødvendigt for at vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

14. er af den opfattelse, at begrebet rimelig grund skal defineres for at kunne vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

15. understreger, at data, der videregives til en modtagende myndighed, aldrig kan blive yderligere behandlet af andre myndigheder, og at der i denne forbindelse bør udarbejdes en udtømmende liste over de kompetente myndigheder i Det Hashemitiske Kongerige Jordan, som Europol kan videregive data til, herunder en beskrivelse af myndighedernes beføjelser; mener, at enhver ændring af en sådan liste, som erstatter eller tilføjer en ny kompetent myndighed, vil kræve en revision af den internationale aftale;

16. insisterer på, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at yderligere videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Det Hashemitiske Kongerige Jordan til andre myndigheder i Det Hashemitiske Kongerige Jordan kun er tilladt for at opfylde Europol's oprindelige formål med videregivelsen og altid bør meddeles den uafhængige myndighed, EDPS og Europol;

17. understreger, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Det Hashemitiske Kongerige Jordan til andre lande er forbudt og vil føre til, at den internationale aftale omgående bringes til ophør;

18. mener, at den internationale aftale med Det Hashemitiske Kongerige Jordan bør omfatte de registreredes ret til information, berigtigelse og sletning som fastsat i anden EU-lovgivning om databeskyttelse;

19. påpeger, at videregivelse af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data eller oplysninger om en persons helbred og seksualliv er ekstrem følsomt og giver anledning til stor bekymring i betragtning af Det Hashemitiske Kongerige Jordans forskellige retlige rammer, samfundsmæssige kendetegn og kulturelle baggrund i forhold til Den Europæiske Union; understreger, at kriminelle handlinger er defineret forskelligt i Unionen end i Det Hashemitiske Kongerige Jordan; er af den opfattelse, at en sådan videregivelse af oplysninger derfor kun bør ske i ganske særlige tilfælde og med klare garantier for den registrerede og personer med tilknytning til den registrerede; finder det nødvendigt at indføre specifikke

Onsdag den 4. juli 2018

sikkerhedsforanstaltninger, der skal respekteres af Det Hashemitiske Kongerige Jordan, for så vidt angår grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder respekt for ytringsfriheden, religionsfriheden og den menneskelige værdighed;

20. mener, at der bør indarbejdes en overvågningsmekanisme i aftalen, og at aftalen bør underkastes periodiske vurderinger for at vurdere, om den fungerer i forhold til Europols operationelle behov, og om den overholder de europæiske databeskyttelsesrettigheder og -principper;

21. opfordrer Kommissionen til at søge rådgivning hos EDPS, inden den internationale aftale indgås, i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 og forordning (EF) nr. 45/2001;

22. understreger, at Parlamentets samtykke til indgåelsen af aftalen vil afhænge af, om Parlamentet på tilfredsstillende vis inddrages på alle trin i proceduren i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF;

23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Det Hashemitiske Kongerige Jordans regering.

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0296

Indledning af forhandlinger om en aftale mellem EU og Tyrkiet om udveksling af personoplysninger til bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme

Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Tyrkiet om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de kompetente tyrkiske myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0799 — 2018/2061(INI))

(2020/C 118/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Tyrkiet om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de kompetente tyrkiske myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0799),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 og 8,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 6, og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 16 og 218,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

⁽⁵⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.

Onsdag den 4. juli 2018

- der henviser til Europarådets konvention om databeskyttelse (ETS nr. 108) og tillægsprotokollen af 8. november 2001 til konventionen om beskyttelse af individet i forbindelse med automatisk behandling af personoplysninger hvad angår tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende datastrømme (ETS nr. 181),
  - der henviser til udtalelse 2/2018 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om otte forhandlingsmandater til at indgå internationale aftaler, der tillader udveksling af oplysninger mellem Europol og tredjelande,
  - der henviser til sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet ⁽¹⁾,
  - der henviser til den aftale, som Europa-Parlamentet og Rådet har indgået om forslag til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (COM(2017)0008) og navnlig kapitlet om behandling af operationelle personoplysninger, som gælder Unionens organer, kontorer og agenturer, der udfører aktiviteter henhørende under kapitel 4 og 5 i afsnit V i del 3 i TEUF,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0233/2018),
- A. der henviser til, at forordning (EU) 2016/794 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) gør det muligt at videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller til en international organisation, i det omfang en sådan videregivelse er nødvendig, for at Europol kan udføre sine opgaver, på grundlag af en afgørelse fra Kommissionen om tilstrækkeligheden i henhold til direktiv (EU) 2016/680, en international aftale, jf. artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier, eller samarbejdsaftaler, der muliggør udveksling af personoplysninger, og som er indgået før den 1. maj 2017, og i ekstraordinære situationer på et individuelt grundlag under strenge betingelser, som er fastsat i artikel 25, stk. 5, i forordning (EU) 2016/794, og forudsat at der sikres tilstrækkelige garantier;
- B. der henviser til, at internationale aftaler, der giver Europol og tredjelande mulighed for at samarbejde og udveksle personoplysninger, bør overholde artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 16 i TEUF og dermed respektere princippet om formålsbegrænsning og retten til adgang og til berigtigelse og være underlagt kontrol fra en uafhængig myndighed, som specifikt er fastsat i chartret, og være nødvendige og forholdsmæssige for udførelsen af Europolis opgaver;
- C. der henviser til, at en sådan videregivelse er baseret på en international aftale, der er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland eller i medfør af artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder;
- D. der henviser til, at der i de seneste år er blevet afsløret adskillige krænkelse af menneskerettighederne i Republiken Tyrkiet; der henviser til, at navnlig dissens er blevet slået ned med hård hånd, idet journalister, politiske aktivister og menneskerettighedsforkæmpere har stået for skud; der henviser til, at der fortsat rapporteres om tilfælde af tortur, herunder også efter kupforsøget i juli 2016; der henviser til, at enhver reel undersøgelse af menneskerettighedskrænkelser fra embedsmændenes side er blevet forhindret af almen straffrihed, og at misbrug fra væbnede grupper side er fortsat;
- E. der henviser til, at Europolis programmeringsdokument 2018-2020 ⁽²⁾ fremhæver den øgede relevans af en bedre tværfaglig tilgang, herunder sammenlægning af den nødvendige ekspertise og oplysninger fra en større række partnere, til opfyldelse af Europolis mission;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0366.

⁽²⁾ Europolis programmeringsdokument 2018-2020 vedtaget af Europolis Styrelsesråd den 30. november 2017, EDOC# 856927v18.

Onsdag den 4. juli 2018

- F. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet understregede, at de strategiske og operative samarbejdsaftaler mellem Europol og tredjelande både letter udvekslingen af oplysninger og det praktiske samarbejde i kampen mod IT-kriminalitet;
- G. der henviser til, at Europol allerede tidligere har etableret flere aftaler om udveksling af oplysninger med tredjelande såsom Albanien, Australien, Bosnien-Hercegovina, Canada, Colombia, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Georgien, Island, Liechtenstein, Moldova, Monaco, Montenegro, Norge, Serbien, Schweiz, Ukraine, USA;
- H. der henviser til, at EDPS har været Europols tilsynsmyndighed siden den 1. maj 2017 og også er EU-institutionernes rådgiver vedrørende politikker og lovgivning om databeskyttelse;
1. mener, at nødvendigheden af et samarbejde med Republikken Tyrkiet inden for retshåndhævelse for Den Europæiske Unions sikkerhedsinteresser samt proportionaliteten deraf skal vurderes grundigt; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at foretage en grundig konsekvensanalyse; fremhæver, at der skal udvises forsigtighed i forbindelse med fastlæggelsen af forhandlingsmandatet til en aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Tyrkiet om udvekslingen af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de tyrkiske kompetente myndigheder til bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme;
  2. mener, at der i de modtagende tredjelande bør sikres fuld overensstemmelse med artikel 7 og 8 i chartret samt andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som er beskyttet af chartret; opfordrer i denne forbindelse Rådet til at færdiggøre de retningslinjer, der er foreslået af Kommissionen, på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning;
  3. mener, at der er store bekymringer om overholdelsen af grundlæggende rettigheder i Republikken Tyrkiet, navnlig med hensyn til ytringsfrihed, religionsfrihed og retten til ikke at blive udsat for tortur eller umenneskelig behandling, som er fastsat i chartret og den europæiske menneskerettighedskonvention;
  4. understreger, at en forudsætning for at indlede forhandlingerne er, at Tyrkiet opfylder sin horisontale forpligtelse til et fuldt, effektivt og ikkediskriminerende samarbejde med alle medlemsstaterne om retlige og indre anliggender, herunder med Republikken Cypern;
  5. noterer sig, at der hidtil ikke er blevet gennemført en passende konsekvensanalyse med henblik på at foretage en dybdegående vurdering af de risici, der er forbundet med overførelser af personoplysninger til Republikken Tyrkiet for så vidt angår enkeltpersoners ret til privatlivets fred og databeskyttelse, men også til andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der er beskyttet af chartret; anmoder Kommissionen om at foretage en passende konsekvensanalyse for at fastlægge de nødvendige garantier, som skal indarbejdes i aftalen;
  6. fastholder, at det beskyttelsesniveau, der følger af aftalen, i det væsentlige bør svare til beskyttelsesniveauet i EU's lovgivning; understreger, at hvis dette niveau ikke kan sikres både retligt og i praksis, kan aftalen ikke indgås;
  7. anmoder om, at for fuldt ud at respektere artikel 8 i chartret og artikel 16 i TEUF og for at undgå enhver potentiel forpligtelse fra Europols side for så vidt angår en overtrædelse af EU's databeskyttelseslovgivning, som følger af en overførsel af personoplysninger uden de nødvendige og tilstrækkelige garantier, indeholder aftalen strenge og specifikke bestemmelser om respekt for princippet om formålsbegrænsning med klare betingelser for, hvordan personoplysninger, der videregives, skal behandles;
  8. opfordrer til, at retningslinje B færdiggøres for udtrykkeligt at angive i aftalen, at Europol i henhold til artikel 19 i Europol-forordningen skal respektere enhver begrænsning, der fastsættes om personoplysninger, der videregives til Europol af medlemsstaterne eller andre leverandører med hensyn til brug af og adgang til data, der skal videregives til Republikken Tyrkiet;
  9. anmoder om, at det i aftalen klart fastsættes, at enhver yderligere behandling af oplysninger altid bør kræve forudgående skriftlig tilladelse fra Europol; understreger, at disse tilladelser bør dokumenteres af Europol og stilles til rådighed for EDPS på dennes anmodning; opfordrer til, at aftalen ligeledes indeholder en bestemmelse, der forpligter de kompetente myndigheder i Republikken Tyrkiet til at respektere disse begrænsninger og angive, hvordan overholdelsen af disse begrænsninger vil blive håndhævet;

Onsdag den 4. juli 2018

10. insisterer på, at aftalen bør indeholde en klar og præcis bestemmelse, der fastsætter opbevaringsperioden for personoplysninger, der er blevet videregivet, og stiller krav om, at personoplysninger, der videregives ved udløbet af lagringsperioden, slettes; anmoder om, at der fastsættes proceduremæssige foranstaltninger i aftalen for at sikre overholdelse; insisterer på, at i særlige tilfælde, hvor der foreligger behørigt begrundede årsager til at opbevare oplysningerne i en længere periode, efter udløbet af dataopbevaringsperioden, skal Europol og EDPS oplyses om disse årsager og tilsendes den ledsagende dokumentation;

11. forventer, at de kriterier, der er indeholdt i betragtning 71 i direktiv (EU) 2016/680, skal anvendes, dvs. overførsler af personoplysninger skal være omfattet af fortrolighedsforpligtelser fra de kompetente tyrkiske myndigheders side, der modtager personoplysninger fra Europol, af specialitetsprincippet, og at personoplysningerne ikke under nogen omstændigheder vil blive anvendt til at kræve, idømme eller fuldbyrde dødsstraf eller nogen anden form for grusom og umenneskelig behandling;

12. mener, at de kategorier af lovovertrædelser, for hvilke der vil blive udvekslet personoplysninger, skal være klart definerede og opført i selve den internationale aftale i overensstemmelse med EU's definitioner af lovovertrædelser, hvor sådanne findes; understreger, at denne liste bør indeholde en klar og tydelig definition af de aktiviteter, der er omfattet af sådanne forbrydelser, og de personer, grupper og organisationer, der kan blive berørt af videregivelsen;

13. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til i henhold til EU-Domstolens retspraksis og i henhold til chartrets artikel 8, stk. 3, og sammen med Tyrkiets regering, at fastlægge, hvilken uafhængig tilsynsmyndighed der skal føre tilsyn med gennemførelsen af den internationale aftale; opfordrer indtrængende til, at en sådan myndighed bør aftales og oprettes, inden den internationale aftale kan træde i kraft; insisterer på, at denne myndigheds navn skal være udtrykkeligt opført i et bilag til aftalen;

14. mener, at Kommissionen bør være forsigtig med dybden af de risici, som opstår i forbindelse med videregivelse af personoplysninger til Tyrkiet i lyset af borgernes hyppige klager over menneskerettighedskrænkelser i Republiken Tyrkiet;

15. mener, at det bør være muligt for begge kontraherende parter at suspendere eller ophæve den internationale aftale, i tilfælde af en tilsidesættelse heraf, og at den uafhængige tilsynsmyndighed også bør have beføjelse til at foreslå, at aftalen suspenderes eller ophæves i tilfælde af en tilsidesættelse heraf; mener, at personoplysninger, som falder ind under aftalens anvendelsesområde, og som er videregivet inden dens suspension eller ophævelse, fortsat kan behandles i overensstemmelse med aftalen; mener, at der bør fastsættes en periodisk vurdering af aftalen for at vurdere parternes overholdelse af aftalen;

16. er af den opfattelse, at en klar definition af begrebet individuelle sager er nødvendig, eftersom dette begreb er nødvendigt for at vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; fremhæver, at denne definition kun bør henvise til reel strafferetlig efterforskning og ikke til kriminalefterretningsoperationer, som er rettet mod bestemte personer, der betragtes som mistænkte;

17. er af den opfattelse, at begrebet rimelig grund skal defineres for at kunne vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

18. understreger, at data, der videregives til en modtagende myndighed, aldrig kan blive yderligere behandlet af andre myndigheder, og at der i denne forbindelse bør udarbejdes en udtømmende liste over de kompetente myndigheder i Republiken Tyrkiet, som Europol kan videregive data til, herunder en beskrivelse af myndighedernes beføjelser; mener, at enhver ændring af en sådan liste, som erstatter eller tilføjer en ny kompetent myndighed, vil kræve en revision af den internationale aftale;

19. insisterer på, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at yderligere videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Republiken Tyrkiet til andre myndigheder i Republiken Tyrkiet kun er tilladt for at opfylde Europols oprindelige formål med videregivelsen og altid bør meddeles den uafhængige myndighed, EDPS og Europol;

20. understreger, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at yderligere videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Republiken Tyrkiet til andre lande er forbudt og vil føre til, at den internationale aftale omgående bringes til ophør;

Onsdag den 4. juli 2018

21. mener, at den internationale aftale med Republikken Tyrkiet bør omfatte de registreredes ret til information, berigtigelse og sletning som fastsat i anden EU-lovgivning om beskyttelse af personoplysninger;
  22. påpeger, at videregivelse af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data eller oplysninger om en persons helbred og seksualliv er ekstrem følsomt og giver anledning til stor bekymring i betragtning af Tyrkiets forskellige retlige rammer, samfundsmæssige kendetegn og kulturelle baggrund i forhold til Den Europæiske Union; understreger, at kriminelle handlinger er defineret forskelligt i Unionen end i Tyrkiet; er af den opfattelse, at en sådan videregivelse af oplysninger derfor kun bør ske i ganske særlige tilfælde og med klare garantier for den registrerede og personer med tilknytning til den registrerede; finder det nødvendigt at indføre specifikke sikkerhedsforanstaltninger, der skal respekteres af Tyrkiet, for så vidt angår grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder respekt for ytringsfriheden, religionsfriheden og den menneskelige værdighed;
  23. mener, at der bør indarbejdes en overvågningsmekanisme i aftalen, og at aftalen bør underkastes periodiske vurderinger for at vurdere, om den fungerer i forhold til Europols operationelle behov, og om den overholder de europæiske databeskyttelsesrettigheder og -principper;
  24. opfordrer Kommissionen til at søge rådgivning hos EDPS, inden den internationale aftale indgås, i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 og forordning (EF) nr. 45/2001;
  25. understreger, at Parlamentets samtykke til indgåelsen af aftalen vil afhænge af, om Parlamentet på tilfredsstillende vis inddrages på alle trin i proceduren i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF;
  26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Republikken Tyrkiets regering.
-

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0297

Indledning af forhandlinger om en aftale mellem EU og Israel om udveksling af personoplysninger til bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme

Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Staten Israel om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de israelske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0806 — 2018/2062(INI))

(2020/C 118/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Staten Israel om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de israelske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0806),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 og 8,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 6, og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 16 og 218,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

⁽⁵⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.

Onsdag den 4. juli 2018

- der henviser til Europarådets konvention om databeskyttelse (ETS nr. 108) og tillægsprotokollen af 8. november 2001 til konventionen om beskyttelse af individet i forbindelse med automatisk behandling af personoplysninger hvad angår tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende datastrømme (ETS nr. 181),
  - der henviser til udtalelse 2/2018 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om otte forhandlingsmandater til at indgå internationale aftaler, der tillader udveksling af oplysninger mellem Europol og tredjelande,
  - der henviser til sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet ⁽¹⁾,
  - der henviser til den aftale, som Europa-Parlamentet og Rådet har indgået om forslag til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (COM(2017)0008) og navnlig kapitlet om behandling af operationelle personoplysninger, som gælder Unionens organer, kontorer og agenturer, der udfører aktiviteter henhørende under kapitel 4 og 5 i afsnit V i del 3 i TEUF,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0235/2018),
- A. der henviser til, at forordning (EU) 2016/794 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) gør det muligt at videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller til en international organisation, i det omfang en sådan videregivelse er nødvendig, for at Europol kan udføre sine opgaver, på grundlag af en afgørelse fra Kommissionen om tilstrækkeligheden i henhold til direktiv (EU) 2016/680, en international aftale, jf. artikel 218 i TEUF, som frembyder tilstrækkelige garantier, eller samarbejdsaftaler, som muliggør udveksling af personoplysninger, og som er indgået før den 1. maj 2017, og i ekstraordinære situationer på et individuelt grundlag under strenge betingelser, som er fastsat i artikel 25, stk. 5, i forordning (EU) 2016/794, og forudsat at der sikres tilstrækkelige garantier;
- B. der henviser til, at internationale aftaler, der giver Europol og tredjelande mulighed for at samarbejde og udveksle personoplysninger, bør overholde artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 16 i TEUF og dermed respektere princippet om formålsbegrænsning og retten til adgang og til berigtigelse og være underlagt kontrol fra en uafhængig myndighed, som specifikt er fastsat i chartret, og være nødvendige og forholdsmæssige for udførelsen af Euopols opgaver;
- C. der henviser til, at en sådan videregivelse skal være baseret på en international aftale, som er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland i medfør af artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder;
- D. der henviser til, at Euopols programmeringsdokument 2018-2020 ⁽²⁾ fremhæver den øgede relevans af en bedre tværfaglig tilgang, herunder sammenlægning af den nødvendige ekspertise og oplysninger fra en større række partnere, til opfyldelse af Euopols mission;
- E. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet understregede, at de strategiske og operative samarbejdsaftaler mellem Europol og tredjelande både letter udvekslingen af oplysninger og det praktiske samarbejde i kampen mod IT-kriminalitet;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0366.

⁽²⁾ Euopols programmeringsdokument 2018-2020 vedtaget af Euopols Styrelsesråd den 30. november 2017, EDOC# 856927v18.

Onsdag den 4. juli 2018

- F. der henviser til, at Europol allerede tidligere har etableret flere aftaler om udveksling af oplysninger med tredjelande såsom Albanien, Australien, Bosnien-Hercegovina, Canada, Colombia, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Georgien, Island, Liechtenstein, Moldova, Monaco, Montenegro, Norge, Serbien, Schweiz, Ukraine og USA;
- G. der henviser til, at Staten Israel var opført på den liste over tredjelande og organisationer, hvormed Europol bør indgå aftaler, jf. Rådets afgørelse 2009/935/RIA af 30. november 2009⁽¹⁾; der henviser til, at forhandlingerne om en operativ samarbejdsaftale blev indledt i 2010, men ikke var afsluttet inden ikrafttrædelsen af Europolforsordningen (forordning (EU) 2016/794) den 1. maj 2017;
- H. der henviser til, at EDPS har været Europols tilsynsmyndighed siden den 1. maj 2017 og også er EU-institutionernes rådgiver vedrørende politikker og lovgivning om databeskyttelse;
1. mener, at nødvendigheden af et samarbejde med Staten Israel inden for retshåndhævelse for Den Europæiske Unions sikkerhedsinteresser samt proportionaliteten deraf skal vurderes grundigt; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at foretage en grundig konsekvensanalyse; fremhæver, at der skal udvises forsigtighed i forbindelse med fastlæggelsen af forhandlingsmandatet til en aftale mellem Den Europæiske Union og Staten Israel om udvekslingen af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de israelske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme;
  2. mener, at der i de modtagende tredjelande bør sikres fuld overensstemmelse med artikel 7 og 8 i chartret samt andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som er beskyttet af chartret; opfordrer i denne forbindelse Rådet til at færdiggøre de forhandlingsretningslinjer, som Kommissionen har foreslået, på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning;
  3. noterer sig, at der hidtil ikke er blevet gennemført en passende konsekvensanalyse med henblik på at foretage en dybdegående vurdering af de risici, der er forbundet med videregivelser af personoplysninger til Staten Israel for så vidt angår enkeltpersoners ret til privatlivets fred og databeskyttelse, men også til andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der er beskyttet af chartret; anmoder Kommissionen om at foretage en passende konsekvensanalyse for at fastlægge de nødvendige garantier, som skal indarbejdes i aftalen;
  4. fastholder, at det beskyttelsesniveau, der følger af aftalen, i det væsentlige bør svare til beskyttelsesniveauet i EU's lovgivning; understreger, at hvis dette niveau ikke kan sikres både retligt og i praksis, kan aftalen ikke indgås; glæder sig i denne forbindelse over Kommissionens formelle anerkendelse i 2011 af Israel som et land, der sikrer et tilstrækkeligt niveau af databeskyttelse med hensyn til automatisk behandling af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF;
  5. anmoder om, at for fuldt ud at respektere artikel 8 i chartret og artikel 16 i TEUF og for at undgå enhver potentiel forpligtelse fra Europols side ved en overtrædelse af Unionens databeskyttelseslovgivning, som følger af en videregivelse af personoplysninger uden de nødvendige og tilstrækkelige garantier, indeholder aftalen strenge og specifikke bestemmelser om respekt for princippet om formålsbegrænsning med klare betingelser for, hvordan personoplysninger, der videregives, skal behandles;
  6. opfordrer til, at retningslinje B færdiggøres for udtrykkeligt at angive i aftalen, at Europol i henhold til artikel 19 i Europolforsordningen skal respektere enhver begrænsning, der fastsættes om personoplysninger, der videregives til Europol af medlemsstaterne eller andre leverandører med hensyn til brug af og adgang til data, der skal videregives til Staten Israel;
  7. anmoder om, at det i aftalen klart fastsættes, at enhver yderligere behandling af oplysninger altid bør kræve forudgående skriftlig tilladelse fra Europol; understreger, at disse tilladelser bør dokumenteres af Europol og stilles til rådighed for EDPS på dennes anmodning; opfordrer til, at aftalen ligeledes indeholder en bestemmelse, der forpligter de kompetente myndigheder i Staten Israel til at respektere disse begrænsninger og angive, hvordan overholdelsen af disse begrænsninger vil blive håndhævet;
  8. insisterer på, at aftalen bør indeholde en klar og præcis bestemmelse, der fastsætter opbevaringsperioden for personoplysninger, der er blevet videregivet, og stiller krav om, at personoplysninger, der videregives ved udløbet af lagringsperioden, slettes; anmoder om, at der fastsættes proceduremæssige foranstaltninger i aftalen for at sikre overholdelse; insisterer på, at i særlige tilfælde, hvor der foreligger behørigt begrundede årsager til at opbevare oplysningerne i en længere periode, efter udløbet af dataopbevaringsperioden, skal Europol og EDPS oplyses om disse årsager og tilsendes den ledsagende dokumentation;

⁽¹⁾ EUT L 325 af 11.12.2009, s. 12.

Onsdag den 4. juli 2018

9. forventer, at de kriterier, der er indeholdt i betragtning 71 i direktiv (EU) 2016/680, anvendes, dvs. at videregivelser af personoplysninger skal være omfattet af fortrolighedsforpligtelser fra de kompetente israelske myndigheders side, der modtager personoplysninger fra Europol, og af specialitetsprincippet, og at personoplysningerne ikke under nogen omstændigheder vil blive anvendt til at kræve, idømme eller fuldbyrde en dødsstraf eller nogen anden form for grusom og umenneskelig behandling;

10. mener, at de kategorier af lovovertrædelser, for hvilke der vil blive udvekslet personoplysninger, skal være klart definerede og opført i selve den internationale aftale i overensstemmelse med EU's definitioner af lovovertrædelser, når sådanne foreligger; understreger, at denne liste bør indeholde en klar og tydelig definition af de aktiviteter, der er omfattet af sådanne forbrydelser, og de personer, grupper og organisationer, der kan blive berørt af videregivelsen;

11. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til i henhold til EU-Domstolens retspraksis og i henhold til chartrets artikel 8, stk. 3, og sammen med Israels regering, at fastlægge, hvilken uafhængig tilsynsmyndighed der skal føre tilsyn med gennemførelsen af den internationale aftale; opfordrer indtrængende til, at en sådan myndighed bør aftales og oprettes, inden den internationale aftale kan træde i kraft; insisterer på, at denne myndigheds navn skal være udtrykkeligt opført i et bilag til aftalen;

12. mener, at det bør være muligt for begge kontraherende parter at suspendere eller ophæve den internationale aftale, i tilfælde af en tilsidesættelse heraf, og at den uafhængige tilsynsmyndighed også bør have beføjelse til at foreslå, at aftalen suspenderes eller ophæves i tilfælde af en tilsidesættelse heraf; mener, at personoplysninger, som falder ind under aftalens anvendelsesområde, og som er videregivet inden dens suspension eller ophævelse, fortsat kan behandles i overensstemmelse med aftalen; mener, at der bør fastsættes en periodisk vurdering af aftalen for at vurdere parternes overholdelse af aftalen;

13. er af den opfattelse, at en klar definition af begrebet individuelle sager er nødvendig, eftersom dette begreb er nødvendigt for at vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

14. er af den opfattelse, at begrebet rimelig grund skal defineres for at kunne vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

15. understreger, at data, der videregives til en modtagende myndighed, aldrig kan blive yderligere behandlet af andre myndigheder, og at der i denne forbindelse bør udarbejdes en udtømmende liste over de kompetente myndigheder i Staten Israel, som Europol kan videregive data til, herunder en beskrivelse af myndighedernes beføjelser; mener, at enhver ændring af en sådan liste, som erstatter eller tilføjer en ny kompetent myndighed, vil kræve en revision af den internationale aftale;

16. insisterer på, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at yderligere videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Staten Israel til andre myndigheder i Staten Israel kun er tilladt for at opfylde Europol's oprindelige formål med videregivelsen og altid bør meddeles den uafhængige myndighed, EDPS og Europol;

17. understreger, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Staten Israel til andre lande er forbudt og vil føre til, at den internationale aftale omgående bringes til ophør;

18. mener, at den internationale aftale med Staten Israel bør omfatte de registreredes ret til information, berigtigelse og sletning som fastsat i anden EU-lovgivning om databeskyttelse;

19. påpeger, at videregivelse af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data eller oplysninger om en persons helbred og seksualliv er ekstremt følsom og giver anledning til stor bekymring i betragtning af Staten Israels forskellige retlige rammer, samfundsmæssige kendetegn og kulturelle baggrund i forhold til Den Europæiske Union; understreger, at kriminelle handlinger er defineret forskelligt i Unionen end i Staten Israel; er af den opfattelse, at en sådan videregivelse af oplysninger derfor kun bør ske i ganske særlige tilfælde og med klare garantier for den registrerede og personer med tilknytning til den registrerede; finder det nødvendigt at indføre specifikke sikkerhedsforanstaltninger, der skal respekteres af Staten Israel, for så vidt angår grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder respekt for ytringsfriheden, religionsfriheden og den menneskelige værdighed;

Onsdag den 4. juli 2018

20. mener, at der bør indarbejdes en overvågningsmekanisme i aftalen, og at aftalen bør underkastes periodiske vurderinger for at vurdere, om den fungerer i forhold til Europols operationelle behov, og om den overholder de europæiske databeskyttelsesrettigheder og -principper;
  21. opfordrer Kommissionen til at søge rådgivning hos EDPS, inden den internationale aftale indgås, i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 og forordning (EF) nr. 45/2001;
  22. understreger, at Parlamentets samtykke til indgåelsen af aftalen vil afhænge af, om Parlamentet på tilfredsstillende vis inddrages på alle trin i proceduren i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF;
  23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Staten Israels regering.
-

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0298

Indledning af forhandlinger om en aftale mellem EU og Tunesien om udveksling af personoplysninger til bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme

Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Tunesien om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de tunesiske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0807 — 2018/2063(INI))

(2020/C 118/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Tunesien om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de tunesiske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0807),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 og 8,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 6, og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 16 og 218,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

⁽⁵⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.

Onsdag den 4. juli 2018

- der henviser til Europarådets konvention om databeskyttelse (ETS nr. 108) og tillægsprotokollen af 8. november 2001 til konventionen om beskyttelse af individet i forbindelse med automatisk behandling af personoplysninger hvad angår tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende datastrømme (ETS nr. 181),
  - der henviser til udtalelse 2/2018 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om otte forhandlingsmandater til at indgå internationale aftaler, der tillader udveksling af oplysninger mellem Europol og tredjelande,
  - der henviser til sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet ⁽¹⁾,
  - der henviser til den aftale, som Europa-Parlamentet og Rådet har indgået om forslag til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (COM(2017)0008) og navnlig kapitlet om behandling af operationelle personoplysninger, som gælder Unionens organer, kontorer og agenturer, der udfører aktiviteter henhørende under kapitel 4 og 5 i afsnit V i del 3 i TEUF,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0237/2018),
- A. der henviser til, at forordning (EU) 2016/794 om Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol) gør det muligt at videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller til en international organisation, i det omfang en sådan videregivelse er nødvendig, for at Europol kan udføre sine opgaver, på grundlag af en afgørelse fra Kommissionen om tilstrækkeligheden i henhold til direktiv (EU) 2016/680, en international aftale, jf. artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier, eller samarbejdsaftaler, der muliggør udveksling af personoplysninger, og som er indgået før den 1. maj 2017, og i ekstraordinære situationer på et individuelt grundlag under strenge betingelser, som er fastsat i artikel 25, stk. 5, i forordning (EU) 2016/794, og forudsat at der sikres tilstrækkelige garantier;
- B. der henviser til, at internationale aftaler, der giver Europol og tredjelande mulighed for at samarbejde og udveksle personoplysninger, bør overholde artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 16 i TEUF og dermed respektere princippet om formålsbegrænsning og retten til adgang og til berigtigelse og være underlagt kontrol fra en uafhængig myndighed, som specifikt er fastsat i chartret, og være nødvendige og forholdsmæssige for udførelsen af Euopols opgaver;
- C. der henviser til, at en sådan videregivelse er baseret på en international aftale, der er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland eller i medfør af artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder;
- D. der henviser til, at Euopols programmeringsdokument 2018-2020 ⁽²⁾ fremhæver den øgede relevans af en bedre tværfaglig tilgang, herunder sammenlægning af den nødvendige ekspertise og oplysninger fra en større række partnere, til opfyldelse af Euopols mission;
- E. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet understregede, at de strategiske og operative samarbejdsaftaler mellem Europol og tredjelande både letter udvekslingen af oplysninger og det praktiske samarbejde i kampen mod IT-kriminalitet;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0366.

⁽²⁾ Euopols programmeringsdokument 2018-2020 vedtaget af Euopols Styrelsesråd den 30. november 2017, EDOC# 856927v18.

Onsdag den 4. juli 2018

- F. der henviser til, at Europol allerede tidligere har etableret flere aftaler om udveksling af oplysninger med tredjelande såsom Albanien, Australien, Bosnien-Hercegovina, Canada, Colombia, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Georgien, Island, Liechtenstein, Moldova, Monaco, Montenegro, Norge, Serbien, Schweiz, Ukraine og USA;
- G. der henviser til, at EDPS har været Europol's tilsynsmyndighed siden den 1. maj 2017 og også er EU-institutionernes rådgiver vedrørende politikker og lovgivning om databeskyttelse;
1. mener, at nødvendigheden af et samarbejde med Tunesien inden for retshåndhævelse for Den Europæiske Unions sikkerhedsinteresser, og proportionaliteten heraf, skal vurderes grundigt; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at foretage en grundig konsekvensanalyse; fremhæver, at der skal udvises forsigtighed i forbindelse med fastlæggelsen af forhandlingsmandatet til en aftale mellem Den Europæiske Union og Tunesien om udvekslingen af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de tunesiske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme;
  2. mener, at der i de modtagende tredjelande bør sikres fuld overensstemmelse med artikel 7 og 8 i chartret samt andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som er beskyttet af chartret; opfordrer i denne forbindelse Rådet til at færdiggøre de forhandlingsretningslinjer, der er foreslået af Kommissionen, på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning;
  3. noterer sig, at der hidtil ikke er blevet gennemført en passende konsekvensanalyse med henblik på at foretage en dybdegående vurdering af de risici, der er forbundet med videregivelser af personoplysninger til Tunesien for så vidt angår enkeltpersoners ret til privatlivets fred og databeskyttelse, men også til andre grundlæggende rettigheder og friheder, der er beskyttet af chartret; anmoder Kommissionen om at foretage en passende konsekvensanalyse for at fastlægge de nødvendige garantier, som skal indarbejdes i aftalen;
  4. fastholder, at det beskyttelsesniveau, der følger af aftalen, i det væsentlige bør svare til beskyttelsesniveauet i EU's lovgivning; understreger, at hvis dette niveau ikke kan sikres både retligt og i praksis, kan aftalen ikke indgås;
  5. anmoder om, at for fuldt ud at respektere artikel 8 i chartret og artikel 16 i TEUF og for at undgå enhver potentiel forpligtelse fra Europol's side for så vidt angår en overtrædelse af EU's databeskyttelseslovgivning, som følger af en overførsel af personoplysninger uden de nødvendige og tilstrækkelige garantier, indeholder aftalen strenge og specifikke bestemmelser om respekt for princippet om formålsbegrænsning med klare betingelser for, hvordan personoplysninger, der videregives, skal behandles;
  6. opfordrer til, at retningslinje B færdiggøres for udtrykkeligt at angive i aftalen, at Europol i henhold til artikel 19 i Europol-forordningen skal respektere enhver begrænsning, der fastsættes om personoplysninger, der videregives til Europol af medlemsstaterne eller andre leverandører med hensyn til brug af og adgang til data, der skal videregives til Tunesien;
  7. anmoder om, at det i aftalen klart fastsættes, at enhver yderligere behandling af oplysninger altid bør kræve forudgående skriftlig tilladelse fra Europol; understreger, at disse tilladelser bør dokumenteres af Europol og stilles til rådighed for EDPS på dennes anmodning; opfordrer til, at aftalen ligeledes indeholder en bestemmelse, der forpligter de kompetente myndigheder i Tunesien til at respektere disse begrænsninger og angive, hvordan overholdelsen af disse begrænsninger vil blive håndhævet;
  8. insisterer på, at aftalen bør indeholde en klar og præcis bestemmelse, der fastsætter opbevaringsperioden for personoplysninger, der er blevet videregivet, og stiller krav om, at personoplysninger, der videregives ved udløbet af lagringsperioden, slettes; anmoder om, at der fastsættes proceduremæssige foranstaltninger i aftalen for at sikre overholdelse; insisterer på, at i særlige tilfælde, hvor der foreligger behørigt begrundede årsager til at opbevare oplysningerne i en længere periode, efter udløbet af dataopbevaringsperioden, skal Europol og EDPS oplyses om disse årsager og tilsendes den ledsagende dokumentation;
  9. forventer, at de kriterier, der er indeholdt i betragtning 71 i direktiv (EU) 2016/680, skal anvendes, dvs. videregivelser af personoplysninger skal være omfattet af fortrolighedsforpligtelser fra de kompetente tunesiske myndigheders side, der modtager personoplysninger fra Europol, af specialitetsprincippet, og at personoplysningerne ikke under nogen omstændigheder vil blive anvendt til at kræve, idømme eller fuldbyrde dødsstraf eller nogen anden form for grusom og umenneskelig behandling;

Onsdag den 4. juli 2018

10. mener, at de kategorier af lovovertrædelser, for hvilke der vil blive udvekslet personoplysninger, skal være klart definerede og opført i selve den internationale aftale i overensstemmelse med EU's definitioner af lovovertrædelser, hvor sådanne findes; understreger, at denne liste bør indeholde en klar og tydelig definition af de aktiviteter, der er omfattet af sådanne forbrydelser, og de personer, grupper og organisationer, der kan blive berørt af videregivelsen;

11. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til i henhold til EU-Domstolens retspraksis og i henhold til chartrets artikel 8, stk. 3, og sammen med Tunesiens regering, at fastlægge, hvilken uafhængig tilsynsmyndighed der skal føre tilsyn med gennemførelsen af den internationale aftale; opfordrer indtrængende til, at en sådan myndighed bør aftales og oprettes, inden den internationale aftale kan træde i kraft; insisterer på, at denne myndigheds navn skal være udtrykkeligt opført i et bilag til aftalen;

12. mener, at det bør være muligt for begge kontraherende parter at suspendere eller ophæve den internationale aftale, i tilfælde af en tilsidesættelse heraf, og at den uafhængige tilsynsmyndighed også bør have beføjelse til at foreslå, at aftalen suspenderes eller ophæves i tilfælde af en tilsidesættelse heraf; mener, at personoplysninger, som falder ind under aftalens anvendelsesområde, og som er videregivet inden dens suspension eller ophævelse, fortsat kan behandles i overensstemmelse med aftalen; mener, at der bør fastsættes en periodisk vurdering af aftalen for at vurdere partnernes overholdelse af aftalen;

13. er af den opfattelse, at en klar definition af begrebet individuelle sager er nødvendig, eftersom dette begreb er nødvendigt for at vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

14. er af den opfattelse, at begrebet rimelig grund skal defineres for at kunne vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

15. understreger, at data, der videregives til en modtagende myndighed, aldrig kan blive yderligere behandlet af andre myndigheder, og at der i denne forbindelse bør udarbejdes en udtømmende liste over de kompetente myndigheder i Tunesien, som Europol kan videregive data til, herunder en beskrivelse af myndighedernes beføjelser; mener, at enhver ændring af en sådan liste, som erstatter eller tilføjer en ny kompetent myndighed, vil kræve en revision af den internationale aftale;

16. insisterer på, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at yderligere videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Tunesien til andre myndigheder i Tunesien kun er tilladt for at opfylde Europols oprindelige formål med videregivelsen og altid bør meddeles den uafhængige myndighed, EDPS og Europol;

17. understreger, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Tunesien til andre lande er forbudt og vil føre til, at den internationale aftale omgående bringes til ophør;

18. mener, at den internationale aftale med Tunesien bør omfatte de registreredes ret til information, berigtigelse og sletning som fastsat i anden EU-lovgivning om databeskyttelse;

19. påpeger, at videregivelse af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data eller oplysninger om en persons helbred og seksualliv er ekstrem følsomt og giver anledning til stor bekymring i betragtning af Tunesiens forskellige retlige rammer, samfundsmæssige kendetegn og kulturelle baggrund i forhold til Den Europæiske Union; understreger, at kriminelle handlinger er defineret forskelligt i Unionen end i Tunesien; er af den opfattelse, at en sådan videregivelse af oplysninger derfor kun bør ske i ganske særlige tilfælde og med klare garantier for den registrerede og personer med tilknytning til den registrerede; finder det nødvendigt at indføre specifikke sikkerhedsforanstaltninger, der skal respekteres af Tunesien, for så vidt angår grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder respekt for ytringsfriheden, religionsfriheden og den menneskelige værdighed;

20. mener, at der bør indarbejdes en overvågningsmekanisme i aftalen, og at aftalen bør underkastes periodiske vurderinger for at vurdere, om den fungerer i forhold til Europols operationelle behov, og om den overholder de europæiske databeskyttelsesrettigheder og -principper;

Onsdag den 4. juli 2018

21. opfordrer Kommissionen til at søge rådgivning hos EDPS, inden den internationale aftale indgås, i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 og forordning (EF) nr. 45/2001;
  22. understreger, at Parlamentets samtykke til indgåelsen af aftalen vil afhænge af, om Parlamentet på tilfredsstillende vis inddrages på alle trin i proceduren i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF;
  23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Tunesiens regering.
-

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0299

Indledning af forhandlinger om en aftale mellem EU og Marokko om udveksling af personoplysninger til bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme

Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de kompetente marokkanske myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0808 — 2018/2064(INI))

(2020/C 118/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de kompetente marokkanske myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0808),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 og 8,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 6, og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 16 og 218,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽²⁾
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

⁽⁵⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.

Onsdag den 4. juli 2018

- der henviser til Europarådets konvention om databeskyttelse (ETS nr. 108) og tillægsprotokollen af 8. november 2001 til konventionen om beskyttelse af individet i forbindelse med automatisk behandling af personoplysninger hvad angår tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende datastrømme (ETS nr. 181),
  - der henviser til udtalelse 2/2018 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om otte forhandlingsmandater til at indgå internationale aftaler, der tillader udveksling af oplysninger mellem Europol og tredjelande,
  - der henviser til sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet ⁽¹⁾,
  - der henviser til den aftale, som Europa-Parlamentet og Rådet har indgået om forslag til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (COM(2017)0008) og navnlig kapitlet om behandling af operationelle personoplysninger, som gælder Unionens organer, kontorer og agenturer, der udfører aktiviteter henhørende under kapitel 4 og 5 i afsnit V i del 3 i TEUF,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0238/2018),
- A. der henviser til, at forordning (EU) 2016/794 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) gør det muligt at videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller til en international organisation, i det omfang en sådan videregivelse er nødvendig, for at Europol kan udføre sine opgaver, på grundlag af en afgørelse fra Kommissionen om tilstrækkeligheden i henhold til direktiv (EU) 2016/680, en international aftale, jf. artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier, eller samarbejdsaftaler, der muliggør udveksling af personoplysninger, og som er indgået før den 1. maj 2017, og i ekstraordinære situationer på et individuelt grundlag under strenge betingelser, som er fastsat i artikel 25, stk. 5, i forordning (EU) 2016/794, og forudsat at der sikres tilstrækkelige garantier;
- B. der henviser til, at internationale aftaler, der giver Europol og tredjelande mulighed for at samarbejde og udveksle personoplysninger, bør overholde artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 16 i TEUF og dermed respektere princippet om formålsbegrænsning og retten til adgang og til berigtigelse og være underlagt kontrol fra en uafhængig myndighed, som specifikt er fastsat i chartret, og være nødvendige og forholdsmæssige for udførelsen af Euopols opgaver;
- C. der henviser til, at en sådan videregivelse er baseret på en international aftale, der er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland eller i medfør af artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder;
- D. der henviser til, at Euopols programmeringsdokument 2018-2020 ⁽²⁾ fremhæver den øgede relevans af en bedre tværfaglig tilgang, herunder sammenlægning af den nødvendige ekspertise og oplysninger fra en større række partnere, til opfyldelse af Euopols mission;
- E. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet understregede, at de strategiske og operative samarbejdsaftaler mellem Europol og tredjelande både letter udvekslingen af oplysninger og det praktiske samarbejde i kampen mod IT-kriminalitet;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0366.

⁽²⁾ Euopols programmeringsdokument 2018-2020 vedtaget af Euopols Styrelsesråd den 30. november 2017, EDOC# 856927v18.

Onsdag den 4. juli 2018

F. der henviser til, at Europol allerede tidligere har etableret flere aftaler om udveksling af oplysninger med tredjelande såsom Albanien, Australien, Bosnien-Hercegovina, Canada, Colombia, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Georgien, Island, Liechtenstein, Moldova, Monaco, Montenegro, Norge, Serbien, Schweiz, Ukraine og USA;

G. der henviser til, at EDPS har været Europol's tilsynsmyndighed siden den 1. maj 2017 og også er EU-institutionernes rådgiver vedrørende politikker og lovgivning om databeskyttelse;

1. mener, at nødvendigheden af et samarbejde med Kongeriget Marokko inden for retshåndhævelse for Den Europæiske Unions sikkerhedsinteresser samt proportionaliteten deraf skal vurderes grundigt; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at foretage en grundig konsekvensanalyse; fremhæver, at der skal udvises forsigtighed i forbindelse med fastlæggelsen af forhandlingsmandatet til en aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko om udvekslingen af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de marokkanske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme;

2. mener, at der i de modtagende tredjelande bør sikres fuld overensstemmelse med artikel 7 og 8 i chartret samt andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som er beskyttet af chartret; opfordrer i denne forbindelse Rådet til at færdiggøre de forhandlingsretningslinjer, der er foreslået af Kommissionen, på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning;

3. noterer sig, at der hidtil ikke er blevet gennemført en passende konsekvensanalyse med henblik på at foretage en dybdegående vurdering af de risici, der er forbundet med overførelser af personoplysninger til Kongeriget Marokko for så vidt angår enkeltpersoners ret til privatlivets fred og databeskyttelse, men også til andre grundlæggende rettigheder og friheder, der er beskyttet af chartret; anmoder Kommissionen om at foretage en passende konsekvensanalyse for at fastlægge de nødvendige garantier, som skal indarbejdes i aftalen;

4. fastholder, at det beskyttelsesniveau, der følger af aftalen, i det væsentlige bør svare til beskyttelsesniveauet i EU's lovgivning; understreger, at hvis dette niveau ikke kan sikres både retligt og i praksis, kan aftalen ikke indgås;

5. anmoder om, at for fuldt ud at respektere artikel 8 i chartret og artikel 16 i TEUF og for at undgå enhver potentiel forpligtelse fra Europol's side for så vidt angår en overtrædelse af EU's databeskyttelseslovgivning, som følger af en overførsel af personoplysninger uden de nødvendige og tilstrækkelige garantier, indeholder aftalen strenge og specifikke bestemmelser om respekt for princippet om formålsbegrænsning med klare betingelser for, hvordan personoplysninger, der videregives, skal behandles;

6. opfordrer til, at retningslinje B færdiggøres for udtrykkeligt at angive i aftalen, at Europol i henhold til artikel 19 i Europol-forordningen skal respektere enhver begrænsning, der fastsættes om personoplysninger, der videregives til Europol af medlemsstaterne eller andre leverandører med hensyn til brug af og adgang til data, der skal videregives til Kongeriget Marokko;

7. anmoder om, at det i aftalen klart fastsættes, at enhver yderligere behandling af oplysninger altid bør kræve forudgående skriftlig tilladelse fra Europol; understreger, at disse tilladelser bør dokumenteres af Europol og stilles til rådighed for EDPS på dennes anmodning; opfordrer til, at aftalen ligeledes indeholder en bestemmelse, der forpligter de kompetente myndigheder i Kongeriget Marokko til at respektere disse begrænsninger og angive, hvordan overholdelsen af disse begrænsninger vil blive håndhævet;

8. insisterer på, at aftalen bør indeholde en klar og præcis bestemmelse, der fastsætter opbevaringsperioden for personoplysninger, der er blevet videregivet, og stiller krav om, at personoplysninger, der videregives ved udløbet af lagringsperioden, slettes; anmoder om, at der fastsættes proceduremæssige foranstaltninger i aftalen for at sikre overholdelse; insisterer på, at i særlige tilfælde, hvor der foreligger behørigt begrundede årsager til at opbevare oplysningerne i en længere periode, efter udløbet af dataopbevaringsperioden, skal Europol og EDPS oplyses om disse årsager og tilsendes den ledsagende dokumentation;

9. forventer, at de kriterier, der er indeholdt i betragtning 71 i direktiv (EU) 2016/680, anvendes, dvs. at videregivelser af personoplysninger skal være omfattet af fortrolighedsforpligtelser fra de kompetente marokkanske myndigheders side, der modtager personoplysninger fra Europol, og af specialitetsprincippet, og at personoplysningerne ikke under nogen omstændigheder vil blive anvendt til at kræve, idømme eller fuldbyrde en dødsstraf eller nogen anden form for grusom og umenneskelig behandling;

Onsdag den 4. juli 2018

10. mener, at de kategorier af lovovertrædelser, for hvilke der vil blive udvekslet personoplysninger, skal være klart definerede og opført i selve den internationale aftale i overensstemmelse med EU's definitioner af lovovertrædelser, hvor sådanne findes; understreger, at denne liste bør indeholde en klar og tydelig definition af de aktiviteter, der er omfattet af sådanne forbrydelser, og de personer, grupper og organisationer, der kan blive berørt af videregivelsen;

11. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til i henhold til EU-Domstolens retspraksis og i henhold til chartrets artikel 8, stk. 3, og sammen med Kongeriget Marokkos regering, at fastlægge, hvilken uafhængig tilsynsmyndighed der skal føre tilsyn med gennemførelsen af den internationale aftale; opfordrer indtrængende til, at en sådan myndighed bør aftales og oprettes, inden den internationale aftale kan træde i kraft; insisterer på, at denne myndigheds navn skal være udtrykkeligt opført i et bilag til aftalen;

12. mener, at det bør være muligt for begge kontraherende parter at suspendere eller ophæve den internationale aftale, i tilfælde af en tilsidesættelse heraf, og at den uafhængige tilsynsmyndighed også bør have beføjelse til at foreslå, at aftalen suspenderes eller ophæves i tilfælde af en tilsidesættelse heraf; mener, at personoplysninger, som falder ind under aftalens anvendelsesområde, og som er videregivet inden dens suspension eller ophævelse, fortsat kan behandles i overensstemmelse med aftalen; mener, at der bør fastsættes en periodisk vurdering af aftalen for at vurdere parternes overholdelse af aftalen;

13. er af den opfattelse, at en klar definition af begrebet individuelle sager er nødvendig, eftersom dette begreb er nødvendigt for at vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

14. er af den opfattelse, at begrebet rimelig grund skal defineres for at kunne vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

15. understreger, at data, der videregives til en modtagende myndighed, aldrig kan blive yderligere behandlet af andre myndigheder, og at der i denne forbindelse bør udarbejdes en udtømmende liste over de kompetente myndigheder i Kongeriget Marokko, som Europol kan videregive data til, herunder en beskrivelse af myndighedernes beføjelser; mener, at enhver ændring af en sådan liste, som erstatter eller tilføjer en ny kompetent myndighed, vil kræve en revision af den internationale aftale;

16. insisterer på, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at yderligere videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Kongeriget Marokko til andre myndigheder i Kongeriget Marokko kun er tilladt for at opfylde Europols oprindelige formål med videregivelsen og altid bør meddeles den uafhængige myndighed, EDPS og Europol;

17. understreger, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Kongeriget Marokko til andre lande er forbudt og vil føre til, at den internationale aftale omgående bringes til ophør;

18. mener, at den internationale aftale med Kongeriget Marokko bør omfatte de registreredes ret til information, berigtigelse og sletning som fastsat i anden EU-lovgivning om beskyttelse af personoplysninger;

19. påpeger, at videregivelse af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data eller oplysninger om en persons helbred og seksualliv er ekstremt følsom og giver anledning til stor bekymring i betragtning af Kongeriget Marokkos forskellige retlige rammer, samfundsmæssige kendetegn og kulturelle baggrund i forhold til Den Europæiske Union; understreger, at kriminelle handlinger er defineret forskelligt i Unionen end i Kongeriget Marokko; er af den opfattelse, at en sådan videregivelse af oplysninger derfor kun bør ske i ganske særlige tilfælde og med klare garantier for den registrerede og personer med tilknytning til den registrerede; finder det nødvendigt at indføre specifikke sikkerhedsforanstaltninger, der skal respekteres af Kongeriget Marokko, for så vidt angår grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder respekt for ytringsfriheden, religionsfriheden og den menneskelige værdighed;

20. mener, at der bør indarbejdes en overvågningsmekanisme i aftalen, og at aftalen bør underkastes periodiske vurderinger for at vurdere, om den fungerer i forhold til Europols operationelle behov, og om den overholder de europæiske databeskyttelsesrettigheder og -principper;

Onsdag den 4. juli 2018

21. opfordrer Kommissionen til at søge rådgivning hos EDPS, inden den internationale aftale indgås, i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 og forordning (EF) nr. 45/2001;
  22. understreger, at Parlamentets samtykke til indgåelsen af aftalen vil afhænge af, om Parlamentet på tilfredsstillende vis inddrages på alle trin i proceduren i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF;
  23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Kongeriget Marokkos regering.
-

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0300

Indledning af forhandlinger om en aftale mellem EU og Libanon om udveksling af personoplysninger til bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme

Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Libanesiske Republik om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de libanesiske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0805 — 2018/2065(INI))

(2020/C 118/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Libanesiske Republik om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de libanesiske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0805),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 og 8,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 6, og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 16 og 218,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

⁽⁵⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.

Onsdag den 4. juli 2018

- der henviser til Europarådets konvention om databeskyttelse (ETS nr. 108) og tillægsprotokollen af 8. november 2001 til konventionen om beskyttelse af individet i forbindelse med automatisk behandling af personoplysninger hvad angår tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende datastrømme (ETS nr. 181),
  - der henviser til udtalelse 2/2018 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om otte forhandlingsmandater til at indgå internationale aftaler, der tillader udveksling af oplysninger mellem Europol og tredjelande,
  - der henviser til sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet ⁽¹⁾,
  - der henviser til den aftale, som Europa-Parlamentet og Rådet har indgået om forslag til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (COM(2017)0008) og navnlig kapitlet om behandling af operationelle personoplysninger, som gælder Unionens organer, kontorer og agenturer, der udfører aktiviteter henhørende under kapitel 4 og 5 i afsnit V i del 3 i TEUF,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0234/2018),
- A. der henviser til, at forordning (EU) 2016/794 om Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol) gør det muligt at videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller til en international organisation, i det omfang en sådan videregivelse er nødvendig, for at Europol kan udføre sine opgaver, på grundlag af en afgørelse fra Kommissionen om tilstrækkeligheden i henhold til direktiv (EU) 2016/680, en international aftale, jf. artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier, eller samarbejdsaftaler, der muliggør udveksling af personoplysninger, og som er indgået før den 1. maj 2017, og i ekstraordinære situationer på et individuelt grundlag under strenge betingelser, som er fastsat i artikel 25, stk. 5, i forordning (EU) 2016/794, og forudsat at der sikres tilstrækkelige garantier;
- B. der henviser til, at internationale aftaler, der giver Europol og tredjelande mulighed for at samarbejde og udveksle personoplysninger, bør overholde artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 16 i TEUF og dermed respektere princippet om formålsbegrænsning og retten til adgang og til berigtigelse og være underlagt kontrol fra en uafhængig myndighed, som specifikt er fastsat i chartret, og være nødvendige og forholdsmæssige for udførelsen af Euopols opgaver;
- C. der henviser til, at en sådan videregivelse er baseret på en international aftale, som er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland i medfør af artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder;
- D. der henviser til, at Euopols programmeringsdokument 2018-2020 ⁽²⁾ fremhæver den øgede relevans af en bedre tværfaglig tilgang, herunder sammenlægning af den nødvendige ekspertise og oplysninger fra en større række partnere, til opfyldelse af Euopols mission;
- E. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet understregede, at de strategiske og operative samarbejdsaftaler mellem Europol og tredjelande både letter udvekslingen af oplysninger og det praktiske samarbejde i kampen mod IT-kriminalitet;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0366.

⁽²⁾ Euopols programmeringsdokument 2018-2020 vedtaget af Euopols Styrelsesråd den 30. november 2017, EDOC# 856927v18.

Onsdag den 4. juli 2018

F. der henviser til, at Europol allerede tidligere har etableret flere aftaler om udveksling af oplysninger med tredjelande såsom Albanien, Australien, Bosnien-Hercegovina, Canada, Colombia, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Georgien, Island, Liechtenstein, Moldova, Monaco, Montenegro, Norge, Serbien, Schweiz, Ukraine og USA;

G. der henviser til, at EDPS har været Europol's tilsynsmyndighed siden den 1. maj 2017 og også er EU-institutionernes rådgiver vedrørende politikker og lovgivning om databeskyttelse;

1. mener, at nødvendigheden af et samarbejde med Den Libanesiske Republik inden for retshåndhævelse for Den Europæiske Unions sikkerhedsinteresser, og proportionaliteten heraf, skal vurderes grundigt; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at foretage en grundig konsekvensanalyse; fremhæver, at der skal udvises forsigtighed i forbindelse med fastlæggelsen af forhandlingsmandatet til en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Libanesiske Republik om udvekslingen af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de libanesiske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme;

2. mener, at der i de modtagende tredjelande bør sikres fuld overensstemmelse med artikel 7 og 8 i chartret samt andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som er beskyttet af chartret; opfordrer i denne forbindelse Rådet til at færdiggøre de forhandlingsretningslinjer, der er foreslået af Kommissionen, på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning;

3. noterer sig, at der hidtil ikke er blevet gennemført en passende konsekvensanalyse med henblik på at foretage en dybdegående vurdering af de risici, der er forbundet med videregivelser af personoplysninger til Den Libanesiske Republik for så vidt angår enkeltpersoners ret til privatlivets fred og databeskyttelse, men også til andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der er beskyttet af chartret; anmoder Kommissionen om at foretage en passende konsekvensanalyse for at fastlægge de nødvendige garantier, som skal indarbejdes i aftalen;

4. fastholder, at det beskyttelsesniveau, der følger af aftalen, i det væsentlige bør svare til beskyttelsesniveauet i EU's lovgivning; understreger, at hvis dette niveau ikke kan sikres både retligt og i praksis, kan aftalen ikke indgås;

5. anmoder om, at for fuldt ud at respektere artikel 8 i chartret og artikel 16 i TEUF og for at undgå enhver potentiel forpligtelse fra Europol's side for så vidt angår en overtrædelse af EU's databeskyttelseslovgivning, som følger af en overførsel af personoplysninger uden de nødvendige og tilstrækkelige garantier, indeholder aftalen strenge og specifikke bestemmelser om respekt for princippet om formålsbegrænsning med klare betingelser for, hvordan personoplysninger, der videregives, skal behandles;

6. opfordrer til, at retningslinje B færdiggøres for udtrykkeligt at angive i aftalen, at Europol i henhold til artikel 19 i Europol-forordningen skal respektere enhver begrænsning, der fastsættes om personoplysninger, der videregives til Europol af medlemsstaterne eller andre leverandører med hensyn til brug af og adgang til data, der skal videregives til Den Libanesiske Republik;

7. anmoder om, at det i aftalen klart fastsættes, at yderligere behandling af oplysninger altid bør kræve forudgående skriftlig tilladelse fra Europol; understreger, at disse tilladelser bør dokumenteres af Europol og stilles til rådighed for EDPS på dennes anmodning; opfordrer til, at aftalen ligeledes indeholder en bestemmelse, der forpligter de kompetente myndigheder i Den Libanesiske Republik til at respektere disse begrænsninger og angive, hvordan overholdelsen af disse begrænsninger vil blive håndhævet;

8. insisterer på, at aftalen bør indeholde en klar og præcis bestemmelse, der fastsætter opbevaringsperioden for personoplysninger, der er blevet videregivet, og stiller krav om, at personoplysninger, der videregives ved udløbet af lagringsperioden, slettes; anmoder om, at der fastsættes proceduremæssige foranstaltninger i aftalen for at sikre overholdelse; insisterer på, at i særlige tilfælde, hvor der foreligger behørigt begrundede årsager til at opbevare oplysningerne i en længere periode, efter udløbet af dataopbevaringsperioden, skal Europol og EDPS oplyses om disse årsager og tilsendes den ledsagende dokumentation;

9. forventer, at de kriterier, der er indeholdt i betragtning 71 i direktiv (EU) 2016/680, skal anvendes, dvs. overførsler af personoplysninger skal være omfattet af fortrolighedsforpligtelser fra de kompetente libanesiske myndigheders side, der modtager personoplysninger fra Europol, af specialitetsprincippet, og at personoplysningerne ikke under nogen omstændigheder vil blive anvendt til at kræve, idømme eller fuldbyrde dødsstraf eller nogen anden form for grusom og umenneskelig behandling;

Onsdag den 4. juli 2018

10. mener, at de kategorier af lovovertrædelser, for hvilke der vil blive udvekslet personoplysninger, skal være klart definerede og opført i selve den internationale aftale i overensstemmelse med EU's definitioner af lovovertrædelser, hvor sådanne findes; understreger, at denne liste bør indeholde en klar og tydelig definition af de aktiviteter, der er omfattet af sådanne forbrydelser, og de personer, grupper og organisationer, der kan blive berørt af overførslen;

11. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til i henhold til EU-Domstolens retspraksis og i henhold til chartrets artikel 8, stk. 3, og sammen med Den Libanesiske Republiks regering, at fastlægge, hvilken uafhængig tilsynsmyndighed der skal føre tilsyn med gennemførelsen af den internationale aftale; opfordrer indtrængende til, at en sådan myndighed bør aftales og oprettes, inden den internationale aftale kan træde i kraft; insisterer på, at denne myndigheds navn skal være udtrykkeligt opført i et bilag til aftalen;

12. mener, at det bør være muligt for begge kontraherende parter at suspendere eller ophæve den internationale aftale, i tilfælde af en tilsidesættelse heraf, og at den uafhængige tilsynsmyndighed også bør have beføjelse til at foreslå, at aftalen suspenderes eller ophæves i tilfælde af en tilsidesættelse heraf; mener, at personoplysninger, som falder ind under aftalens anvendelsesområde, og som er videregivet inden dens suspension eller ophævelse, fortsat kan behandles i overensstemmelse med aftalen; mener, at der bør fastsættes en periodisk vurdering af aftalen for at vurdere parternes overholdelse af aftalen;

13. er af den opfattelse, at en klar definition af begrebet individuelle sager er nødvendig, eftersom dette begreb er nødvendigt for at vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

14. er af den opfattelse, at begrebet rimelig grund skal defineres for at kunne vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

15. understreger, at data, der videregives til en modtagende myndighed, aldrig kan blive yderligere behandlet af andre myndigheder, og at der i denne forbindelse bør udarbejdes en udtømmende liste over de kompetente myndigheder i Den Libanesiske Republik, som Europol kan videregive data til, herunder en beskrivelse af myndighedernes beføjelser; mener, at enhver ændring af en sådan liste, som erstatter eller tilføjer en ny kompetent myndighed, vil kræve en revision af den internationale aftale;

16. insisterer på, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at yderligere videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Den Libanesiske Republik til andre myndigheder i Den Libanesiske Republik kun er tilladt for at opfylde Euopols oprindelige formål med videregivelsen og altid bør meddeles den uafhængige myndighed, EDPS og Europol;

17. understreger, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Den Libanesiske Republik til andre lande er forbudt og vil føre til, at den internationale aftale omgående bringes til ophør;

18. mener, at den internationale aftale med Den Libanesiske Republik bør omfatte de registreredes ret til information, berigtigelse og sletning som fastsat i anden EU-lovgivning om databeskyttelse;

19. påpeger, at videregivelse af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data eller oplysninger om en persons helbred og seksualliv er ekstremt følsom og giver anledning til stor bekymring i betragtning af Den Libanesiske Republiks forskellige retlige rammer, samfundsmæssige kendetegn og kulturelle baggrund i forhold til Den Europæiske Union; understreger, at kriminelle handlinger er defineret forskelligt i Unionen end i Den Libanesiske Republik; er af den opfattelse, at en sådan videregivelse af oplysninger derfor kun bør ske i ganske særlige tilfælde og med klare garantier for den registrerede og personer med tilknytning til den registrerede; finder det nødvendigt at indføre specifikke sikkerhedsforanstaltninger, der skal respekteres af Den Libanesiske Republik, for så vidt angår grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder respekt for ytringsfriheden, religionsfriheden og den menneskelige værdighed;

20. mener, at der bør indarbejdes en overvågningsmekanisme i aftalen, og at aftalen bør underkastes periodiske vurderinger for at vurdere, om den fungerer i forhold til Euopols operationelle behov, og om den overholder de europæiske databeskyttelsesrettigheder og -principper;

Onsdag den 4. juli 2018

21. opfordrer Kommissionen til at søge rådgivning hos EDPS, inden den internationale aftale indgås, i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 og forordning (EF) nr. 45/2001;
  22. understreger, at Parlamentets samtykke til indgåelsen af aftalen vil afhænge af, om Parlamentet på tilfredsstillende vis inddrages på alle trin i proceduren i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF;
  23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Libanesiske Republiks regering.
-

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0301

Indledning af forhandlinger om en aftale mellem EU og Egypten om udveksling af personoplysninger til bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme

Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Arabiske Republik Egypten om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de kompetente egyptiske myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0809 — 2018/2066(INI))

(2020/C 118/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Arabiske Republik Egypten om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de kompetente egyptiske myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0809),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 og 8,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 6, og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 16 og 218,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

⁽⁵⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.

Onsdag den 4. juli 2018

- der henviser til Europarådets konvention om databeskyttelse (ETS nr. 108) og tillægsprotokollen af 8. november 2001 til konventionen om beskyttelse af individet i forbindelse med automatisk behandling af personoplysninger hvad angår tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende datastrømme (ETS nr. 181),
  - der henviser til udtalelse 2/2018 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om otte forhandlingsmandater til at indgå internationale aftaler, der tillader udveksling af oplysninger mellem Europol og tredjelande,
  - der henviser til sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet ⁽¹⁾,
  - der henviser til den aftale, som Europa-Parlamentet og Rådet har indgået om forslag til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (COM(2017)0008) og navnlig kapitlet om behandling af operationelle personoplysninger, som gælder Unionens organer, kontorer og agenturer, der udfører aktiviteter henhørende under kapitel 4 og 5 i afsnit V i del 3 i TEUF,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0236/2018),
- A. der henviser til, at forordning (EU) 2016/794 om Den Europæiske Unions Agentur for Rets håndhævelsessamarbejde (Europol) gør det muligt at videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller til en international organisation, i det omfang en sådan videregivelse er nødvendig, for at Europol kan udføre sine opgaver, på grundlag af en afgørelse fra Kommissionen om tilstrækkeligheden i henhold til direktiv (EU) 2016/680, en international aftale, jf. artikel 218 i TEUF, som frembyder tilstrækkelige garantier, eller samarbejdsaftaler, som muliggør udveksling af personoplysninger, og som er indgået før den 1. maj 2017, og i ekstraordinære situationer på et individuelt grundlag under strenge betingelser, som er fastsat i artikel 25, stk. 5, i forordning (EU) 2016/794, og forudsat at der sikres tilstrækkelige garantier;
- B. der henviser til, at internationale aftaler, der giver Europol og tredjelande mulighed for at samarbejde og udveksle personoplysninger, bør overholde artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 16 i TEUF og dermed respektere princippet om formålsbegrænsning og retten til adgang og til berigtigelse og være underlagt kontrol fra en uafhængig myndighed, som specifikt er fastsat i chartret, og være nødvendige og forholdsmæssige for udførelsen af Europol's opgaver;
- C. der henviser til, at en sådan videregivelse er baseret på en international afgørelse, der er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland eller i medfør af artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder;
- D. der henviser til, at der i de seneste år er blevet afsløret adskillige krænkelse af menneskerettighederne i Den Arabiske Republik Egypten; der henviser til, at navnlig dissens er blevet slået ned med hård hånd, idet journalister, politiske aktivister og menneskerettighedsforkæmpere har stået for skud; der henviser til, at der fortsat rapporteres om tilfælde af tortur; der henviser til, at enhver reel undersøgelse af menneskerettighedskrænkelser fra embedsmændenes side er blevet forhindret af almen straffrihed;
- E. der henviser til, at Europol's programmeringsdokument 2018-2020 ⁽²⁾ fremhæver den øgede relevans af en bedre tværfaglig tilgang, herunder sammenlægning af den nødvendige ekspertise og oplysninger fra en større række partnere, til opfyldelse af Europol's mission;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0366.

⁽²⁾ Europol's programmeringsdokument 2018-2020 vedtaget af Europol's Styrelsesråd den 30. november 2017, EDOC# 856927v18.

Onsdag den 4. juli 2018

- F. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet understregede, at de strategiske og operative samarbejdsaftaler mellem Europol og tredjelande både letter udvekslingen af oplysninger og det praktiske samarbejde i kampen mod IT-kriminalitet;
- G. der henviser til, at Europol allerede tidligere har etableret flere aftaler om udveksling af oplysninger med tredjelande såsom Albanien, Australien, Bosnien-Hercegovina, Canada, Colombia, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Georgien, Island, Liechtenstein, Moldova, Monaco, Montenegro, Norge, Serbien, Schweiz, Ukraine og USA;
- H. der henviser til, at EDPS har været Europolts tilsynsmyndighed siden den 1. maj 2017 og også er EU-institutionernes rådgiver vedrørende politikker og lovgivning om databeskyttelse;
1. mener, at nødvendigheden af et samarbejde med Den Arabiske Republik Egypten inden for retshåndhævelse for Den Europæiske Unions sikkerhedsinteresser samt proportionaliteten deraf skal vurderes grundigt; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at foretage en grundig konsekvensanalyse; fremhæver, at der skal udvises forsigtighed i forbindelse med fastlæggelsen af forhandlingsmandatet til en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Arabiske Republik Egypten om udvekslingen af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de egyptiske kompetente myndigheder til bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme;
  2. mener, at der i de modtagende tredjelande bør sikres fuld overensstemmelse med artikel 7 og 8 i chartret samt andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som er beskyttet af chartret; opfordrer i denne forbindelse Rådet til at færdiggøre de forhandlingsretningslinjer, som Kommissionen har foreslået, på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning;
  3. mener, at der er store bekymringer om overholdelsen af grundlæggende rettigheder i Den Arabiske Republik Egypten, navnlig med hensyn til ytringsfrihed, religionsfrihed og retten til ikke at blive udsat for tortur eller umenneskelig behandling, som er fastsat i chartret og den europæiske menneskerettighedskonvention;
  4. noterer sig, at der hidtil ikke er blevet gennemført en passende konsekvensanalyse med henblik på at foretage en dybdegående vurdering af de risici, der er forbundet med videregivelser af personoplysninger til Den Arabiske Republik Egypten for så vidt angår enkeltpersoners ret til privatlivets fred og databeskyttelse, men også til andre grundlæggende rettigheder og friheder, der er beskyttet af chartret; anmoder Kommissionen om at foretage en passende konsekvensanalyse for at fastlægge de nødvendige garantier, som skal indarbejdes i aftalen;
  5. fastholder, at det beskyttelsesniveau, der følger af aftalen, i det væsentlige bør svare til beskyttelsesniveauet i EU's lovgivning; understreger, at hvis dette niveau ikke kan sikres både retligt og i praksis, kan aftalen ikke indgås;
  6. anmoder om, at for fuldt ud at respektere artikel 8 i chartret og artikel 16 i TEUF og for at undgå enhver potentiel forpligtelse fra Europolts side ved en overtrædelse af Unionens databeskyttelseslovgivning, som følger af en videregivelse af personoplysninger uden de nødvendige og tilstrækkelige garantier, indeholder aftalen strenge og specifikke bestemmelser om respekt for princippet om formålsbegrænsning med klare betingelser for, hvordan personoplysninger, der videregives, skal behandles;
  7. opfordrer til, at retningslinje B færdiggøres for udtrykkeligt at angive i aftalen, at Europol i henhold til artikel 19 i Europol-forordningen skal respektere enhver begrænsning, der fastsættes om personoplysninger, der videregives til Europol af medlemsstaterne eller andre leverandører med hensyn til brug af og adgang til data, der skal videregives til Den Arabiske Republik Egypten;
  8. anmoder om, at det i aftalen klart fastsættes, at enhver yderligere behandling af oplysninger altid bør kræve forudgående skriftlig tilladelse fra Europol; understreger, at disse tilladelser bør dokumenteres af Europol og stilles til rådighed for EDPS på dennes anmodning; opfordrer til, at aftalen ligeledes indeholder en bestemmelse, der forpligter de kompetente myndigheder i Den Arabiske Republik Egypten til at respektere disse begrænsninger og angive, hvordan overholdelsen af disse begrænsninger vil blive håndhævet;

Onsdag den 4. juli 2018

9. insisterer på, at aftalen bør indeholde en klar og præcis bestemmelse, der fastsætter opbevaringsperioden for personoplysninger, der er blevet videregivet, og stiller krav om, at personoplysninger, der videregives ved udløbet af lagringsperioden, slettes; anmoder om, at der fastsættes proceduremæssige foranstaltninger i aftalen for at sikre overholdelse; insisterer på, at i særlige tilfælde, hvor der foreligger behørigt begrundede årsager til at opbevare oplysningerne i en længere periode, efter udløbet af dataopbevaringsperioden, skal Europol og EDPS oplyses om disse årsager og tilsendes den ledsagende dokumentation;

10. forventer, at de kriterier, der er indeholdt i betragtning 71 i direktiv (EU) 2016/680, anvendes, dvs. at videregivelser af personoplysninger skal være omfattet af fortrolighedsforpligtelser fra de kompetente egyptiske myndigheders side, der modtager personoplysninger fra Europol, og af specialitetsprincippet, og at personoplysningerne ikke under nogen omstændigheder vil blive anvendt til at kræve, idømme eller fuldbyrde en dødsstraf eller nogen anden form for grusom og umenneskelig behandling;

11. mener, at de kategorier af lovovertrædelser, for hvilke der vil blive udvekslet personoplysninger, skal være klart definerede og opført i selve den internationale aftale i overensstemmelse med EU's definitioner af lovovertrædelser, hvor sådanne findes; understreger, at denne liste bør indeholde en klar og tydelig definition af de aktiviteter, der er omfattet af sådanne forbrydelser, og de personer, grupper og organisationer, der kan blive berørt af videregivelsen;

12. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til i henhold til EU-Domstolens retspraksis og i henhold til chartrets artikel 8, stk. 3, og sammen med Den Arabiske Republik Egyptens regering, at fastlægge, hvilken uafhængig tilsynsmyndighed der skal føre tilsyn med gennemførelsen af den internationale aftale; opfordrer indtrængende til, at en sådan myndighed bør aftales og oprettes, inden den internationale aftale kan træde i kraft; insisterer på, at denne myndigheds navn skal være udtrykkeligt opført i et bilag til aftalen;

13. mener, at det bør være muligt for begge kontraherende parter at suspendere eller ophæve den internationale aftale, i tilfælde af en tilsidesættelse heraf, og at den uafhængige tilsynsmyndighed også bør have beføjelse til at foreslå, at aftalen suspenderes eller ophæves i tilfælde af en tilsidesættelse heraf; mener, at personoplysninger, som falder ind under aftalens anvendelsesområde, og som er videregivet inden dens suspension eller ophævelse, fortsat kan behandles i overensstemmelse med aftalen; mener, at der bør fastsættes en periodisk vurdering af aftalen for at vurdere parternes overholdelse af aftalen;

14. er af den opfattelse, at en klar definition af begrebet individuelle sager er nødvendig, eftersom dette begreb er nødvendigt for at vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

15. er af den opfattelse, at begrebet rimelig grund skal defineres for at kunne vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

16. understreger, at data, der videregives til en modtagende myndighed, aldrig kan blive yderligere behandlet af andre myndigheder, og at der i denne forbindelse bør udarbejdes en udtømmende liste over de kompetente myndigheder i Den Arabiske Republik Egypten, som Europol kan videregive data til, herunder en beskrivelse af myndighedernes beføjelser; mener, at enhver ændring af en sådan liste, som erstatter eller tilføjer en ny kompetent myndighed, vil kræve en revision af den internationale aftale;

17. insisterer på, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at yderligere videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Den Arabiske Republik Egypten til andre myndigheder i Den Arabiske Republik Egypten kun er tilladt for at opfylde Europolis oprindelige formål med videregivelsen og altid bør meddeles den uafhængige myndighed, EDPS og Europol;

18. understreger, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at yderligere videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Den Arabiske Republik Egypten til andre lande er forbudt og vil føre til, at den internationale aftale omgående bringes til ophør;

19. mener, at den internationale aftale med Den Arabiske Republik Egypten bør omfatte de registreredes ret til information, berigtigelse og sletning som fastsat i anden EU-lovgivning om beskyttelse af personoplysninger;

Onsdag den 4. juli 2018

20. påpeger, at videregivelse af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data eller oplysninger om en persons helbred og seksualliv er ekstremt følsom og giver anledning til stor bekymring i betragtning af Den Arabiske Republik Egyptens forskellige retlige rammer, samfundsmæssige kendetegn og kulturelle baggrund i forhold til Den Europæiske Union; understreger, at kriminelle handlinger er defineret forskelligt i Unionen end i Den Arabiske Republik Egypten; er af den opfattelse, at en sådan videregivelse af oplysninger derfor kun bør ske i ganske særlige tilfælde og med klare garantier for den registrerede og personer med tilknytning til den registrerede; finder det nødvendigt at indføre specifikke sikkerhedsforanstaltninger, der skal respekteres af Den Arabiske Republik Egypten, for så vidt angår grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder respekt for ytringsfriheden, religionsfriheden og den menneskelige værdighed;
21. mener, at der bør indarbejdes en overvågningsmekanisme i aftalen, og at aftalen bør underkastes periodiske vurderinger for at vurdere, om den fungerer i forhold til Europols operationelle behov, og om den overholder de europæiske databeskyttelsesrettigheder og -principper;
22. opfordrer Kommissionen til at søge rådgivning hos EDPS, inden den internationale aftale indgås, i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 og forordning (EF) nr. 45/2001;
23. understreger, at Parlamentets samtykke til indgåelsen af aftalen vil afhænge af, om Parlamentet på tilfredsstillende vis inddrages på alle trin i proceduren i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF;
24. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Arabiske Republik Egyptens regering.
-

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0302

Indledning af forhandlinger om en aftale mellem EU og Algeriet og udveksling af personoplysninger til bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme

Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de algeriske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0811 — 2018/2067(INI))

(2020/C 118/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet om udveksling af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de algeriske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme (COM(2017)0811),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 og 8,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 6, og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 16 og 218,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽⁴⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

⁽⁵⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.

Onsdag den 4. juli 2018

- der henviser til Europarådets konvention om databeskyttelse (ETS nr. 108) og tillægsprotokollen af 8. november 2001 til konventionen om beskyttelse af individet i forbindelse med automatisk behandling af personoplysninger hvad angår tilsynsmyndigheder og grænseoverskridende datastrømme (ETS nr. 181),
  - der henviser til udtalelse 2/2018 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) om otte forhandlingsmandater til at indgå internationale aftaler, der tillader udveksling af oplysninger mellem Europol og tredjelande,
  - der henviser til sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet ⁽¹⁾,
  - der henviser til den aftale, som Europa-Parlamentet og Rådet har indgået om forslag til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (COM(2017)0008) og navnlig kapitlet om behandling af operationelle personoplysninger, som gælder Unionens organer, kontorer og agenturer, der udfører aktiviteter henhørende under kapitel 4 og 5 i afsnit V i del 3 i TEUF,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 1,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0239/2018),
- A. der henviser til, at forordning (EU) 2016/794 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) gør det muligt at videregive personoplysninger til en myndighed i et tredjeland eller til en international organisation, i det omfang en sådan videregivelse er nødvendig, for at Europol kan udføre sine opgaver, på grundlag af en afgørelse fra Kommissionen om tilstrækkeligheden i henhold til direktiv (EU) 2016/680, en international aftale, jf. artikel 218 i TEUF, som frembyder tilstrækkelige garantier, eller samarbejdsaftaler, som muliggør udveksling af personoplysninger, og som er indgået før den 1. maj 2017, og i ekstraordinære situationer på et individuelt grundlag under strenge betingelser, som er fastsat i artikel 25, stk. 5, i forordning (EU) 2016/794, og forudsat at der sikres tilstrækkelige garantier;
- B. der henviser til, at internationale aftaler, der giver Europol og tredjelande mulighed for at samarbejde og udveksle personoplysninger, bør overholde artikel 7 og 8 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 16 i TEUF og dermed respektere princippet om formålsbegrænsning og retten til adgang og til berigtigelse og være underlagt kontrol fra en uafhængig myndighed, som specifikt er fastsat i chartret, og være nødvendige og forholdsmæssige for udførelsen af Euopols opgaver;
- C. der henviser til, at en sådan videregivelse skal være baseret på en international aftale, som er indgået mellem Unionen og det pågældende tredjeland i medfør af artikel 218 i TEUF, og som frembyder tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder;
- D. der henviser til, at Euopols programmeringsdokument 2018-2020 ⁽²⁾ fremhæver den øgede relevans af en bedre tværfaglig tilgang, herunder sammenlægning af den nødvendige ekspertise og oplysninger fra en større række partnere, til opfyldelse af Euopols mission;
- E. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 3. oktober 2017 om bekæmpelse af IT-kriminalitet understregede, at de strategiske og operative samarbejdsaftaler mellem Europol og tredjelande både letter udvekslingen af oplysninger og det praktiske samarbejde i kampen mod IT-kriminalitet;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0366.

⁽²⁾ Euopols programmeringsdokument 2018-2020 vedtaget af Euopols Styrelsesråd den 30. november 2017, EDOC# 856927v18.

Onsdag den 4. juli 2018

F. der henviser til, at Europol allerede tidligere har etableret flere aftaler om udveksling af oplysninger med tredjelande såsom Albanien, Australien, Bosnien-Hercegovina, Canada, Colombia, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Georgien, Island, Liechtenstein, Moldova, Monaco, Montenegro, Norge, Serbien, Schweiz, Ukraine og USA;

G. der henviser til, at EDPS har været Europol's tilsynsmyndighed siden den 1. maj 2017 og også er EU-institutionernes rådgiver vedrørende politikker og lovgivning om databeskyttelse;

1. mener, at nødvendigheden af et samarbejde med Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet inden for retshåndhævelse for Den Europæiske Unions sikkerhedsinteresser, og proportionaliteten heraf, skal vurderes grundigt; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at foretage en grundig konsekvensanalyse; fremhæver, at der skal udvises forsigtighed i forbindelse med fastlæggelsen af forhandlingsmandatet til en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet om udvekslingen af personoplysninger mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og de algeriske kompetente myndigheder for bekæmpelse af grov kriminalitet og terrorisme;

2. mener, at der i de modtagende tredjelande bør sikres fuld overensstemmelse med artikel 7 og 8 i chartret samt andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, som er beskyttet af chartret; opfordrer i denne forbindelse Rådet til at færdiggøre de forhandlingsretningslinjer, som Kommissionen har foreslået, på de betingelser, der er fastsat i denne beslutning;

3. noterer sig, at der hidtil ikke er blevet gennemført en passende konsekvensanalyse med henblik på at foretage en dybdegående vurdering af de risici, der er forbundet med videregivelser af personoplysninger til Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet for så vidt angår enkeltpersoners ret til privatlivets fred og databeskyttelse, men også til andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der er beskyttet af chartret; anmoder Kommissionen om at foretage en passende konsekvensanalyse for at fastlægge de nødvendige garantier, som skal indarbejdes i aftalen;

4. fastholder, at det beskyttelsesniveau, der følger af aftalen, i det væsentlige bør svare til beskyttelsesniveauet i EU's lovgivning; understreger, at hvis dette niveau ikke kan sikres både retligt og i praksis, kan aftalen ikke indgås;

5. anmoder om, at for fuldt ud at respektere artikel 8 i chartret og artikel 16 i TEUF og for at undgå enhver potentiel forpligtelse fra Europol's side ved en overtrædelse af Unionens databeskyttelseslovgivning, som følger af en videregivelse af personoplysninger uden de nødvendige og tilstrækkelige garantier, indeholder aftalen strenge og specifikke bestemmelser om respekt for princippet om formålsbegrænsning med klare betingelser for, hvordan personoplysninger, der videregives, skal behandles;

6. opfordrer til, at retningslinje B færdiggøres for udtrykkeligt at angive i aftalen, at Europol i henhold til artikel 19 i Europol-forordningen skal respektere enhver begrænsning, der fastsættes om personoplysninger, der videregives til Europol af medlemsstaterne eller andre leverandører med hensyn til brug af og adgang til oplysninger, der skal videregives til Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet;

7. anmoder om, at det i aftalen klart fastsættes, at enhver yderligere behandling af oplysninger altid bør kræve forudgående skriftlig tilladelse fra Europol; understreger, at disse tilladelser bør dokumenteres af Europol og stilles til rådighed for EDPS på dennes anmodning; opfordrer til, at aftalen ligeledes indeholder en bestemmelse, der forpligter de kompetente myndigheder i Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet til at respektere disse begrænsninger og angive, hvordan overholdelsen af disse begrænsninger vil blive håndhævet;

8. insisterer på, at aftalen bør indeholde en klar og præcis bestemmelse, der fastsætter opbevaringsperioden for personoplysninger, der er blevet videregivet, og stiller krav om, at personoplysninger, der videregives ved udløbet af lagringsperioden, slettes; anmoder om, at der fastsættes proceduremæssige foranstaltninger i aftalen for at sikre overholdelse; insisterer på, at i særlige tilfælde, hvor der foreligger behørigt begrundede årsager til at opbevare oplysningerne i en længere periode, efter udløbet af dataopbevaringsperioden, skal Europol og EDPS oplyses om disse årsager og tilsendes den ledsagende dokumentation;

9. forventer, at de kriterier, der er indeholdt i betragtning 71 i direktiv (EU) 2016/680, anvendes, dvs. at videregivelser af personoplysninger skal være omfattet af fortrolighedsforpligtelser fra de kompetente algeriske myndigheders side, der modtager personoplysninger fra Europol, og af specialitetsprincippet, og at personoplysningerne ikke under nogen omstændigheder vil blive anvendt til at kræve, idømme eller fuldbyrde en dødsstraf eller nogen anden form for grusom og umenneskelig behandling;

Onsdag den 4. juli 2018

10. mener, at de kategorier af lovovertrædelser, for hvilke der vil blive udvekslet personoplysninger, skal være klart definerede og opført i selve den internationale aftale i overensstemmelse med EU's definitioner af lovovertrædelser, hvor sådanne findes; understreger, at denne liste bør indeholde en klar og tydelig definition af de aktiviteter, der er omfattet af sådanne forbrydelser, og de personer, grupper og organisationer, der kan blive berørt af videregivelsen;

11. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til i henhold til EU-Domstolens retspraksis og i henhold til chartrets artikel 8, stk. 3, og sammen med Den Demokratiske Folkerepublik Algeriets regering, at fastlægge, hvilken uafhængig tilsynsmyndighed der skal føre tilsyn med gennemførelsen af den internationale aftale; opfordrer indtrængende til, at en sådan myndighed bør aftales og oprettes, inden den internationale aftale kan træde i kraft; insisterer på, at denne myndigheds navn skal være udtrykkeligt opført i et bilag til aftalen;

12. mener, at det bør være muligt for begge kontraherende parter at suspendere eller ophæve den internationale aftale, i tilfælde af en tilsidesættelse heraf, og at den uafhængige tilsynsmyndighed også bør have beføjelse til at foreslå, at aftalen suspenderes eller ophæves i tilfælde af en tilsidesættelse heraf; mener, at personoplysninger, som falder ind under aftalens anvendelsesområde, og som er videregivet inden dens suspension eller ophævelse, fortsat kan behandles i overensstemmelse med aftalen; mener, at der bør fastsættes en periodisk vurdering af aftalen for at vurdere parternes overholdelse af aftalen;

13. er af den opfattelse, at en klar definition af begrebet individuelle sager er nødvendig, eftersom dette begreb er nødvendigt for at vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

14. er af den opfattelse, at begrebet rimelig grund skal defineres for at kunne vurdere nødvendigheden og proportionaliteten af dataoverførsler; understreger, at denne definition bør henvise til reelle strafferetlige efterforskninger;

15. understreger, at data, der videregives til en modtagende myndighed, aldrig kan blive yderligere behandlet af andre myndigheder, og at der i denne forbindelse bør udarbejdes en udtømmende liste over de kompetente myndigheder i Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet, som Europol kan videregive data til, herunder en beskrivelse af myndighedernes beføjelser; mener, at enhver ændring af en sådan liste, som erstatter eller tilføjer en ny kompetent myndighed, vil kræve en revision af den internationale aftale;

16. insisterer på, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at yderligere videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet til andre myndigheder i Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet kun er tilladt for at opfylde Euopols oprindelige formål med videregivelsen og altid bør meddeles den uafhængige myndighed, EDPS og Europol;

17. understreger, at det er nødvendigt udtrykkeligt at angive, at yderligere videregivelse af oplysninger fra de kompetente myndigheder i Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet til andre lande er forbudt og vil føre til, at den internationale aftale omgående bringes til ophør;

18. mener, at den internationale aftale med Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet bør omfatte de registreredes ret til information, berigtigelse og sletning som fastsat i anden EU-lovgivning om databeskyttelse;

19. påpeger, at videregivelse af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data eller oplysninger om en persons helbred og seksualliv er ekstremt følsom og giver anledning til stor bekymring i betragtning af Den Demokratiske Folkerepublik Algeriets forskellige retlige rammer, samfundsmæssige kendetegn og kulturelle baggrund i forhold til Den Europæiske Union; understreger, at kriminelle handlinger er defineret forskelligt i Unionen end i Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet; er af den opfattelse, at en sådan videregivelse af oplysninger derfor kun bør ske i ganske særlige tilfælde og med klare garantier for den registrerede og personer med tilknytning til den registrerede; finder det nødvendigt at indføre specifikke sikkerhedsforanstaltninger, der skal respekteres af Den Demokratiske Folkerepublik Algeriet, for så vidt angår grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder respekt for ytringsfriheden, religionsfriheden og den menneskelige værdighed;

Onsdag den 4. juli 2018

20. mener, at der bør indarbejdes en overvågningsmekanisme i aftalen, og at aftalen bør underkastes periodiske vurderinger for at vurdere, om den fungerer i forhold til Europols operationelle behov, og om den overholder de europæiske databeskyttelsesrettigheder og -principper;
  21. opfordrer Kommissionen til at søge rådgivning hos EDPS, inden den internationale aftale indgås, i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 og forordning (EF) nr. 45/2001;
  22. understreger, at Parlamentets samtykke til indgåelsen af aftalen vil afhænge af, om Parlamentet på tilfredsstillende vis inddrages på alle trin i proceduren i overensstemmelse med artikel 218 i TEUF;
  23. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Den Demokratiske Folkerepublik Algeriets regering.
-

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0303

Den politiske krise i Moldova som følge af ugyldiggørelsen af borgmestervalget i Chisinau**Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om den politiske krise i Moldova efter underkendelsen af borgmestervalget i Chişinău (2018/2783(RSP))**

(2020/C 118/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger om Moldova, navnlig beslutning af 21. januar 2016 om associeringsaftaler/vidtgående og brede frihandelsområder med Georgien, Moldova og Ukraine ⁽¹⁾ (AA/DCFTA),
  - der henviser til rapporten om gennemførelsen af associeringsaftalen med Republikken Moldova af 3. april 2018,
  - der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2017 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ydelse af makrofinansiel bistand til Republikken Moldova ⁽²⁾,
  - der henviser til den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de politiske forudsætninger for ydelse af makrofinansiel bistand til Republikken Moldova, der er vedføjet som bilag til den lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2017,
  - der henviser til afstemningen i Republikken Moldovas parlament den 20. juli 2017, som førte til vedtagelsen af ændringer af valgsystemet,
  - der henviser til OSCE/ODIHR's og Venedigkommissionens henstillinger af 19. juli 2017,
  - der henviser til erklæringerne af 21. juni 2018 fra formanden for Europa-Parlamentets Udenrigsudvalg, udvalgets ordfører om Moldova og medformand for Euronest samt erklæringerne fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil af 20. juni 2018 og 27. juni 2018 om prøvelse af borgmestervalget i Chişinău,
  - der henviser til, at det i artikel 2 i associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Moldova fastslås, at »respekt for ... de demokratiske principper, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder ... skal danne grundlaget for parternes interne og eksterne politik og udgør et væsentligt element i denne aftale«,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Andrei Năstase vandt det tidlige borgmestervalg i Chişinău efter to valgrunder den 20. maj og den 3. juni 2018 med 52,57 % af stemmerne, og at han slog Ion Ceban, som fik 47,43 % af stemmerne;
- B. der henviser til, at internationale observatører ved borgmestervalget i Chişinău anerkendte valgresultatet og valgets konkurrencemæssige karakter;

⁽¹⁾ EUT C 11 af 12.1.2018, s. 82.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0283.

Torsdag den 5. juli 2018

- C. der henviser til, at domstolen i Chişinău den 19. juni 2018 kendte valgresultatet ugyldigt med den begrundelse, at begge kandidater havde henvendt sig til vælgerne på de sociale medier på valgdagen efter valgkampens officielle afslutning; der henviser til, at ingen af konkurrenterne i valgprocessen anmodede om annullering af valget;
- D. der henviser til, at en appeldomstol i Chişinău den 21. juni 2018 stadfæstede den lavere retsinstitans afgørelse og konkluderede, at kommunikation med vælgerne på de sociale medier havde påvirket valgresultatet på ulovlig vis;
- E. der henviser til, at Moldovas højesteret den 25. juni 2018 stadfæstede de lavere retsinstitansers afgørelser om at ugyldiggøre resultatet af borgmestervalget i Chişinău;
- F. der henviser til, at Moldovas centrale valgkommission den 29. juni 2018 bekræftede højesterets afgørelse om at ugyldiggøre borgmestervalget i Chişinău;
- G. der henviser til, at opfordringen til »at gå ud og stemme«, som af domstolene betragtes som en form for pres og utilbørlig påvirkning af vælgerne, har været almindelig praksis ved tidligere valg i Moldova og aldrig har ført til annullering af valgresultater;
- H. der henviser til, at denne udvikling risikerer at afspore landets tilslutning til de europæiske værdier og principper og yderligere svækker de moldoviske borgeres allerede svage tillid til de statslige institutioner; der henviser til, at moldoviske politiske partier har erklæret, at dette danner en farlig præcedens for fremtidige valg, og at tusindvis af mennesker har protesteret mod domstolenes afgørelse i Chişinău;
- I. der henviser til, at det internationale samfund, herunder Den Europæiske Union og det amerikanske udenrigsministerium, har kritiseret afgørelsen, og understreget, at vælgerne ønsker skal respekteres;
- J. der henviser til, at EU og Moldova har påtaget sig den fælles forpligtelse at fremme deres politiske associering og økonomiske integration, hvilket er en proces, der indebærer vedtagelse og gennemførelse af strukturelle og andre væsentlige reformer i landet i overensstemmelse med bestemmelserne i associeringsaftalen/den vidtgående og brede frihandelsaftale og associeringsdagsordenen og også indebærer en forpligtelse for Moldova til at beskytte europæiske værdier, herunder respekt for menneskelige værdier og frihedsrettigheder, demokrati, lighed og retsstatsprincippet;
- K. der henviser til, at ugyldiggørelsen af valget er et foruroligende og tydeligt tegn på den fortsatte forværring af anvendelsen af demokratiske standarder i Moldova, idet der især mindes om, at et uafhængigt og gennemsigtigt retsvæsen udgør en hjørnesteen i et demokrati og en retsstat; der henviser til, at ugyldiggørelsen peger på en stigende tilbøjelighed for autoritært og vilkårligt styre og en tydelig underminering af befolkningens tillid til deres myndigheder og institutioner;
- L. der henviser til, at Republikken Moldovas parlament i strid med de negative henstillinger fra OSCE/ODIHR og Venedigkommissionen i juli 2017 vedtog en kontroversiel ændring af valgloven, der har givet anledning til bekymring over risikoen for utilbørlig påvirkning af kandidater, udformningen af enkeltmandsvalgkredse, overdrevent høje tærskler for parlamentarisk repræsentation i forholdstalskomponenten og risikoen for en utilstrækkelig repræsentation af mindretal og kvinder; der henviser til, at Venedigkommissionen desuden understregede, at den eksisterende polarisering omkring dette lovgivningsinitiativ ikke tydede på en meningsfuld høring og bred konsensus blandt de vigtigste interessenter;
- M. der henviser til, at menneskerettighedsforkæmpere og journalister i Moldova ifølge FN's særlige rapportør om situationen for menneskerettighedsforkæmpere udsættes for stigmatisering og konfronteres med politisk motiverede anklager eller trues, hver gang de forsvarer folk med kritiske røster, og at journalisters adgang til oplysninger er begrænset;
- N. der henviser til, at EU i oktober 2017 på grund af utilstrækkelige fremskridt med reformer af retsvæsenet i Moldova og landets manglende opfyldelse af EU's betingelser besluttede at tilbageholde en udbetaling på 28 mio. EUR inden for EU's program til reform af retsvæsenet;

Torsdag den 5. juli 2018

1. udtrykker sin dybe bekymring over Moldovas højesterets afgørelse om at ugyldiggøre resultatet af borgmestervalget i Chişinău, der blev truffet på et tvivlsomt grundlag og på en uigennemsigtig måde, hvilket i betydelig grad har undermineret valgprocessens integritet;
2. minder om, at troværdige, gennemsigtige, retfærdige og inklusive valg er hjørnestenen i ethvert demokratisk system, som skal bevare retsvæsenets uvildighed og uafhængighed mod enhver form for politisk indflydelse og udgøre grundlaget for tillid til landets politiske system, og at politisk indblanding i retsvæsenet og i afholdelsen af valg er i strid med de europæiske standarder, som Moldova har tilsluttet sig, navnlig som led i associeringsaftalen mellem EU og Moldova;
3. udtrykker stærk solidaritet med og tilslutter sig kravet fra de tusinder af mennesker, som protesterede i gaderne i Chişinău, og kræver, at de moldoviske myndigheder træffer passende foranstaltninger til at sikre, at resultatet af borgmestervalget i Chişinău, som også anerkendes af nationale og internationale observatører og afspejler vælgernes vilje, respekteres; opfordrer myndighederne til at garantere retten til fredelig protest;
4. opfordrer indtrængende de moldoviske myndigheder til at sikre velfungerende demokratiske mekanismer og insisterer på, at både den udøvende og dømmende magt udviser gensidig respekt for magtens tredeling, fuldt ud tilslutter sig demokratiske principper og overholder retsstatsprincippet;
5. udtrykker dyb bekymring over den yderligere forringelse af de demokratiske standarder i Republikken Moldova; erkender, at den domstolsafgørelse, som allerede mange gange har været betegnet som politisk påvirket og motiveret, er et eksempel på erobring af staten og afslører, at institutionerne i Moldova befinder sig i en meget dyb krise; beklager, at myndighederne trods mange opfordringer fra det internationale samfund fortsætter med at undergrave befolkningens tillid til de statslige institutioners retfærdighed og upartiskhed;
6. mener, at de politiske betingelser for udbetalingen af makrofinansiel bistand efter afgørelsen om at kende borgmestervalget i Chişinău ugyldigt mangler at blive opfyldt, idet der mindes om, at »det er en forudsætning for at yde makrofinansiel bistand, at modtagerlandet respekterer effektive, demokratiske mekanismer, herunder et parlamentarisk flerpartisystem, og retsstatsprincippet, samt sikrer respekt for menneskerettighederne«;
7. opfordrer indtrængende Kommissionen til at suspendere enhver planlagt udbetaling af makrofinansiel bistand til Moldova; mener, at enhver afgørelse om fremtidige udbetalinger kun bør finde sted efter det planlagte parlamentsvalg og på betingelse af, at dette gennemføres i overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder og vurderes af specialiserede internationale organer, og at betingelserne for makrofinansiel bistand er blevet opfyldt;
8. kræver, at Kommissionen suspenderer budgetstøtten til Moldova ved at anvende præcedensen fra juli 2015, hvor en sådan suspension fandt sted i kølvandet på bankkrisen; mener, at mekanismen til suspension af EU's budgetstøtte bør vedtages som en reaktion på ugyldiggørelsen af borgmestervalget i Chişinău, og at den bør omfatte en liste over de betingelser, der skal gennemføres af de moldoviske myndigheder, som bør omfatte prøvelse af valget i Chişinău og konkrete resultatorienterede og omfattende, gennemsigtige undersøgelser samt inddrivelse af aktiver og retsforfølgning af gerningsmændene bag banksvindlen;
9. opfordrer de moldoviske myndigheder til at imødekomme henstillingerne fra OSCE/ODIHR og Venedigkommissionen om reform af valgsystemet;
10. gentager sin bekymring over koncentrationen af den økonomiske og politiske magt i hænderne på en snæver gruppe af mennesker, forringelsen af retsstatsprincippet, af de demokratiske standarder og af respekten for menneskerettighederne, den overdrevne politisering af statslige institutioner, den systemiske korruption, den utilstrækkelige undersøgelse af banksvindlen i 2014 og den begrænsede mediepluralisme; udtrykker sin bekymring over manglen på uafhængighed i retsvæsenet og navnlig tilfældene af selektiv retfærdighed, der benyttes som et redskab til at lægge pres på politiske modstandere; opfordrer de moldoviske myndigheder til at reformere retsvæsenet, herunder udnævnelsen af nye dommere, for at forhindre domstolene i at gribe ind i den politiske proces og valgprocessen eller på anden måde underminere den moldoviske befolknings demokratisk udtrykte vilje;
11. er bekymret over, at politiske modstandere og deres advokater bliver forfulgt af de moldoviske myndigheder ved hjælp af opdigtede anklager og straffesager, og advarer om, at myndighederne herved krænker retsstatsprincippet og politiske modstanderes advokaters rettigheder;

Torsdag den 5. juli 2018

12. beklager, at myndighederne siden banksvindlen i 2014, hvor i alt ca. 1 mia. USD blev stjålet fra Moldovas finansielle system, har gjort meget få fremskridt i gennemførelsen af en grundig og upartisk undersøgelse af sagen; opfordrer indtrængende til gennemførelse af en målrettet indsats med henblik på at inddrive stjalne midler og retsforfølge de ansvarlige, uanset deres politiske tilhørsforhold; mener, at det er absolut nødvendigt at genopbygge de moldoviske borgeres tillid til institutionerne og genskabe myndighedernes troværdighed;

13. opfordrer de moldoviske myndigheder til at respektere internationale principper og bedste praksis og sikre et gunstigt miljø for civilsamfundet; udtrykker navnlig sin bekymring over indførelsen af bestemmelser i det udkast til lovgivning om NGO'er, der for øjeblikket drøftes i parlamentet, som kan begrænse udenlandsk finansiering til moldoviske NGO'er;

14. opfordrer Moldovas parlament til at høre civilsamfundet og uafhængige medier inden den endelige vedtagelse af den nye audiovisuelle lov og til at afvise dennes »reform af dobbelt bestemmelsessted«; udtrykker bekymring over, om uafhængige lokale medier og oppositionsmedier i Moldova, som sjældent har tilstrækkelige midler, vil være i stand til at efterleve de nye lovkrav om obligatorisk lokalt indhold;

15. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til nøje at overvåge udviklingen på alle disse områder og til at holde Parlamentet behørigt underrettet;

16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne, Republikken Moldovas præsident og premierminister og formanden for Moldovas parlament samt OSCE/ODIHR og Venedigkommissionen.

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0304

Somalia**Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om Somalia (2018/2784(RSP))**

(2020/C 118/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Somalia, navnlig beslutning af 15. september 2016 ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. maj 2017 om Dadaab-flygtningelejren ⁽²⁾,
- der henviser til erklæringen EU-Udenrigstjenestens talsmanden af 30. oktober 2017 om angrebet i Somalia såvel som til samtlige tidligere erklæringer fra talsmanden,
- der henviser til Rådets konklusioner af 3. april 2017 om Somalia,
- der henviser til den fælles strategi for EU og Afrika,
- der henviser til Cotonouaftalen,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til rapporten fra FN's kontor for menneskerettigheder (OHCHR) om »Beskyttelse af civile: Et grundlag for fred, sikkerhed og menneskerettigheder i Somalia« af december 2017,
- der henviser til det EU-somaliske nationale vejledende program for Forbundsrepublikken Somalia for 2014-2020,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution af 15. maj 2018, der forlænger mandatet for den Afrikanske Unions mission (AMISOM) i Somalia,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution af 27. marts 2018 om Somalia såvel som til alle dets tidligere resolutioner,
- der henviser til orienteringen den 15. maj 2018 fra FN's særlige repræsentant for Somalia til FN's Sikkerhedsråd,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds pressemeddelelser af 25. januar 2018, 25. februar 2018 og 4. april 2018 om Somalia,
- der henviser til Rådets konklusioner af 25. juni 2018 om Afrikas Horn, af 17. juli 2017 om håndtering af faren for hungersnød og af 3. april 2017 om Somalia,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapporter af 26. december 2017 og 2. maj 2018 om Somalia,
- der henviser til kommunikéet fra FN's Somalia-sikkerhedskonference af 4. december 2017,

---

⁽¹⁾ EUT C 204 af 13.6.2018, s. 127.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0229.

Torsdag den 5. juli 2018

- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution af 29. september 2017 om bistand til Somalia på menneskerettighedsområdet,
  - der henviser til AMISOM's erklæring af 8. november 2017, hvori den meddelte sin hensigt om at indlede en gradvis tilbagetrækning af tropper fra Somalia i begyndelsen af december 2017 med henblik på fuldstændig tilbagetrækning pr. 2020,
  - der henviser til den fælles erklæring fra fire FN- menneskerettighedseksperter af 4. maj 2016, hvori de udtrykte bestyrtelse over den tiltagende forfølgelse af fagforeningsmedlemmer i Somalia,
  - der henviser til konklusionerne og anbefalingerne i den 380. rapport fra ILO-udvalget for organisationsfrihed som af november 2016 som godkendt af ILO's ledende organ for sag nr. 3113,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at al-Shabaab har begået talrige terrorangreb på somalisk territorium; der henviser til, at Somalia den 14. oktober 2017 oplevede sit værste angreb nogensinde, hvori mindst 512 mennesker officielt vides at være blevet dræbt og 357 såret; der henviser til, at al-Shabaab og andre terrorgrupper med forbindelse til Islamisk Stat fortsat har gennemført terrorangreb mod den internationalt anerkendte somaliske regering og mod civile;
- B. der henviser til, at al-Shabaab den 1. april 2018 gennemførte et angreb med bilbomber mod AMISOM's base i Bulamarer og i nærliggende landsbyer; der henviser til, at der den 25. februar 2018 fandt to terrorangreb sted i Mogadishu, hvor mindst 32 mennesker blev dræbt;
- C. der henviser til, at somaliske sikkerhedsstyrker uretmæssigt dræbte og sårede civile under interne kampe mellem regeringsstyrker ved et nødhjælpsuddelingssted i Baidoa i juni 2017; der henviser til, at civile også er blevet angrebet under sammenstød mellem regionale styrker og klan-militser, navnlig i områderne Nedre Shabelle, Galguduud og Hiran;
- D. der henviser til, at ifølge rapporten fra FN's Menneskerettighedskontor (UNSOM) for perioden 1. januar 2016 til 14. oktober 2017 har mindst 2 078 civile mistet livet og 2 507 er blevet såret i Somalia; der henviser til, at al-Shabaab formodes at have forvoldt størsteparten af disse tab; der henviser til, at en betydelig andel af disse dødsfald er forårsaget af klan-militser, statslige aktører, herunder hæren og politiet, og endda også AMISOM-styrker;
- E. der henviser til, at Somalia har oplevet to årtier med borgerkrig; der henviser til, at landet siden en ny, international anerkendt regering kom til magten i 2012, har gjort store fremskridt henimod fred og stabilitet; der henviser til, at al-Shabaab ganske vist har lidt betydelige tab som følge af antiterror-operationer de seneste år, men FN-rapporter indikerer, at IS-faktionen i Somalia alligevel er vokset betragteligt;
- F. der henviser til, at Somalia den 8. februar 2017 afholdt sine første frie valg siden den internationalt støttede regering trådte til; der henviser til, at valgsystemet repræsenterede et fremskridt hvad deltagelse angår, men kun udviste begrænsede valgmæssige træk; der henviser til, at regeringen har givet tilsagn om at gå over til et ikke-vægtet valgsystem baseret på lige, almindelig valgret til valgene i 2020-2021;
- G. der henviser til, at mandatet for Den Afrikanske Unions mission (AMISOM) i Somalia er blevet forlænget indtil 31. juli 2018; der henviser til, at uniformeret AMISOM-personel bør reduceres til 20 626 personer pr. 30. oktober 2018 i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 2372/17; der henviser til, at AMISOM-personel er blevet anklaget for menneskerettighedsovertrædelser, seksuel vold og udskejelser i tjenesten;

Torsdag den 5. juli 2018

- H. der henviser til, at ytringsfrihed, der er et bærende element i ethvert fungerende demokrati, fortsat er yderst begrænset i Somalia; der henviser til, at journalister, menneskerettighedsforkæmpere, civilsamfundsaktivister og politiske ledere fortsat dagligt er truet; der henviser til, at al-Shabaab fortsat benytter sig af intimidering, arrestationer, udenretslige fængslinger og endda drab; der henviser til, at myndighederne sjældent efterforsker sådanne sager; der henviser til, at Somalia ifølge det internationale Journalistforbund (IFJ) for ottende år i træk anses for det mest livsfarlige land i Afrika for journalister og andre medieprofessionelle at arbejde og udøve deres grundlæggende ytringsfrihed i;
- I. der henviser til, at forenings- og organisationsfrihed er afgørende for opbygning af et velfungerende demokrati; der henviser til, at den somaliske forbundsregering reelt ikke tillader dannelse eller eksistens af uafhængige fagorganisationer; der henviser til, at fagforenings- og arbejdstageraktivister i Somalia dagligt udsættes for intimidering, gengældelsesaktioner og chikane; der henviser til, at stigmatisering og smædekampagner mod fagforeningsfolk er vidt udbredt i Somalia;
- J. der henviser til, at Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) har pådømt i en klagesag om organisationsfrihed rejst mod den somaliske regering; der henviser til, at ILO påbød regeringen »straks at anerkende det somaliske journalistforbund (NUSOJ's) og fællesorganisationen for somaliske fagforeninger (FESTU'S) lederskab under Omar Faruk Osman«;
- K. der henviser til, at FN's menneskerettighedsekspertes offentligt har erklæret, at »Somalia ikke opfylder sine menneskerettighedsforpligtelser, og at situationen for fagforeningsfolk fortsat forværres til trods for de specifikke henstillinger fremsat af den Internationale Arbejdsorganisations ledelsesorgan, der indstændigt har opfordret den somaliske regering til at afstå fra al videre indblanding i fagforeninger registreret i Somalia, navnlig med hensyn til NUSOJ og FESTU«;
- L. der henviser til, at menneskerettighedskrænkelser er vidt udbredt i Somalia; der henviser til, at de ansvarlige for disse krænkelser for det meste er ikke-statslige aktører — al-Shabaab-krigere og klan-militsfolk — men også aktører tilknyttet statsmagten; der henviser til, at der har fundet udenretslige drab, seksuel og kønsbaseret vold, vilkårlige arrestationer og tilbageholdelser og bortførelser sted; der henviser til, at NISA (den somaliske efterretnings- og sikkerhedstjeneste) ifølge FN's Menneskerettighedskontor rutinemæssigt overtræder folkerettens menneskerettighedsbestemmelser; der henviser til, at tjenesten ofte opererer i udenretsligt regi og har for vide beføjelser;
- M. der dog henviser til, at den politiske situation er ustabil og statsmagten fortsat svag, hvad der hæmmer fremskridt vedrørende reformer inden for rets- og sikkerhedsvæsenet; der henviser til, at Somalia er verdens mest korrupte land ifølge Transparency International;
- N. der henviser til, at et bredt udvalg af sager fortsat behandles ved militærdomstole, herunder terrorrelaterede overtrædelser, under former der absolut ikke lever op til de internationale standarder for retfærdig rettergang; der henviser til, at pr. tredje kvartal af 2017 var 23 personer blevet henrettet efter at være blevet dømt ved militærdomstol, flertallet på terrorrelaterede anklager; der henviser til, at syv anklagede, herunder et barn, blev dømt til døden for drab den 13. februar 2017 i Puntland, overvejende på grundlag af tilståelser, som de tiltalte havde afgivet under tvang i Puntland-efterretnings-tjenestens varetægt; og fire blev henrettet i april samme år;
- O. der henviser til, at udenrigspolitiske interesser yderligere komplicerer det politiske billede; der henviser til, at den somaliske forbundsregering i forhold til konfrontationen mellem på den ene side De Forenede Arabiske Emirater og Saudi-Arabien og på den anden Qatar har forsøgt at holde sig neutral; der henviser til, at Saudi-Arabien og Emiraterne som gengældelse har indstillet deres regelmæssige støttebetalinger til Somalia, hvilket yderligere har svækket statens evne til at aflønne sikkerhedsstyrkerne;

Torsdag den 5. juli 2018

- P. der henviser til, at børn er blandt de største ofre for konflikten i Somalia; der henviser til, at der har været talrige tilfælde af bortførelse og tvangsrekruttering af børn begået af terrorgrupper; der henviser til, at disse behandles som fjender af de somaliske sikkerhedsstyrker og at der har været hyppige tilfælde af drab, lemlæstelse, arrestationer og tilbageholdelser;
- Q. der henviser til, at en rapport af 21. februar 2018 fra Human Rights Watch henledte opmærksomheden på de tilfælde af krænkelse og misbrug, herunder tæsk, tortur, indespærring og seksuel vold, som hundredevis af børn siden 2015 er blevet udsat i myndighedernes varetægt på grund af deres terrorrelaterede aktiviteter; der henviser til, at børn i Puntland er blevet idømt dødsstraf for terrorisme;
- R. der henviser til, at efter flere års tørke har rekordstore regnskyl drevet 230 000 mennesker på flugt fra oversvømmelser, hvoraf halvdelen skønnes at være børn; der henviser til, at de nu deler skæbne med ca. 2,6 millioner mennesker landet over, der allerede er berørt af tørke og konflikter;
- S. der henviser til, at et betydeligt antal af de civile tab er forårsaget af klan-militserne; der henviser til, at den primære årsag til konflikt mellem klaner er kamp om jord og ressourcer, og forværret af en gengældelsesspiral; der henviser til, at sådanne konflikter er blevet forværret af ressourceknapheden og tørkerne; der henviser til, at disse konflikter bliver udnyttet af regeringsfjendtlige elementer til yderligere at destabilisere områderne;
- T. der henviser til, at den usikre fødevarerforsyning fortsat er et alvorligt problem for den somaliske stat og landets befolkning; der henviser til, at ca. halvdelen af Somalias 12 millioner indbyggere ifølge Kommissionens Generaldirektorat for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger på Europæisk Plan ikke har sikker adgang til fødevarer og har behov for humanitær bistand; der henviser til, at 1,2 millioner børn anslås at være akut underernæret, herunder 232 000, som vil komme til at lide af livstruende akut fejlernæring; der henviser til, at mange dele af landet ikke til fulde er kommet sig over hungersnøden 2011-2012; der henviser til, at tørke forværrer den usikre fødevarerforsyning i Somalia;
- U. der henviser til, at der findes indtil flere somaliske flygtningelejre i Kenya, herunder Dadaab-lejren, der alene rummer omtrent 350 000 flygtninge; der henviser til, at den kenyanske regering som følge af, at det internationale samfund ikke har formået at yde tilstrækkelig støtte, agter at nedbringe antallet af lejre ved hjælp af tilbagesendelser til Somalia;
- V. der henviser til, at de internationale humanitære aktører er centrale led i bekæmpelsen af fødevarer- og sikkerhedsproblemer og ydelse af humanitær bistand; der henviser til, at de har ydet et betragteligt bidrag til at afværge en humanitær katastrofe i Somalia; der henviser til, at der har været forsøg på at aflede humanitær bistand til finansiering af krigsførelse;
- W. der henviser til, at EU siden 2016 trinvist har forhøjet sin årlige humanitære støtte til Somalia, navnlig som reaktion på den hårde tørke, der ramte landet, og således afsatte 120 mio. EUR til humanitære samarbejdspartnere i 2017; der henviser til, at finansieringen af internationale humanitære indsatsplan kun er 24 % dækket;
- X. der henviser til, at EU har tildelt 486 mio. EUR gennem den Europæiske Udviklingsfond (2014-2020), der har fokus på fredsskabelse og opbygning af statsmagt, ødevarsikkerhed, modstandskraft og uddannelse; der henviser til, at EU ligeledes støtter AMISOM gennem fredsfaciliteten for Afrika; der henviser til, at den 22 000 mand store, fredsbevarende AMISOM-styrke har tilført en grad af stabilitet i dele af Somalia; der henviser til, at dele af landet fortsat kontrolleres eller kan trues af den radikale islamistiske bevægelse al-Shabaab, eller kontrolleres af separate myndigheder, som det er tilfældet med Somaliland og Puntland;
1. fordømmer alle terrorangreb mod den somaliske befolkning begået af al-Shabaab såvel som andre ekstremistiske terrorgrupper; fastholder, at der ikke findes nogen legitim grund til at begå terrorisme; opfordrer til, at de ansvarlige for terrorangreb og overtrædelser af menneskerettighederne drages til ansvar i overensstemmelse med folkerettens menneskerettighedsbestemmelser; udtrykker sin dybeste medfølelse med ofrene for terrorangrebene i Somalia og med deres familier, og beklager dybt tabet af menneskeliv; minder de somaliske myndigheder om deres forpligtelse til at sikre befolkningens menneskerettigheder og sikkerhed under alle rådende forhold;

Torsdag den 5. juli 2018

2. betoner, at eliminering af de grundlæggende årsager til terrorisme såsom utryghed, fattigdom, menneskerettigheds-overtrædelser, miljøforringelser, straffrihed, manglende justits og undertrykkelse ville bidrage betydeligt til udryddelsen af terrororganisationer og deres aktiviteter i Somalia; fastslår, at underudvikling og utryghed skaber en ond cirkel; opfordrer derfor de internationale aktører, herunder EU's udviklingsprogrammer, til at engagere sig i initiativer for sikkerhedssektorreformer og kapacitetsopbygning i den hensigt at sikre overensstemmelse mellem deres udviklings- og sikkerhedspolitikker i Somalia; opfordrer EU til at fortsætte med at støtte freds- og forsoningsprocessen i Somalia gennem rammen for gensidig ansvarlighed og sikkerhedspagten;

3. tilskynder den somaliske forbundsregering til at fortsætte sin freds- og statsopbygningsindsats til at skabe solide institutioner, der fungerer ved retsstatsprincippet og kan sørge for grundlæggende offentlige ydelser, samt til at sørge for sikre forhold, ytringsfrihed og forsamlingsfrihed; glæder sig over, at al-Shabaab ikke var i stand til at spænde ben for valgprocessen i 2016-2017; opfordrer den somaliske forbundsregering til at sikre, at et valgsystem baseret på uvægtet, lige og almindelige valgret er parat til valgprocessen 2020-2021; minder om, at varig fred og stabilitet kun kan opnås gennem social inddragelse, bæredygtig udvikling og god forvaltning baseret på demokrati- og retsstatsprincipper;

4. opfordrer den somaliske forbundsregering til at intensivere sine bestræbelser på at cementere retsstatsprincippet i hele landet; finder, at straffrie tilstande er en betydelig årsag til den selvforstærkende voldsspiral og den forværrede menneskerettighedssituation; anmoder om, at de somaliske myndigheder overfører fremtidige retssager under militærdomsstolens myndighed til behandling ved civile domstole; opfordrer den somaliske præsident til øjeblikkeligt at omgøre afsagte dødsdomme som første skridt henimod at indføre et moratorium for alle dødsstraffe; mener, at kun retsstatsprincippet kan bringe de straffrie tilstande til ophør; opfordrer regeringen og internationale aktører til fortsat at arbejde hen imod etableringen af et uafhængigt retsvæsen, uafhængig og troværdig efterforskning af forbrydelser begået mod somaliske journalister, udryddelse af korruption og opbygning af ansvarlige institutioner, navnlig i sikkerhedssektoren; glæder sig i denne forbindelse over, at regeringen sidste år i samarbejde med FN og EU indførte et landsdækkende juraoplæringspensum;

5. fordømmer på det kraftigste statslige og ikke-statslige aktørers overtrædelser af ytringsfriheden i Somalia; er bekymret over den autokratiske linje anlagt af den siddende regering og nogle af de regionale statsforvaltninger, der har ført til arrestationer af politiske modstandere og fredelige kritikere; anser intimidering, chikane, tilbageholdelse af eller drab på journalister og civilsamfundsaktivister for helt uacceptabelt; anmoder om, at de somaliske myndigheder holder op med at anvende NISA til at intimidere uafhængige journalister og politiske modstandere; opfordrer regeringen og EU til som led i sine retsstatsprincip-aktiviteter i Somalia at sikre, at NISA reguleres ved hjælp af virkningsfulde tilsynsmekanismer; fastslår, at ytrings- og tankefrihed er ufravigelige elementer i opbygningen af et stærkt og demokratisk samfund; opfordrer den somaliske forbundsregering til at sikre, at ytringsfriheden til fulde respekteres; opfordrer den somaliske regering til at revidere sin straffelov, den nye medielov og anden lovgivning med henblik på at bringe dem i overensstemmelse med Somalias internationale forpligtelser vedrørende retten til ytringsfrihed og medierne;

6. udtrykker bekymring over visse udenrigspolitiske interesser, der yderligere komplicerer det politiske billede; bemærker, at den somaliske forbundsregering i sit forsøg på at forholde sig neutral i konfrontationen mellem på den ene side De Forenede Arabiske Emirater og Saudi-Arabien og på den anden Qatar er blevet frataget sine regelmæssige støttebetalinger fra De Forenede Arabiske Emirater og Saudi-Arabien, hvilket yderligere har svækket statens evne til at aflønne sikkerhedsstyrkerne; opfordrer indtrængende De Forenede Arabiske Emirater til øjeblikkeligt at holde inde med alle handlinger, der destabiliserer Somalia og til at respektere den somaliske suverænitet og territoriale integritet;

7. fordømmer på det kraftigste de alvorlige krænkelse af forenings- og ytringsfriheden blandt Somalias frie og uafhængige fagforeninger, herunder navnlig den langvarige forfølgelse af NUSOJ og FESTU, og fastholder, at generalanklagerens igangværende efterforskning af NUSOJ's generalsekretær Omar Faruk Osman for at have arrangeret en fejring af verdensdagen for pressefrihed uden informationsministeriets tilladelse skal indstilles og lukkes;

8. fordømmer på det kraftigste den somaliske regerings undertrykkelse af fagforeningsfolk; opfordrer den somaliske stat til at bringe alle former for undertrykkelse af fagforeningsfolk til ophør; fastholder, at regeringen skal tillade etablering af uafhængige fagforeninger; er af den faste overbevisning, at fagforeninger er uundværlige for at sikre arbejdstageres rettigheder i Somalia; fastholder, at uafhængige fagforeninger i betragtelig grad vil kunne bidrage til en forbedring af sikkerhedssituationen i Somalia;

Torsdag den 5. juli 2018

9. opfordrer indtrængende den somaliske forbundsregering til at respektere og håndhæve det internationale retsstatsprincip og til fuldt ud at acceptere og implementere de afgørelser, der træffes af ILO i sag nr. 3113;

10. roser den indsats, der er gjort af FN's UNSOM i alle dets facetter og navnlig i overvågningen af menneskerettighedssituationen i landet såvel som FN's Sikkerhedsråds resolution om at forlænge missionens mandat frem til 31. marts 2019; roser den indsats, der er gjort af Den Afrikanske Union for at genskabe en grad af stabilitet i Somalia og til at organisere den politiske overgangsproces; opfordrer til bedre EU-overvågning og kapacitetsopbygning for at sikre retsforfølgning af overgreb fra AMISOM's side, ikke mindst i betragtning af, at EU tegner sig for størstedelen af dets finansiering; opfordrer kraftigt AMISOM til fuldt ud at gennemføre deres mandat til at beskytte civilbefolkningen;

11. fordømmer på det kraftigste rekrutteringen af børnesoldater i Somalia som en afskyelig krigsforbrydelse; mener, at børn er blandt de mest udsatte grupper i denne konflikt; opfordrer alle væbnede grupper til at sætte en øjeblikkelig stopper for denne praksis og til at frigive alle nuværende børnerekrutter; opfordrer staten til at behandle dem som ofre for terrorisme og krig snarere end som gerningsmænd, og opfordrer til, at EU bistår den somaliske regering i dens rehabiliterings- og reintegrationsbestræbelser; opfordrer indtrængende de somaliske myndigheder til at bringe den vilkårlige tilbageholdelse af børn mistænkt for illegal forbindelse med al-Shabaab til ophør; opfordrer alle aktørerne i Somalia til at efterleve målene i den valgfrie protokol til De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder om børns deltagelse i væbnede konflikter, og tilskynder den somaliske forbundsregering til at ratificere denne protokol snarest muligt;

12. glæder sig over udvælgelsen af kommissærer til den nyligt etablerede Uafhængige Nationale Menneskerettighedskommission for Somalia, og opfordrer den somaliske regering til at nedsætte kommissionen snarest muligt; er dybt bekymret over forlydender om menneskerettighedsovertrædelser begået af somaliske sikkerhedsstyrker, herunder drab, vilkårlige arrestationer og tilbageholdelser, tortur, voldtægt og bortførelser; opfordrer myndigheder til at sikre, at alle disse overtrædelser efterforskes til bunds og at gerningsmændene drages til ansvar; opfordrer regeringen og EU til at forbedre det somaliske kriminalpolitis tekniske ekspertise, så det kan foretage grundige og effektive efterforskninger i fuld overholdelse af rettigheder; opfordrer indenlandske og udenlandske tropper, der deltager i kampen mod al-Shabaab, til at agere i overensstemmelse med folkeretten; opfordrer den somaliske regering til at følge op på sine tilsagn om at bringe tvangsudsættelser af internt fordrevne mennesker til ophør, herunder også i landets hovedstad Mogadishu;

13. roser den somaliske regering for iværksættelsen af gennemgangsproceduren for den somaliske provisoriske forfatning som opfølgning på det tre dage lange nationale forfatningskonvent i maj 2018, der vil munde ud i en permanent forfatning for Somalia; opfordrer indtrængende den somaliske regering til at færdiggøre den somaliske nationale handlingsplan for forebyggelse og modarbejdelse af voldelig ekstremisme (PCVE) som led i landets samlede tilgange til sikkerhedsanliggender (CAS), der støttes af AMISOM;

14. fordømmer kønsbaseret og seksuel vold mod kvinder, mænd, drenge og piger som en afskyelig krigsforbrydelse og bemærker, at kvinder og piger er særligt udsatte; opfordrer staten til at intensivere sine bestræbelser på at beskytte samfundets udsatte grupper; glæder sig i denne forbindelse over, at regeringen sidste år i samarbejde med FN og EU indførte et landsdækkende juraoplæringspensum; gentager, at det er såre bekymret over kvinders rettigheder; opfordrer de relevante myndigheder til at fremme ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders stilling; fordømmer kriminaliseringen af homoseksualitet og af LGBTI-personer i Somalia;

15. beklager dybt den foruroligende humanitære situation, der er livstruende for millioner af somaliere; minder om, at dødstallet som følge af hungersnøden i 2011 blev forværret af den usikre situation og af, at de militante al-Shabaab-ekstremister forhindrede nødhjælpsforsyninger i at nå frem til de områder i det sydlige og centrale Somalia, som de på daværende tidspunkt kontrollerede; opfordrer indtrængende EU, dens medlemsstater og det internationale samfund til at optrappe deres bistand til den somaliske befolkning, forbedre levevilkårene for de mest udsatte befolkningsgrupper og imødegå konsekvenserne af fordrivelse, fødevaresikkerhed, epidemier og naturkatastrofer; fordømmer alle angreb på humanitære hjælpearbejdere og fredsarbejdere styrker i Somalia; opfordrer til, at EU-bistand afstemmes efter de internationalt aftalte principper for udviklingseffektivitet med henblik på at indfri de nyligt vedtagne mål for bæredygtig udvikling (SDG);

16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højststående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Afrikanske Union, præsidenten, premierministeren og parlamentet i Somalia, FN's generalsekretær, FN's Sikkerhedsråd, FN's Menneskerettighedsråd og Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU.

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0305

Burundi**Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om Burundi (2018/2785(RSP))**

(2020/C 118/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Burundi, navnlig dem af 9. juli 2015 ⁽¹⁾, 17. december 2015 ⁽²⁾, 19. januar 2017 ⁽³⁾ og 6. juli 2017 ⁽⁴⁾,
- der henviser til den reviderede Cotonouaftale, særlig artikel 96,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til FN's internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder,
- der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2248 (2015) af 12. november 2015 og 2303 (2016) af 29. juli 2016 om situationen i Burundi,
- der henviser til den mundtlige ajourføring fra FN's undersøgelseskommission om Burundi til De Forenede Nationers Menneskerettighedsråd den 27. juni 2018,
- der henviser til den første rapport fra FN's generalsekretær om situationen i Burundi, der blev offentliggjort den 23. februar 2017, og til erklæringen fra formanden for FN's Sikkerhedsråd om den politiske situation og den fortsatte vold i Burundi, der indtrængende opfordrer regeringen og alle parter til øjeblikkeligt at ophøre med og afvise sådan vold,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds pressemeddelelse af 13. marts 2017 om situationen i Burundi og til erklæringen fra formanden for FN's Sikkerhedsråd den 5. april 2018, som fordømmer alle krænkelser og overtrædelser af menneskerettighederne i Burundi,
- der henviser til rapporten fra FN's uafhængige undersøgelseskommission vedrørende Burundi (UNIIB), der blev offentliggjort den 20. september 2016,
- der henviser til resolutionen om menneskerettighedssituationen i Burundi, der blev vedtaget af FN's Menneskerettighedsråd den 30. september 2016,
- der henviser til Arusha-aftalen af 28. august 2000 om fred og forsoning i Burundi,
- der henviser til erklæringen om Burundi fra Den Afrikanske Unions topmøde den 13. juni 2015,

---

⁽¹⁾ EUT C 265 af 11.8.2017, s. 137.

⁽²⁾ EUT C 399 af 24.11.2017, s. 190.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0004.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0310.

Torsdag den 5. juli 2018

- der henviser til beslutningen om Freds- og Sikkerhedsrådets aktiviteter og situationen for så vidt angår fred og sikkerhed i Afrika (Assembly/AU/Dec.598(XXVI)), der blev vedtaget på det 26. ordinære møde for stats- og regeringschefer i Den Afrikanske Union, som blev afholdt den 30. og 31. januar 2016 i Addis Abeba (Etiopien),
  - der henviser til de beslutninger og erklæringer fra Den Afrikanske Unions Forsamling (Assembly/AU/Dec.605-620 (XXVII)), der blev vedtaget på det 27. ordinære møde for stats- og regeringschefer i Den Afrikanske Union, som blev afholdt den 17. og 18. juli 2016 i Kigali (Rwanda),
  - der henviser til Den Afrikanske Menneskerettighedskommissions resolution af 4. november 2016 om menneskerettighedssituationen i Republikken Burundi,
  - der henviser til erklæringen om Burundi fra Det Østafrikanske Fællesskab af 31. maj 2015,
  - der henviser til Rådets afgørelse (EU) 2016/394 af 14. marts 2016 om afslutning af konsultationsproceduren med Republikken Burundi i henhold til artikel 96 i partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater ⁽¹⁾,
  - der henviser til Rådets forordning (EU) 2015/1755 af 1. oktober 2015 ⁽²⁾ såvel som Rådets afgørelser (FUSP) 2015/1763 af 1. oktober 2015 ⁽³⁾ og (FUSP) 2016/1745 af 29. september 2016 ⁽⁴⁾ om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Burundi,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 16. marts, 18. maj, 22. juni og 16. november 2015 og 15. februar 2016 om Burundi,
  - der henviser til erklæringerne fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant Federica Mogherini af 28. maj 2015, 19. december 2015, 21. oktober 2016 og 27. oktober 2017,
  - der henviser til erklæringen af 8. juni 2018 fra talsmanden for næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender om situationen i Burundi,
  - der henviser til erklæringen af 8. maj 2018 fra næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender på EU's vegne om situationen i Burundi forud for folkeafstemningen om forfatningen,
  - der henviser til erklæringen af 6. januar 2017 fra talsmanden for næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentants for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om forbuddet mod Ligue Itaka i Burundi,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Burundi står over for en politisk, menneskerettighedsmæssig og humanitær krise siden april 2015, hvor præsident Nkurunziza meddelte, at han ville stille op til den omtvistede tredje mandatperiode, hvilket blev efterfulgt af måneder af dødbringende uro med 593 dræbte i henhold til Den Internationale Straffedomstol (ICC), og til at 413 000 mennesker er flygtet ud af landet siden da, mens 169 000 er internt fordrevne ifølge UNHCR; der henviser til, at 3,6 millioner mennesker i landet har behov for humanitær bistand ifølge FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender (OCHA);

⁽¹⁾ EUT L 73 af 18.3.2016, s. 90.

⁽²⁾ EUT L 257 af 2.10.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 257 af 2.10.2015, s. 37.

⁽⁴⁾ EUT L 264 af 30.9.2016, s. 29.

Torsdag den 5. juli 2018

- B. der henviser til, at de forfatningsmæssige ændringer, der blev stemt om under folkeafstemningen, omfatter udvidelse af præsidentens beføjelser, begrænsning af vicepræsidentens beføjelser, at præsidenten udpeger premierministeren, indførelse af et simpelt flertal til at vedtage eller ændre lovgivning, mulighed for at ændre de kvoter, der blev indført med Arusha-aftalerne, og et forbud mod at deltage i regeringen for politiske partier, der har fået mindre end 5 % af stemmerne, hvilket alt sammen bringer Arusha-aftalen i fare;
- C. der henviser til, at vold mod og intimidering af politiske modstandere i hele landet eskalerede forud for folkeafstemningen om forfatningen den 17. maj 2018 med tvungne forsvindinger og intimidering af modstandere af ovennævnte forfatningsmæssige revision; der henviser til, at folkeafstemningen om forfatningen også giver mulighed for at fjerne de forhandlede bestemmelser i Arusha-aftalen, hvilket kan reducere omfanget af inklusion og medføre yderligere alvorlige konsekvenser for den politiske stabilitet i Burundi; der henviser til, at på trods af ændringerne af forfatningen meddelte præsident Nkurunziza, at han ikke vil stille op til valget i 2020;
- D. der henviser til, at der ifølge Amnesty International under den officielle kampagne var hyppige rapporter om arrestationer, overfald og trusler mod de, der førte kampagne for et »nej«; der henviser til, at folkeafstemningen fandt sted i en situation med fortsat undertrykkelse, hvilket har fået Burundis katolske biskopper til at sige, at mange borgere lever i frygt, og så meget, at folk ikke tør sige, hvad de mener af frygt for repressalier;
- E. der henviser til, at FN's UNCI har påpeget, at politisk vold, vilkårlige tilbageholdelser, udenretslige henrettelser, vold, hadefuld tale og forskellige andre krænkelser fortsat plager befolkningen; der henviser til, at Imbonerakure, der er ungdomsafdelingen af det regerende politiske parti, fortsætter med at begå menneskerettighedskrænkelser og anvende forskellige intimidierende taktikker, såsom oprettelse af kontrolsteder og vejspærringer i nogle provinser, afpresning af penge, chikanering af forbigående og anholdelse af personer, der mistænkes for at have forbindelser til oppositionen, hvoraf mange er blevet tilbageholdt, voldtaget, slået og tortureret, og at nogle er døde af denne behandling;
- F. der henviser til, at i perioden forud for folkeafstemningen i 2018 rapporterede menneskerettighedsorganisationer om tilfælde af indskrænkninger af det civile spillerum og en forværret situation for medierne både på nationalt og lokalt plan; der henviser til, at lokale ngo'er og menneskerettighedsforkæmpere i stigende grad er blevet truet af regeringen siden 2015, og at pressefriheden og de forhold, som journalister arbejder under, er støt forværret; der henviser til, at de private medier og journalister allerede har betalt en høj pris i kampen med regeringen, herunder at være mål for arrestationer, summariske henrettelser og tvungne forsvindinger og undertiden er blevet stemplet som kriminelle eller terrorister af regeringen;
- G. der henviser til, at Burundi ifølge Journalister uden Grænser i 2018 rangerer som nr. 159 ud af 180 på pressefrihedsindekset (World Press Freedom Index);
- H. der henviser til, at der er afsagt mange langvarige fængselsstraffe over for menneskerettighedsaktivister, navnlig Germain Rukuki, som arbejder for Sammenslutningen af Katolske Jurister i Burundi, og som er blevet idømt 32 års fængsel, mens andre er fængslet mens de afventer en rettergang, hvilket er tilfældet for Nestor Nibitanga; der henviser til, at der er godkendt restriktive love for at kontrollere lokale og internationale NGO'er; der henviser til, at nogle organisationer er blevet tvunget til at indstille deres aktiviteter og andre til at lukke permanent, såsom Ligue Iteka, FOCODE og ACAT; der henviser til, at mange ledere og menneskerettighedsforkæmpere lever i eksil, mens dem, der stadig er i landet, er under konstant pres og risikerer at blive anholdt; der henviser til, at Emmanuel Nshimirimana, Aimé Constant Gatore og Marius Nizigama er blevet idømt fængselsstraffe på mellem 10 og 32 år, mens Nestor Nibitanga risikerer 20 års fængsel; der henviser til, at journalisten Jean Bigirimana nu har været forsvundet i næsten to år, og at han er en af de mange ofre for tvangsforsvindinger under krisen;
- I. der henviser til, at ICC i oktober 2017 bemyndigede anklagerne i ICC til at indlede en efterforskning vedrørende strafbare handlinger, der er omfattet af Domstolens jurisdiktion, og som angiveligt er begået i Burundi eller af Burundiske statsborgere uden for Burundi mellem den 26. april 2015 og den 26. oktober 2017; der henviser til, at Burundi med virkning fra den 27. oktober 2017 blev det første land til at forlade Den Internationale Straffedomstol efter Domstolens beslutning i april 2016 om at indlede en foreløbig undersøgelse af volden og menneskerettighedskrænkelserne og mulige forbrydelser mod menneskeheden i Burundi, mens regimet fortsætter med at dræbe straffrit i landet;

Torsdag den 5. juli 2018

- J. der henviser til, at burundiske soldater i fredsbevarende missioner giver præsident Nkurunzizas regime mulighed for at skjule de reelle interne problemer og præsentere Burundi som en stabiliserende faktor i andre lande i krise på et tidspunkt, hvor Burundi selv oplever en hidtil uset krise kendetegnet ved grove krænkelse af menneskerettighederne; der henviser til, at Burundi derved tjener et meget stort beløb, som ikke omfordeles til fordel for befolkningen; der henviser til, at ingen fredelige, frie, demokratiske og uafhængige valg er mulige uden opløsning af Imbonerakure-militsene;
- K. der henviser til, at Burundi er i en tilstand af vedvarende forværring af den socioøkonomiske situation og ligger på næstsidste plads på den globale liste over BNP pr. indbygger; der henviser til, at omkring 3,6 millioner burundiere (30 % af befolkningen) har behov for hjælp, og at 1,7 mio. er ramt af fødevarerusikkerhed; der henviser til, at denne situation af fattigdom forværres gennem indførslen af et »frivilligt« bidrag til valget i 2020, som ofte er blevet indsamlet af Imbonerakure, og som beløber sig til ca. 10 % eller mere af en statsansats månedlige løn;
- L. der henviser til, at på det 30. topmøde i Den Afrikanske Union og på det 19. topmøde i Det Østafrikanske Fællesskab gav henholdsvis Den Afrikanske Union og Det Østafrikanske Fællesskab udtryk for deres vilje til at finde en fredelig løsning på den politiske situation i Burundi gennem en inklusiv dialog på grundlag af Arusha-aftalen af 28. august 2000;
- M. der henviser til, at en række bilaterale og multilaterale partnere har suspenderet deres finansielle og tekniske bistand til den burundiske regering på baggrund af situationen i landet; der henviser til, at EU har indstillet den direkte finansielle støtte til administrationen i Burundi, herunder budgetstøtte, men fuldt ud opretholder både den finansielle støtte til befolkningen og den humanitære bistand;
- N. der henviser til, at EU og USA har indført målrettede og individuelle sanktioner over for Burundi; der henviser til, at Rådet den 23. oktober 2017 fornyede EU's restriktive foranstaltninger over for Burundi og forlængede dem indtil den 31. oktober 2018; der henviser til, at disse foranstaltninger omfatter rejseforbud og indefrysning af aktiver for udvalgte personer, hvis aktiviteter skønnes at undergrave demokratiet eller modarbejde bestræbelserne på at finde en politisk løsning på krisen i Burundi;
- O. der henviser til, at FN's Menneskerettighedsråd vedtog resultatet af den universelle regelmæssige gennemgang af Burundi den 28. juni 2018 under dens 38. samling; der henviser til, at Burundi acceptere 125 af de 242 henstillinger i gennemgangen, og navnlig afviste de henstillinger, der opfordrede til konkrete skridt til at forbedre landets menneskerettighedssituation;
- P. der henviser til, at forfatningsdomstolen har stadfæstet resultatet af folkeafstemningen den 17. maj 2018 og har forkastet et andragende indgivet af oppositionen med anklager om intimidering og misbrug;
1. udtrykker dyb bekymring over den rodfæstede straffrihed og menneskerettighedskrænkelserne, herunder summariske henrettelser, tortur, tvungne forsvindinger og vilkårlige tilbageholdelser; minder Burundi om landets forpligtelser som medlem af FN's Menneskerettighedsråd til at genoptage og samarbejde fuldt ud med FN's Undersøgelseskommision om Burundi og med holdet af tre FN-eksperter og give adgang til FN's særlige rapportør om situationen for menneskerettighedsforkæmpere;
  2. opfordrer Burundis regering til fuldt ud at respektere Arusha-aftalen som det vigtigste instrument for fred og stabilitet i landet; opfordrer Burundis regering til at overholde sine internationale retlige forpligtelser med hensyn til menneskerettigheder og borgerlige rettigheder og til at fremme og beskytte ytringsfriheden og foreningsfriheden, der er nedfældet i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Burundi er part til;
  3. fordømmer endnu en gang intimidering, undertrykkelse, vold og chikane rettet mod journalister, tilhængere af oppositionen og menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer de burundiske myndigheder til at respektere retsstatsprincippet og de grundlæggende menneskerettigheder såsom ytringsfrihed og mediefrihed og til øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade Germain Rukuki, Nestor Nibitanga, Emmanuel Nshimirimana, Aimé Constant Gatore og Marius Nizigama, som er fem menneskerettighedsforkæmpere, der er tilbageholdt udelukkende for deres menneskerettighedsarbejde, men som er anklaget af myndighederne for forsøg på at undergrave statens indre sikkerhed; kræver, at de burundiske myndigheder iværksætter undersøgelser med hensyn til situationen for journalist Jean Bigirimana;

Torsdag den 5. juli 2018

4. fordømmer Burundis beslutning om at trække sig ud af ICC; støtter videreførelsen af ICC's indledende undersøgelse af det store omfang af forbrydelser og undertrykkelse i Burundi; opfordrer EU til fortsat at kræve, at de skyldige for de forbrydelser, der begås i Burundi, stilles til ansvar; forventer, at Burundi genoptager og fortsætter sit samarbejde med ICC i betragtning af, at bekæmpelsen af straffrihed, retsforfølgning af alle menneskerettighedskrænkelser og ansvarlighed er nødvendige skridt for at løse krisen og for at nå frem til en varig fredelig løsning;
5. glæder sig over den mundtlige ajourføring fra FN's Undersøgelseskommission om Burundi og roser dets vigtige arbejde for at dokumentere den igangværende menneskerettighedskrise i landet;
6. understreger sin bekymring over den humanitære situation, som er præget af 169 000 internt fordrevne, 1,67 millioner mennesker med behov for humanitær bistand, og over 410 000 burundiere, der har søgt tilflugt i nabolandene; roser værtslandenes for deres indsats og opfordrer regeringerne i regionen til at sikre, at tilbagesendelse af flygtninge er frivillige, baseret på velinformerede beslutninger og gennemføres i sikkerhed og værdighed;
7. beklager dog de langsomme fremskridt i den interne dialog i Burundi, der føres af Det Østafrikanske Fællesskab, og manglen på engagement fra Burundis regering i denne henseende, og opfordrer alle parter og navnlig myndighederne i Burundi til at forpligte sig til en hurtig genoptagelse af den interne dialog i Burundi, der bør tilrettelægges inden for reelt inkluderende rammer og uden forhåndsbetingelser;
8. opfordrer til en fornyet og koordineret tilgang mellem Den Afrikanske Union, EU, FN's Økonomiske Kommission for Afrika (ECA) og FN som helhed; beklager, at Burundis regering ikke tager hensyn til rapporterne fra FN's generalsekretær, resolutionerne fra FN's Menneskerettighedsråd i Genève, Den Afrikanske Unions afgørelse af januar 2018 eller mæglingsbestræbelserne fra Den Økonomiske Kommission for Afrika; opfordrer bilaterale og multilaterale partnere og Burundis regering til at fortsætte deres dialog med henblik på at få den burundiske regering til at skabe betingelser, der er fremmende for genoptagelsen af bistand; opfordrer alle burundiske aktører til at deltage aktivt i denne proces; gentager sin støtte til mæglingsprocessen, der har opbakning fra Den Afrikanske Union og FN's generalsekretærs særlige repræsentant;
9. roser den bistand, der ydes af de bilaterale og multilaterale partnere med hensyn til at afhjælpe den humanitære situation, og opfordrer det internationale samfund til fortsat at yde støtte til at imødekomme de humanitære behov i landet; opfordrer Kommissionen til at yde yderligere direkte støtte til befolkningen i 2018; understreger, at en tilbagevenden til en klassisk form for samarbejde kræver en tilbagevenden til retsstatsprincippet og demokratiet, herunder bekæmpelse af straffrihed og beskyttelse af burundiske borgere;
10. er bekymret over, at den igangværende politiske krise kan blive til en etnisk konflikt gennem brug af propaganda og tilskyndelse til had eller vold ved at betegne modstandere, medlemmer af civilsamfundet, journalister og tutsier som »fjender«, der skal elimines; opfordrer indtrængende alle parter i Burundi til at afstå fra enhver adfærd eller sprogbrug, som kan forværre volden, uddybe krisen, eller påvirke den regionale stabilitet på lang sigt;
11. er fortsat dybt bekymret over, at den nye forfatning, der blev vedtaget ved en folkeafstemning den 17. maj 2018, kunne begynde at afvikle de omhyggeligt forhandlede bestemmelser i Arusha-aftalen, der har bidraget til at sætte en stopper for Burundis borgerkrig;
12. bekræfter på ny sin støtte til EU's beslutning om efter konsultationerne med de burundiske myndigheder, jf. artikel 96 i Cotonouaftalen, at suspendere den direkte finansielle støtte til regeringen i Burundi, og glæder sig over, at EU har indført foranstaltninger som rejserestriktioner og indefrysning af aktiver over for de, der forsøger at undergrave fredsbestræbelserne eller menneskerettighederne;
13. kræver et stop for yderligere udbetalinger til de burundiske soldater og til de forskellige kontingenter fra Burundi, der deltager i FN's og Den Afrikanske Unions fredsbevarende missioner; noterer sig meddelelsen fra præsident Nkurunziza om, at han ikke vil stille op til en anden mandatperiode i 2020; opfordrer det internationale samfund til nøje at følge situationen i Burundi uanset præsident Nkurunzizas erklæring om valget i 2020;

Torsdag den 5. juli 2018

14. minder om NF/HR's stærke erklæring af 8. maj 2018 om den endelige forberedelsesfase til folkeafstemningen om forfatningen den 17. maj 2018; beklager manglen på en konsensuspræget tilgang mellem forskellige samfundsmæssige og politiske grupper i Burundi, manglen på officielle offentlige oplysninger om de vigtigste elementer i udkastet til forfatning og den stramme kontrol over journalister og medier;
  15. minder Burundis regering om, at betingelserne for afholdelse af inklusive, troværdige og gennemsigtige valg i 2020 indebærer retten til ytringsfrihed, adgang til information og eksistensen af et frit område, hvor menneskerettighedsforkæmpere kan udtale sig uden frygt for intimidering eller repressalier;
  16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Burundis regering og parlament, AVS-EU-Ministerrådet, Kommissionen, Rådet, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Afrikanske Unions medlemsstater og institutioner samt FN's generalsekretær.
-

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0313

Migrationskrisen og den humanitære situation i Venezuela og ved dets grænser**Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om migrationskrisen og den humanitære situation i Venezuela og ved dets landegrænser med Colombia og Brasilien (2018/2770(RSP))**

(2020/C 118/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Venezuela, navnlig beslutningen af 27. februar 2014 om situationen i Venezuela ⁽¹⁾, af 18. december 2014 om forfølgelse af den demokratiske opposition i Venezuela ⁽²⁾, af 12. marts 2015 om situationen i Venezuela ⁽³⁾, af 8. juni 2016 om situationen i Venezuela ⁽⁴⁾, af 27. april 2017 om situationen i Venezuela ⁽⁵⁾, af 8. februar 2018 om situationen i Venezuela ⁽⁶⁾ og af 3. maj 2018 om valget i Venezuela ⁽⁷⁾,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder,
- der henviser til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder,
- der henviser til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol,
- der henviser til erklæringen af 8. februar 2018 fra Den Internationale Straffedomstols anklager, Fatou Bensouda,
- der henviser til erklæringen fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder om Venezuela af 31. marts 2017,
- der henviser til rapporten fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) med titlen »Menneskerettighedskrænkelser i Den Bolivarianske Republik Venezuela« af 22. juni 2018,
- der henviser til den fælles erklæring af 28. april 2017 fra FN's særlige rapportør om udenretlige, summariske eller vilkårlige henrettelser, FN's særlige rapportør om retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed, FN's særlige rapportør om situationen for menneskerettighedsforkæmpere og FN's arbejdsgruppe om vilkårlig tilbageholdelse,
- der henviser til G7-ledernes erklæring af 23. maj 2018,
- der henviser til erklæringerne fra Limagruppen af 23. januar 2018, 14. februar 2018, 21. maj 2018, 2. juni 2018 og 15. juni 2018,
- der henviser til erklæringen af 20. april 2018 fra Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) om den forværrede humanitære situation i Venezuela,

---

⁽¹⁾ EUT C 285 af 29.8.2017, s. 145.

⁽²⁾ EUT C 294 af 12.8.2016, s. 21.

⁽³⁾ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 190.

⁽⁴⁾ EUT C 86 af 6.3.2018, s. 101.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0200.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0041.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0199.

Torsdag den 5. juli 2018

- der henviser til rapporten af 29. maj 2018 fra Generalsekretariatet for OAS og panelet af uafhængige internationale eksperter om muligheden af, at der er begået forbrydelser mod menneskeheden i Venezuela,
  - der henviser til rapporten fra Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder (IACHR) af 12. februar 2018 om »Democratic Institutions, the Rule of Law and Human Rights in Venezuela« (Demokratiske institutioner, retsstatsprincippet og menneskerettighederne i Venezuela), og til IACHR's resolution af 14. marts 2018,
  - der henviser til erklæringerne af 26. januar 2018, 19. april 2018 og 22. maj 2018 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) om den seneste udvikling i Venezuela,
  - der henviser til Rådets konklusioner af 13. november 2017, 22. januar 2018, 28. maj 2018 og 25. juni 2018,
  - der henviser til erklæringen fra EU's kommissær med ansvar for humanitær bistand og krisestyring, Christos Stylianides, om hans officielle besøg i Colombia i marts 2018,
  - der henviser til erklæringen af 23. april 2018 fra sin Gruppe for Demokratistøtte og Valgkoordinering,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at situationen vedrørende menneskerettigheder, demokrati og retsstatsforhold i Venezuela fortsat forværres; der henviser til, at Venezuela står over for en hidtil uset politisk, social, økonomisk og humanitær krise, præget af usikkerhed, vold, menneskerettighedskrænkelser, forringelse af retsstatsprincippet, mangel på lægemidler og socialtjenester, tab af indtægter og stigende fattigdom, hvilket fører til et voksende dødstal og et stigende antal flygtninge og migranter;
- B. der henviser til, at et stigende antal mennesker i Venezuela, navnlig udsatte grupper som kvinder, børn og syge, lider af underernæring som følge af begrænset adgang til gode sundhedsydelser, lægemidler, fødevarer og vand; der henviser til, at 87 % af befolkningen i Venezuela er ramt af fattigdom, og at det ekstreme fattigdomsniveau ligger på 61,2 %; der henviser til, at mørdedødeligheden er steget med 60 % og spædbørnsdødeligheden med 30 %; der henviser til, at antallet af malariatilfælde i 2017 steg med 69 % sammenlignet med det foregående år, hvilket er den største stigning på verdensplan, og at andre sygdomme som f.eks. tuberkulose og mæslinger er på nippet til at udvikle sig til epidemier;
- C. der henviser til, at den venezuelanske regering beklageligvis fortsat hårdnakket benægter problemet og modsætter sig åbent at modtage og lette distributionen af international humanitær bistand, selv om det internationale samfund står parat til at hjælpe;
- D. der henviser til, at den økonomiske situation er blevet væsentligt forværret; der henviser til, at Den Internationale Valutafond har anslået, at hyperinflationen i Venezuela vil stige til 13 000 % i 2018, hvilket er en stigning fra ca. 2 400 % i 2017, som medfører prisstigninger på i gennemsnit næsten 1,5 procent hver time;
- E. der henviser til, at OHCHR-rapporten, der blev offentliggjort den 22. juni 2018, fremhævede, at de venezuelanske myndigheder ikke drager gerningsmændene til alvorlige menneskerettighedskrænkelser til ansvar, herunder for drab, overdreven magtanvendelse mod demonstranter, vilkårlige fængslinger, mishandling og tortur; der henviser til, at straffrihed for sikkerhedsfolk, der mistænkes for udenretslige drab på demonstranter, også synes at være udbredt;
- F. der henviser til, at der ifølge den rapport, der blev forelagt den 29. maj 2018 af panelet af uafhængige internationale eksperter udpeget af OAS, er blevet begået syv forbrydelser mod menneskeheden i Venezuela, der går tilbage i til hvert fald februar 2014, og til, at regeringen selv har været ansvarlig for den nuværende humanitære krise i regionen; der henviser til, at Den Internationale Straffedomstols (ICC's) anklagemyndighed har annonceret indledningen af en foreløbig undersøgelse af de påståede forbrydelser begået i Venezuela siden april 2017;

Torsdag den 5. juli 2018

- G. der henviser til, at valget den 20. maj 2018 blev gennemført uden overholdelse af de internationale minimumsstandards for en troværdig valgproces og uden respekt for politisk pluralisme, demokrati, gennemsigtighed og retsstatsprincippet; der henviser til, at dette øger presset på indsatsen for at løse den politiske krise yderligere; der henviser til, at EU og andre demokratiske organer ikke anerkender valget eller de myndigheder, som er blevet indsat ved denne illegitime valgproces;
- H. der henviser til, at den aktuelle flerdimensionelle krise i Venezuela genererer de største befolkningsbevægelser i regionen nogensinde; der henviser til, at antallet af venezuelanere, der har forladt landet, ifølge UNHCR og Den Internationale Organisation for Migration (IOM) er steget dramatisk fra 437 000 i 2005 til over 1,6 millioner i 2017; der henviser til, at omkring 945 000 venezuelanere forlod landet mellem 2015 og 2017; der henviser til, at det samlede antal personer, der har forladt landet siden 2014, i 2018 har oversteget to millioner; der henviser til, at der på verdensplan kan konstateres en stigning på 2 000 % i antallet af venezuelanske statsborgere, der siden 2014 har søgt asyl i andre lande, og at antallet af venezuelanske asylansøgere i midten af juni 2018 nåede op på mere end 280 000;
- I. der henviser til, at 520 000 venezuelanere i regionen har fået adgang til alternative opholdstilladelser; der henviser til, at mere end 280 000 venezuelanere har søgt om flygtningestatus på verdensplan; der henviser til, at antallet af venezuelanske ansøgere om international beskyttelse i EU steg med over 3 500 % mellem 2014 og 2017; der henviser til, at det skønnes, at mere end 60 % af alle venezuelanere befinder sig i en irregulær situation;
- J. der henviser til, at Colombia ifølge FN's Kontor for Koordination af Humanitære Anliggender (UNOCHA) er vært for den største andel af de fordrevne mennesker, idet 820 000 venezuelanere nu opholder sig på landets territorium; der henviser til, at Cúcuta og Boa Vista, som ligger på grænsen til Venezuela, oplever en betydelig tilstrømning af mennesker, som ofte er i en elendig sundheds- og ernæringsmæssig forfatning; der henviser til, at Peru, Chile, Argentina, Panama, Brasilien, Ecuador, Mexico, Den Dominikanske Republik, Costa Rica, Uruguay, Bolivia og Paraguay også står over for tilstrømning af et stort antal flygtninge og migranter; der henviser til, at ruter ad søvejen får stadig større betydning, navnlig til caribiske øer som Aruba, Curaçao, Bonaire, Trinidad og Tobago samt Guyana; der henviser til, at europæiske lande, især Spanien, Portugal og Italien, også i stigende grad påvirkes; der henviser til, at værtslandene kommer under stigende pres med hensyn til at yde bistand til de nyankomne;
- K. der henviser til, at de colombianske nationale og lokale myndigheder gør et prisværdigt arbejde for at sikre adgang til grundlæggende menneskerettigheder såsom skolegang og basal sundhedspleje for de flygtende venezuelanere, uanset deres status; der henviser til, at både lokalsamfund, religiøse institutioner og menigmand i Colombia tager imod de venezuelanske migranter i en ånd af broderskab og udviser betydelig modstandskraft og solidaritet;
- L. der henviser til, at Kommissionen den 7. juni 2018 bebudede en pakke på 35,1 mio. EUR i nødhjælp og udviklingsbistand til støtte for det venezuelanske folk og de nabolandslande, der er berørt af krisen; der henviser til, at dette finansielle bidrag skal lægges til de 37 mio. EUR, som EU allerede har bevilget til humanitær bistand og samarbejdsprojekter i landet; der henviser til, at der pr. 13. juni 2018 er et finansieringsunderskud på 56 % i UNHCR's appel om supplerende støtte på 46,1 mio. USD;
- M. der henviser til, at over 12 000 venezuelanere hver måned rejser ind i den brasilianske delstat Roraima, hvoraf ca. 2 700 bliver i byen Boa Vista; der henviser til, at venezuelanere allerede udgør mere end 7 % af befolkningen i denne by, og at der med den nuværende migrationshastighed ved udgangen af året vil være mere end 60 000 venezuelanere i byen; der henviser til, at denne demografiske tilstrømning lægger et enormt pres på byens offentlige tjenesteydelser, navnlig inden for sundhed og uddannelse; der henviser til, at Roraima er en af de fattigste delstater i Brasilien med et meget lille arbejdsmarked og en begrænset økonomi, hvilket udgør endnu en hindring for integrationen af flygtninge og migranter;
- N. der henviser til, at Parlamentet sendte en ad hoc-delegation til Venezuelas grænse med Colombia og Brasilien fra den 25. til den 30. juni 2018 for at vurdere følgerne af krisen på stedet;
1. er dybt rystet og foruroliget over den katastrofale humanitære situation i Venezuela, som har resulteret i mange dødsfald og en hidtil uset tilstrømning af flygtninge og migranter til nabolandene og til lande længere borte; udtrykker sin solidaritet med alle de venezuelanere, som har set sig nødsaget til at flygte fra deres hjemland, fordi de mangler basale livsfornödenheder såsom adgang til fødevarer, drikkevand, sundhedspleje og lægemidler;

Torsdag den 5. juli 2018

2. opfordrer indtrængende de venezuelanske myndigheder til at vedkende sig den igangværende humanitære krise, forhindre en yderligere forværring af den og fremme politiske og økonomiske løsninger for at garantere sikkerhed for alle civile og stabilitet i landet og regionen;

3. kræver, at de venezuelanske myndigheder straks tillader uhindret humanitær bistand til landet for at forhindre en forværring af den humanitære og folkesundhedsmæssige krise og navnlig for at bekæmpe den fornyede opdukken af sygdomme som mæslinger, malaria, difteri og hånd-, fod- og mundsygdom, og at de giver uhindret adgang for internationale organisationer, der ønsker at hjælpe alle berørte dele af samfundet; opfordrer til en hurtig gennemførelse af en indsats på kort sigt for at bekæmpe underernæring blandt de mest sårbare befolkningsgrupper som kvinder, børn og syge; er yderst bekymret over antallet af uledsagede børn, der krydser grænserne;

4. roser den colombianske regering for dens hurtige reaktion og den støtte, den har ydet til alle nytilkomne venezuelanere; roser ligeledes Brasilien og andre lande i regionen, ikke mindst i Peru, og regionale og internationale organisationer, private og offentlige enheder, den katolske kirke og almindelige borgere i regionen som helhed og deres aktive hjælp og solidaritet over for de venezuelanske flygtninge og migranter; opfordrer medlemsstaterne til at yde øjeblikkelig beskyttelsesorienteret hjælp til venezuelanske flygtninge eller migranter på deres område såsom udstedelse af humanitære visa, særlige opholdstilladelser eller andre regionale migrationsrammer med de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger; opfordrer de venezuelanske myndigheder til at lette og fremskynde udstedelsen og fornyelsen af identifikationsdokumenter til deres egne statsborgere, uanset om de befinder sig i Venezuela eller i udlandet;

5. opfordrer det internationale samfund, herunder EU, til at fastlægge en koordineret, samlet og regional reaktion på krisen og til at øge deres finansielle og materielle støtte til modtagerlandene ved at opfylde deres forpligtelser; bifalder varmt den humanitære EU-støtte, der er afsat til dato, og opfordrer til, at der som et hasteanliggende frigives yderligere humanitær bistand via nødhjælpsfonde for at imødekomme det hastigt stigende behov hos de mennesker, der er berørt af den venezuelanske krise i nabolandene;

6. gentager, at den nuværende humanitære krise har sit udspring i en politisk krise; opfordrer indtrængende de venezuelanske myndigheder til at sikre, at alle menneskerettighedskrænkelser, herunder overgreb mod civile, indstilles omgående, og at alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, herunder ytringsfrihed, pressefrihed og forsamlingsfrihed, respekteres fuldt ud; opfordrer indtrængende de venezuelanske myndigheder til at respektere alle demokratiske valgte institutioner, navnlig Nationalforsamlingen, at løslade alle politiske fanger og at overholde demokratiske principper, retsstatsprincippet og menneskerettighederne; opfordrer Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til at gøre sit yderste for at fremme de internationale mæglingsbestrebelse, der er nødvendige for at åbne op for indledningen af en holdbar løsning på den nuværende humanitære og politiske krise;

7. opfordrer til afholdelse af nye præsidentvalg i overensstemmelse med internationalt anerkendte demokratiske standarder og Venezuelas forfatningsmæssige orden inden for en gennemsigtig, ligelig, fair og international overvågningsramme, uden nogen begrænsninger for politiske partier eller kandidater og med fuld respekt for alle venezuelaneres politiske rettigheder; understreger, at den legitime regering, der vil blive indsat som følge af et sådant valg, omgående må tage hånd om den nuværende økonomiske og sociale krise i Venezuela og arbejde hen imod national forsoning;

8. minder om, at enhver sanktion pålagt af det internationale samfund bør være målrettet, kunne ophæves og ikke have nogen form for skadelige virkning for den venezuelanske befolkning; glæder sig over den hurtige vedtagelse af yderligere målrettede og genkaldelige sanktioner samt den våbenembargo, der blev indført i november 2017; gentager, at disse sanktioner er blevet pålagt højtstående embedsmænd for alvorlige menneskerettighedskrænkelser og for underminering af demokratiet og retsstatsprincippet i Venezuela samt for at have gennemført det illegitime valg den 20. maj 2018, som ikke opnåede nogen international anerkendelse, og som fandt sted, uden at der var blevet indgået en aftale om valgdatoen eller valgbetingelserne, og under omstændigheder, der ikke gav mulighed for, at alle politiske partier kunne deltage på lige fod; minder i overensstemmelse med sine tidligere beslutninger om muligheden for at udvide disse sanktioner til at omfatte dem, der er ansvarlige for den øgede politiske, sociale, økonomiske og humanitære krise, navnlig præsident Nicolás Maduro;

9. gentager, at de, der er ansvarlige for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, skal stilles til ansvar; støtter fuldt ud den efterforskning, der udføres af ICC af den omfattende kriminalitet og undertrykkelse, der er blevet begået af det venezuelanske regime, og opfordrer EU til at spille en aktiv rolle i denne forbindelse; støtter fuldt ud opfordringen fra panelet af uafhængige internationale eksperter, som er udpeget af generalsekretæren for OAS, og fra FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder til at etablere en undersøgelseskommission om situationen i Venezuela og at styrke inddragelsen af ICC;

Torsdag den 5. juli 2018

10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Bolivariiske Republik Venezuelas regering og Nationalforsamling, regeringerne og parlamenterne i Republikken Colombia, Den Føderative Republik Brasilien og Republikken Peru, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, generalsekretæren for Organisationen af Amerikanske Stater og Limagruppen.

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0314

Retningslinjer til medlemsstaterne med henblik på at forhindre, at humanitær bistand kriminaliseres

Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om retningslinjer til medlemsstaterne med henblik på at forhindre, at humanitær bistand kriminaliseres (2018/2769(RSP))

(2020/C 118/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold ⁽¹⁾ (herefter direktivet om hjælp til ulovlig indrejse),
- der henviser til Rådets rammeafgørelse 2002/946/RIA af 28. november 2002 om styrkelse af de strafferetlige rammer med henblik på bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (herefter rammeafgørelsen) ⁽²⁾ (herefter rammeafgørelsen),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. maj 2015 om udarbejdelsen af en EU-handlingsplan for bekæmpelse af smugling af migranter (2015-2020) (COM(2015)0285),
- der henviser til Kommissionens arbejdsdokument af 22. marts 2017 om Refit-evalueringen af EU's retlige ramme til bekæmpelse af hjælp til ulovlig indrejse, transit og ophold: pakken om hjælp til ulovlig indrejse (direktiv 2002/90/EF og rammeafgørelse 2002/946/RIA) (SWD(2017)0117),
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 18. april 2018 om fremskridt for FN's globale aftaler om sikker, ordentlig og lovlig migration og om flygtninge ⁽³⁾,
- der henviser til undersøgelsen med titlen »Fit for purpose? The Facilitation Directive and the criminalisation of humanitarian assistance to irregular migrants« (Egnet til formålet? Direktivet om hjælp til ulovlig indrejse og kriminaliseringen af humanitær bistand til irregulære migranter), som blev offentliggjort af Parlamentets Generaldirektorat for Interne Politikker i 2016,
- der henviser til Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettighedsundersøgelse om kriminaliseringen af migranter i en irregulær situation og de personer, der hjælper dem, som blev offentliggjort i 2014,
- der henviser til Europarådets menneskerettighedskommissærs baggrundsdokument af 4. februar 2010 med titlen »Criminalisation of migration in Europe: Human rights implications« (Kriminalisering af migration i Europa: konsekvenser for menneskerettighederne),
- der henviser til FN's protokol om bekæmpelse af smugling af migranter til lands, ad søvejen og ad luftvejen, som supplerer FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet, som blev vedtaget ved resolution 55/25 af 15. november 2000 på den 55. samling i FN's Generalforsamling (»FN's protokol om menneskesmugling«),
- der henviser til rapport af 24. april 2013 fra FN's særlige rapportør om migranternes menneskerettigheder med titlen »Regional Study: management of the external borders of the European Union and its impact on the human rights of migrants« (Regional undersøgelse: forvaltningen af Den Europæiske Unions ydre grænser og dennes indvirkning på migranternes menneskerettigheder),

⁽¹⁾ EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17.

⁽²⁾ EFT L 328 af 5.12.2002, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0118.

Torsdag den 5. juli 2018

- der henviser til forespørgsel til Kommission om retningslinjer til medlemsstaterne med henblik på at forhindre, at humanitær bistand kriminaliseres (O-000065/2018 — B8-0034/2018),
  - der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at Kommissionen i EU's handlingsplan for bekæmpelse af smugling af migranter (2015-2020) understreger behovet for at sikre, at der rådes over passende strafferetlige sanktioner, samtidig med at det undgås at kriminalisere personer, som yder humanitær bistand til migranter i nød, og behovet for at forbedre EU's eksisterende pakke om hjælp til ulovlig indrejse, herunder direktivet om hjælp til ulovlig indrejse og den tilhørende rammeafgørelse;
- B. der henviser til, at artikel 1, stk. 2, i direktivet om hjælp til ulovlig indrejse indeholder en ikke-bindende undtagelse for humanitær bistand, som giver medlemsstaterne mulighed for ikke at kriminalisere hjælp til ulovlig indrejse, hvis denne er af humanitær art;
- C. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 18. april 2018 om fremskridt for FN's globale aftaler om sikker, ordentlig og lovlig migration og om flygtninge opfordrede til ikke at kriminalisere humanitær bistand, efterlyste større eftersøgnings- og redningskapacitet rettet mod mennesker i nød, opfordrede til anvendelse af mere kapacitet i alle stater og til anerkendelse af den støtte, som private aktører og NGO'er yder i forbindelse med gennemførelsen af redningsaktioner til vands og til lands;
- D. der henviser til, at Kommissionen i arbejdsdokumentet fra tjenestegrenene om refit-evalueringen af pakken om hjælp til ulovlig indrejse fremhævede, at en øget udveksling af viden og god praksis mellem anklagere, retshåndhævende myndigheder og civilsamfundet kan bidrage til at forbedre den aktuelle situation og forbygge risikoen for kriminalisering af egentlig humanitær bistand;
- E. der henviser til, at artikel 1, stk. 1, litra b), i direktivet om hjælp til ulovlig indrejse ikke pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at afstå fra at straffe hjælp til irregulært ophold, når der ikke er noget element af økonomisk vinding, og at rammeafgørelsen ikke indeholder obligatoriske bestemmelser, der forhindrer straf for handlinger, der udføres med humanitære formål eller i nødsituationer;
1. minder om, at medlemsstaterne i henhold til direktivet om hjælp til ulovlig indrejse og den tilhørende rammeafgørelse skal gennemføre lovgivning, der indfører strafferetlige sanktioner mod hjælp til irregulær indrejse, transit og ophold;
  2. er bekymret over de utilsigtede konsekvenser af pakken om hjælp til ulovlig indrejse for borgere, der yder humanitær bistand til migranter, og for den sociale samhørighed i det modtagende samfund som helhed;
  3. understreger, at humanitær bistand ifølge FN's protokol om menneskesmugling ikke bør kriminaliseres;
  4. bemærker, at aktører, der er engageret i humanitær bistand, der støtter og supplerer livreddende aktioner, der er indledt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, bør forblive inden for rammerne for humanitær bistand som fastsat i direktivet om hjælp til ulovlig indrejse, og at deres aktiviteter skal finde sted under medlemsstaternes kontrol;
  5. beklager den meget begrænsede indførelse fra medlemsstaternes side af den undtagelse for humanitær bistand, som direktivet om hjælp til ulovlig indrejse giver mulighed for, og bemærker, at undtagelsen bør indføres som en hindring for retsforfølgelse for at sikre, at der ikke indledes retsforfølgelse af enkeltpersoner og civilsamfundsorganisationer, der bistår migranter af humanitære årsager;
  6. opfordrer medlemsstaterne til at indføre den undtagelse for humanitær bistand, som direktivet om hjælp til ulovlig indrejse giver mulighed for, og indføre passende systemer til at overvåge en effektiv håndhævelse og praktisk anvendelse af pakken om hjælp til ulovlig indrejse ved årligt at indsamle og registrere oplysninger om antallet af personer, der er blevet arresteret for at hjælpe ved grænsen og inde på et lands territorium, om antallet af indledte retlige procedurer og antallet af domfældelser sammen med oplysninger om, hvordan straffene fastsættes, og grundene til at en undersøgelse afbrydes;

Torsdag den 5. juli 2018

7. opfordrer indtrængende Kommissionen til at vedtage retningslinjer til medlemsstaterne med henblik på at præcisere, hvilke former for hjælp der ikke bør kriminaliseres, for at sikre klarhed og ensartethed i gennemførelsen af gældende fællesskabsret, herunder artikel 1, stk. 1, litra b), og artikel 1, stk. 2, i direktivet om hjælp til ulovlig indrejse, og understreger, at klare parametre vil sikre større ensartethed i den strafferetlige regulering af hjælp til ulovlig indrejse på tværs af medlemsstaterne og begrænse uberettiget kriminalisering;

8. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0315

Tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af EU's og USA's værn om privatlivets fred**Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af EU's og USA's værn om privatlivets fred (2018/2645(RSP))**

(2020/C 118/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 6, 7, 8, 11, 16, 47 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (chartret),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽¹⁾ og til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA ⁽²⁾,
- der henviser til EU-Domstolens dom af 6. oktober 2015 i sag C-362/14, Maximilian Schrems mod Data Protection Commissioner ⁽³⁾,
- der henviser til EU-Domstolens dom af 21. december 2016 i sag C-203/15, Tele2 Sverige AB mod Post- og telestyrelsen, og sag C-698/15, Secretary of State for the Home Department mod Tom Watson m.fl. ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1250 af 12. juli 2016 i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af EU's og USA's værn om privatlivets fred ⁽⁵⁾,
- der henviser til udtalelse 4/2016 fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (EDPS) af 30. maj 2016 om udkastet til afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i EU's og USA's værn om privatlivets fred ⁽⁶⁾,
- der henviser til udtalelse 01/2016 fra Artikel 29-Gruppen vedrørende Databeskyttelse (WP29) af 13. april 2016 om udkastet til afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i EU's og USA's værn om privatlivets fred ⁽⁷⁾ og WP29-erklæringen af 26. juli 2016 ⁽⁸⁾,
- der henviser til rapport fra Kommissionen af 18. oktober 2017 til Europa-Parlamentet og Rådet om den første årlige evaluering af EU's og USA's værn om privatlivets fred (COM(2017)0611) og arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager dokumentet (SWD(2017)0344),

---

⁽¹⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2015:650.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:C:2016:970.

⁽⁵⁾ EUT L 207 af 1.8.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT C 257 af 15.7.2016, s. 8.

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2016/wp238_en.pdf

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/justice/article-29/press-material/press-release/art29_press_material/2016/20160726_wp29_wp_statement_eu_us_privacy_shield_en.pdf.

Torsdag den 5. juli 2018

- der henviser til dokument fra WP 29 af 28. november 2017 med titlen »EU's og USA's værn om privatlivets fred — Første årlige fælles evaluering« ⁽¹⁾,
  - der henviser til WP29's svarskrivelse af 11. april 2018 om fornyet godkendelse af afsnit 702 i den amerikanske Foreign Intelligence Surveillance Act (FISA),
  - der henviser til sin beslutning af 6. april 2017 om tilstrækkeligheden af den beskyttelse, der opnås ved hjælp af EU's og USA's værn om privatlivets fred ⁽²⁾
  - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at EU-Domstolen i sin dom af 6. oktober 2015 i sag C-362/14, Maximillian Schrems mod Data Protection Commissioner, kendte safe harbour-beslutningen ugyldig og præciserede, at udtrykket et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i et tredjeland skal forstås således, at der kræves et beskyttelsesniveau, der »i det væsentlige svarer« til det niveau, der er sikret inden for Unionen i medfør af direktiv 95/46/EF, sammenholdt med chartret, hvorfor der er behov for at afslutte forhandlingerne om en ny ordning med henblik på at sikre retssikkerhed om, hvordan personoplysninger bør overføres fra EU til USA;
- B. der henviser til, at Kommissionen i forbindelse med undersøgelsen af beskyttelsesniveauet i et tredjeland er forpligtet til at vurdere indholdet af de regler, der finder anvendelse i det pågældende land i medfør af dets nationale ret eller dets internationale forpligtelser, samt den praksis, der har til formål at sikre overholdelsen af disse regler, eftersom den i henhold til artikel 25, stk. 2, i direktiv 95/46/EF skal foretage sin vurdering på grundlag af samtlige de forhold, der har indflydelse på en videregivelse af personoplysninger til et tredjeland; der henviser til, at denne vurdering ikke kun må henvise til lovgivning og praksis vedrørende beskyttelsen af personoplysninger, som anvendes til erhvervsmæssige og private formål, men også skal omfatte alle aspekter af de rammer, der finder anvendelse på det pågældende land eller den pågældende sektor, navnlig, men ikke begrænset til, retshåndhævelse, national sikkerhed og respekten for de grundlæggende rettigheder;
- C. der henviser til, at videregivelser af personoplysninger mellem kommercielle organisationer i EU og USA i lyset af den stigende digitalisering af den globale økonomi er et vigtigt element i de transatlantiske forbindelser; der henviser til, at disse videregivelser derfor bør gennemføres med fuld respekt for retten til beskyttelse af personoplysninger og retten til privatlivets fred; der henviser til, at et af EU's grundlæggende mål er beskyttelsen af grundlæggende rettigheder som nedfældet i chartret;
- D. der henviser til, at Facebook, der har skrevet under på værnet om privatlivets fred, har bekræftet, at oplysninger om 2,7 millioner EU-borgere var blandt de oplysninger, som blev misbrugt af den politiske rådgivningsvirksomhed Cambridge Analytica;
- E. der henviser til, at EDPS i sin udtalelse 4/2016 pegede på en række betænkeligheder ved udkastet til værnet om privatlivets fred; der henviser til, at EDPS i den samme udtalelse udtrykker sin tilfredshed med de bestræbelser, som alle parter har udfoldet, for at finde en løsning for videregivelse af personoplysninger fra EU til USA til kommercielle formål på grundlag af et selvcertificeringssystem;
- F. der henviser til, at WP29 i sin udtalelse 01/2016 om udkastet til afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i EU's og USA's værn om privatlivets fred bifaldt de væsentlige forbedringer, som værnet om privatlivets fred indebar i forhold til safe harbour-beslutningen, og udtrykte samtidig stærke betænkeligheder ved såvel de kommercielle aspekter som offentlige myndigheders adgang til oplysninger videregivet under værnet om privatlivets fred;
- G. der henviser til, at Kommissionen den 12. juli 2016 efter yderligere drøftelser med den amerikanske regering vedtog sin gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1250, hvori den fastslog, at beskyttelsesniveauet i henhold til EU's og USA's værn om privatlivets fred for personoplysninger, der videregives fra EU til organisationer i USA, er tilstrækkeligt;

⁽¹⁾ WP 255, tilgængelig på http://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=612621

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0131.

Torsdag den 5. juli 2018

- H. der henviser til, at EU's og USA's værn om privatlivets fred er ledsaget af flere ensidige forpligtelser og forsikringer fra den amerikanske regering, der bl.a. forklarer databeskyttelsesprincipperne, reglerne om tilsyn, håndhævelse og klageadgang og de beskyttelsesforanstaltninger og garantier, der gælder i forbindelse med sikkerhedstjenesternes adgang til og behandling af personoplysninger;
- I. der henviser til, at WP29 i sin erklæring af 26. juli 2016 bifalder de forbedringer, som EU's og USA's værn om privatlivets fred giver sammenlignet med safe harbour-ordningen, og roser Kommissionen og de amerikanske myndigheder for at have taget hensyn til dens betænkeligheder; der henviser til, at WP29 dog anfører, at flere af dens betænkeligheder, såvel med hensyn til de kommercielle aspekter som de amerikanske offentlige myndigheders adgang til oplysninger, der videregives fra EU, fortsat er aktuelle, heriblandt manglen på specifikke regler om automatiske afgørelser og en generel ret til at gøre indsigelse, behovet for strengere garantier for ombudsmandsmekanismens uafhængighed og beføjelser samt manglen på konkrete løfter om ikke at foretage massiv og vilkårlig indsamling af personoplysninger (masseindsamling)
- J. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 6. april 2017 anerkender, at EU og USA's værn om privatlivets fred indeholder væsentlige forbedringer med hensyn til tydeligheden af standarder i sammenligning med den tidligere safe harbour-aftaler mellem EU og USA, men samtidig mener, at vigtige spørgsmål for så vidt angår visse kommercielle aspekter, national sikkerhed og retshåndhævelse er uafklarede; der henviser til, at det opfordrer Kommissionen til i forbindelse med den første årlige fælles evaluering at foretage en grundig og dybtgående undersøgelse af alle manglerne og svaghederne og redegøre for, hvad man har gjort for at afhjælpe dem med henblik på at sikre overholdelsen af chartret og EU-lovgivningen, samt til at foretage en omhyggelig evaluering af, om de ordninger og garantier, som der henvises til i forsikringerne og præciseringerne fra den amerikanske regering, er effektive og gennemførlige;
- K. der henviser til, at der i rapporten fra Kommissionen til Parlamentet og Rådet om den første årlige evaluering af funktionen af EU's og USA's værn om privatlivets fred og det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager dette dokument, samtidig med at det blev anerkendt, at de amerikanske myndigheder har indført de nødvendige strukturer og procedurer til sikring af, at værnet om privatlivets fred fungerer korrekt, og konkluderet, at USA fortsat sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau for personoplysninger, der videregives under værnet om privatlivets fred, blev fremsat ti anbefalinger til de amerikanske myndigheder med henblik på at løse problemer vedrørende ikke blot det amerikanske handelsministeriums opgaver og aktiviteter i sin egenskab af administrator med ansvar for overvågning af certificeringen af organisationer, der indgår i værnet om privatlivets fred, og håndhævelse af principperne, men også spørgsmål vedrørende den nationale sikkerhed, eksempelvis fornyet godkendelse af afsnit 702 i FISA, indførelsen af en permanent ombudsmand samt den omstændighed, at medlemmerne af Privacy Civil Liberties Oversight Board (PCLOB) (rådet for tilsyn med privatlivets fred og borgerlige rettigheder) endnu ikke er udpeget;
- L. der henviser til, at udtalelsen af 28. november 2017 fra WP29 med titlen »databeskyttelsesskjoldet mellem EU og USA — første årlige fælles evaluering« efter den første årlige fælles evaluering anerkender fremskridtene i værnet om privatlivets fred i forhold til den omstødte safe harbour-afgørelse; der henviser til, at WP29 anerkender de amerikanske myndigheders og Kommissionens bestræbelser for at gennemføre værnet om privatlivets fred;
- M. der henviser til, at WP29 har identificeret en række vigtige uløste spørgsmål af væsentlig betydning både for så vidt angår handelsmæssige spørgsmål og spørgsmål vedrørende de amerikanske offentlige myndigheders adgang til oplysninger, der videregives til USA under værnet om privatlivets fred (enten til formål i forbindelse med retshåndhævelse eller den nationale sikkerhed), som både Kommissionen og de amerikanske myndigheder skal tage hånd om; der henviser til, at Parlamentet har anmodet om, at der straks, og senest ved den anden fælles evaluering, iværksættes en handlingsplan for at vise, at der vil blive taget hånd om alle disse spørgsmål;
- N. der henviser til, at medlemmerne af WP29, såfremt dens betænkeligheder ikke bliver afhjulpet inden for de fastsatte tidsfrister, vil træffe passende foranstaltninger, herunder indbringe afgørelsen om tilstrækkeligheden af værnet om privatlivets fred, for nationale domstole med henblik på at få dem til at anmode EU-Domstolen om en præjudiciel afgørelse;
- O. der henviser til, at et annulationssøgsmål (sag T-738/16, La Quadrature du Net m.fl. mod Kommissionen) og en henvisning fra den irske højesteret i sagen mellem Data Protection Commissioner of Ireland og Facebook Ireland Ltd og Maximilian Schrems (Schrems II-sagen) er blevet indbragt for EU-Domstolen; der henviser til, at det i henvisningen bemærkes, at der fortsat foregår masseovervågning, og undersøges, om der i den amerikanske lovgivning findes effektive retsmidler for EU-borgere, hvis personoplysninger videregives til USA;

Torsdag den 5. juli 2018

- P. der henviser til, at den amerikanske kongres den 11. januar 2018 igen godkendte og ændrede afsnit 702 i FISA for seks år uden at tage hensyn til de bekymringer, som var blevet fremsat i Kommissionens fælles evalueringsrapport og i WP29's udtalelse;
- Q. der henviser til, at den amerikanske Kongres som led i den almindelige finanslov, som blev undertegnet den 23. marts 2018, vedtog loven om præcisering af lovlig udenlandsk anvendelse af data (Clarifying Lawful Overseas Use of Data — CLOUD) som letter retshåndhævende myndigheders adgang til indholdet af kommunikation og andre relaterede data ved at tillade amerikanske retshåndhævende myndigheder til at pålægge fremlæggelse af kommunikationsdata, selv om disse lagres uden for USA, og ved at tillade visse lande at indgå gennemførelsesaftaler med USA med henblik på at gøre det muligt for amerikanske tjenesteudbydere at reagere på visse udenlandske ordrer, der søger adgang til kommunikationsdata;
- R. der henviser til, at Facebook Inc., Cambridge Analytica og SCL elections Ltd er virksomheder, der er certificeret inden for rammerne af værnet om privatlivets fred, og som sådan nød godt af afgørelsen om et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau som retligt grundlag for videregivelse og viderebehandling af personoplysninger fra EU til USA;
- S. der henviser til, at Kommissionen i henhold til artikel 45, stk. 5, i den generelle forordning om databeskyttelse, skal ophæve, ændre eller suspendere sin afgørelse om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, hvis tilgængelige oplysninger viser, at et tredjeland ikke længere sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau;
1. henviser til de vedvarende svagheder i værnet om privatlivets fred for så vidt angår overholdelsen af de registreredes grundlæggende rettigheder; understreger den tiltagende risiko for, at EU-Domstolen kan erklære Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/1250 om værnet om privatlivets fred for ugyldig;
2. noterer sig forbedringer i forhold til safe harbour-aftalen, herunder indsættelsen af centrale definitioner, strengere forpligtelser med hensyn til lagring af data og videregivelse til tredjelande, oprettelse af en ombudsmand til at sikre klageadgang for enkeltpersoner og uafhængigt tilsyn, kontrolmekanismer, der sikrer de registreredes rettigheder (PCLOB), eksterne og interne vurderinger af overholdelsen, mere regelmæssig og grundig dokumentation og overvågning, tilstedeværelsen af en række måder, hvorpå man kan få adgang til retsmidler, samt at nationale databeskyttelsesmyndigheder har en fremtrædende rolle i forbindelse med behandlingen af klager;
3. minder om, at WP29 fastsatte den 25. maj 2018 som frist for afhjælpe de udestående spørgsmål, hvorefter den kan beslutte at indbringe værnet om privatlivets fred for de nationale domstole med henblik på at få dem til at anmode EU-Domstolen om en præjudiciel afgørelse ⁽¹⁾.

Institutionelle spørgsmål/udpegelser

4. beklager, at det har taget så lang tid at udpege to yderligere medlemmer i tilknytning til udpegelsen af PCLOB's formand og opfordrer indtrængende til at kontrollere deres profiler for at ratificere udpegelsen, således at den uafhængige agentur atter bliver beslutningsdygtig og i stand til at varetage sin opgave med at forebygge terrorisme og sikre behovet for at beskytte privatlivets fred og borgerrettighederne;
5. er bekymret over, at manglen på en formand og de ubesatte poster har begrænset PCLOB's handleevne og evne til at varetage sine forpligtelser; fremhæver, at PCLOB i en periode, hvor det ikke er fuldtalligt, ikke kan indlede nye rådgivnings- eller tilsynsprojekter eller ansætte personale; minder om, at PCLOB endnu ikke har offentliggjort sin længe ventede rapport om gennemførelsen af overvågning i henhold til præsidentielt dekret 12333 for at give oplysninger om den konkrete funktion af dette præsidentielle dekret og om dets nødvendighed og forholdsmæssighed med hensyn til interferens i databeskyttelsen i den forbindelse; bemærker, at denne rapport er særdeles ønskværdig i betragtning af usikkerheden og uforudsigeligheden med hensyn til, hvordan dekret 12333 anvendes; beklager, at PCLOB ikke offentliggjorde en ny rapport om afsnit 702 i FISA inden for dets fornyede godkendelse i januar 2018; mener, at det, at PCLOB ikke er fuldtalligt, i alvorlig grad undergraver garantierne og forsikringerne om overholdelse og tilsyn fra USA's myndigheder; opfordrer indtrængende de amerikanske myndigheder til hurtigst muligt at udpege nye bestyrelsesmedlemmer og bekræfte udpegelserne;

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/newsroom/just/document.cfm?doc_id=48782

Torsdag den 5. juli 2018

6. opfordrer i lyset af, at præsidentielt politikdirektiv 28 (i det efterfølgende benævnt PPD 28) er et af de centrale elementer, som værnet om privatlivets fred bygger på, opfordrer til udsendelse af PCLOB's rapport om PPD 28, som stadig er omfattet af præsidentiel fortrolighed og derfor endnu ikke er blevet offentliggjort;

7. gentager sit synspunkt om, at den ombudsmandsordning, der er oprettet af det amerikanske udenrigsministerium, ikke er tilstrækkeligt uafhængig og ikke er udstyret med tilstrækkelige beføjelser til at kunne udføre sine opgaver og sikre EU-borgere en effektiv klageadgang; understreger, at det er nødvendigt at fastlægge hvilke beføjelser ombudsmanden præcist har, særligt med hensyn til hans/hendes beføjelser over for efterretningsvæsenet og med hensyn til, i hvilken udstrækning hans/hendes afgørelser skal følges; beklager, at ombudsmanden kun kan anmode om tiltag og oplysninger fra amerikanske regeringsorganer, og ikke kan pålægge myndighederne at ophøre med og indstille uretmæssig overvågning eller permanent at tilintetgøre oplysninger; påpeger, at der ganske vist findes en fungerende ombudsmand, men at den amerikanske regering fortsat ikke har udpeget en ny permanent ombudsmand, hvilket ikke bidrager til den gensidige tillid; mener, at såfremt der ikke er en udpeget, uafhængig og erfaren ombudsmand med tilstrækkelige beføjelser, ville USA's forsikringer med hensyn til effektiv klageadgang være ugyldige;

8. tager Senatets seneste bekræftelse af udnævnelsen af en ny formand for Federal Trade Commission (FTC) og fire medlemmer; beklager, i betragtning af at FTC er det kompetente organ for håndhævelse af principperne i henhold til værnet om privatlivets fred over for amerikanske organisationer, at fire ud af fem pladser indtil ovennævnte bekræftelse ikke havde været besat;

9. fremhæver, at de nylige afsløringer vedrørende Facebooks og Cambridge Analyticas praksis understreger behovet for proaktive tilsyns- og håndhævelsesforanstaltninger, der ikke kun bygger på klager, men omfatter systematiske kontroller af, om privatlivspolitikkerne i praksis overholder principperne i henhold til værnet om privatlivets fred gennem hele livscyklusen for certificering; opfordrer EU's kompetente databeskyttelsesmyndigheder til at træffe passende foranstaltninger og suspendere videregivelser i tilfælde af manglende overholdelse;

Handelsmæssige spørgsmål

10. finder, at handelsministeriet for at sikre gennemsigtighed og undgå falske påstande om certificering ikke bør tillade amerikanske virksomheder offentligt at henvise til deres certificering i henhold til værnet om privatlivets fred, før det har afsluttet certificeringsprocessen og opført dem på listen over organisationer, der har tilsluttet sig værnet om privatlivets fred; er bekymret over, at handelsministeriet ikke har gjort brug af den mulighed, der er fastsat inden for rammerne af værnet om privatlivets fred, for at anmode om kopier af de kontraktvilkår, der anvendes af certificerede virksomheder i deres kontrakter med tredjeparter med henblik på at sikre overholdelse; mener derfor, at der ikke er nogen effektiv kontrol med, om certificerede virksomheder faktisk overholder bestemmelserne i værnet om privatlivets fred; opfordrer handelsministeriet til proaktivt og regelmæssigt at foretage kontroller i embeds medfør for at overvåge virksomhedernes faktiske overholdelse af bestemmelser og krav i værnet om privatlivets fred;

11. finder, at de forskellige klageprocedurer for EU's borgere kan vise sig at være for komplekse, vanskelige at anvende og dermed ikke så effektive; bemærker — som det understreges af de selskaber, der leverer uafhængige klageinstanser (IRM'er) — at de fleste klager indgives direkte til selskaberne af enkeltpersoner, der søger generelle oplysninger om værnet om privatlivets fred og behandlingen af deres data; anbefaler derfor, at de amerikanske myndigheder tilbyder mere konkrete oplysninger på webstedet for værnet om privatlivets fred i en tilgængelig og letforståelig form til enkeltpersoner om deres rettigheder og forhåndenværende retsmidler og klagemuligheder;

12. opfordrer i lyset af de seneste afsløringer af misbrug af personoplysninger af selskaber, der er certificeret under værnet om privatlivets fred, såsom Facebook og Cambridge Analytica, de amerikanske myndigheder med ansvar for håndhævelsen af værnet om privatlivets fred til straks at reagere på sådanne afsløringer i fuld overensstemmelse med de afgivne garantier og forpligtelser om at opretholde det nuværende værn for privatlivets fred og om fornødent fjerne disse selskaber fra listen over organisationer, der har tilsluttet sig værnet om privatlivets fred; opfordrer ligeledes EU's kompetente databeskyttelsesmyndigheder til at undersøge sådanne afsløringer og i givet fald suspendere eller forbyde videregivelse af oplysninger, som er beskyttede under værnet om privatlivets fred; mener, at afsløringerne klart viser, at værnet om privatlivets fred ikke i tilstrækkelig grad tilgodeser retten til beskyttelse af data;

13. er alvorligt bekymret over ændringen af Facebooks servicevilkår for ikke-EU-brugere uden for USA og Canada, som hidtil har haft rettigheder i henhold til EU's databeskyttelseslovgivning, og som nu skal acceptere Facebook USA som dataansvarlig i stedet for Facebook Ireland. mener, at dette udgør en overførsel af ca. 1,5 milliarder brugeres

Torsdag den 5. juli 2018

personoplysninger til et tredjeland; tvivler alvorligt på, hvorvidt en sådan hidtil uset omfattende begrænsning af de grundlæggende rettigheder for brugere af en platform, som de facto er et monopol, var det, der var hensigten med værnet om privatlivets fred; opfordrer EU's databeskyttelsesmyndigheder til at undersøge dette spørgsmål;

14. er stærkt bekymret over, at et sådant misbrug af personoplysninger af forskellige enheder med sigte på at manipulere politiske holdninger eller vælgeradfærd kan udgøre en trussel mod den demokratiske proces og dens underliggende idé om, at vælgerne på egen hånd er i stand til at træffe informerede, faktabaserede beslutninger, såfremt der ikke tages hånd om problemet;

15. glæder sig over og støtter opfordringerne til de amerikanske lovgivere om at bevæge sig i retning af en samlet lov om beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse;

16. gentager sine betænkeligheder over manglen på specifikke regler og garantier i værnet om privatlivets fred for beslutninger, der er truffet på grundlag af automatisk behandling/profilering, og som har retsvirkning eller væsentligt påvirker enkeltpersoner; anerkender Kommissionens hensigt om at bestille en undersøgelse for at indsamle faktuel dokumentation og yderligere vurdere relevansen af automatisk beslutningstagning for så vidt angår videregivelse af oplysninger, der er omfattet af værnet om privatlivets fred; opfordrer Kommissionen til at fastsætte specifikke regler om automatisk beslutningstagning for at sikre tilstrækkelige garantier, hvis det anbefales i undersøgelsen; noterer sig i denne forbindelse oplysningerne fra den fælles evaluering om, at automatiske afgørelser ikke må ikke finde sted på grundlag af personoplysninger, der er blevet videregivet i henhold til værnet om privatlivets fred; beklager, at feedbacken fra virksomhederne ifølge WP29, »var meget generel, så det ikke var klart, om disse udsagn svarer til virkeligheden i alle de virksomheder, der har tilsluttet sig værnet om privatlivets fred«; understreger endvidere anvendeligheden af den generelle forordning om databeskyttelse i henhold til vilkårene i artikel 3, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse;

17. understreger, at der bør foretages yderligere forbedringer foretages med hensyn til fortolkningen og håndteringen af HR-data, fordi den amerikanske regering på den ene side og Kommissionen og WP29 på den anden fortolker begrebet »HR-data« forskelligt; deler fuldt ud WP29's opfordring til Kommissionen om at indlede forhandlinger med de amerikanske myndigheder med henblik på at ændre værnet om privatlivets fred for så vidt dette angår;

18. gentager sin bekymring over, at principperne for værnet om privatlivets fred ikke følger EU's model for samtykkebaseret databehandling, men kun under meget specifikke omstændigheder giver mulighed for at springe fra/ret til at gøre indsigelse; opfordrer derfor i lyset af den fælles evaluering, at handelsministeriet samarbejder med de europæiske databeskyttelsesmyndigheder om at give mere præcise retningslinjer med hensyn til væsentlige principper i værnet om privatlivets fred, f.eks. princippet om valgfrihed, princippet om oplysningspligt, yderligere videregivelser, dataansvarliges og databehandlers forhold og adgang, som er meget mere på linje med den registreredes rettigheder i henhold til forordning (EU) 2016/679;

19. gentager sin bekymring over Kongressens afvisning i marts 2017 af den regel, der blev forelagt af Federal Communications Commission vedrørende »Beskyttelse af privatlivets fred for kunder til bredbånd og andre telekommunikationstjenesteydelser«, hvilket i praksis eliminerer regler om privatlivets fred for bredbånd, som ville have krævet, at internetudbydere indhentede forbrugernes udtrykkelige godkendelse til, at websøgningshistorik og andre private oplysninger blev solgt til eller delt med annoncører og andre virksomheder; mener, at dette er endnu en trussel mod privatlivets fred i USA;

Retshåndhævelse og nationale sikkerhedsanliggender

20. mener, at termen »national sikkerhed«, som det indgår i EU's og USA's værn om privatlivets fred-mekanismen, ikke er tilstrækkeligt afgrænset til at sikre, at databeskyttelsesbrister i nogen væsentlig grad kan prøves ved domstolene i den hensigt at sikre overensstemmelse med en nøje prøvning af, hvad der er nødvendigt og forholdsmæssigt afpasset; opfordrer derfor til en klar definition af »national sikkerhed«.

21. tager til efterretning, at antallet af overvågningsmål under Afsnit 702 i FISA er blevet forhøjet som følge af ændringer i teknologi- og kommunikationsmønstre såvel som et stadigt foranderligt trusselsbillede;

Torsdag den 5. juli 2018

22. beklager, at USA ikke benyttede lejligheden i forbindelse med den seneste fornyelse af godkendelse af Afsnit 702 i FISA til at indføre de sikkerhedsmekanismer, som er omhandlet i PPD-28; anmoder om beviser for og juridisk bindende tilsagn om, at dataindsamling i medfør af Afsnit 702 ikke er vilkårlig, og at adgang ikke foretages på generelt grundlag (masseindsamling) i modsætning til chartret; noterer sig Kommissionens redegørelse i sit arbejdsdokument om, at overvågning i medfør af Afsnit 702 altid er baseret på selektorer og derfor ikke tager højde for masseindsamling; tilslutter sig derfor opfordringen fra WP29 til, at PCLOB fremkommer med en opdateret rapport om definition af overvågningsmål, selektor-opgavetildeling og den konkrete procedure for anvendelse af selektorerne inden for rammerne af UPSTREAM-programmet i den hensigt at afklare og vurdere, hvorvidt masseadgang til personoplysninger forekommer i denne sammenhæng; beklager dybt, at personer fra EU er udelukket fra den supplerende beskyttelse, der gælder i medfør af den fornyede godkendelse af Afsnit 702; beklager, at den fornyede godkendelse af Afsnit 702 indeholder indtil flere ændringer af ren proceduremæssig art, men ikke berører de mest problematiske forhold, som også fremhævet af WP29; opfordrer Kommissionen til at tage WP29's snarlige analyse af Afsnit 702 alvorligt og tage skridt i overensstemmelse hermed;

23. fastslår, at den fornyede godkendelse af Afsnit 702 for yderligere 6 år sætter spørgsmålstegn ved legaliteten af EU's og USA's værn om privatlivets fred;

24. gentager sin bekymring over præsidentdekret 12333, der tillader NSA at udveksle store mængder persondata, der er indsamlet uden dommerkendelser, retslig bemyndigelse eller Kongressens bemyndigelse med 16 andre agenturer, herunder FBI, narkotikaagenturet DEA og agenturet for indenlandsk sikkerhed; beklager manglen på enhver form for domstolstilsyn med overvågningsaktiviteter udført med hjemmel i præsidentdekret 12333;

25. fremhæver de bestående hindringer vedrørende domstolsadgang for ikke-amerikanske borgere, der er genstand for et overvågningstiltag med hjemmel i Afsnit 702 i FISA eller dekret 12333 som følge af de proceduremæssige krav vedrørende »stående«, som de i øjeblikket fortolkes af de amerikanske domstole, med henblik på at sætte ikke-amerikanske statsborgere i stand til at tage retslige skridt ved amerikanske domstole vedrørende afgørelser, der berører dem;

26. udtrykker sin bekymring over konsekvenserne af præsidentdekret 13768 om »højnelse af den offentlige sikkerhed inden for USA's grænser« for så vidt angår de retslige og administrative retsmidler, der er til rådighed for enkeltpersoner i USA, eftersom beskyttelsesmekanismerne i den amerikanske lov om privatlivets fred (Privacy Act) ikke længere gælder for ikke-amerikanske borgeres vedkommende; noterer sig Kommissionens holdning; at tilstrækkelighedsvurderingen ikke beror på beskyttelsesmekanismerne i Privacy Act, hvorfor dette dekret ikke berører EU's og USA's værn om privatlivets fred; finder, at dekret 13768 imidlertid vidner om, at den amerikanske regering har til hensigt at ophæve de databeskyttelsesgarantier, der tidligere er blevet indført for EU-borgerne, og at tilsidesætte de tilsagn, der blev fremsat over for EU under Obama-regeringen;

27. udtrykker dyb bekymring over den nylige vedtagelse af CLOUD-loven (H.R. 4943) om afklaring af lovlig oversøisk anvendelse af data, idet denne udvider amerikanske og udenlandske retshåndhævende myndigheders muligheder for at udpege mål og få adgang til personoplysninger på tværs af internationale grænser uden at gøre brug af MLAT-instrumentet til gensidig retshjælp, der opstiller hensigtsmæssige sikkerhedsmekanismer og holder sig til de juridiske beføjelser i de lande, hvor informationerne befinder sig; fremhæver, at CLOUD-loven kan få alvorlige implikationer for EU som følge af sin rækkevidde og skaber risiko for uoverensstemmelse med EU's databeskyttelseslove;

28. finder, at en mere afbalanceret løsning ville have været at styrke det eksisterende internationale traktatsystem for gensidig retshjælp MLAT med henblik på at tilskynde til internationalt og juridisk samarbejde; gentager, at gensidig retshjælp og andre internationale aftaler som det fremgår af artikel 48 i den generelle forordning om databeskyttelse er det foretrukne redskab til at give adgang til personoplysninger i udlandet;

29. beklager dybt, at de amerikanske myndigheder ikke har formået på foregribende vis at indfri deres tilsagn om at give Kommissionen rettidige og altomfattende oplysninger om alt, hvad der kan være af relevans for EU's og USA's værn om privatlivets fred, herunder at Kommissionen ikke blev underrettet om ændringer af de amerikanske retlige rammer, som eksempelvis ved præsident Trumps dekret 13768 om højnelse af den offentlige sikkerhed inden for USA's grænser eller ophævelsen af privatlivets fred-reglerne gældende for internet-serviceudbydere;

Torsdag den 5. juli 2018

30. minder, som det også fremgår af sin beslutning af 6. april 2017, om, at hverken principperne i EU's og USA's værn om privatlivets fred eller skrivelserne til den amerikanske forvaltning om at fremkomme med en afklaring på og forsikringer for eksistensen af reel ret til domstolsadgang for enkeltpersoner i EU for så vidt angår amerikanske myndigheders anvendelse af personoplysninger til formål knyttet til retshåndhævelse og offentlighedens interesse, hvilket blev fremhævet af EU-Domstolen i dens afgørelse af 6. oktober 2015 som kernen i de grundlæggende rettigheder i artikel 47 i EU's charter;

Konklusioner

31. opfordrer Kommissionen til at tage alle fornødne skridt til at sikre, at EU's og USA's værn om privatlivets fred vil være i nøje overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679, der finder anvendelse fra og med 25. maj 2018, og med EU's charter, således at tilstrækkeligheden ikke afstedkommer smuthuller eller konkurrencemæssige fordele for amerikanske virksomheder;

32. beklager dybt, at Kommissionen og de kompetente amerikanske myndigheder ikke genoptog drøftelserne om principperne i EU's og USA's værn om privatlivets fred-ordningen med henblik på så hurtigt som muligt at tage hånd om de påpegede mangler, som opfordret til i WP29's rapport fra december om den fælles gennemgang; opfordrer Kommissionen og de kompetente amerikanske myndigheder til at tage dette skidt så snart som muligt;

33. minder om, at beskyttelse af data og privatlivets fred er juridisk håndhævelige grundlæggende rettigheder, der er fastsat i traktaterne, chartret og den europæiske menneskerettighedskonvention såvel som i lovgivningen og i retspraksis; fremhæver, at disse skal anvendes på en måde, der ikke i urimelig grad er til hinder for handel eller internationale forbindelser, men at de ikke kan »afvejes« i forhold til kommercielle eller politiske interesser;

34. er af den holdning, at den nuværende EU's og USA's værn om privatlivets fred-ordning ikke yder det tilstrækkelige niveau af beskyttelse, som kræves i henhold til EU's databeskyttelsesret og chartret som det er fortolket af EU-Domstolen;

35. mener, at såfremt USA ikke til fulde efterlever bestemmelserne pr. 1. september 2018, må Kommissionen anses for ikke at have efterlevet artikel 45, stk. 5, i den generelle forordning om databeskyttelse; opfordrer derfor Kommissionen til at suspendere EU's og USA's værn om privatlivets fred, indtil de amerikanske myndigheder efterlever dets bestemmelser;

36. pålægger Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender fortsat at føre opsyn med udviklingen på dette område, herunder sager indbragt for EU-Domstolen, og til at følge op på de henstillinger, der er fremsat i denne beslutning;

o

o o

37. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, til medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til Europarådet.

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0316

De negative virkninger af lovgivningen om efterrettelighed vedrørende beskatning af konti i udlandet for EU-borgere**Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om de negative virkninger af den amerikanske lovgivning om efterrettelighed vedrørende beskatning af konti i udlandet (FATCA) for EU-borgere og navnlig såkaldte utilsigtede amerikanske borgere (2018/2646(RSP))**

(2020/C 118/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 7, artikel 8 og artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til artikel 8 og 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 11. oktober 2016 om gennemsigtighed på skatteområdet,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 5. juli 2016 om yderligere foranstaltninger for at øge gennemsigtigheden på skatteområdet og bekæmpe skatteunddragelse og skatteundgåelse (COM(2016)0451),
- der henviser til sin henstilling af 13. december 2017 til Rådet og Kommissionen på baggrund af undersøgelsen vedrørende hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2016 om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning ⁽⁵⁾,
- der henviser til OECD's fælles indberetningsstandard, som blev godkendt af OECD-Rådet den 15. juli 2014,
- der henviser til forespørgslerne til Kommissionen og Rådet om de negative virkninger af FATCA for EU-borgere og navnlig såkaldte utilsigtede amerikanske borgere (O-000052/2018 — B8-0033/2018 og O-000053/2018 — B8-0032/2018),
- der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,

⁽¹⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.⁽²⁾ EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214.⁽³⁾ EUT L 359 af 16.12.2014, s. 1.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0491.⁽⁵⁾ EUT C 101 af 16.3.2018, s. 79.

Torsdag den 5. juli 2018

- A. der henviser til, at Udvalget for Andragender har modtaget et andragende fra en gruppe europæiske borgere, der udtrykker bekymringer over de negative virkninger af FATCA, de mellemstatslige aftaler til gennemførelse heraf og de ekstraterritoriale virkninger af beskatning på grundlag af statsborgerskab (Citizenship Based Taxation, CBT);
- B. der henviser til, at siden FATCA og de dertil hørende gennemførelsesaftaler indgået mellem EU-medlemsstater og USA trådte i kraft, har finansielle institutioner i EU under trussel om bøder, der er ødelæggende for deres licenser i USA, herunder en kildeskat på 30 %, været nødt til at afgive detaljerede oplysninger om konti tilhørende formodede »personer fra USA« til de amerikanske skattemyndigheder (IRS) via deres nationale regeringer; der henviser til, at dette kan udgøre en overtrædelse af EU's databeskyttelsesregler og grundlæggende rettigheder;
- C. der henviser til, at formålet med FATCA er at forhindre skatteunddragelse fra amerikanske personers side, og der henviser til, at det kræver, at udenlandske finansielle institutioner søger efter »amerikanske personer« ved at se på en række indikatorer såsom fødested i USA, et amerikansk telefonnummer og tegn på, at der er udstedt en fuldmagt til kontoen til en person med en amerikansk adresse, over for hvilke den omhandlede person skal bevise, at vedkommende ikke er en »amerikansk person«;
- D. der henviser til, at en sådan anvendelse af indikatorer, der håndhæves af FATCA, kan føre til vilkårlig eksponering og straf af personer, der måske i virkeligheden ikke har nogen væsentlig tilknytning til USA; der henviser til, at FATCA i praksis omfatter en stor gruppe af personer såsom personer med dobbelt EU-statsborgerskab/amerikansk statsborgerskab og deres ikke-amerikanske familiemedlemmer, og navnlig de »utilsigtede amerikanske borgere«, der tilfældigvis har arvet et amerikansk statsborgerskab ved fødslen, men som ikke har tilknytning til USA, aldrig har boet, arbejdet eller studeret i USA, og som ikke har et amerikansk socialsikringsnummer;
- E. der henviser til, at Kommissionen har erkendt, at FATCA og de tilknyttede mellemstatslige gennemførelsesaftaler har haft den utilsigtede virkning at hindre adgang til finansielle tjenesteydelser i EU for amerikanske statsborgere og personer med karakteristika, som tyder på, at de kan være omfattet af FATCA (»personer fra USA«);
- F. der henviser til, at tusindvis af loyldige EU-borgere og deres EU-familiers liv og levebrød er meget alvorligt påvirket af FATCA i deres hverdag, eftersom de, der er omfattet af definitionen på en »amerikansk person«, får infrosset deres opsparingskonti og nægtes adgang til samtlige banktjenesteydelser, herunder livsforsikring, pensioner og boliglån, fordi nogle finansielle institutioner er modvillige til at følge den bekostelige FATCA-rapportering; der henviser til, at deres EU-familiemedlemmer endvidere ser deres personoplysninger blive overført til USA og deres adgang til EU-bank-tjenesteydelser blive begrænset (f.eks. fælles konti og/eller boliglån);
- G. der henviser til, at »utilsigtede amerikanske borgere«, som ikke ønsker at blive berørt af FATCA, er nødt til formelt at give afkald på deres amerikanske statsborgerskab, hvilket er en meget omstændelig proces, hvortil det er nødvendigt at have et amerikansk socialsikringsnummer eller et amerikansk internationalt skatteregistreringsnummer, hvilket bl.a. de fleste »utilsigtede amerikanske borgere« ikke har;
- H. der henviser til, at amerikanske internetplatforme som f.eks. AirBnB, Tripadvisor og Amazon er forpligtede til at indsamle skatteyderoplysninger fra alle EU-borgere, der gør brug af disse onlinetjenester, og videregive dem til den amerikanske føderale skattemyndighed, IRS; der henviser til, at formålet med denne praksis er at godtgøre, hvorvidt brugeren er en amerikansk statsborger, og derfor at afgøre, om indtjeningen ved disse platforme, inden for rammerne af FATCA, er underlagt amerikanske skatteindberetningsforpligtelser; der henviser til, at denne praksis helt klart ikke er i overensstemmelse med EU's databeskyttelsesregler;
- I. der henviser til, at direktiv 2014/92/EU (betalingskontodirektivet) pålægger medlemsstaterne at sikre, at kreditinstitutter ikke forskelsbehandler forbrugere på grund af nationalitet eller opholdssted;
- J. der henviser til, at medlemsstaternes frist til at gennemføre betalingskontodirektivet var den 18. september 2016;

Torsdag den 5. juli 2018

- K. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 6. juli 2016 om afgørelser i skattespørgsmål og andre foranstaltninger af lignende art eller med lignende virkning noterede sig den afgørende mangel på gensidighed mellem USA og EU i forbindelse med FATCA-aftalen;
- L. der henviser til, at FATCA og OECD's fælles indberetningsstandard om automatisk udveksling af skatteoplysninger er væsentlige værktøjer til bekæmpelse af korruption, grænseoverskridende skattesvig og skatteunddragelse;
- M. der henviser til, at den franske Nationalforsamling offentliggjorde en rapport i oktober 2016 efter sin tværpolitiske undersøgelsesrejse med det formål at granske de ekstraterritoriale virkninger af visse af USA's love, herunder FATCA, og at den anbefalede, at den franske regering enten skulle forhandle sig til en ændring af sin skatteaftale med USA eller bede de amerikanske lovgivere om at ændre USA's love for at gøre det muligt for franske »utilsigtede amerikanske borgere« at komme ud af det amerikanske system og give afkald på deres uønskede amerikanske statsborgerskab uden gebyrer, uden registreringer og uden sanktioner; der henviser til, at der for nylig er blevet nedsat et udvalg med det udtrykkelige formål at se på USA's ekstraterritoriale beskatning af franske »utilsigtede amerikanske borgere«, og at der i november 2017 blev indgivet beslutningsforslag i både det franske Senat og den franske Nationalforsamling om netop dette emne; der henviser til, at det franske Senat den 15. maj 2018 enstemmigt vedtog en beslutning, hvormed det opfordrede regeringen til øjeblikkeligt at træffe foranstaltninger til at sikre, at franske »utilsigtede amerikanske borgere« ret til en bankkonto respekteres, at den diskriminerende praksis, som franske banker indførte i kølvandet på FATCA, ophører, og der omgående iværksættes en oplysningskampagne med det formål at oplyse de franske statsborgere, der bor i USA, om virkningerne af amerikansk statsborgerskab og amerikanske skatte love; der henviser til, at beslutningen derudover kræver, at der gøres en kraftig diplomatisk indsats for at finde en løsning for franske »utilsigtede amerikanske borgere«, som vil give dem mulighed for at give afkald på deres uønskede amerikanske statsborgerskab uden gebyrer, uden registreringer og uden sanktioner, og at USA indfrier sit løfte om gensidighed, i medfør af hvilket Frankrig indvilligede i at underskrive sin mellemstatslige aftale;
- N. der henviser til, at USA og Eritrea er de eneste to lande i verden, som har vedtaget beskatning på grundlag af statsborgerskab, og at Eritrea af FN er blevet fordømt for dets bestræbelser på at håndhæve dets »diasporaskat«;
- O. der henviser til, at USA i 2017 vedtog en omfattende skattereform, som imidlertid ikke ophævede princippet om beskatning baseret på statsborgerskab for enkeltpersoner, men som dog indførte territoriebaseret beskatning for amerikanske multinationale selskaber;
1. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre, at alle borgere og især »utilsigtede amerikanske borgere« grundlæggende rettigheder garanteres, navnlig retten til privatliv og familieliv, retten til privatlivets fred og princippet om ikke-forskelsbehandling som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og i den europæiske menneskerettighedskonvention;
  2. opfordrer medlemsstaterne til at sikre fuld og korrekt gennemførelse af betalingskontodirektivet i national ret, især artikel 15 og 16, og at sikre alle EU-borgere retten til at have adgang til en betalingskonto med basale funktioner uafhængigt af deres nationalitet;
  3. opfordrer Kommissionen til at fremskynde sin analyse af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af betalingskontodirektivet og til i sin vurdering at medtage situationen for »utilsigtede amerikanske borgere«, borgere med dobbelt statsborgerskab og amerikanske statsborgere, der har lovligt ophold i EU, idet der rettes behørig opmærksomhed mod finansielle institutioners eventuelle forskelsbehandling af skatteydere, der har lovligt ophold i EU, og der kommer på tale som »amerikanske personer« i FATCA's forstand;
  4. opfordrer indtrængende Kommissionen til hurtigst muligt at værksætte traktatbrudsprocedurer i tilfælde af konstaterede krænkelse i forbindelse med gennemførelsen af betalingskontodirektivet og til at rapportere tilbage til Europa-Parlamentet og Rådet om de foranstaltninger, der træffes for at sikre korrekt gennemførelse af dette direktiv;
  5. understreger vigtigheden af at sikre et passende niveau for beskyttelse af personoplysninger, der overføres til USA under FATCA, i fuld overensstemmelse med national og EU's databeskyttelseslovgivning; opfordrer medlemsstaterne til at revidere deres mellemstatslige aftaler og til om nødvendigt at ændre dem for at bringe dem i overensstemmelse med rettighederne og principperne i den generelle forordning om databeskyttelse; opfordrer indtrængende Kommissionen og

Torsdag den 5. juli 2018

Det Europæiske Databeskyttelsesråd til hurtigst muligt at undersøge, hvorvidt der foreligger overtrædelser af EU's databeskyttelsesregler fra de medlemsstaters side, hvis lovgivning tillader overførsel af personoplysninger til skattemyndighederne i USA inden for rammerne af FATCA, og til at indlede traktatbrudsprocedurer mod de medlemsstater, som ikke på passende vis håndhæver EU's databeskyttelsesregler;

6. opfordrer Kommissionen til at foretage en komplet analyse af konsekvenserne af FATCA og USA's ekstraterritoriale praksis med beskatning på grundlag af statsborgerskab for EU-borgere, EU's finansielle institutioner og EU's økonomier og i den forbindelse at tage de igangværende bestræbelser i Frankrig og andre medlemsstater i betragtning, og opfordrer den til at forklare, om der foreligger alvorlige misforhold mellem borgere fra EU og/eller med ophold i EU i forskellige medlemsstater, navnlig for så vidt angår EU's databeskyttelsesregler og standarderne for grundlæggende rettigheder som følge af FATCA og »US-karakteristika«; opfordrer Kommissionen til at foretage en omfattende vurdering af status for gensidighed i FATCA, eller mangel på samme, overalt i EU, og af USA's opfyldelse af dets forpligtelser inden for rammerne af de forskellige mellemstatslige aftaler, som er indgået med medlemsstater;

7. opfordrer Kommissionen til at vurdere og om nødvendigt at gøre noget for at sikre, at EU's grundlæggende rettigheder og værdier som forankret i chartret om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention, f. eks. retten til privatlivets fred og princippet om ikke-forskelsbehandling, såvel som EU's databeskyttelsesregler bliver overholdt i forbindelse med FATCA og automatisk udveksling af skatteoplysninger med USA;

8. beklager, at der er en iboende mangel på gensidighed i de mellemstatslige gennemførelsesaftaler, som medlemsstaterne har underskrevet, især for så vidt angår omfanget af oplysninger, der skal udveksles, som er bredere for medlemsstaterne end for USA; opfordrer alle medlemsstater til kollektivt at suspendere anvendelsen af deres mellemstatslige aftaler (eller udvekslingen af alle andre oplysninger end dem, der vedrører konti i EU tilhørende amerikanske statsborgere, der opholder sig i USA), indtil USA går med til en multilateral tilgang til automatisk udveksling af oplysninger enten ved at ophæve FATCA og tilslutte sig CRS eller ved at genforhandle FATCA på EU-plan og med identiske forpligtelser på begge sider af Atlanten vedrørende gensidig udveksling;

9. opfordrer Kommissionen og Rådet til at fremlægge en fælles EU-tilgang til FATCA for således at beskytte europæiske borgere (især »utilsigtede amerikanske borgere«) tilstrækkeligt og forbedre ligelig gensidighed i USA's automatiske udveksling af oplysninger;

10. opfordrer Rådet til at give Kommissionen mandat til at indlede forhandlinger med Amerikas Forenede Stater om en FATCA-aftale mellem EU og USA med henblik på at sikre fuld gensidighed i udvekslingen af oplysninger og opretholde de grundlæggende principper i EU-lovgivningen, også betalingskontodirektivet, og gøre det muligt for EU-borgere, som er »utilsigtede amerikanske borgere«, at give afkald på deres amerikanske statsborgerskab uden gebyrer, uden registreringer og uden sanktioner;

11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0317

En statut for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder**Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 med henstillinger til Kommissionen om en statut for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder (2016/2237(INL))**

(2020/C 118/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin erklæring af 10. marts 2011 om etablering af en europæisk statut for gensidige selskaber, foreninger og fonde,
- der henviser til artikel 225 og artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til sin beslutning af 19. februar 2009 om socialøkonomi ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. november 2012 om »Initiativ for socialt iværksætteri — At skabe et gunstigt klima for sociale virksomheder som kerneelementer i den sociale økonomi og den sociale innovation« ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. september 2015 om socialt iværksætteri og social innovation til bekæmpelse af arbejdsløshed ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 7. december 2015 om »Fremme af den sociale økonomi som en central drivkraft for den økonomiske og sociale udvikling i Europa« ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. april 2011 med titlen »Akten for det indre marked — Tolv løftestænger til at skabe vækst og øget tillid — Sammen om fornyet vækst« (COM(2011)0206),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. oktober 2011 med titlen »Initiativ for socialt iværksætteri — At skabe et gunstigt klima for sociale virksomheder som kerneelementer i den sociale økonomi og den sociale innovation« (COM(2011)0682),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 ⁽⁶⁾, særlig artikel 2, stk. 1,

---

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0062.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0429.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0320.

⁽⁴⁾ 13766/15 SOC 643 EMPL 423.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 18).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 af 11. december 2013 om et EU-program for beskæftigelse og social innovation »EaSI« og om ændring af afgørelse nr. 283/2010/EU om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 238).

Torsdag den 5. juli 2018

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾, særlig artikel 20,
  - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1435/2003 ⁽²⁾,
  - der henviser til sin beslutning af 14. marts 2013 med henstillinger til Kommission om den europæiske statut for gensidige selskaber ⁽³⁾,
  - der henviser til undersøgelsen fra juli 2011, som blev foretaget på foranledning af Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, om de gensidige selskabers rolle i det 21. århundrede («The role of mutual societies in the 21st century»),
  - der henviser til rapporten fra Kommissionens ekspertgruppe fra oktober 2016 vedrørende socialt iværksætteri (GECES) med titlen »Socialøkonomiske virksomheder og social økonomi i fremtiden« ⁽⁴⁾,
  - der henviser til den undersøgelse, som Europa-Parlamentets Temaafdeling C bestilte i februar 2017, om en europæisk statut for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 46 og 52,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0231/2018),
- A. der henviser til, at begreberne »social virksomhed« og »solidaritetsbaseret virksomhed« ofte anvendes som synonyme, selv om de virksomheder, de betegner, ikke altid er de samme og kan variere meget fra den ene medlemsstat til den anden; der henviser til, at begrebet »social virksomhed« hovedsageligt vedrører det mere traditionelle organisationsbegreb inden for den sociale økonomi, såsom kooperativer, gensidige organisationer, foreninger og fonde; der henviser til, at afgrænsningen af begrebet »social virksomhed« giver anledning til vigtige drøftelser mellem samfundsvidenskabelige forskere og advokater; der henviser til, at det synes bydende nødvendigt hurtigt at bevæge sig hen imod en bedre anerkendelse af begrebet »sociale og solidaritetsbaserede virksomheder« ved at etablere en grundlæggende retlig definition, som kan yde et solidt bidrag til den indsats, som Den Europæiske Union og medlemsstaterne gør for at udvikle sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, så de også kan drage fordel af det indre marked;
- B. der henviser til, at den sociale og solidaritetsbaserede økonomi bidrager væsentligt til Unionens økonomi; der henviser til, at Parlamentet i sine beslutninger af 19. februar 2009, 20. november 2012 og 10. september 2015 fremhævede, at den sociale og solidaritetsbaserede økonomi giver beskæftigelse til over 14 millioner mennesker, hvilket svarer til omkring 6,5 % af EU's arbejdsstyrke og 10 % af EU's virksomheder; der henviser til, at denne sektor har vist sig at være særligt modstandsdygtig over for den økonomiske og finansielle krise og har potentiale for social og teknologisk innovation samt anstændige, inklusive, lokale og bæredygtige arbejdspladser, som fremmer økonomisk vækst og miljøbeskyttelse og styrker den sociale, økonomiske og regionale samhørighed; der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder viser nye veje for samfundsmæssig problemløsning i en verden i hastig forandring; der henviser til, at den sociale og solidariske økonomi er i stadig udvikling og derfor er en drivkraft for vækst og beskæftigelse og bør fremmes og støttes;
- C. der henviser til, at der er store forskelle mellem medlemsstaterne i den måde, hvorpå de regulerer sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, og på de organisatoriske former, som står til rådighed for sociale iværksættere i deres respektive retssystemer; der henviser til, at den særlige organisationsform, som sociale og solidaritetsbaserede virksomheder vælger, afhænger af de eksisterende retlige rammer, den politiske økonomi hvad velfærd og solidaritet angår, samt de kulturelle og historiske traditioner i hver enkelt medlemsstat;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1435/2003 af 22. juli 2003 om statut for det europæiske andelsselskab (SCE) (EUT L 207 af 18.8.2003, s. 1).

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0094.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/newsroom/cf/itemdetail.cfm?item_id=9024

Torsdag den 5. juli 2018

- D. der henviser til, at der i visse medlemsstater er blevet oprettet særlige retlige former enten ved at tilpasse navnlig den kooperative model, den gensidige model, fonds- eller foreningsmodellen og andre eller gennem indførelse af retlige former, der anerkender det sociale engagement, som flere enheder påtager sig, og som omfatter visse karakteristika, der er specifikke for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder; der henviser til, at der i andre medlemsstater ikke er blevet oprettet nogen specifik retlig form for sociale og solidariske virksomheder, og at de således opererer ved hjælp af allerede eksisterende retlige former, herunder retlige former, der anvendes af traditionelle virksomheder, som f.eks. et selskab med begrænset hæftelse eller et aktieselskab; der henviser til, at den retlige form, som sociale og solidaritetsbaserede virksomheder kan vedtage, i nogle medlemsstater kan være frivillig; der henviser til, at det bør bemærkes, at selv når der er udtænkt specifikke retlige former for de sociale virksomheder, vælger mange af dem ofte andre former, der bedre passer til deres behov og mål;
- E. der henviser til, at vedtagelsen af forskellige retlige rammer for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder i mange medlemsstater bekræfter, at en ny form for iværksætteri er under udvikling, som er baseret på principperne om solidaritet og ansvarlighed, og som i højere grad fokuserer på at skabe social merværdi, lokale forbindelser og fremme af en mere bæredygtig økonomi; der henviser til, at denne mangfoldighed af rammer også bekræfter, at socialt iværksætteri er et innovativt og positivt område;
- F. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 10. september 2015 om socialt iværksætteri og social innovation til bekæmpelse af arbejdsløsheden, fremhæver, at social innovation sigter på udvikling og implementering af nye ideer — det være sig produkter, tjenesteydelser eller modeller for social organisation — der sigter mod at imødekomme nye sociale, territoriale og miljømæssige krav og udfordringer, såsom en aldrende befolkning, affolkning, balance mellem arbejds- og familieliv, forvaltning af mangfoldighed, bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, integration af de personer, der er mest udstødte fra arbejdsmarkedet, og bekæmpelse af klimaændringer;
- G. der henviser til, at der i lyset af denne mangfoldighed af retlige former for etablering af sociale og solidaritetsbaserede virksomheder på tværs af medlemsstaterne ikke på nuværende tidspunkt er nogen konsensus i EU om oprettelse af en særlig form for social og solidaritetsbaseret virksomhed; der henviser til, at Parlamentet allerede har understreget vigtigheden af at oprette nye retlige rammer på EU-plan, men det har altid præciseret, at det altid bør være valgfrit med hensyn til de nationale rammer, og at der forud for indførelsen af sådanne rammer bør foretages en konsekvensanalyse med henblik på at tage højde for eksistensen af forskellige sociale virksomhedsmodeller i medlemsstaterne; der henviser til, at Parlamentet også har understreget, at enhver foranstaltning bør demonstrere sin evne til at levere merværdi på EU-plan;
- H. der henviser til, at dialog mellem arbejdsmarkedets parter er vigtig både med hensyn til virkeliggørelse af den sociale økonomis mål, der er fuld beskæftigelse og sociale fremskridt, og med hensyn til konkurrenceevne og retfærdighed på EU's fælles marked; der henviser til, at den sociale dialog og høring af arbejdsmarkedets parter i forbindelse med EU's politiske proces er en væsentlig social innovation;
- I. der henviser til, at den omstændighed, at der består en valgmulighed blandt de tilgængelige retlige former, har den fordel, at det gør det muligt for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, at udforme deres struktur på den måde, der passer dem bedst under de givne forhold og inden for rammerne af de traditioner, hvor de har deres rødder, og typen af virksomhed, de ønsker at udøve;
- J. der henviser til, at det på trods af ovenstående er muligt på baggrund af de nationale erfaringer på medlemsstatsniveau at udlede visse karakteristiske træk og kriterier, som sociale og solidaritetsbaserede virksomheder bør opfylde, uanset hvilken juridisk virksomhedsform en sådan antager, hvis den skal anses for at være en virksomhed af denne type; der henviser til, at det synes at være ønskværdigt at fastlægge et fælles sæt karakteristika og kriterier på EU-plan i form af minimumsstandards med henblik på at skabe en mere effektiv og sammenhængende retlig ramme for disse virksomheder og sikre, at alle sociale og solidaritetsbaserede virksomheder — på trods af deres forskelle — har en fælles identitet, uanset i hvilken medlemsstat de har hjemsted; der henviser til, at sådanne institutionelle karakteristika bør bidrage til at give sociale og solidaritetsbaserede virksomheder mulighed for fortsat at have en fordel i forhold til alternative måder, hvorpå ydelse af tjenester kan tilrettelægges, herunder sociale tjenester;

Torsdag den 5. juli 2018

- K. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse af 25. oktober 2011 (»Initiativ for socialt iværksætteri«) definerede en social virksomhed som »en aktør i den sociale økonomi, hvis overordnede mål er at skabe en social indvirkning snarere end at opnå profit til sine ejere eller partnere. Dens virke på markedet består i at tilvejebringe varer og tjenesteydelser på iværksættende og innoverende vis, idet den hovedsagelig anvender sine overskud til sociale formål. Den forvaltes ansvarligt og åbent, idet den især medinddrager sine ansatte, sine kunder og de parter, der er berørt af dens økonomiske aktiviteter«;
- L. der henviser til, at der ved anvendelsen af forordning (EU) nr. 1296/2013 ved »social virksomhed« forstås »et foretagende, der uanset dets juridiske status, som
- a) i henhold til sine vedtægter, statutter eller andre retlige dokumenter, ved hvilke virksomheden er oprettet, har som sin primære målsætning at udvirke en målbar, positiv social virkning frem for at skabe profit for sine ejere, medlemmer eller aktionærer, og som:
    - i) leverer innovative tjenesteydelser eller varer, der giver et socialt udbytte, og/eller
    - ii) anvender en metode til produktion af varer eller tjenester, som er et konkret udtryk for dens sociale målsætning
  - b) først og fremmest anvender sin profit til at opfylde sin primære målsætning og har på forhånd fastlagte procedurer og regler for enhver udlodning af profit til aktionærer og ejere, for at sikre, at sådan udlodning ikke underminerer den primære målsætning, og
  - c) ledes på en aktiv, ansvarlig og gennemsigtig måde, særlig ved at inddrage de arbejdstagere, kunder og interessenter, som berøres af dens forretningsaktiviteter«;
- M. der henviser til, at det i sin beslutning af 10. september 2015 bemærkede, at virksomheder i den sociale og solidariske økonomi, der ikke nødvendigvis behøver at være nonprofitorganisationer, er virksomheder, hvis hovedformål er at opfylde deres sociale mål, uanset om det drejer sig om jobskabelse for udsatte befolkningsgrupper, levering af tjenesteydelser til deres medlemmer eller mere generelt at skabe en positiv social eller miljømæssig indvirkning, idet de primært geninvesterer deres profit for at nå de pågældende mål; der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder er kendetegnet ved deres forpligtelse til at respektere følgende værdier:
- individets og de sociale måls forrang for kapitalinteresser
  - medlemmernes demokratiske ledelse
  - forening af medlemmernes og brugernes interesser og den almene interesse
  - forsvar og anvendelse af principperne om solidaritet og ansvarlighed
  - geninvestering af overskuddet i langsigtede udviklingsmål eller i ydelsen af tjenester, som er i medlemmernes interesse eller af almen interesse
  - frivilligt og åbent medlemskab
  - selvstændig drift, som er uafhængig af de offentlige myndigheder;
- N. der henviser til, at ovennævnte definitioner er forenelige og samler de karakteristiske træk, som alle sociale og solidaritetsbaserede virksomheder har til fælles, uanset i hvilken medlemsstat virksomheden har hjemsted, og uanset hvilken retlig form de har valgt i overensstemmelse med national lov; der henviser til, at disse karakteristika bør danne grundlag for en tværgående og mere endegyldig retlig definition af »social virksomhed«, der er accepteret og finder ens anvendelse på EU-plan;
- O. der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder er private organisationer, som er uafhængige af offentlige myndigheder;
- P. der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder opererer på markedet på en iværksætteragtig måde; der henviser til, at dette betyder, at de udøver aktiviteter af økonomisk art;

Torsdag den 5. juli 2018

- Q. der henviser til, at landdistrikterne har et stort potentiale for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, og at det dermed er vigtigt, at landdistrikterne har en tilstrækkeligt dækkende infrastruktur;
- R. der henviser til, at uddannelse og erhvervsuddannelse bør være prioritetsområder med hensyn til at fremme iværksætterkultur blandt de unge;
- S. der henviser til, at de gensidige selskaber, som opererer inden for sundhedspleje og social bistand i EU, beskæftiger 8,6 millioner mennesker og yder støtte til 120 millioner borgere; der henviser til, at disse gensidige selskaber har en markedsandel på 24 % og genererer mere end 4 % af Unionens BNP;
- T. der henviser til, at en social og solidaritetsbaseret virksomheds hovedformål skal være at skabe social værdi; der henviser til, at disse sociale og solidaritetsbaserede virksomheder udtrykkeligt bør forfølge målet om at være til gavn for samfundet som helhed eller for en særlig gruppe af mennesker på en måde, som rækker ud over kun at være til gavn for medlemmerne; der henviser til, at det sociale formål, som sociale og solidaritetsbaserede virksomheder tilstræber at opfylde, klart bør være angivet i deres oprettelsesdokumenter; der henviser til, at begrebet social og solidaritetsbaseret virksomhed ikke bør forveksles med virksomhedernes sociale ansvar (VSA), selv om kommercielle virksomheder med betydelige VSA-aktiviteter kan være stærkt indbyrdes forbundet med forretningsvirksomhed med socialt sigte; der henviser til, at målet for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder ikke er det traditionelle mål om at skabe kommercielt overskud, men i stedet at bruge skabt merværdi til videreudvikling af projekter, der tager sigte på at forbedre forholdene for deres målgrupper;
- U. der henviser til, at digitalisering, ambitiøse klimamål, migration, ulighed, udvikling af lokalsamfund, navnlig i marginaliserede områder, sociale bistands- og sundhedstjenester, behov hos personer med handicap og bekæmpelse af fattigdom, social udstødelse, langtidsledighed og ulighed mellem kønnene samt specifikke miljømæssige opgaver rummer et stort potentiale for socialt iværksætteri; der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder opererer på markedet på en forretningsmæssig måde og påtager sig økonomiske risici;
- V. der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, bør udøve samfundsnyttige aktiviteter; der henviser til, at de kan være aktive inden for et bredt spektrum af aktiviteter; der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder typisk har beskæftiget sig med levering af tjenesteydelser, hvor formålet er at forbedre forholdene for befolkningen, især tjenesteydelser, hvis formål er at hjælpe enkeltpersoner, der er i en sårbar situation eller er udstødt i socioøkonomisk henseende, samt at lette integrationen af ugunstigt stillede grupper på arbejdsmarkedet; der henviser til, at der i lyset af den sociale værdi, der skabes, og deres evne til at reintegrere langtidsledige og fremme social samhørighed og økonomisk vækst er en fælles tendens i de nationale lovgivninger til at udvide viften af de aktiviteter, som sociale og solidaritetsbaserede virksomheder er berettigede til at deltage i, forudsat at aktiviteterne er af almen interesse og/eller har en social nytteværdi såsom tilrådighedsstillelse af almennyttige tjenester, herunder på områderne for uddannelse, sundhed, kultur, boliger, fritid og miljø;
- W. der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder er en forretningsmodel for det 21. århundrede, der sikrer balance mellem de økonomiske og sociale behov; der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder generelt er forbundet med social, teknologisk og økonomisk innovation som følge af en udvidelse af deres aktiviteter på nye områder med produktion af varer eller levering af tjenesteydelser, herunder miljømæssige, sundhedsmæssige, kulturelle, uddannelsesmæssige og rekreative tjenester og/eller indførelse af innovative produktionsmetoder eller metoder til arbejdstilrettelæggelse, der har til formål at imødekomme nye sociale, territoriale og miljømæssige krav og udfordringer såsom en aldrende befolkning, affolkning, balance mellem arbejdsliv og privatliv, forvaltning af mangfoldighed, bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed, integration af de personer, der er mest udstødt fra arbejdsmarkedet, og bekæmpelse af klimaændringer;
- X. der henviser til, at de sociale og solidaritetsbaserede virksomheder på grund af deres sociale og integrerende natur kan tilbyde arbejde til de, der oftest står uden for det åbne arbejdsmarked, og at de er en god hjælp til integration af langtidsarbejdsløse og til bekæmpelse af arbejdsløshed i al almindelighed og derved bidrager til den sociale sammenhængskraft og den økonomiske udvikling i EU;

Torsdag den 5. juli 2018

- Y. der henviser til, at den sociale økonomi på grund af den særlige natur af de virksomheder og organisationer, den udgøres af, samt det sociale arbejde og de innovative metoder mange gange har vist sig at være stærkt modstandsdygtig under ugunstige økonomiske forhold og har demonstreret et stort potentiale til at komme igennem krisesituationer;
- Z. der henviser til, den økonomiske inddragelse af medarbejderne ofte særligt i små og mellemstore virksomheder tjener et socialt formål, som det fremgår af »bedste praksis«-eksemplet med vellykket reintegration af langtidsarbejdsløse »Sociedad Laboral (SL)« i Spanien, hvor arbejdssøgende har mulighed for at bruge deres arbejdsløshedsunderstøttelse til at oprette en social virksomhed og derved skabe flere arbejdspladser med støtte og rådgivning fra medlemsstaten med hensyn til ledelse af virksomheden;
- AA. der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder ikke nødvendigvis er nonprofitorganisationer, men derimod også kan være profitorienterede, forudsat at deres aktiviteter fuldt ud opfylder betingelserne for at få det europæiske socialøkonomiske mærke; der henviser til, at de sociale og solidaritetsbaserede virksomheder især bør have fokus på de sociale værdier og på at have en positiv og bæredygtig indvirkning på samfundets velfærd og økonomiske udvikling frem for på at opnå en økonomisk gevinst for deres ejere, medlemmer eller aktionærer; der henviser til, at en kraftig begrænsning for udlodning af overskud og aktiver blandt medlemmer eller aktionærer, også kendt som »asset lock«, i denne forbindelse er af afgørende betydning for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder; der henviser til, at en begrænset udlodning af overskud kan tillades, idet der skal tages højde for den af den pågældende sociale virksomhed valgte retlige form, men at procedurerne og reglerne for denne udlodning bør fastsættes på en sådan måde, at det altid sikres, at den ikke undergraver virksomhedens primære sociale målsætning; der henviser til, at i hvert fald den største og mest betydelige andel af overskud optjent af en social og solidaritetsbaseret virksomhed bør geninvesteres eller på anden måde anvendes med henblik på at fastholde og opfylde virksomhedens sociale formål;
- AB. der henviser til, at princippet om ikke at uddele fortjenester for at være effektivt bør omfatte en række aspekter, navnlig betaling af periodisk udbytte, fordeling af akkumulerede reserver, overdragelse af resterende aktiver ved virksomhedens opløsning, omdannelse af den sociale og solidaritetsbaserede virksomhed til en anden form for organisation — såfremt dette er tilladt — samt tab af status som en social virksomhed; der henviser til, at princippet om ikke at uddele fortjenester også kan krænktes indirekte ved udbetaling af løn til arbejdstagere eller medlemmer af direktionen, som er uberettiget og ligger over markedsniveauet;
- AC. der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder bør være styret efter demokratiske ledelsesmodeller, som inddrager arbejdstagere, kunder og interessenter, der er berørt af virksomhedens aktiviteter, i beslutningstagningen; der henviser til, at denne deltagelsesbaseret model udgør en strukturel procedure til at kontrollere den faktiske udøvelse af organisationens sociale mål; der henviser til, at medlemmernes beføjelser i beslutningsprocessen ikke udelukkende eller primært bør være baseret på en eventuel kapitalandel, de måtte være i besiddelse af, selv hvis den pågældende sociale og solidaritetsbaserede virksomhed har valgt en kommerciel virksomhedsmodel;
- AD. der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder kan tage form af kommercielle virksomheder i visse medlemsstater; der henviser til, at muligheden for, at sådanne virksomheder kan have status som en social og solidaritetsbaseret virksomhed bør gøres afhængig af, at visse krav og betingelser, der bidrager til at løse potentielle modsigelser mellem virksomhedsformen og den sociale og solidaritetsbaserede virksomhedsmodel, opfyldes;
- AE. der henviser til, at behandlingen af ansatte i sociale og solidaritetsbaserede virksomheder bør være sammenlignelig med behandlingen af ansatte i klassiske erhvervsvirksomheder;
- AF. der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheders positive indvirkning på samfundet kan begrunde vedtagelsen af konkrete tiltag til gavn for dem, såsom betaling af tilskud og vedtagelsen af favorable skatteforanstaltninger og foranstaltninger vedrørende offentlige indkøb; der henviser til, at disse foranstaltninger i princippet bør anses for at være forenelige med traktaterne, da de har til formål at fremme udviklingen af økonomiske aktiviteter eller udviklingen på områder, som hovedsageligt tiltænkes at have en positiv indvirkning på samfundet, og disse virksomheders evne til at fremskaffe kapital og opnå profit er klart mere begrænset end kommercielle virksomheders;

Torsdag den 5. juli 2018

AG. der henviser til, at betingelserne og kravene i forbindelse med etablering af europæiske sociale iværksætterfonde er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 ⁽¹⁾;

AH. der henviser til, at Unionen bør skabe et certifikat eller et mærke for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder for at gøre sådanne virksomheder mere synlige og fremme en mere sammenhængende retlig ramme; der henviser til, at det er afgørende, at offentlige myndigheder kontrollerer og sikrer, at en given virksomhed opfylder kravene for at få udstedt et mærke som social og solidaritetsbaseret virksomhed, inden den får dette mærke og således kunne udnytte en foranstaltning på EU-plan til sin fordel; der henviser til, at en social og solidaritetsbaseret virksomhed bør have dette certifikat tilbagekaldt, i tilfælde af at den ikke overholder disse krav og sine retlige forpligtelser;

AI. der henviser til, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder årligt bør udarbejde en social rapport, hvori de som minimum redegør for deres aktiviteter, resultater, inddragelsen af interessenter, anvendelse af overskud, lønninger, tilskud samt andre modtagne ydelser;

1. understreger den store betydning af de omkring 2 millioner sociale og solidaritetsbaserede virksomheder i Europa ⁽²⁾ med mere end 14,5 millioner ansatte ⁽³⁾ og deres enorme betydning for øget vækst og social samhørighed i EU;

2. opfordrer Kommissionen til at indføre et »europæisk socialøkonomisk mærke« på EU-plan, og som skal tildeles sociale og solidaritetsbaserede virksomheder på grundlag af klare kriterier med det formål at fremhæve de særlige kendetegn ved disse foretagender og deres sociale virkninger, øge deres synlighed, lette adgangen til finansiering og det indre marked for de virksomheder, der ønsker at udvide aktivitetsområdet nationalt eller til andre medlemsstater, samtidig med at de retlige former i sektoren og medlemsstaterne respekteres;

3. mener, at et »europæisk socialøkonomisk mærke« bør være tilgængeligt for private organisationer eller enheder, der nøje opfylder lovkravene til sociale og solidaritetsbaserede virksomheder i forbindelse med alle deres aktiviteter, uanset hvilken retlig selskabsform de har i en medlemsstat; noterer sig, at mærket bør være frivilligt for virksomheden;

4. mener, at det europæiske socialøkonomiske mærke bør være valgfrit for virksomhederne, men skal anerkendes af alle medlemsstaterne;

5. mener, at de retlige betingelser for at erhverve og bevare det europæiske socialøkonomiske mærke bør fastsættes på grundlag af bestemte karakteristika og fælles kriterier, navnlig dem, der er fastlagt i bilaget til nærværende beslutning;

6. understreger, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder i EU i betragtning af den stigende efterspørgsel efter sociale tjenester spiller en stadigt større rolle i leveringen af sociale tjenester for at hjælpe mennesker, der er i risiko for eller allerede oplever fattigdom og social udstødelse; understreger, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder ikke bør erstatte offentlige sociale ydelser, men snarere bør spille en supplerende rolle; henleder opmærksomheden på betydningen af sociale og solidaritetsbaserede virksomheder i forbindelse med levering af sociale, sundhedsmæssige eller uddannelsesmæssige ydelser og specifikke miljømæssige opgaver i samarbejde med de lokale myndigheder og frivillige; understreger, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder potentielt kan løse visse sociale udfordringer gennem en bottom-up-tilgang;

7. påpeger, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder skaber beskæftigelsesmuligheder for personer med handicap og andre ugunstigt stillede befolkningsgrupper;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 346/2013 af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde (EUT L 115 af 25.4.2013, s. 18).

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/growth/sectors/social-economy_da

⁽³⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=da&pubId=7523>, s. 47.

Torsdag den 5. juli 2018

8. understreger, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder er dybt forankrede lokalt og regionalt, hvilket giver dem den fordel, at de har et bedre kendskab til de specifikke behov og derfor også har mulighed for at tilbyde de varer og tjenesteydelser, der er brug for i det pågældende område, hvorved de styrker den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed;
9. bemærker, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder kan bidrage til større ligestilling mellem kønnene og en reduktion af den kønsbestemte lønforskel;
10. påpeger nødvendigheden af at tilbyde beskæftigelse til de mennesker, som hyppigst udelukkes fra arbejdsmarkedet, ved at få langtidsledige tilbage på arbejdsmarkedet og bekæmpe arbejdsløshed i almindelighed;
11. er af den opfattelse, at der bør etableres en mekanisme, der involverer medlemsstaterne, som gør det muligt for enheder, der opfylder de relevante retlige krav, at opnå et europæisk socialøkonomisk mærke; mener, at enhver privatretlig enhed, der opfylder de juridiske kriterier, bør være berettiget til EU-mærke, uanset om den medlemsstat, hvori selskabet har hjemsted, har en særlig retlig form for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder;
12. mener, at der i tæt samarbejde med medlemsstaterne bør indføres en mekanisme til beskyttelse af det europæiske socialøkonomiske mærke og til at forebygge oprettelse og drift af »falske« sociale og solidaritetsbaserede virksomheder; er af den opfattelse, at denne mekanisme bør sikre, at virksomheder med et europæisk socialøkonomisk mærke overvåges regelmæssigt med hensyn til overholdelsen af de bestemmelser, der er fastsat i forbindelse med mærkningen; mener, at medlemsstaterne bør fastsætte effektive og forholdsmæssige sanktioner for at sikre, at mærket ikke opnås eller anvendes uretmæssigt;
13. mener, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder med et europæisk socialøkonomisk mærke bør anerkendes som sådanne i alle de medlemsstater, hvor de udfører deres aktiviteter, og at de bør nyde de samme fordele, rettigheder og forpligtelser, som de virksomheder, der er etableret i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor de driver virksomhed;
14. understreger behovet for en bred og inklusiv EU-definition og fremhæver betydningen af princippet om, at en betydelig procentdel af virksomhedens fortjeneste bør geninvesteres eller på anden måde anvendes til at opnå de sociale og solidaritetsbaserede virksomheders sociale formål; fremhæver de særlige udfordringer, som sociale kooperativer og sociale arbejdsintegrerende foretagender (Work Integration Social Enterprises, WISE's) står over for, når de varetager deres opgaver med at hjælpe dem, der hyppigst udelukkes fra arbejdsmarkedet, og understreger behovet for, at sådanne organisationer medtages under det nye mærke;
15. mener, at minimumskriterierne og de lovgivningsmæssige minimumskrav for at kunne få og beholde et europæisk socialt mærke skal være en socialt nyttig aktivitet, der bør fastsættes på EU-plan; påpeger, at denne aktivitet bør være målbar med hensyn til social indvirkning på områder såsom social integration af sårbare personer, integration af personer, der risikerer at blive udstødt, i bæredygtige job af høj kvalitet på arbejdsmarkedet, nedbringelse af uligheder mellem kønnene, bekæmpelse af marginalisering af migranter, mere lige muligheder gennem sundhed, uddannelse, kultur og anstændige boligforhold samt bekæmpelse af fattigdom og ulighed; understreger, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder skal leve op til bedste praksis med hensyn til arbejds- og ansættelsesvilkår;
16. understreger, at lave omkostninger og lav arbejdsbyrde i forbindelse med at opnå mærket skal sikres for ikke at belaste de sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, idet der rettes særlig opmærksomhed mod små og mellemstore sociale og solidaritetsbaserede virksomheder; mener derfor, at de EU-dækkende fælles kriterier skal være enkle, klare og baseret på materielle snarere end formelle faktorer, og at de anvendte procedurer ikke må være byrdefulde; bemærker, at indberetningsforpligtelser er et rimeligt middel til at verificere, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder fortsat er berettigede til det europæiske sociale mærke, men at virksomhederne ikke må pålægges for stor en byrde pga. krav om for hyppig indberetning og obligatoriske oplysninger, der skal medtages; konstaterer, at omkostningerne ved en mærkning eller certificering kan begrænses, hvis den centrale forvaltning gennemføres af de nationale myndigheder, som i samarbejde med de sociale og solidaritetsbaserede virksomheder kunne overføre administrationen og håndteringen af mærket til et uafhængigt nationalt organ efter den fælleseuropæiske definition af kriterier for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder;

Torsdag den 5. juli 2018

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at fremme det europæiske socialøkonomiske mærke og gøre opmærksom på de sociale og økonomiske fordele ved sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, herunder skabelse af kvalitetsjob og social samhørighed;
18. påpeger, at det, at en virksomhed anvender en strategi for virksomhedens sociale ansvar i sin forretningsplan, ikke er tilstrækkeligt til, at den kan klassificeres som en social og solidaritetsbaseret virksomhed, og understreger derfor vigtigheden af, at der sondres klart mellem en social og solidaritetsbaseret virksomhed og en virksomhed, der påtager sig et socialt ansvar;
19. opfordrer Kommissionen til at sikre, at dens politikker afspejler viljen til at skabe et gunstigt miljø for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne og sektoren for sociale virksomheder at gennemføre en sammenlignende undersøgelse af de forskellige nationale og regionale retlige rammer for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder i hele EU, driftsbetingelserne for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder og deres karakteristika, herunder deres størrelse og antal og deres aktivitetsområder, samt af de forskellige nationale statutmæssige bestemmelser og certificerings- og mærkningssystemer;
20. understreger, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder har eksisteret i mange år i de fleste EU-medlemsstater og har indtaget en rolle som meget vigtige markedsaktører;
21. mener, at investeringsprioriteterne for den sociale økonomi og de sociale og solidaritetsbaserede virksomheder ikke bør begrænses til social inklusion, men bør omfatte beskæftigelse og uddannelse for at afspejle den brede vifte af økonomiske aktiviteter, som disse virksomheder beskæftiger sig med;
22. opfordrer til fortsættelse af programmet »Erasmus for unge iværksættere« og en effektiv udnyttelse af dets budget samt let adgang til information om programmet;
23. opfordrer til at lette proceduren for stiftelse af sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, således at uforholdsmæssigt bureaukrati ikke udgør en hindring for socialt iværksætteri;
24. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at udarbejde en liste, der bør revideres, over de eksisterende retlige former i medlemsstaterne, der har karakter af sociale virksomheder, og til at holde denne liste ajour, idet der tages hensyn til de særlige historiske og juridiske forhold, der gælder for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder;
25. opfordrer Kommissionen til i højere grad at indarbejde den sociale økonomi i EU-lovgivningen for at skabe lige vilkår for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder på den ene side og andre slags virksomheder på den anden;
26. understreger vigtigheden af netværk mellem sociale og solidaritetsbaserede virksomheder og opfordrer medlemsstaterne til at fremme overførsel af viden og bedste praksis inden for medlemsstaterne (f.eks. ved at oprette nationale kontaktpunkter) og i hele Unionen, idet de ikke kun inddrager sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, men også traditionelle virksomheder, den akademiske verden og andre interesserede parter; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af ekspertgruppen vedrørende socialt iværksætteri og i samarbejde med medlemsstaterne at indsamle oplysninger om eksisterende god praksis og analysere både kvalitative og kvantitative data om sociale og solidaritetsbaserede virksomheders bidrag til udviklingen af både den offentlige politik og lokalsamfundene;
27. understreger, at Kommissionen og medlemsstaterne samt de regionale og lokale myndigheder bør indarbejde de sociale og solidaritetsbaserede virksomheders dimension i de relevante politikker, programmer og praksisser;
28. understreger kraftigt, at reglerne for, hvordan sociale og solidaritetsbaserede virksomheder opererer, skal respektere principperne om fair konkurrence og ikke må tillade unfair konkurrence, således at det bliver muligt for de traditionelle små og mellemstore virksomheder at fungere godt;
29. opfordrer Kommissionen til at undersøge den eksisterende lovgivning og til, hvis det er hensigtsmæssigt, at fremsætte lovgivningsmæssige forslag om oprettelse af en mere sammenhængende og komplet retlig ramme til støtte for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, navnlig, men ikke kun, inden for offentlige indkøb, konkurrencelovgivning og beskattning, således at sådanne virksomheder behandles på en måde, der er i overensstemmelse med deres særlige karakter og deres bidrag til social samhørighed og økonomisk vækst; mener, at sådanne foranstaltninger bør stilles til rådighed for virksomheder, der har fået det europæiske socialøkonomiske mærke, som garanterer overholdelse af kriterierne for at blive

Torsdag den 5. juli 2018

betragtet som en social og solidaritetsbaseret virksomhed; mener, at disse lovgivningsmæssige forslag navnlig kunne gøre det lettere for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder at samarbejde og handle med andre sådanne virksomheder på tværs af grænserne;

30. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage konkrete skridt for at frigøre og tiltrække større offentlige og private investeringer, som de sociale og solidaritetsbaserede virksomheder har behov for, herunder fremme af et europæisk socialøkonomisk mærke;

31. opfordrer til en offentligt tilgængelig europæisk onlineplatform for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, hvor der kan indhentes oplysninger og udveksles idéer om etablering, EU-finansieringsmuligheder og krav, deltagelse i offentlige indkøb og mulige retlige strukturer;

32. finder det hensigtsmæssigt, at Kommissionen undersøger muligheden for at finde finansieringsmidler med henblik på at yde støtte til innovation i sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, navnlig i de tilfælde, hvor den innovative karakter af virksomhedens aktivitet gør det vanskeligt at sikre tilstrækkelig finansiering på normale markedsvilkår; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage konkrete skridt for at gøre det lettere for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder at tiltrække den kapital, de har behov for til at fortsætte driften;

33. understreger nødvendigheden af at støtte sociale og solidaritetsbaserede virksomheder med tilstrækkelige økonomiske midler, da finansiell bæredygtighed er afgørende for deres overlevelse; understreger behovet for at fremme, at private investorer og offentlige enheder yder finansiell støtte til sociale og solidaritetsbaserede virksomheder på regionalt, nationalt og EU-plan med særlig vægt på finansiering af innovation, og opfordrer Kommissionen til at styrke den sociale dimension af den eksisterende EU-finansiering inden for rammerne af den næste flerårige finansielle ramme for 2021-2027 såsom Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og programmet for beskæftigelse og social innovation for at fremme den sociale økonomi og socialt iværksætteri; opfordrer Kommissionen til at styrke gennemførelsen af det europæiske program for beskæftigelse og social innovation (EaSI), herunder dets akse vedrørende mikrofinansiering og socialt iværksætteri, og til at øge bevidstheden i finanssektoren om kendetegnene ved sociale og solidaritetsbaserede virksomheder og de økonomiske og sociale fordele, som de frembringer; mener derudover, at det er nødvendigt generelt at støtte alternative finansieringsmuligheder såsom venturekapitalfonde, startfinansiering, mikrolån og crowdfunding for at øge investeringerne i sektoren på basis af det europæiske socialøkonomiske mærke;

34. opfordrer til en effektiv udnyttelse af EU-midlerne og understreger, at adgangen til disse midler skal forenkles for støttemodtagerne for at støtte og hjælpe de sociale og solidaritetsbaserede virksomheder med at nå deres primære mål om at skabe en social indvirkning snarere end profitmaksimering, hvilket i sidste ende giver et langsigtet investeringsafkast for samfundet; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med den næste flerårige finansielle ramme for 2021-2027 at revidere det regelsæt, der gælder for sociale investeringsfonde, for at lette sociale og solidaritetsbaserede virksomheders adgang til finansmarkedet; opfordrer i denne forbindelse til en effektiv europæisk kampagne for at mindske bureaukratiet og for at fremme et europæisk socialøkonomisk mærke;

35. noterer sig i den henseende, at den sociale økonomi stadig har problemer med at få adgang til offentlige udbud pga. hindringer, der er knyttet til bl.a. størrelse og finansiell formåen; gentager vigtigheden af, at medlemsstaterne sikrer en effektiv gennemførelse af reformpakken om offentlige indkøb for at opnå øget deltagelse af sådanne virksomheder i udbudsprocedurer vedrørende offentlige kontrakter ved bedre formidling af reglerne og kriterierne for og information om offentlige udbud, forbedret adgang til kontrakter for sådanne virksomheder, forenkling af procedurerne og ved at udarbejde udbuddene på en måde, som gør dem lettere tilgængelige for mindre operatører;

36. anerkender betydningen af at yde finansiell støtte til virksomheder i den sociale og solidaritetsbaserede økonomi; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de særlige karakteristika ved sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, når de modtager statsstøtte; foreslår at lette adgangen til finansiering i lighed med de kategorier, der er fastslagt i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

Torsdag den 5. juli 2018

37. bemærker, at levering af uddannelses- og erhvervsuddannelsestjenester til personer, som er ansat af sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, især for at fremme iværksætterkvalifikationer og en grundlæggende økonomisk viden om at drive en virksomhed, samt levering af specialisthjælp og en administrativ forenkling ud over finansiering, er afgørende for at forbedre væksten i denne sektor; opfordrer medlemsstaterne til at indføre politikker, der sigter mod at skabe en gunstig skattemæssig behandling af sociale og solidaritetsbaserede virksomheder;
38. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at deltage i indsamlingen af både kvantitative og kvalitative oplysninger om og analyser af sociale og solidaritetsbaserede virksomheder og deres bidrag til den offentlige politik inden for og mellem landene under hensyntagen til disse virksomheders specificiteter og under anvendelse af relevante og tilpassede kriterier med henblik på at forbedre politikker og strategier og for at udvikle instrumenter, der kan anvendes til at hjælpe disse virksomheder med at udvikle sig;
39. anmoder Kommissionen om på grundlag af artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at fremsætte et forslag til en retsakt om indførelse af et europæisk socialøkonomisk mærke for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder i overensstemmelse med de i bilaget anførte henstillinger;
40. mener, at de finansielle implikationer af det udbedte forslag bør dækkes af Unionen og medlemsstaterne;
41. pålægger sin formand at sende denne beslutning og de ledsagende henstillinger til Kommissionen og Rådet samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Torsdag den 5. juli 2018

BILAG TIL BESLUTNING:

HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DET FORSLAG, DER ANMODES OM

Henstilling 1 (oprettelse af et europæisk socialøkonomisk mærke og kvalificering af virksomheder)

Europa-Parlamentet mener, at den retsakt, der skal vedtages, bør sigte mod at skabe et »europæisk socialøkonomisk mærke«, som vil være valgfrit for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, uanset den juridiske form, de beslutter at vedtage i overensstemmelse med national lovgivning.

Europa-Parlamentet mener, at det europæiske socialøkonomiske mærke kun bør tildeles virksomheder, der kumulativt opfylder følgende kriterier:

- a) Organisationen bør være en privatretlig enhed, som er etableret i en hvilken som helst mulig form i medlemsstaterne og i henhold til EU-retten og bør være uafhængig af staten og offentlige myndigheder.
- b) Dens formål er i al væsentlighed rettet mod aktiviteter af almen eller offentlig interesse.
- c) Den bør hovedsageligt udføre socialt gavnlige og solidariske aktiviteter, dvs. den har til formål igennem sine aktiviteter at hjælpe udsatte personer, bekæmpe udelukkelse, uligheder og krænkelse af grundlæggende rettigheder, herunder på internationalt niveau, og at bidrage til beskyttelsen af miljøet, biodiversiteten, klimaet og naturressourcerne.
- d) Den bør være genstand for en i det mindste delvis begrænsning med hensyn til udbytteudlodning og underlagt særlige regler om fordelingen af overskud og aktiver under dens samlede beståen, herunder når den er under opløsning; størstedelen af virksomhedens optjente overskud bør under alle omstændigheder geninvesteres eller på anden måde anvendes til at opfylde virksomhedens sociale formål.
- e) Den bør være styret efter demokratiske ledelsesmodeller, som omfatter de personer, ansatte, kunder og interessenter, der er berørt af virksomhedens aktiviteter; medlemmernes indflydelse og beføjelser i beslutningsprocesserne kan ikke udelukkende være baseret på den kapital i virksomheden, de eventuelt måtte besidde.

Europa-Parlamentet er af den opfattelse, at intet forhindrer kommercielle virksomheder i at få tildelt det europæiske sociale mærke, hvis de opfylder de ovennævnte krav, navnlig for så vidt angår formål, udlodning af overskud, ledelse og beslutningstagning.

Henstilling 2 (certificeringsmekanismer, tilsyn og overvågning af det europæiske socialøkonomiske mærke)

Den lovgivningsmæssige retsakt bør indføre en mekanisme til certificering af, tilsyn med og overvågning af det lovmæssige mærke under inddragelse af medlemsstaterne og repræsentanter fra den sociale økonomi. En sådan mekanisme er af afgørende betydning for at beskytte det lovmæssige mærke »social og solidaritetsbaseret virksomhed« og at bevare dets iboende værdi. Europa-Parlamentet mener, at denne kontrol af mærket bør inddrage organisationer, som er repræsentative for sektoren for sociale virksomheder.

Sanktionerne for overtrædelse af lovgivningen kan spænde fra en ren advarsel til inddragelse af mærket.

Henstilling 3 (anerkendelse af det europæiske socialøkonomiske mærke)

Det europæiske socialøkonomiske mærke bør være gyldigt i alle medlemsstater. En virksomhed, som bærer mærket, bør anerkendes som en social og solidaritetsbaseret virksomhed i alle medlemsstater. Mærket bør give enhver virksomhed, som bærer mærket, mulighed for at udføre sin vigtigste aktivitet i andre medlemsstater på samme betingelser, som gælder for de nationale virksomheder, som bærer mærket. De bør have samme fordele, rettigheder og forpligtelser som de sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, der er etableret i henhold til loven i den medlemsstat, hvor de opererer.

Torsdag den 5. juli 2018

Henstilling 4 (rapporteringspligt)

Den lovgivningsmæssige retsakt bør kræve, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder, som er villige til at beholde mærket, årligt udsender en rapport om deres aktiviteter, resultater, inddragelse af interessenter, anvendelse af overskuddet, lønninger, subsidier og andre modtagne ydelser. Kommissionen bør i denne forbindelse bemyndiges til at udarbejde en model med henblik på at bistå de sociale og solidaritetsbaserede virksomheder i udarbejdelsen af denne rapport.

Henstilling 5 (retningslinjer for god praksis)

Den lovgivningsmæssige retsakt bør også bemyndige Kommissionen til at opstille retningslinjer for bedste praksis for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder i Europa. Denne bedste praksis bør navnlig omfatte følgende oplysninger:

- a) modeller for effektiv demokratisk ledelse
- b) høringsprocesser med henblik på etablering af en effektiv forretningsstrategi
- c) tilpasning til de sociale behov og arbejdsmarkedet, særligt på lokalt niveau
- d) lønpolitik, faglig uddannelse, sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og jobkvalitet
- e) forbindelser med brugere og kunder og svar på sociale behov, der ikke er dækket af markedet eller staten
- f) virksomhedens situation med hensyn til mangfoldighed, ikkeforskelsbehandling og lige muligheder for mænd og kvinder blandt deres medlemmer, herunder ansvarsfulde stillinger og ledelsesstillinger.

Henstilling 6 (liste over juridiske former)

Den lovgivningsmæssige retsakt bør omfatte en liste over de retlige selskabs- og virksomhedsformer i medlemsstaterne, som opfylder betingelserne for at opnå det europæiske socialøkonomiske mærke. En sådan liste bør revideres regelmæssigt. Med henblik på at sikre gennemsigtighed og et effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne bør denne liste offentliggøres på Europa-Kommissionens websted.

Henstilling 7 (revision af den eksisterende lovgivning)

Kommissionen opfordres til at gennemgå eksisterende retsakter og, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsætte lovgivningsmæssige forslag om oprettelse af en mere sammenhængende og komplet retlig ramme til støtte for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder;

Henstilling 8 (om økosystemet for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder og samarbejde mellem medlemsstaterne)

Kommissionen bør sikre, at dens politikker afspejler viljen til at skabe et økosystem for sociale og solidaritetsbaserede virksomheder. Kommissionen opfordres til at tage i betragtning, at sociale og solidaritetsbaserede virksomheder har stærk lokal og regional betydning, hvilket giver dem den fordel, at de har et bedre kendskab til de konkrete behov og mulighed for at tilbyde produkter og tjenesteydelser, der oftest er lokalt baserede, samt for at forbedre den sociale og territoriale samhørighed. Kommissionen opfordres til at tage skridt til at fremme samarbejdet mellem sociale virksomheder og solidaritetsbaserede virksomheder på tværs af grænser og i forskellige sektorer for at fremme udveksling af viden og praksis på en sådan måde, at udviklingen af sådanne virksomheder støttes.

Onsdag den 4. juli 2018

HENSTILLINGER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2018)0294

Forhandlinger om en samlet aftale mellem EU og Aserbajdsjan

Europa-Parlamentets henstilling af 4. juli 2018 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om forhandlingerne om en samlet aftale mellem EU og Aserbajdsjan (2017/2056(INI))

(2020/C 118/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2, 3 og 8 og til afsnit V, særlig artikel 21, 22 og 36 i traktaten om Den Europæiske Union samt til del V i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til, at der den 7. februar 2017 blev indledt forhandlinger mellem Den Europæiske Union og Aserbajdsjan om en ny samlet aftale, som bør erstatte partnerskabs- og samarbejdsaftalen fra 1999 mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Aserbajdsjan på den anden side ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets vedtagelse den 7. november 2016 af forhandlingsdirektiver vedrørende denne aftale,
- der henviser til aftalememorandummet af 7. november 2006 om et strategisk partnerskab mellem EU og Aserbajdsjan inden for energi,
- der henviser til de vigtigste resultater af det 15. møde i Samarbejdsrådet mellem Den Europæiske Union og Aserbajdsjan af 9. februar 2018,
- der henviser til Kommissionens rapport af 19. december 2017 om forbindelserne mellem EU og Aserbajdsjan inden for rammerne af den reviderede ENP (SWD(2017)0485),
- der henviser til budskabet fra Den Parlamentariske Forsamling Euronests Præsidium til stats- og regeringscheferne af 30. oktober 2017,
- der henviser til sin henstilling af 15. november 2017 til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) om Det Østlige Partnerskab forud for topmødet i november 2017 ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2017 om årsrapporten om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽³⁾,
- der henviser til de fælles erklæringer fra topmøderne i Det Østlige Partnerskab, herunder topmødet den 24. november 2017,

⁽¹⁾ EFT L 246 af 17.9.1999, s. 3.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0440.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0493.

Onsdag den 4. juli 2018

- der henviser til Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens publikation fra juni 2016 om den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik, og navnlig de centrale principper heri,
  - der henviser til sin beslutning af 15. juni 2017 om sagen om den aserbajdsjanske journalist Afgan Mukhtarli ⁽¹⁾ og til andre beslutninger om Aserbajdsjan, især vedrørende menneskerettighedssituationen og retsstatsforhold,
  - der henviser til erklæringen af 14. januar 2018 fra talsmanden for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik/europæisk naboskabspolitik og udvidelsesforhandlinger om dommen over journalist Afgan Mukhtarli i Aserbajdsjan,
  - der henviser til resolution af 11. oktober 2017 fra Europarådets Parlamentariske Forsamling om de demokratiske institutioners funktionsmåde i Aserbajdsjan,
  - der henviser til Europarådets Ministerkomité's iværksættelse af overtrædelsesprocedurer den 5. december 2017 på grund af de aserbajdsjanske myndigheders fortsatte afvisning af at gennemføre Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (ECHR's) dom i sagen Ilgar Mammadov mod Aserbajdsjan,
  - der henviser til Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa/Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (OSCE/ODIHR) rapport fra behovsvurderingsmissionen af 2. marts 2018 om det tidlige præsidentvalg i Aserbajdsjan,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 4, og artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og holdningen i form af ændringsforslag fra Udvalget om International Handel (A8-0185/2018),
- A. der henviser til, at Det Østlige Partnerskab er baseret på en fælles forpligtelse mellem Armenien, Aserbajdsjan, Hviderusland, Georgien, Moldova, Ukraine og Den Europæiske Union til at uddybe deres forbindelser og overholde folkeretten og de grundlæggende værdier, herunder demokrati, retsstatsforhold, god regeringsførelse og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; der henviser til, at den nye aftale mellem EU og Aserbajdsjan bør fremme EU's interesser i regionen samt fremme EU's værdier;
- B. der henviser til, at Parlamentet er fortalende for, at forbindelserne til alle medlemmer af Det Østlige Partnerskab uddybes, i det omfang de respekterer disse grundlæggende værdier; der henviser til, at inden for rammerne af politikken for Det Østlige Partnerskab bør den attraktive og mere langsigtede »Østpartnerskab«-model, som Parlamentet foreslog i sin beslutning af 15. november 2017 om Det Østlige Partnerskab, og som i sidste ende kan føre til optagelse i blandt andet toldunionen, energiunionen, den digitale union og Schengenområdet, også være åben for lande, som ikke har en associeringsaftale med EU — som f.eks. Aserbajdsjan — når de er klar til sådanne øgede forpligtelser og har gjort væsentlige fremskridt i retning af at gennemføre reformer, der er aftalt i fællesskab;
- C. der henviser til, at forbindelserne mellem EU og Aserbajdsjan i øjeblikket er reguleret af partnerskabs- og samarbejdsaftalen fra 1999; der henviser til, at EU er Aserbajdsjans vigtigste handelspartner og største import- og eksportmarked, idet Unionen repræsenterer 48,6 % af Aserbajdsjans samlede handel og desuden er den vigtigste kilde til udenlandske direkte investeringer; der henviser til, at Aserbajdsjan er en strategisk energipartner for EU og muliggør en diversificering af EU's energikilder; der henviser til, at den aserbajdsjanske økonomi er afhængig af olie og gas, som tegner sig for omkring 90 % af landets eksport, hvilket gør det sårbart over for eksterne chok og udsving i de globale oliepriser; der henviser til, at Aserbajdsjan endnu ikke er medlem af WTO, hvilket giver anledning til alvorlige toldmæssige og ikke-toldmæssige hindringer for handels- og forretningsforbindelserne med EU;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0267.

Onsdag den 4. juli 2018

- D. der henviser til, at EU og Aserbajdsjan i den fælles erklæring fra Det Østlige Partnerskabs topmøde, der blev afholdt den 24. november 2017, understregede, at EU på en differentieret måde sammen med de enkelte partnerlande, herunder Armenien, Aserbajdsjan og Hviderusland, vil fortsætte med at drøfte attraktive og realistiske muligheder for fremme af indbyrdes handel og tilskynde til investeringer, der afspejler fælles interesser, den reformerede investeringspolitik for så vidt angår investeringsbeskyttelse samt internationale handelsregler og handelsrelaterede internationale standarder, herunder på området intellektuel ejendomsret, og bidrage til modernisering og diversificering af økonomierne;
- E. der henviser til, at den nye aftale forventes at få en positiv indvirkning på Aserbajdsjan med hensyn til at fremme demokratiske standarder, vækst og økonomisk udvikling; der henviser til, at sådanne udsigter er særligt vigtige for de unge i Aserbajdsjan med hensyn til at opfostre en ny generation af uddannede aserbajdsjanere med henblik på at bevare vores grundlæggende værdier og arbejde hen imod en modernisering af landet; der henviser til, at et velfungerende civilsamfund er en afgørende forudsætning for at sikre økonomisk diversificering;
1. henstiller følgende til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik:

Generelle principper, grundlæggende værdier og forpligtelse til konfliktløsning

- a) at sikre, at udbygningen af forbindelserne mellem EU og Aserbajdsjan er betinget af overholdelsen af og respekt for de grundlæggende værdier og principper inden for demokrati, retsstatsforhold, god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder, herunder ytrings- og forsamlingsfrihed, mindretalsrettigheder og ligestilling mellem kønnene, i begge parter interesse og især deres borgeres;
- b) at minde de aserbajdsjanske myndigheder om Parlamentets holdning som udtrykt i dets henstilling af 15. november 2017 om Det Østlige Partnerskab, som opfordrer Aserbajdsjan til at overholde sine internationale forpligtelser, og som klart fastslår, at der ikke vil blive ratificeret en samlet aftale med et land, som ikke respekterer EU's grundlæggende værdier og rettigheder, navnlig med hensyn til den manglende gennemførelse af afgørelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og med hensyn til chikane, intimidering og forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere, NGO'er, oppositionsmedlemmer, advokater, journalister og miljøaktivister; at sikre, at alle politiske fanger og samvittighedsfanger i Aserbajdsjan frigives — som tilkendegivet af de aserbajdsjanske myndigheder — før der indgås en ny aftale mellem EU og Aserbajdsjan; at sikre, at den nye aftale indeholder en særlig suspensionsmekanisme med klare bestemmelser om overholdelse af retsstatsforhold, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;
- c) at minde de aserbajdsjanske myndigheder om Parlamentets holdning som udtrykt i samme henstilling, ifølge hvilken ratificeringen af nye aftaler mellem EU og hver af parterne i Nagorno-Karabakh-konflikten skal gøres betinget af konkrete tilsagn og væsentlige fremskridt med hensyn til en fredelig løsning af konflikten, såsom opretholdelse af våbenstilstanden og støtte til gennemførelse af OSCE's grundlæggende principper fra 2009 og det arbejde, der udføres af formændene for OSCE's Minskgruppe; at gentage, at der er behov for at inddrage både det armenske og aserbajdsjanske civilsamfund i forhandlingsprocessen;
- d) at sikre, at den fremtidige aftale med Aserbajdsjan er ambitiøs, omfattende og fremadskuende og forenelig med såvel EU's som Aserbajdsjans forhåbninger på grundlag af fælles værdier og interesser og tilpasset målene i Agenda 2030 for bæredygtig udvikling, og at den vil levere håndgribelige og konkrete fordele for begge sider, ikke blot for store virksomheder, men også for små og mellemstore virksomheder under hensyntagen til de særlige forhold, der kendetegner disse virksomheder, og for borgerne i EU og Aserbajdsjan;
- e) at sikre hurtige og stabile fremskridt i forhandlingerne med henblik på at undertegne denne nye aftale inden næste topmøde i Det Østlige Partnerskab i 2019, forudsat at ovennævnte betingelser er opfyldt;
- f) aktivt og tydeligt at kommunikere om den nye aftales mål og vilkår og den igangværende forhandlingsproces med henblik på at øge gennemsigtigheden og borgernes bevidsthed, både i Aserbajdsjan og i EU, om de forventede muligheder og fordele, som aftalens indgåelse kan føre til, for at imødegå alle misinformationskampagner;

Onsdag den 4. juli 2018

Politisk dialog og regionalt samarbejde

- g) at sørge for regelmæssig og indgående politisk dialog for at tilskynde til gennemgribende reformer med sigte på at styrke institutionerne og adskillelsen af beføjelser mellem dem for at gøre dem mere demokratiske og uafhængige, at respektere menneskerettigheder og mediefrihed og udvikle et miljø, hvor civilsamfundet kan operere uden unødigt indblanding, herunder i reformprocessen;
- h) at iværksætte særlige foranstaltninger, der tager sigte på at gennemføre henstillingerne fra OSCE/ODIHR og fra Europarådets Venedigkommission for at sikre fremskridt i retning af inklusive, konkurrenceprægede og gennemsigtige valg og folkeafstemninger, som garanterer, at de aserbajdsjanske borgere frit og fair kan udtrykke deres synspunkter og forhåbninger;
- i) fuldt ud at støtte de foreløbige konklusioner fra OSCE's og Europarådets valgobservationsmission vedrørende det tidlige præsidentvalg den 11. april 2018, hvoraf det fremgår, at valget manglede reel konkurrence på grund af det restriktive politiske miljø, en retlig ramme, som begrænser grundlæggende rettigheder og friheder, manglende pluralisme, herunder i medierne, udbredt tilsidesættelse af obligatoriske procedurer, manglende gennemsigtighed og talrige alvorlige uregelmæssigheder, såsom falske stemmesedler i valgurnerne;
- j) at søge at opstille bestemmelser, der styrker samarbejdet om at fremme fred og international retfærdighed, og navnlig at insistere på, at Aserbajdsjan overholder sine internationale forpligtelser, og herunder som medlem af Europarådet, at landet retter sig efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser; indtrængende at opfordre Aserbajdsjan til at undertegne og ratificere Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC); også at stræbe efter et stærkt samarbejde om at modvirke spredning af masseødelæggelsesvåben og bekæmpe ulovlig handel med håndvåben og lette våben;
- k) at etablere et tættere samarbejde inden for udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitiske spørgsmål for at sikre så stor konvergens som muligt, især med hensyn til svar på globale trusler og udfordringer, herunder terrorisme, konfliktforebyggelse, krisestyring og regionalt samarbejde og samtidig tage højde for Aserbajdsjans diversificerede udenrigspolitik; at støtte undertegnelsen af en rammeaftale om deltagelse mellem EU og Aserbajdsjan for at etablere retligt og politisk grundlag for samarbejde om missioner og operationer under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik;
- l) at sikre, at der gives høj prioritet til dialogen mellem Aserbajdsjan og Armenien og til en øget EU-deltagelse i en fredelig løsning af konflikten i Nagorno-Karabakh i overensstemmelse med OSCE's grundlæggende principper fra 2009 og navnlig med støtte fra formændene for OSCE's Minsk-gruppe, der fremmer alle initiativer, som fører til fredsopbygning såsom overholdelse af våbenhvilen fra alle parter, dialog på alle niveauer, herunder drøftelser på højt niveau, bekæmpelse af hadefuldt tale, reelle tillidsskabende foranstaltninger, en væsentlig stigning i OSCE's internationale observatører og mere omfattende udvekslinger mellem det armenske og aserbajdsjanske civilsamfund, herunder mellem religiøse og kulturelle personligheder, med henblik på at forberede det armenske og aserbajdsjanske samfund på fredelig sameksistens; at udtrykke alvorlig bekymring over den militære oprustning og de uforholdsmæssigt høje forsvarsudgifter i regionen;
- m) at indføre særlige bestemmelser til støtte for myndighedernes vigtige bestræbelser på at bistå det store antal flygtninge og internt fordrevne og til støtte for civile, der bor i konfliktområder inden for Aserbajdsjans internationalt anerkendte grænser; at insistere på, at rettighederne for alle personer, der bor inden for Aserbajdsjans grænser, hvad enten det er midlertidigt eller permanent, respekteres; navnlig at bidrage til at fastholde deres ret til at vende tilbage til deres hjem og ejendom og til at få tildelt erstatning i henhold til afgørelserne fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol;

Retsstatsforhold, respekt for menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder

- n) at yde støtte til reform af retsvæsenet for at sikre dets upartiskhed og uafhængighed af den udøvende magt og styrke retsstaten; navnlig at sikre retsvæsenets aktører uafhængighed ved at fjerne enhver unødigt indblanding i advokaternes arbejde, at give uafhængige advokater mulighed for at repræsentere klienter i henhold til den notarbekræftede fuldmagt og sætte en stopper for den aserbajdsjanske advokatsammenslutnings vilkårlige beføjelser til at fratage advokater bestillingen og nægte optagelse af nye medlemmer;

Onsdag den 4. juli 2018

- o) også at yde støtte til at udvikle en stærk ramme for beskyttelse af menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder og ligestilling mellem kønnene; at understrege betydningen af kvinders repræsentation på alle niveauer i den offentlige forvaltning, herunder deres lige, fulde og aktive deltagelse i forebyggelse og løsning af konflikter, og indtrængende at opfordre Aserbajdsjan til at undertegne Istanbulkonventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet;
- p) at indføre særlige bestemmelser for at støtte Aserbajdsjan i kampen mod økonomisk kriminalitet, herunder korruption, hvidvaskning af penge og skatteunddragelse; at fremme større gennemsigtighed med hensyn til de reelle ejere af virksomheder og truster, samt til store virksomheders finansielle aktiviteter i form af fortjeneste og betalt skat; at støtte efterforskning af hvidvaskningsordninger, navnlig »møntvaskeriet« og til at indføre specifikke tilsyns- og kontrolmekanismer, såsom begrænset adgang til det europæiske banksystem for personer, der er involveret i hvidvaskning af penge og svig;
- q) at give mulighed for øget samarbejde og støtte Aserbajdsjan i bekæmpelsen af terrorisme, organiseret kriminalitet og IT-kriminalitet og forebyggelsen af radikaliserende og grænseoverskridende kriminalitet; at arbejde sammen, navnlig om at bekæmpe terrororganisationers rekrutteringskampagner;
- r) at medtage bestemmelser om gennemførelse af strafferetlige bestemmelser i Aserbajdsjan vedrørende beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder med det formål at sætte en stopper for politiske retsforfølgninger og bortførelser, vilkårlige rejseforbud, angreb på politiske modstandere, blandt andet gennem bagvaskelse, på uafhængige journalister, menneskerettighedsforkæmpere, NGO-repræsentanter og de mest sårbare grupper i samfundet, såsom medlemmer af visse minoritetsgrupper, herunder LGBTQ-samfundet; at sikre, at specifikke henvisninger til disse grupper indgår i aftalen; at gentage, at disse metoder er uacceptable for ethvert potentielt partnerland for EU; at etablere et udvidet forum for en effektiv og resultatorienteret dialog om menneskerettigheder mellem EU og Aserbajdsjan i samråd med de vigtigste internationale og reelt uafhængige aserbajdsjanske NGO'er og for hvilke fremskridtene bør vurderes hvert år i forhold til konkrete benchmarks;
- s) at kræve, at der vedtages de relevante ændringer i lovgivningen for at muliggøre civilsamfundets legitime aktiviteter, at uberettigede hindringer for deres registreringskrav, aktiviteter og adgang til registrering af udenlandsk finansiering og tilskud fjernes og, at der sættes en stopper for uberettiget strafferetlig efterforskning, unødvendig rapportering til forskellige offentlige agenturer, kontorrazziaer, fastfrysning af konti, rejseforbud og forfølgelse af dets ledere;
- t) inden forhandlingerne afsluttes, at sikre, at Aserbajdsjan frigiver politiske fanger og samvittighedsfanger, blandt de mest opsigtsvækkende sager kan nævnes Ilgar Mammadov, Afgan Mukhtarli, Mehman Huseynov, İlkin Rustamzada, Seymur Haziye, Rashad Ramazanov, Elchin Ismayilli, Gıyas İbrahimov, Beyram Mammadov, Asif Yusifli og Fuad Gahramanli, og ophæver deres rejseforbud, når de løslades, herunder også for journalist Khadija Ismayilova og advokat Intigam Aliyev, og fuldt ud gennemfører afgørelserne fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, navnlig for så vidt angår Ilgar Mammadov; at sikre løsladelse og forbedring af situationen for disse personer, herunder deres rehabilitering og rehabiliteringen af deres familier via retsvæsenet og anvendelse af retsstatsprincippet, og beskytte aserbajdsjanske dissidenter i EU; at fordømme det forhold, at ingen af de ovennævnte politiske fanger i modstrid med de aserbajdsjanske myndigheders erklæringer er blevet løsladt, og at yderligere personer er blevet tilbageholdt for fredeligt at udøve deres forfatningsmæssige rettigheder, herunder medlemmer af oppositionspartier og menneskerettighedsadvokaten Emin Aslan; at kræve øjeblikkelig løsladelse af menneskerettighedsadvokaten Emin Aslan fra hans administrative frihedsberøvelse, og at han frikendes fuldt ud for de tvivlsomme anklager om »ulydighed mod politiet«; at sikre, at Aserbajdsjan ophører med at benytte administrative frihedsberøvelser for at bringe regeringskritikere til tavshed;
- u) at sikre, at Aserbajdsjan respekterer retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger, afstår fra at begrænse denne rettighed på en måde, der ikke er forenelig med dens forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK), og hurtigt og effektivt undersøger alle tilfælde af overdreven brug af magt, vilkårlige anholdelser og ulovlige tilbageholdelser af fredelige demonstranter, herunder i forbindelse med de sanktionerede oppositionsdemonstrationer i september 2017 og marts 2018, og bringer gerningsmændene for retten;

Onsdag den 4. juli 2018

- v) inden forhandlingerne afsluttes, at søge at opnå et tilsagn fra de aserbajdsjanske myndigheder om, at de vil anvende FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og at de reelt vil undersøge alle tilfælde af mishandling af politiske fanger og samvittighedsfanger, navnlig i tilfælde af Mehman Galandarov, der døde i fængslet i Aserbajdsjan, og af medlemmer af LGBTQI-samfundet, som i stort antal blev chikaneret og anholdt i september 2017;
- w) at understrege EU's bekymring over den nuværende situation med hensyn til pressefriheden i Aserbajdsjan, der rangerer som nr. 163 ud af 180 lande i Journalister uden Grænsers internationale pressefrihedsindeks for 2018; at understrege betydningen af frie og uafhængige medier både off- og online, og at sikre øget støtte fra EU, både politisk og økonomisk, for frie og pluralistiske medier i Aserbajdsjan med redaktionel uafhængighed fra dominerende politiske og oligarkiske grupper og i tråd med EU's standarder; at anmode myndighederne om at fjerne blokeringen af adgang til Azadliqs hjemmesider og af tre nyhedsmedier, der er nødt til at arbejde i udlandet; Radio Free Europe/Radio Liberty (RFE/RL) Azerbaijan Service, Meydan TV og Azerbaijan Saati;

Handel og økonomisk samarbejde

- x) for så vidt det er foreneligt med Aserbajdsjans status som ikke-medlem af WTO, at medtage retfærdige og ambitiøse handels- og investeringsbestemmelser, der fuldt ud er i overensstemmelse med og ikke underminerer EU's standarder, navnlig inden for sundhed, plantesundhed, miljø, arbejde, socialt, ligestilling mellem kønnene og ikkeforskelsbehandling, og som sikrer anerkendelse og beskyttelse af intellektuel ejendomsret, herunder geografiske betegnelser, navnlig for vin og spiritus; at støtte Aserbajdsjan i landets tiltrædelse af WTO;
- y) at indføre effektive foranstaltninger, der kan sikre hurtige fremskridt hen imod en forbedring af erhvervs- og investeringsklimaet i Aserbajdsjan, navnlig hvad angår beskatning, forvaltning af de offentlige finanser og offentlige indkøb — med henvisning til bestemmelserne i WTO-aftalen om offentlige udbud — for at give mulighed for større gennemsigtighed, bedre forvaltning og ansvarlighed, lige adgang og fair konkurrence;

Energi og andre samarbejdsområder

- z) at give mulighed for øget samarbejde inden for energisektoren i overensstemmelse med EU's og Aserbajdsjans strategiske partnerskab og Aserbajdsjans historik som en pålidelig leverandør af energi og samtidig tage hensyn til suspensionen og den efterfølgende tilbagetrækning af Aserbajdsjan fra gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien (Extractive Industries Transparency Initiative (EITI)) i marts 2017 som følge af ændringerne i NGO-lovgivningen i Aserbajdsjan, som ikke var i overensstemmelse med gruppens krav vedrørende civilsamfundet; at presse på for at få Aserbajdsjan til at tilpasse sig disse krav med henblik på at genoptage sine aktiviteter i EITI;
- aa) også at støtte diversificeringen af Aserbajdsjans energimiks, fremme ikke-kulbaserede energikilder og forberede sig på en tid, hvor der ikke længere anvendes kulstof, ved at reducere afhængigheden af fossile brændsler og fremme anvendelsen af vedvarende energi, også med henblik på energisikkerhed; at støtte færdiggørelsen af den sydlige gaskorridor efter at have taget fat på de vigtige spørgsmål vedrørende klimaændringer og indvirkningen på lokalsamfundene i afgørelsen fra Den Europæiske Investeringsbank om finansieringen af den transanatolske gasrørledning (TANAP);
- ab) at indføre ambitiøse bestemmelser om miljøbeskyttelse og begrænsning af klimaændringer som en del af den nye aftale i overensstemmelse med EU's klimadagsorden og begge parter forpligtelser i henhold til Parisaftalen, herunder gennem en integrering af disse politikker som led i andre sektorpolitikker;
- ac) at give nye muligheder for et styrket samarbejde om ikke-energi-relaterede områder, navnlig inden for uddannelse, sundhed, transport, konnektivitet og turisme for at diversificere den aserbajdsjanske økonomi, fremme jobskabelsen, modernisere industri- og servicesektorer og fremme bæredygtig udvikling i erhvervslivet og forskningsverdenen; at give mulighed for flere mellemfolkelige udvekslinger, både på europæisk plan og i regionale udvekslinger med armenske NGO'er;

Onsdag den 4. juli 2018

- ad) at styrke samarbejdet inden for udveksling af unge og studerende ved at styrke allerede eksisterende succesrige programmer såsom »Young European Neighbours«-netværket og ved at udvikle nye stipendieprogrammer og kurser samt lette deltagelsen i programmer inden for højere uddannelse, navnlig programmet Erasmus+, som skal sikre udviklingen af færdigheder, herunder sprogkompetencer, og gøre det muligt for det aserbajdsjanske folk at stifte bekendtskab med EU og EU's værdier;
- ae) at fremme den økonomiske vækst via transport og konnektivitet; at udvide det transeuropæiske transportnet (TEN-T) til Aserbajdsjan;
- af) i overensstemmelse med den fælles erklæring fra topmødet i Det Østlige Partnerskab i 2017 at overveje, når det bliver aktuelt, hvis forholdene tillader det, at indlede en dialog om visumliberalisering med henholdsvis Armenien og Aserbajdsjan, forudsat at betingelserne for en velforvaltet og sikker mobilitet er til stede, herunder effektiv gennemførelse af aftaler om visumlempelse og tilbagetagelsesaftaler mellem parterne;

Institutionelle bestemmelser

- ag) at sikre, at aftalen har en solid parlamentarisk dimension, der styrker de nuværende bestemmelser og mekanismer for samarbejde med det formål at øge inputtet til og kontrollen med gennemførelsen heraf, navnlig gennem oprettelse af en opgraderet interparlamentarisk struktur, der tilskynder til en regulær og konstruktiv dialog mellem Europa-Parlamentet og det aserbajdsjanske parlament om alle aspekter af vores forbindelser, herunder gennemførelsen af aftaler;
  - ah) at føre forhandlingerne så gennemsigtigt som muligt; at underrette Parlamentet i alle forhandlingens faser i overensstemmelse med artikel 218, stk. 10, i TEUF, hvori det hedder, at »Europa-Parlamentet skal straks underrettes fuldt ud i alle faser af proceduren«; også at forsyne Parlamentet med forhandlingsteksterne og referaterne af hver forhandlingsrunde; at minde Rådet om, at Den Europæiske Unions Domstol tidligere som følge af en overtrædelse af artikel 218, stk. 10, i TEUF allerede har annulleret Rådets afgørelser om undertegnelsen og indgåelsen af adskillige aftaler; at erindre om, at Europa-Parlamentets godkendelse af nye aftaler også fremover kan tilbageholdes, indtil Rådet opfylder sine juridiske forpligtelser;
  - ai) at sikre, at den nye aftale ikke er omfattet af midlertidig anvendelse, før Parlamentet har givet sin godkendelse; at understrege, at Parlamentets godkendelse af nye aftaler og andre fremtidige aftaler kan tilbageholdes, hvis dette bliver ignoreret;
2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet, Kommissionen og næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og til Republikken Aserbajdsjans præsident, regering og parlament.
-

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0312

Den 73. samling i FN's Generalforsamling**Europa-Parlamentets henstilling af 5. juli 2018 til Rådet om den 73. samling i De Forenede Nationers Generalforsamling (2018/2040(INI))**

(2020/C 118/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til De Forenede Nationers (FN's) pagt,
- der henviser til FN-resolutionen, som blev vedtaget af Generalforsamlingen den 3. april 2006, om nedsættelse af Menneskerettighedsrådet,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 21, 34 og 36,
- der henviser til EU's årsberetning om menneskerettighederne og demokrati i verden i 2016 og EU's politik om menneskerettigheder og demokrati,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne, præamblen og artikel 18, og til FN's menneskerettighedskonventioner og de valgfrie protokoller hertil,
- der henviser til sin henstilling til Rådet af 5. juli 2017 om den 72. samling i FN's Generalforsamling ⁽¹⁾,
- der henviser til FN-resolutionen, som blev vedtaget af Generalforsamlingen den 3. maj 2011, om Den Europæiske Unions deltagelse i De Forenede Nationers arbejde, som giver EU ret til komme med indlæg på FN's Generalforsamling, forelægge mundtlige forslag og ændringsforslag, der kan sættes til afstemning efter anmodning fra en medlemsstat, samt til at gøre brug af retten til at svare,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. juli 2017 om EU's prioriteringer for den 72. samling i FN's Generalforsamling,
- der henviser til New York-erklæringen om flygtninge og migranter af 19. september 2016,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 (2000), 1820 (2009), 1888 (2009), 1889 (2010), 1960 (2011), 2106 (2013), 2122 (2013) og 2242 (2015) om kvinder, fred og sikkerhed,
- der henviser til de hovedprincipper, der er fastsat i den globale strategi for Den Europæiske Unions udenrigs- og sikkerhedspolitik af juni 2016, og specielt dem, der angår suverænitet, territorial integritet og ukrænkeligheden af staternes grænser, som respekteres i lige høj grad af alle deltagende stater,
- der henviser til sin beslutning af 13. december 2017 om årsrapporten om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽²⁾,
- der henviser til De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og målene for bæredygtig udvikling,

---

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0304.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0493.

Torsdag den 5. juli 2018

- der henviser til forretningsordenens artikel 113,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0230/2018),
- A. der henviser til, at EU og dets medlemsstater fortsat fuldt ud støtter multilateralisme, global regeringsførelse og fremme af FN's kerneværdier som en integreret del af EU's udenrigspolitik og de tre søjler i FN's system: menneskerettigheder, fred og sikkerhed og udvikling; der henviser til, at et multilateralt system baseret på universelle regler og værdier er bedst egnet til at løse kriser, udfordringer og trusler; der henviser til, at selve fremtiden for det multilaterale system står over for hidtil usete udfordringer;
- B. der henviser til, at EU's globale strategi afspejler omfanget af nutidens globale udfordringer, som kræver et stærkt og mere effektivt FN og en uddybning af samarbejdet på medlemsstatsniveau, både i EU og FN;
- C. der henviser til, at EU's medlemsstater er nødt til at bestræbe sig til det yderste på at samordne deres optræden i FN-systemets organer og tale med én stemme baseret på international menneskerettighedslovgivning og EU's kerneværdier; der henviser til, at dette samarbejde skal baseres på en fælles indsats for at forebygge en yderligere optrapning af igangværende konflikter og støtte en løsning deraf, fremme effektiv nedrustning og våbenkontrol, navnlig med hensyn til atomarsenaler, gennemføre målene for bæredygtig udvikling og Parisaftalen om klimaforandringer samt bidrage til en regelbaseret international orden efter mandatet i artikel 34, stk. 1, i TEU;
- D. der henviser til, at den globale politiske orden og sikkerhedsmiljøet udvikler sig med hastig fart og kræver globale løsninger; der henviser til, at De Forenede Nationer fortsat er i centrum for et multilateralt samarbejdssystem mellem medlemsstaterne om at tackle disse udfordringer og egner sig bedst til at håndtere internationale kriser, globale udfordringer og trusler;
- E. der henviser til, at verden står over for en række globale udfordringer vedrørende nuværende og kommende konflikter som f.eks. klimaforandringer og terrorisme, som skal tackles på globalt plan; der henviser til, at den nuværende struktur i FN's Sikkerhedsråd stadig er baseret på et forældet politisk scenarie, og at beslutningsprocessen ikke i tilstrækkelig grad afspejler en ændret global realitet; der henviser til, at EU og dets medlemsstater har medvirket til at forme FN's globale 2030-dagsorden, og at EU fortsat er fast besluttet på at være frontløber i at mobilisere alle midler til gennemførelse og en stærk opfølgings-, overvågnings- og revisionsmekanisme for at sikre fremskridt og ansvarlighed; der henviser til, at dette afspejles i EU's optræden udadtil og andre EU-politikker på tværs af EU's finansielle instrumenter;
- F. der henviser til, at de tre søjler i FN — fred og sikkerhed, udvikling, menneskerettigheder og retsstatsprincippet — er uadskillelige og gensidigt forstærkende; der henviser til, at FN's oprindelige formål med at bevare freden er blevet udfordret af fortsatte komplekse kriser;
- G. der henviser til, at FN's besværlige bureaukratiske procedurer og komplekse og stive struktur indimellem har været til hinder for en velfungerende institution og dens evne til at reagere hurtigt på kriser og globale udfordringer;
- H. der henviser til, at en vellykket reaktion på globale kriser, udfordringer og trusler kræver et effektivt multilateralt system baseret på universelle regler og værdier;
- I. der henviser til, at der bliver sat spørgsmålstegn ved den internationale orden baseret på samarbejde, dialog og menneskerettigheder fra en række nationalistiske og protektionistiske bevægelses side overalt i verden;

Torsdag den 5. juli 2018

- J. der henviser til, at det stadig større antal opgaver for FN-systemet kræver tilstrækkelig finansiering fra medlemsstaterne; der henviser til, at der er et voksende gab mellem organisationens behov og den finansiering, der ydes; der henviser til, at EU og dets medlemsstater i lyset af USA's hensigt om at skære i bidraget til FN's budget samlet set stadig er den største økonomiske bidragsyder og bør støtte FN's generalsekretær aktivt i dennes bestræbelser på at sikre, at FN fungerer og finansieres rigtigt, med det primære formål at bekæmpe fattigdom, fremme fred og stabilitet på langt sigt, forsvare menneskerettighederne, bekæmpe social ulighed og yde humanitær hjælp til befolkninger, lande og regioner, som konfronteres med alle former for kriser, både naturlige og menneskeskabte; der henviser til, at EU's bidrag til FN bør være mere synlige; der henviser til, at FN's organisationer, herunder De Forenede Nationers Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), har lidt store finansielle nedskæringer; der henviser til, at det nuværende finansieringsniveau til FN fortsat er utilstrækkeligt, hvis det skal være muligt for organisationen at gennemføre sit mandat og imødekomme de aktuelle globale udfordringer;
- K. der henviser til, at demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet er udsat for en stigende trussel i mange af verdens regioner, og at civilsamfundet får mindre og mindre plads i mange FN-medlemsstater; der henviser til, at menneskeretsforkæmpere og civilsamfundsaktivister udsættes for stadig større trusler og risici i hele verden, når de udfører deres legitime arbejde;
- L. der henviser til, at fremme og beskyttelse af menneskerettighederne er kernen i multilateralismen og en central del af FN-systemet; der henviser til, at EU er en stærk tilhænger af alle menneskerettigheder, som er universelle, udelelige, indbyrdes afhængige og indbyrdes forbundne; der henviser til, at EU er en af de mest dedikerede forsvarere og fortalere for menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder, kulturelle værdier og mangfoldighed, demokrati og retsstatsforhold; der henviser til, at disse værdier er udsat for en stigende trussel i mange af verdens regioner; der henviser til, at menneskeretsforkæmpere og civilsamfundsaktivister udsættes for stadig større trusler og risici, når de udfører deres legitime arbejde, og udsættes for stadig større repressalier for at interagere med FN's organer og mekanismer; der henviser til, at det internationale samfund og EU skal øge indsatsen for at beskytte og støtte menneskerettighedsforkæmpere og opretholde internationale standarder for demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet, navnlig med hensyn til minoritetsgruppers rettigheder eller rettigheder for sårbare grupper, herunder kvinder, børn, unge etniske, racemæssige eller religiøse mindretal, migranter, flygtninge og internt fordrevne, personer med handicap, lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interkønnede (LGBTI-personer) og oprindelige befolkningsgrupper;
1. henstiller følgende til Rådet:

Reform af FN-systemet, herunder reform af Sikkerhedsrådet

- a) aktivt at støtte FN's generalsekretærs treleddede reformdagsorden med det formål at gøre FN-systemet reelt koordineret, effektivt, produktivt, integreret, gennemsigtigt og ansvarligt; at støtte strømliningen af freds- og sikkerhedsstrukturen, som er nødt til at blive mere effektiv, fokuseret, ordentligt finansieret og operationel med en mere balanceret opdeling af beføjelserne og med en mere effektiv mangfoldighed med hensyn til regional repræsentation i alle dens organer;
- b) at støtte reduceret bureaukrati, forenklede procedurer og decentraliseret beslutningstagning med større gennemsigtighed og ansvarlighed for FN's personales missioner og arbejde, navnlig med hensyn til operationer i marken;
- c) at støtte FN's generalsekretærs bestræbelser på at gennemføre væsentlige ændringer for at bringe FN's udviklingssystem i overensstemmelse med prioriteringerne i 2030-dagsordenen og målene for bæredygtig udvikling og beskyttelsesansvaret (R2P) og effektivisere det med henblik på bedre gennemførelse heraf;
- d) at opfordre FN's medlemsstater til at styrke både FN's generalsekretær og vicegeneralsekretæren og deres respektive myndigheder under strømliningen af FN's forvaltningssystem med henblik på at fremme større effektivitet, fleksibilitet, lydhørhed og værdi for pengene i FN og dets organisationer;

Torsdag den 5. juli 2018

- e) at minde alle FN's medlemsstater om deres forpligtelse til at opretholde deres økonomiske indsatsniveau for at støtte alle FN's organisationer og opfylde deres forpligtelser vedrørende udgifter til udviklingsstøtte og samtidig øge effektiviteten og virkningen deraf samt holde regeringerne ansvarlige for gennemførelsen af de globale mål for bæredygtig udvikling;
- f) aktivt at støtte FN's generalsekretærs indsats for gennemførelse af FN's strategi om ligestilling som et vigtigt redskab til at sikre lige repræsentation af kvinder i FN-systemet; at udpege flere kvinder og navnlig kvinder fra minoritetsgrupper til de øverste ledelsesposter i FN's hovedkvarter og indføre integrering af kønsaspektet og kønsbudgettering; at opfordre EU og FN til at udnævne flere kvindelige politibetjente og soldater til missioner og operationer; at presse på for tværfaglige rådgivere i kønsspørgsmål for de enkelte missioner og operationer og specifikke handlingsplaner, som udformer, hvordan FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 og 2242 gennemføres på niveauet for hver enkelt mission og operation; at sikre, at alle FN-styrker har samme minimumskrav til uddannelse og kompetencer, og at de skal have et klart køns-, LGBTI- og antiracismeperspektiv med multolerance over for alle former for seksuel udnyttelse og vold, herunder med en effektiv informantfunktion i FN, som anonymt kan rapportere om overtrædelser begået af FN-personale mod såvel FN-personale som lokale;
- g) at understrege den betydning, som EU's medlemsstater tillægger koordineringen af deres indsats i de styrende organer og enheder i FN-systemet;
- h) at opfordre til en omfattende reform af FN's Sikkerhedsråd med henblik på at gøre det mere repræsentativt på grundlag af en bred konsensus for at sikre, at det reagerer hurtigere og mere effektivt på trusler mod den internationale fred og sikkerhed; at fremme en revitalisering af Generalforsamlingens arbejde og en bedre samordning og større kohærens i alle FN-institutionernes aktiviteter;
- i) at øge bestræbelserne på at reformere FN's Sikkerhedsråd i særdeleshed, gennem en betydelig begrænsning eller ved regulering af brugen af retten til at nedlægge veto i de tilfælde, hvor der er beviser for krigsforbrydelser mod menneskeheden, som har hindret beslutningsprocessen, og gennem en ændring af sammensætningen af dets medlemskab for bedre at afspejle verdensordenen af i dag, bl.a. ved at tildele et permanent sæde til Den Europæiske Union;
- j) at opfordre EU og dets medlemsstater til at tale med én stemme; at støtte indsatsen fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), EU's delegationer i New York og Genève og medlemsstaterne for at forbedre koordineringen af EU's holdninger og nå frem til en fælles holdning, når de stemmer, for at forbedre EU's kohærens og troværdighed i FN;
- k) at gentage sin støtte til det arbejde, der udføres i FN's Menneskerettighedsråds særlige samling, herunder de særlige rapportører, og andre tematiske og landespecifikke menneskerettighedsmekanismer og en opfordring til alle FN's partnerstater til at udstede åbne invitationer til at besøge deres lande;
- l) at støtte etableringen af en åben og inklusiv mellemstatslig forberedende proces under FN's Generalforsamling til et FN-topmøde i 2020 i anledning af FN's 75-årsjubilæum, hvor der vil blive overvejet omfattende reformforanstaltninger med henblik på fornyelse og styrkelse af FN;
- m) at arbejde for oprettelse af en parlamentarisk forsamling under FN-systemet med henblik på at gøre den globale styring mere demokratisk og øge den demokratiske ansvarlighed og gennemsigtigheden og forbedre muligheden for borgernes deltagelse i FN's aktiviteter og navnlig bidrage til en vellykket gennemførelse af FN's 2030-dagsorden og målene for bæredygtig udvikling;

Torsdag den 5. juli 2018

Fred og sikkerhed

- n) at opfordre EU og FN til at spille en supplerende og forstærkende rolle over for hinanden, hver gang freden og sikkerheden er truet; at indlede et struktureret politisk samarbejde mellem EU og FN;
- o) at fremme en større indsats fra medlemsstaterne med hensyn til fred og sikkerhed, både på internationalt og internt plan; at støtte FN's generalsekretær i hans bestræbelser på at øge FN's deltagelse i fredsforhandlingerne; at opfordre FN til at prioritere forebyggelse, mægling og politiske løsninger på konflikter og samtidig tackle deres hovedårsager og drivkræfter; fortsat at støtte FN's særlige udsendinges arbejde, foranstaltninger og initiativer med henblik på at få løst disse konflikter; at øge medlemsstaternes støtte til FN's fredsbevarende og fredsopbyggende operationer, i særdeleshed ved at bidrage med personale og udstyr, og styrke EU's rolle som facilitator i denne henseende; at sikre bedre synlighed af denne støtte og disse bidrag; at sikre, at alle FN's fredsbevarende og fredsopbyggende operationer har et menneskerettighedsmandat og tilstrækkeligt personale til at varetage denne funktion;
- p) at uddybe samarbejdet med FN i det strategiske partnerskab om fredsbevarelse og krisestyring; at opfordre til et samarbejde mellem EU og FN om en reform af sikkerhedssektoren; at opfordre FN til at øge troværdigheden og gennemsigtigheden af de fredsbevarende operationer ved at etablere og styrke effektive mekanismer til at forebygge eventuelt misbrug fra FN's personales side og gøre dem ansvarlige; at vedtage en multilateral tilgang i hele den overordnede proces for missionerne; at øge interaktionen med lokalsamfund og sikre, at de beskyttes og hjælpes; at sikre at beskyttelse af civile er kernen i det fredsbevarende mandat; at øge støtten til de lokale aktører ved at styrke de mest sårbare grupper, der skal optræde som drivkræfter bag forandring og skabe rum for at inddrage dem i alle faser af det humanitære og fredsskabende arbejde; at opfordre FN til at reducere de overordnede miljøkonsekvenser af FN's fredsbevarende operationer og opnå bedre omkostningseffektivitet og sikkerhed for både tropper og for civile i værtslandene;
- q) at understrege, at globale og regionale trusler samt fælles globale bekymringer kræver, at hele det internationale samfund reagerer hurtigere og tager ansvar; at understrege, at hvis en stat er ude af stand til eller ikke er villig til at opfylde sit beskyttelsesansvar, tilfalder dette ansvar det internationale samfund, herunder alle FN's Sikkerhedsråds permanente medlemmer og med inddragelse af alle andre betydelige nye vækstøkonomier og udviklingslande, idet de, der krænker folkeretten, skal straffes tilsvarende; at styrke de blå hjelms kapacitet; at opfordre EU til at tilskynde vækst- og udviklingslandene til at tilslutte sig det internationale samfund, når det handler under sit R2P;
- r) at hilse et samarbejde mellem EU, FN og andre mellemstatslige organisationer, som f.eks. et tresidet samarbejde mellem Den Afrikanske Union (AU), EU og FN, velkommen som et stærkt middel til at styrke multilateralismen og den global styring og yde bistand til dem, der har behov for international beskyttelse, og samtidig sikre respekten for menneskerettighederne og den internationale humanitære lovgivning og opfordre til en samordnet indsats med hensyn til kapacitetsopbygning i denne henseende fra EU, FN og AU;
- s) fortsat at fremme en bred definition af begrebet menneskers sikkerhed og R2P og yderligere støtte FN i at spille en stærk rolle i forbindelse med gennemførelsen af disse; yderligere at styrke den rolle, som R2P spiller som et vigtigt princip i FN-medlemsstaternes arbejde med konfliktløsning, menneskerettigheder og udvikling; fortsat at støtte bestræbelserne på yderligere at operationalisere R2P og støtte, at FN fortsat spiller en afgørende rolle ved at bistå landene i forbindelse med gennemførelsen af R2P for at værne om menneskerettighederne, retsstatsprincippet og den humanitære folkeret; at minde om EU's tilsagn om at gennemføre R2P samt at forebygge og standse krænkelser af menneskerettighederne i forbindelse med grusomheder;
- t) at anvende alle disponible instrumenter til at øge statslige og ikke-statslige aktørers foranstaltningers overensstemmelse med den humanitære folkeret; at støtte bestræbelser under ledelse af Den Internationale Røde Kors Komité hen imod etableringen af en effektiv mekanisme til at styrke overholdelsen af den humanitære folkeret;

Torsdag den 5. juli 2018

- u) at gentage sin utvetydige fordømmelse af terrorisme og sin fulde støtte til foranstaltninger, der sigter mod at besejre og udrydde terrororganisationer, navnlig Daesh/ISIS, som udgør en klar trussel mod den regionale og internationale sikkerhed; at samarbejde med FN's Generalforsamling og FN's Sikkerhedsråd om at bekæmpe finansiering af terrorisme under hensyntagen til Parlamentets henstilling af 1. marts 2018 ⁽¹⁾ og opbygge mekanismer til at udpege terrorister og terrororganisationer og styrke ordninger for indefrysning af aktiver på verdensplan for at støtte De Forenede Nationers Institut for Interregional Kriminalitets- og Strafforfølgelsesforskning (UNICRI) i gennemførelsen og operationaliseringen af Det Globale Forum for Terrorbekæmpelse (GCTF), der bygger på det globale initiativ mod grænseoverskridende organiseret kriminalitet; at styrke EU's og FN's fælles bestræbelser for at bekæmpe de grundlæggende årsager til terrorisme, navnlig imødegåelse af hybride trusler og udvikling af forskning og kapacitetsopbygning inden for cyberforsvar; at basere sig på eksisterende initiativer etableret af lokale partnere til at udforme, gennemføre og udvikle metoder til at bekæmpe radikalisering og rekruttering til terrorisme; at intensivere bestræbelserne på at slå ned på rekruttering og bekæmpe terrorpropaganda, som begge dele foretages gennem sociale medieplatforme og netværk af radikaliserede hadprædikanter; at støtte tiltag til at styrke lokalsamfundenes modstandsdygtighed, som er sårbar over for radikalisering, herunder ved at tage hensyn til de økonomiske, sociale, kulturelle og politiske årsager, der fører til det; at styrke effektiviteten af det internationale politi-, rets- og domstolssamarbejde i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet; at fremme uddannelse som et redskab til at forhindre terrorisme; at støtte radikaliseringsbekæmpelses- og afradikaliseringspolitikker i overensstemmelse med FN's handlingsplan for forebyggelse af voldelig ekstremisme; at støtte et øget bidrag fra EU's side til FN's kapacitetsopbygningsinitiativer i forbindelse med bekæmpelsen af terrorkrigere og voldelig ekstremisme;
- v) at presse på for at skabe et stærkere multilateralt engagement i at finde holdbare politiske løsninger på de igangværende konflikter i Mellemøsten og Nordafrika; fortsat at støtte FN's særlige udsendinges arbejde, foranstaltninger og initiativer med henblik på at få løst disse konflikter; at støtte EU's rolle på det humanitære område; at opfordre til fortsat humanitær, finansiel og politisk bistand fra det internationale samfund; at drage de ansvarlige for krænkelser af den humanitære folkeret og menneskerettighedslovgivningen til ansvar herfor og arbejde på at sætte en omgående stopper for vold; at insistere på, at en syrisk ledet politisk proces med sigte mod frie og retfærdige valg, der fremmes og overvåges af FN og afholdes på grundlag af en ny forfatning, er den eneste måde at skabe fred i landet på; at understrege, at en landsdækkende inklusiv våbenhvile og en fredelig gensidigt acceptabel løsning på krisen i Syrien kan opnås under FN og, som fastlagt i Genève-kommunikéet fra 2012 og FN's Sikkerhedsråds resolution 2254 (2015), med støtte fra FN's generalsekretærs særlige udsending for Syrien; indtrængende at opfordre det internationale samfund til at gøre alt, hvad der står i dets magt, for på stærkeste vis at fordømme de ansvarlige for krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden begået under konflikten i Syrien; at støtte FN's generalsekretærs opfordring til at nedsætte et nyt upartisk og uafhængigt panel, som skal udpege de skyldige i kemiske angreb i Syrien, da manglen på et sådant organ øger risikoen for militær optrapning; at støtte FN's initiativ vedrørende en fredsplan for Yemen og hurtigst muligt at gøre noget ved den humanitære krise; at opfordre alle parter til at respektere menneskerettighederne og frihedsrettighederne for alle borgere i Yemen og at understrege behovet for at forhandle et politisk forlig gennem en inklusiv intern dialog i Yemen;
- w) at sikre sig, at FN's Generalforsamling i samarbejde med EU tilvejebringer alle positive instrumenter til at sikre en holdbar og effektiv tostatsløsning på grundlag af grænserne fra 1967, med Jerusalem som hovedstad i begge stater, og en sikker israelsk stat med sikre og anerkendte grænser og en uafhængig, demokratisk, sammenhængende og levedygtig palæstinensisk stat, der lever side om side i fred og sikkerhed;
- x) at støtte FN's bestræbelser på at opnå en retfærdig og varig løsning på konflikten i Vestsahara på grundlag af det vestsahariske folks ret til selvbestemmelse i overensstemmelse med de relevante FN-resolutioner;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets henstilling af 1. marts 2018 til Rådet om Europa-Parlamentets henstilling til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs- og sikkerhedsanliggender om foranstaltninger til at afskære jihadistisk finansiering — en målrettet indsats mod finansiering af terrorisme, Vedtagne tekster, P8_TA (2018)0059.

Torsdag den 5. juli 2018

- y) vedholdende at fokusere på de vigtigste trusler mod sikkerheden i Sahel, Sahara, Tchadsøen og Afrikas Horn med henblik på at udrydde terrortruslen fra grupper med tilknytning til ISIL/Daesh og al-Qaeda samt fra Boko Haram eller andre tilknyttede terrorgrupper;
- z) at værne om atomaftalen mellem Iran og Sikkerhedsrådets medlemmer plus Tyskland, som er en stor succes for det internationale diplomati, og navnlig EU's diplomati, og fortsat at lægge pres på USA, for at det leverer resultater i forbindelse med dens praktiske gennemførelse;
- aa) at fortsætte med at kræve fuld respekt for de internationalt anerkendte grænsers suverænitet og Georgiens, Moldovas og Ukraines territoriale integritet i lyset af krænkelse af folkeretten i disse områder; at støtte og give ny kraft til de diplomatiske bestræbelser på at nå frem til en fredelig og bæredygtig bilæggelse af disse vedvarende og fastfrosne konflikter; indtrængende at opfordre det internationale samfund til fuldt ud at implementere politikken med ikke at anerkende den ulovlige annektering af Krim;
- ab) at støtte de koreanske samtaler i forbindelse med bestræbelserne på at fjerne atomvåben på den koreanske halvø; at opfordre alle internationale aktører, som deltager aktivt og positivt, til at bidrage til dette mål på grundlag af dialoger;
- ac) indtrængende at opfordre FN's Generalforsamling og FN's Sikkerhedsråd til at drøfte spændingerne i Det Sydkinesiske Hav med henblik på at tilskynde alle berørte parter til at afslutte forhandlingen om en adfærdskodeks;

Dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed

- ad) at opfordre alle medlemsstaterne til fortsat at støtte og gennemføre de otte ovennævnte resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, som udgør dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed, og til at orientere arbejdet i retning af at opnå fuld ligestilling mellem kønnene og sikre kvinders deltagelse, beskyttelse og rettigheder i alle faser af konfliktcykluser, fra konfliktforebyggelse til genopbygning efter konflikter og samtidig vedtage en strategi med fokus på ofrene for at reducere yderligere skade på kvinder og piger, som er direkte påvirket af konflikter;
- ae) at minde om, at kvinders deltagelse i fredsprocesser fortsat er et af de mest uopfyldte aspekter af dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed til trods for, at kvinder er de primære ofre for sikkerhedsmæssige, politiske og humanitære kriser; at fremhæve, at FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 om kvinder, fred og sikkerhed ikke har nået sit primære mål med hensyn til at beskytte kvinder og øge deres deltagelse i politiske og beslutningstagende processer væsentligt; at minde om, at ligestilling mellem kvinder og mænd er et grundlæggende princip i EU og dets medlemsstater, og at fremme af ligestilling er et af EU's vigtigste mål; fortsat at fremme lighed og ikke-forskelsbehandling mellem kvinder og mænd og aktivt fremme yderligere tiltag mod krænkelse af LGBTI-personers rettigheder; at involvere de mest sårbare personer på alle niveauer i beslutningsprocessen og i alle processer;
- af) at minde om, at væbnede konflikter gør både mænd og kvinder sårbare, men udgør en større risiko for kvinder i form af økonomisk og seksuel udnyttelse, tvangsarbejde, fordrivelse og tilbageholdelse samt seksuel vold såsom voldtægt, der anvendes som krigstaktik og udgør en krigsforbrydelse; at garantere sikker lægehjælp i tilfælde af krigsvoldtægter; at opfordre til øget beskyttelse af mindreårige, kvinder, piger og ældre i konfliktsituationer, navnlig med hensyn til seksuel vold og børneægteskaber, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber, samt ofre, som er mænd og drenge, hvis reelle antal i konfliktpåvirkede områder er svært undervurderet ifølge WHO og internationale undersøgelser ⁽¹⁾; indtrængende at opfordre alle FN's medlemsstater til at stille alle de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer til rådighed for at hjælpe befolkningen i konfliktområder;

⁽¹⁾ Verdenssundhedsorganisationen, »World Report on Violence and Health« (Genève, 2002), s. 154; FN's Humanitære Koordinationskontor, »Discussion paper 2: The Nature, Scope and Motivation for Sexual Violence Against Men and Boys in Armed Conflict«, rapport fremlagt på UNOCHA's forskningsmøde om »Use of Sexual Violence in Armed Conflict: Identifying Gaps in Research to Inform More Effective Interventions«, 26. juni 2008.

Torsdag den 5. juli 2018

- ag) at opfordre FN til at opstille effektive procedurer for indberetning af bekymringer eller beviser på misbrug, svig, korruption og forsømmelse vedrørende aktiviteter udført af FN's militære og civile personale under de fredsbevarende missioner og tackle disse tilfælde gennem specifikke og rettidige undersøgelser; hurtigst muligt at ændre den kendsgerning, at retssager vedrørende påstået misbrug på nuværende tidspunkt fortsat er rent frivillige og afhænger af det land, der bidrager med tropper; hurtigst muligt og uden forsinkelse at adressere alle aspekter af FN's evalueringsrapport af 15. maj 2015 om retshåndhævelse og bestræbelser på afhjælpende bistand i forbindelse med seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug begået af De Forenede Nationer og FN-relateret personale under fredsbevarende operationer og drage gerningsmændene til ansvar; uden forsinkelse og med den største beslutsomhed at efterforske, retsforfølge og dømme enhver militært og civilt ansat, som har begået seksuel vold; at opfordre til yderligere uddannelse af FN's fredsbevarende personale i den internationale protokol om dokumentation og undersøgelse af seksuel vold i konflikter for at fremme ekspertise inden for seksuel vold;
- ah) at støtte og styrke den internationale indsats gennem FN for at sikre medtagelse af kønsspecifikke analyser og integrering af menneskerettighederne og kønsspørgsmål i alle FN's aktiviteter, navnlig inden for fredsbevarende operationer, humanitære operationer, genopbygning efter konflikter og forsoningsprocesser; at udarbejde indikatorer og indføre overvågningsredskaber for at måle de fremskridt, der gøres for så vidt angår kvinders deltagelse i freds- og sikkerhedsopbygningen, herunder i fredsbevarende operationer, og for at sikre ansvarliggørelse og en effektiv inddragelse i samfund og lokalsamfund og at sikre en bedre kultur og adfærd, hvilket også er på linje med FN's generalsekretærs panel på højt plan om styrkelse af kvinders økonomiske stilling; at sikre, at gennemførelsen af dagsordenen for kvinder, fred og sikkerhed omfatter passende finansiering og yder støtte til at gøre kvinder til det centrale element i alle bestræbelser på at tackle globale udfordringer, herunder stigende voldelig ekstremisme, konfliktforebyggelse og -mægling, humanitære kriser, fattigdom, klimaændringer, migration, bæredygtig udvikling, fred og sikkerhed;
- ai) at støtte og styrke den internationale indsats gennem FN for at få standset misbrug af børn i væbnede konflikter og mere effektivt at gøre noget ved konsekvenserne af konflikt- og postkonfliktsituationer for piger; at støtte den rolle, som FN's arbejdsgruppe om børn i væbnede konflikter spiller med hensyn til at uddybe støtten til rettighederne for unge, som er påvirket af krig, og støtte FN's kampagne »Children Not Soldiers« med henblik på at sætte en stopper for væbnede regeringsstyrkers og ikkestatslige aktørers brug af børn i konflikter;
- aj) at opretholde sit engagement sammen med FN om overvågning og effektiv gennemførelse af Spotlight-initiativet, som sigter mod at sætte en stopper for alle former for vold mod kvinder og piger;

Konfliktforebyggelse og mægling

- ak) at tilvejebringe alle midler til proaktivt at støtte FN's generalsekretærs prioriteringer inden for konfliktforebyggelse og mægling ⁽¹⁾, gennem initiativer såsom oprettelsen af den højtstående rådgivende gruppe om mægling og på linje med prioriteterne for instrumenterne under FN's særlige politiske missioner og under FN's fond for fredsopbyggende indsatser; at sikre, at menneskerettighederne er i centrum for konfliktforebyggelses- og mæglingspolitikkerne;
- al) at styrke den operationelle side af EU's og FN's prioriteringer i forbindelse med konfliktforebyggelse og -begrænsning, bl.a. ved at sikre, at der er erfarne mæglere og mæglingsrådgivere, herunder kvindelige udsendinge og højtstående embedsmænd, til rådighed, og at sikre en mere effektiv koordinering af FN's politiske og humanitære instrumenter og dets instrumenter inden for sikkerhed og udvikling;
- am) at tage højde for, at kvinder er bemærkelsesværdigt underrepræsenterede ved fredsbordet, hvor der træffes afgørende beslutninger om genopbygning og forvaltning efter konflikter, på trods af den omstændighed, at der, når kvinder har en fremtrædende rolle i fredsprocesserne, er 20 % større sandsynlighed for at nå en aftale, som varer mindst to år, og 35 % større sandsynlighed for en aftale, der varer i mindst 15 år;

⁽¹⁾ Som beskrevet i generalsekretærens første erklæring i FN's Sikkerhedsråd den 10. januar 2017.

Torsdag den 5. juli 2018

- an) at yde stærk støtte til dagsordenen for unge, fred og sikkerhed og dens målsætning om at give unge en kraftigere stemme i forbindelse med beslutningstagningen på lokalt plan, på nationalt, regionalt og internationalt plan; i den forbindelse at støtte etableringen af mekanismer, der vil gøre det muligt for unge at deltage meningsfuldt i fredsprocesserne;
- ao) yderligere at styrke samarbejdet mellem EU og FN om udformning af instrumenter til at imødegå det tilbagevendende problem med vold i forbindelse med valg, bl.a. ved at trække på europæiske parlamentsmedlemmers erfaringer med valgobservationsmissioner og bygge videre på parlamentariske dialoger med politiske partier forud for valg for at give valgene større troværdighed i de lande, der søger at styrke deres demokratiske procedurer, og at sende et stærkt budskab til dem, der prøver at misbruge systemet;
- ap) at minde om EU's væsentlige bidrag (de eksterne finansieringsinstrumenter) til FN-systemet, herunder global fred, retsstatsprincippet og menneskerettigheder og udviklingsdagsordenen;
- aq) at yde stærk støtte til generalsekretærens forslag om at gøre FN's udviklingssystem mere effektivt og at formulere en støttende holdning med hensyn til den foreslåede finansieringsaftale til gengæld for øget effektivitet, gennemsigtighed og ansvarlighed;

Ikkespredning, våbenkontrol og nedrustning

- ar) systematisk at støtte alle FN-foranstaltninger vedrørende nedrustning, skabelse af tillid, ikkespredning og bekæmpelse af spredning af masseødelæggelsesvåben, herunder udvikling, produktion, erhvervelse, oplagring, opbevaring, overdragelse eller brug af kemiske våben foretaget af stater eller af ikkestatslige aktører;
- as) at udtrykke bekymring over eroderingen af det eksisterende system for våbenkontrol og nedrustning og af systemets retlige instrumenter; at støtte alle bestræbelser på at få indsatsen for våbenkontrol og nedrustning tilbage på sporet, herunder ved at genoplive konferencen om nedrustning; at fremme nuklear ikkespredning gennem 2020-revisionsprocessen ved uden ophør at lade traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger træde i kraft; at bestræbe sig på at håndhæve konventionen om kemiske våben; på ny at bekræfte forpligtelsen over for målsætningerne i konventionen og at tilskynde alle FN's medlemsstater til at ratificere eller tiltræde den; at styrke Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) og dens arbejde ved at sikre, at den har passende finansielle ressourcer og personale til at nå målsætningerne; at sikre retsforfølgelse af gerningsmændene, når der rapporteres om anvendelse af kemiske våben; at sikre, at de ansvarlige stilles til regnskab for krænkelse af traktaterne om nedrustning og våbenkontrol ved hjælp af de eksisterende våbenkontrollmekanismer og nedrustningsinstrumenter; at støtte traktaten om forbud mod kernevåben, der i 2017 fik opbakning fra 122 af FN's medlemsstater, og at arbejde for, at alle FN's medlemsstater underskriver og ratificerer traktaten; uden ophold at fremme den nukleare nedrustning både regionalt og globalt i overensstemmelse med Parlamentets beslutning af 27. oktober 2016⁽¹⁾, der opfordrer alle EU's medlemsstater til at støtte FN-konferencen om udformning af et retligt bindende instrument til forbud mod kernevåben; at støtte FN's bestræbelser på at forhindre ikkestatslige aktører og terrorgrupper i at udvikle, fremstille, erhverve eller overføre masseødelæggelsesvåben og fremføringsmidler hertil; at kræve fuld overholdelse af traktaten om ikkespredning af kernevåben (NPT), konventionen om kemiske våben og konventionen om biologiske våben;
- at) fuldt ud at gennemføre traktaten om våbenhandel (ATT) og at tilskynde alle FN's medlemsstater til at ratificere eller tiltræde den;
- au) at arbejde hen imod en mere effektiv indsats mod spredning af og ulovlig handel med våben og ammunition, herunder håndvåben og lette våben, navnlig ved at udvikle et system til sporing af våben; at anmode FN's medlemsstater om at tage aktive skridt i retning af global nedrustning og forhindring af våbenkapløb;

⁽¹⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 202.

Torsdag den 5. juli 2018

- av) at holde særligt øje med de teknologiske fremskridt på området for udvikling af robotbaserede våben og, navnlig, med droner og bevæbnede robotter, og om de overholder folkeretten; at etablere retlige rammer for droner og bevæbnede robotter i overensstemmelse med gældende international humanitær folkeret for at forhindre, at denne teknologi bliver misbrugt i forbindelse med staters og ikkestatslige aktørers ulovlige aktiviteter; at fremme indledningen af effektive forhandlinger om forbud mod droner og væbnede robotter, som gør det muligt at udføre angreb uden menneskelig indblanding; at fremme en FN-baseret retlig ramme med udtrykkelige bestemmelser om, at anvendelsen af væbnede droner skal ske under overholdelse af den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning; kraftigt at fordømme de udbredte menneskerettighedskrænkelser og overtrædelser af den humanitære folkeret; at opfordre til øget beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i alle dimensioner, i hvilke de kommer til udtryk, herunder i forbindelse med nye teknologier; at arbejde hen imod et internationalt forbud mod våbensystemer, i hvilke der ikke er menneskelig styring inde over anvendelsen af magt, hvilket Parlamentet ved flere lejligheder har bedt om, og som forberedelse til de relevante møder på FN-plan snarest muligt at formulere og vedtage en fælles holdning til autonome våbensystemer og i de relevante fora at tale med én stemme og handle i overensstemmelse dermed;
- aw) at tilskynde alle FN's medlemsstater til at underskrive og ratificere konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion;
- ax) med henvisning til FN's Miljøforsamlings resolution UNEP/EA.3/Res.1 og til FN's Menneskerettighedsråds resolution 34/20 at arbejde hen imod en præcisering og udvikling af forpligtelserne efter konflikter med hensyn til rydning og håndtering af forurening hidrørende fra brugen af våben med forarmet uran samt hjælp til de lokalsamfund, hvor disse våben har været anvendt;

Menneskerettigheder, demokrati og retsstaten

- ay) at minde om, at menneskerettighederne er udelelige, indbyrdes afhængige og indbyrdes forbundne; at opfordre EU og FN til ikke kun på det kraftigste at fordømme den bekymrende globale tendens til at marginalisere og fornægte menneskerettighederne for at imødegå enhver negativ tendens, herunder hvad angår civilsamfundets stadig mere begrænsede manøvrerum i verden, men også at gøre effektiv brug af de forhåndenværende retlige instrumenter, navnlig artikel 2 i EU's associeringsaftaler med tredjelande, når det er relevant; indtrængende at opfordre alle FN's medlemsstater til at ratificere og effektivt gennemføre alle FN's centrale menneskerettighedskonventioner, herunder FN-konventionen mod tortur og den valgfrie protokol hertil, de valgfrie protokoller til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder samt den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, der indeholder bestemmelser om klage- og undersøgelsesmekanismer, og til at overholde disse instrumenters rapporteringsforpligtelser og forpligtelsen til i god tro at samarbejde med FN's menneskerettigheds-mekanismer; at være opmærksom på de modreaktioner, som i hele verden ses mod mennesker, der forsvare menneskerettighederne og arbejder for demokratisering;
- az) at sikre, at menneskerettighedsreformer fortsat vil være fuldt integreret i FN's tre reformsøjler; at støtte integrationen af menneskerettighedsdimensionen i De Forenede Nationers arbejde;
- ba) at fremme friheden for deister og theister og personer, der betragter sig selv som ateister, agnostikere, humanister og fritænkere;
- bb) fortsat at forsvare religions- og trosfriheden; at opfordre til en større indsats for at beskytte religiøse og andre mindretals rettigheder; at opfordre til øget beskyttelse af religiøse mindretal mod forfølgelse og vold; at opfordre til ophævelse af love, der kriminaliserer blasfemi og apostasi og tjener som påskud for forfølgelse af religiøse mindretal og ikketroende; at støtte det arbejde, der udføres af den særlige rapportør om religions- og trosfrihed; aktivt at arbejde for, at FN anerkender det folkeudryd på religiøse og andre mindretal, som begås af ISIL/Daesh, og for en overdragelse af sager om formodede forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og folkeudryd til Den Internationale Straffedomstol (ICC);

Torsdag den 5. juli 2018

- bc) at opfordre FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC) til at overvåge, at organisationens egne medlemsstater overholder menneskerettighederne, med henblik på at undgå fortidens fejltagelser som f.eks. at optage lande, der krænker menneskerettighederne groft, og lande med antisemitiske politiske holdninger som medlemmer;
- bd) at tilskynde alle FN's medlemsstater til at sikre, at deres borgere er i stand til fuldt og helt og uden diskrimination at engagere sig i politiske, sociale og økonomiske processer — og nyder religions- og trosfrihed;
- be) at opfordre alle nationale og internationale myndigheder til hurtigst muligt at vedtage bindende instrumenter, som er fokuseret på effektiv beskyttelse af menneskerettighederne, og til at sikre, at alle nationale og internationale forpligtelser hidrørende fra internationale regler håndhæves fuldt ud; atter at påpege vigtigheden af UNHRC; at minde om, at Generalforsamlingen ved valg af medlemmer af UNHRC er forpligtet til at tage hensyn til kandidaternes respekt for fremme og beskyttelse af menneskerettighederne, retsstaten og demokratiet; at opfordre til, at der opstilles klare, resultatbaserede kriterier vedrørende menneskerettigheder for medlemskab af UNHRC;
- bf) at beklage dybt, at USA har besluttet at trække sig ud af UNHRC; at minde om EU's deltagelse og støtte til dette uundværlige menneskerettighedsorgan og opfordrer indtrængende den amerikanske regering til at genoverveje sin beslutning;
- bg) indtrængende at opfordre alle stater, herunder EU's medlemsstater, til hurtigt at ratificere den valgfrie protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, hvorved der oprettes en klage- og undersøgelsesmekanisme;
- bh) at samarbejde med alle FN's medlemsstater om at respektere ytringsfriheden, jf. artikel 19 i verdenserklæringen om menneskerettigheder, og at fremhæve vigtigheden af en fri presse og frie medier i et sundt samfund og af hver eneste borgers rolle heri; at understrege vigtigheden af mediefrihed, pluralisme, mediernes uafhængighed og journalisters sikkerhed med henblik på at imødegå de nye udfordringer; at sætte gang i en debat om at finde den rette balance mellem beskyttelse af mediefriheden og ytringsfriheden og bekæmpelse af forkerte oplysninger; at bestræbe sig på at beskytte journalister, der arbejder med sager om korruption, og hvis liv er i fare;
- bi) at fastholde et stærkt engagement med hensyn til at fremme afskaffelse af dødsstraf overalt i verden; fortsat at opfordre til nultolerance over for dødsstraf; at opfordre til et moratorium for anvendelse af dødsstraf og arbejde videre hen imod en verdensomspændende afskaffelse af dødsstraffen; at fordømme den øgede anvendelse af dødsstraf for narkotikarelaterede forbrydelser og opfordre til et forbud mod brugen af dødsstraf og summarisk henrettelse som straf for sådanne lovovertrædelser;
- bj) at støtte og styrke den internationale indsats gennem FN for at sikre medtagelse af kønsspecifikke analyser og integrering af menneskerettighederne og kønsspørgsmål i alle FN's aktiviteter; at kræve udryddelse af alle former for vold mod og diskrimination af kvinder og piger, ved også at tage højde for diskrimination på basis af kønsidentitet; at advokere for og beskytte rettighederne for LGBTI-personer og opfordre til ophævelse af lovgivning i FN-medlemsstater, som kriminaliserer mennesker på grund af deres seksualitet eller kønsidentitet; at tilskynde Sikkerhedsrådet til yderligere at arbejde med og styrke LGBTI-personers rettigheder;
- bk) at styrke ICC's rolle og det internationale strafferetlige system for at fremme retsforfølgelsen af gerningsmænd og sætte en stopper for straffrihed; at yde ICC stærk diplomatisk, politisk og økonomisk støtte; at opfordre alle FN's medlemsstater til at tilslutte sig ICC ved at ratificere og gennemføre Romstatutten og tilskynde til ratificering af Kampalaændringerne; at opfordre stater, der trækker sig ud af ICC, til at omgøre deres beslutning; at støtte ICC's rolle som nøgleinstitution i forbindelse med retsforfølgelse af gerningsmænd og støtte til ofre, så retfærdigheden sker fyldest, og at tilskynde til en stærk dialog og et stærkt samarbejde mellem ICC og FN og FN's agenturer og FN's Sikkerhedsråd;
- bl) kraftigt at fordømme den retlige chikane, tilbageholdelserne, drabene, truslerne og den intimidering, som menneskeretsforkæmpere i hele verden udsættes for, når de udfører deres legitime arbejde for fremme af menneskerettighederne; at tilskynde det internationale samfund og opfordre FN's medlemsstater til at vedtage politikker til beskyttelse af og støtte til menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare, og gøre det muligt for dem at udføre deres arbejde; at vedtage en politik, der systematisk og utvetydigt fordømmer drab på menneskerettigheds-

Torsdag den 5. juli 2018

forkæmpere og ethvert forsøg på at udsætte dem for nogen som helt form for vold, forfølgelse, trusler, chikane, bortførelse, fængsling eller vilkårlig tilbageholdelse; at fordømme dem, der begår eller tolererer sådanne grusomheder, og at optrappe de officielle diplomatiske indsatser med fuld støtte til menneskerettighedsforkæmpere; at fremhæve, at menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsaktivister er nogle af de centrale aktører i en bæredygtig udvikling; at opfordre FN's medlemsstater til at vedtage politikker, der yder beskyttelse og støtte til menneskerettighedsforkæmpere, der er i fare; at anerkende, at menneskeretsforkæmpere, der arbejder for miljøet, retten til land og oprindelige folkeslags rettigheder, er blevet udsat for stadig flere trusler;

- bm) under hensyn til EU-retten om korruptionsbekæmpelse at forpligte sig til at fremme foranstaltninger til korruptionsbekæmpelse og forstærke inddragelsen heraf i FN's programmer;
- bn) at anmode EU og dets medlemsstater om at arbejde med partnere om gennemførelse af FN's vejledende principper vedrørende erhvervsliv og menneskerettigheder ved indtrængende at opfordre alle lande, herunder EU's medlemsstater, til at udvikle og gennemføre nationale handlingsplaner og at pålægge virksomhederne at sikre overholdelsen af menneskerettighederne; at gentage sin opfordring til EU og dets medlemsstater om at deltage aktivt og konstruktivt i hurtigst muligt at udforme et juridisk bindende internationalt instrument, der, inden for den internationale menneskerettighedslovgivning, regulerer transnationale selskabers og andre virksomheders aktiviteter med henblik på at forebygge, efterforske, afhjælpe og sikre adgangen til retsmidler i tilfælde af menneskerettighedskrænkelser, når disse finder sted; at støtte en bindende FN-traktat vedrørende erhvervsliv og menneskerettigheder med henblik på at sikre retsforfølgelsen af gerningsmænd; at bifalde det arbejde, der udføres af FN's arbejdsgruppe vedrørende erhvervsliv og menneskerettigheder og til at minde FN, EU og dets medlemsstater om at deltage konstruktivt for at accelerere disse forhandlinger og adressere de bekymringer, EU stadig har;
- bo) at optrappe bestræbelserne inden for rammerne af den internationale alliance om stop for handel med torturedskaber, som EU sammen med regionale partnere har taget initiativ til; at etablere en international fond til at støtte lande med at udvikle og gennemføre lovgivning, der forbyder handel med varer, som kan anvendes til tortur eller til henrettelser; at støtte etableringen af et internationalt instrument til at forbyde handel med disse varer, idet man bruger erfaringerne med Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 om spørgsmålet;
- bp) at sikre, at kvinder har adgang til familieplanlægning og har alle offentlige og universelle sundhedsrettigheder på det seksuelle område og med hensyn til reproduktion, herunder moderne svangerskabsforebyggelse samt sikker og lovlig abort; at understrege, at universel adgang til sundhed, navnlig seksuel og reproduktiv sundhed og hermed forbundne rettigheder, er en grundlæggende menneskeret, og dermed modgå den såkaldte Global Gag-regel (den globale mundkurv), som blev genindført af den amerikanske regering i begyndelsen af 2017;
- bq) at støtte en menneskerettighedsbaseret tilgang til handicap i risikosituationer i overensstemmelse med FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (CRPD);
- br) at tage højde for, at romaerne er blandt de mest diskriminerede mindretal i verden, og at forskelsbehandlingen er blevet værre i en række lande; at minde om, at romaerne bor på alle kontinenter, og at spørgsmålet således er et globalt anliggende; at opfordre FN til at udnævne en særlig rapportør om romaspørgsmål for at øge opmærksomheden på og sikre, at FN's programmer også når romaerne;
- bs) at opfordre FN's medlemsstater, herunder EU-medlemsstaterne, til at følge henstillingerne fra FN's særlige rapportør om nutidige former for racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance;

Globale pagter om migration og flygtninge

- bt) fuldt ud at støtte de FN-ledede bestræbelser på at forhandle to globale pagter om migration og flygtninge på plads med udgangspunkt i New York-erklæringen om flygtninge og migranter fra september 2016 med henblik på udvikling af en mere effektiv international reaktion på udfordringen og den tilsvarende proces med hensyn til udvikling af en global forvaltningsordning, med henblik på forbedring af koordineringen vedrørende den internationale migration, menneskets mobilitet, større flygtningebevægelser samt langtrukne flygtningesituationer og at iværksætte holdbare løsninger og tilgange til klart at beskrive den mangelfulde beskyttelse af flygtninges og migranternes rettigheder; at

Torsdag den 5. juli 2018

opfordre EU's medlemsstater til at stå forenet bag en sådan holdning og til aktivt at forsvare og fremme forhandlingerne om disse vigtige spørgsmål; at minde om, at det i målene for bæredygtig udvikling i 2030-dagsordenen anerkendes, at planlagte og velstyrede migrationspolitikker kan bidrage til at opnå bæredygtig udvikling og inklusiv vækst samt begrænse ulighed i og mellem lande;

- bu) at presse på for at få indført ambitiøse og afbalancerede bestemmelser, der giver mulighed for et mere effektivt internationalt samarbejde og en mere retfærdig og forudsigelig ansvarsdeling på verdensplan i forbindelse med håndteringen af migrationsbevægelser og tvangsfordrivelse og dermed sikre flygtninge i hele verden den fornødne støtte;
- bv) at støtte alle bestræbelser på at sikre robust og bæredygtig bistand til udviklingslande, der modtager et stort antal flygtninge, og at sikre, at flygtninge tilbydes varige løsninger, herunder ved at blive selvforsørgende og blive integreret i de samfund, hvor de lever; at minde om, at gennemførelsen af Global Compact-initiativet er en unik mulighed for at styrke koblingen mellem humanitær bistand og udviklingspolitikker;
- bw) at sikre, at globale pagter har mennesket i fokus og er baseret på menneskerettighederne og fører til langsigtede, bæredygtige og helhedsorienterede foranstaltninger til fordel for alle involverede parter; at lægge særlig vægt på migranter i sårbare positioner, såsom børn, udsatte kvinder, ofre for menneskehandel eller personer med handicap eller andre udsatte grupper, herunder LGBTI-personer, og herved understrege behovet for, at migrationspolitikker udformes med et tværgående perspektiv for at imødekomme de specifikke behov; at understrege behovet for fuldt ud at udvikle et nyt horisontalt kønsperspektiv møntet på en kollektiv, international reaktion på flygtningeproblemet, som håndterer de specifikke beskyttelsesbehov, kvinder har, herunder bekæmpelse af vold mod kvinder, og som udvider kvinders kompetencer og færdigheder i forbindelse med genopbygning og forsoning; at opfordre FN's medlemsstater til at indgå en selvstændig forpligtelse til at fremme ligestillingen mellem kønnene og styrkelsen af kvinders og pigers stilling som et centralt element i den globale aftale i overensstemmelse med det femte mål for bæredygtig udvikling;
- bx) at kræve, at der gøres en større indsats for at forebygge ulovlig migration og bekæmpe menneskesmugling og menneskehandel, navnlig ved at bekæmpe kriminelle netværk gennem rettidig og effektiv udveksling af relevante efterretninger; at forbedre metoderne til at identificere og beskytte ofre og forstærke samarbejdet med tredjelande med henblik på at opspore, beslaglægge og inddrive udbyttet af kriminelle aktiviteter i denne sektor; i FN-regi at fastholde vigtigheden af at ratificere og fuldt ud gennemføre FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet og protokollerne dertil om bekæmpelse af migrantsmugling til lands, ad søvejen og ad luftvejen og om forebyggelse, bekæmpelse og retsforfølgelse af menneskehandel, særlig handel med kvinder og børn;
- by) at sikre, at der er en særlig opmærksomhed omkring kvindelige flygtninge og asylsøgere, som udsættes for mange former for forskelsbehandling og er mere sårbare over for seksuel og kønsbaseret vold både i deres oprindelseslande og under deres rejse mod mere sikre destinationer; at minde om, at kvinder og piger, som søger asyl, har specifikke behov og problemer, der er anderledes end mændenes, hvilket gør det nødvendigt, at der i forbindelse med gennemførelsen af alle asylpolitikker og -procedurer tages højde for forskellene på kønnene, og at det sker i en individualiseret form; at opfordre til en styrkelse af ordningerne for beskyttelse af børn og at støtte konkrete foranstaltninger til gavn for flygtninge- og migrantbørns interesser baseret på konventionen om barnets rettigheder;
- bz) at tage fat på at gøre noget ved det vidt udbredte fænomen med statsløshed, som skaber akutte udfordringer for menneskerettighederne; at sikre, at dette spørgsmål bliver behørigt behandlet i de aktuelle forhandlinger om Global Compact-initiativet;
- ca) at fortsætte og øge støtten, herunder den finansielle støtte, til De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) til at gennemføre dets internationale mandat til beskyttelse af flygtninge, herunder også fra kriminelle bander og enkeltpersoner, der er involveret i menneskehandel og menneskesmugling fra oprindelseslandet og i transitlandene;

Torsdag den 5. juli 2018

- cb) at bistå østlige partnerskabslande med at håndtere de problemer, som landene har stået over for som følge af massiv intern tvangsfordrivelse fra konfliktområder, og at handle resolut for at beskytte og genoprette de fordrevne personers rettigheder, herunder retten til at vende tilbage, ejendomsrettigheder samt retten til personlig sikkerhed;
- cc) fortsat at betone den yderste vigtighed af uddannelse for piger og kvinder med henblik på skabelse af økonomiske muligheder;
- cd) at gentage sin alvorlige bekymring over, at hundredtusinder af internt fordrevne og flygtninge, der flygtede fra det område, hvor de kommer fra, i forbindelse med langtrukne konflikter, fortsat er fordrevne, og på ny bekræfte retten for alle internt fordrevne og flygtninge til i sikkerhed og værdighed at vende tilbage til det område, hvor de kommer fra;
- ce) at insistere på, at der er behov for finansiering til specifikt at støtte kvinders deltagelse i de internationale processer omkring beslutningstagning;

Udvikling

- cf) at gennemføre FN's ambitiøse 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og dens 17 målsætninger for bæredygtig udvikling; at understrege EU's ledende rolle i forbindelse med den proces, der har ført til vedtagelse af FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og Addis Ababa-handlingsdagsordenen; at tage konkrete skridt til at sikre en effektiv gennemførelse af 2030-dagsordenen og Addis Abeba-dagsordenen som vigtige instrumenter for udvikling; at sikre, at EU og FN fortsat spiller en vigtig rolle i gennemførelsen af FN's 2030-dagsorden med henblik på at udrydde fattigdom og skabe fælles velstand, tackle uligheder og skabe en mere sikker og mere retfærdig verden, bekæmpe klimaændringer og beskytte miljøet;
- cg) at tage konkrete skridt til at sikre en effektiv gennemførelse af FN's 2030-dagsorden og de 17 mål for bæredygtig udvikling, der er vigtige instrumenter til forebyggelse og bæredygtig udvikling; at tilskynde og at understøtte landene i at tage ejerskab i processen og etablere nationale rammer for gennemførelsen af de 17 mål for bæredygtig udvikling; at opfordre FN's medlemsstater til at tilpasse deres budgetter til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling; at gentage, at EU stadig er verdens største donor af udviklingsbistand med et bidrag på 75,7 mia. EUR, og at opfordre til, at EU's kollektive bistand fortsat øges, idet medlemsstaternes vedvarende indsats for at fremme fred, velstand og bæredygtig udvikling i hele verden fremhæves; at tilskynde FN's medlemsstater til at opfylde deres forpligtelser vedrørende betalinger til udviklingsbistand og opfordre til, at der vedtages en solid ramme af indikatorer og anvendes statistiske data til at evaluere situationen i udviklingslandene, overvåge fremskridtene og sikre ansvarligheden; at fortsætte sine bestræbelser på at opnå sammenhæng i udviklingspolitikken i alle EU's politikker, hvilket er af afgørende betydning for at nå målene for bæredygtig udvikling, og også på FN-plan arbejde for mere sammenhængende politikker i overensstemmelse med udviklingsmål 17;

Klimaændringer og klimadiplomati

- ch) på ny at bekræfte EU's forpligtelse til Parisaftalen, at opfordre alle FN's medlemsstater til at ratificere og gennemføre den effektivt og at understrege behovet for, at Parisaftalen gennemføres i hele verden og af alle FN-stater; på ny at bekræfte behovet for en ambitiøs EU-klimapolitik og viljen til at forbedre de nationalt bestemte bidrag for 2030, herunder EU's, samt nødvendigheden af i tide at udvikle en langsigtet strategi frem mod 2050 og at støtte alle initiativer, der går i den retning; at arbejde hen imod mere effektive foranstaltninger for bæredygtighed i miljøet, navnlig i forbindelse med bekæmpelsen af klimaforandringer, ved at fremme internationale foranstaltninger og tiltag med henblik på at bevare og forbedre miljøets kvalitet og en bæredygtig forvaltning af naturressourcerne; at hæve vores ambitionsniveau yderligere med hensyn til emissionsbegrænsning og at understrege EU's rolle som global leder inden for klimatiltag;
- ci) at gentage, at klimaforanstaltninger er en vigtig prioritet for Den Europæiske Union; at sikre, at EU forbliver i front i bekæmpelsen af klimaforandringer og fortsat samarbejder med FN på dette område; at opfordre alle FN's medlemsstater til at opretholde Parisaftalen og at sikre en hurtig gennemførelse af de beslutninger, der i 2016 blev truffet på FN's konference om klimaændringer; at forstærke bestræbelserne for, at USA igen bliver en del af det multilaterale samarbejde om klimaforandringer;

Torsdag den 5. juli 2018

- cj) at være en proaktiv partner i alle FN's bestræbelser på at fremme globale partnerskaber og samarbejde om udfordringerne med klimaforandringer og herved understrege, at klimaet kan være et udgangspunkt for de diplomatiske forbindelser med partnere, hvor andre punkter på dagsordenen er særdeles omstridt, hvorved der kan skabes en mulighed for at fremme stabilitet og fred;
  - ck) at optrappe EU's klimadiplomatiske indsats ved at udvikle en omfattende strategi for EU's klimadiplomati og integrere klimahensyn i alle områder af EU's optræden udadtil, herunder handel, udviklingssamarbejde, humanitær bistand og sikkerhed og forsvar, idet der tages højde for, at et system, der ikke er miljømæssigt bæredygtigt, genererer ustabilitet; at danne en stærk alliance af lande og aktører, der fortsat vil støtte og bidrage til målsætningerne om at begrænse den global opvarmning til godt under 2 °C og samtidig sætte ind på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C;
  - cl) at minde om, at indvirkningerne af klimaændringerne opleves forskelligt af kvinder og mænd; at understrege, at kvinder er mere sårbare og udsat for større risici og byrder af flere årsager, der rækker fra ulige adgang til ressourcerne, uddannelse, jobmuligheder og rettigheder til jord til sociale og kulturelle normer; at understrege, at dette bør afspejles på passende vis; at sikre, at kvinder spiller en central rolle i bestræbelserne på at finde løsninger til afbødning og tilpasning til klimaændringerne, herunder internationale klimaforhandlinger, med henblik på at udvikle reaktioner, der tager højde for kønsspecifikke forskelle, for at gøre op med underliggende uligheder;
  - cm) at minde om, at hvor kvinder har begrænset adgang til og kontrol over produktionsmidler og begrænsede rettigheder, har de færre muligheder for at udforme og øve indflydelse på politiske beslutninger, hvilket har været officielt anerkendt siden den 13. partskonference om klimaændringer (COP 13), som blev afholdt på Bali i 2007;
  - cn) at arbejde tæt sammen med små østater og andre lande, der oplever de mest alvorlige konsekvenser af klimaforandringerne, for at sikre, at der bliver lyttet til deres stemmer og deres behov i de forskellige FN-fora;
  - co) at deltage i den overordnede offentlige drøftelse med alle FN's medlemsstater om vigtigheden af at respektere de forfatningsmæssige begrænsninger angående præsidenters valgperiode overalt i verden;
2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Kommissionen samt til orientering til FN's Generalforsamling og FN's generalsekretær.
-

Tirsdag den 3. juli 2018

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2018)0269

Samarbejdsaftale mellem EU og Kontoret for Luftfartssikkerhed i Afrika og Madagaskar ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af samarbejdsaftalen mellem Den Europæiske Union og Kontoret for Luftfartssikkerhed i Afrika og Madagaskar (ASECNA) om udvikling af satellitbaseret radionavigation og om levering af tilknyttede tjenester i ASECNA's kompetenceområde til fordel for den civile luftfart (11351/2017 — C8-0018/2018 — 2017/0104(NLE))

(Godkendelse)

(2020/C 118/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11351/2017),
  - der henviser til samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Kontoret for Luftfartssikkerhed i Afrika og Madagaskar (ASECNA) om udvikling af satellitbaseret radionavigation og om levering af tilknyttede tjenester i ASECNA's kompetenceområde til fordel for den civile luftfart (13661/2016),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 172 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0018/2018),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0213/2018),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og ASECNA.

Tirsdag den 3. juli 2018

P8_TA(2018)0270

Forlængelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem EU og USA ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om forlængelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Staters regering (08166/2018 — C8-0259/2018 — 2018/0067(NLE))

(Godkendelse)

(2020/C 118/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (08166/2018),
  - der henviser til Rådets afgørelse 98/591/EF af 13. oktober 1998 om indgåelse af aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Amerikas Forenede Staters regering ⁽¹⁾,
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 186 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0259/2018),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0212/2018),
1. godkender forlængelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Amerikas Forenede Staters regering og parlament.

⁽¹⁾ EFT L 284 af 22.10.1998, s. 35.

Tirsdag den 3. juli 2018

P8_TA(2018)0271

Europæisk fællesforetagende for højtydende databehandling *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om forslag til Rådets forordning om oprettelse af et europæisk fællesforetagende for højtydende databehandling (COM(2018)0008 — C8-0037/2018 — 2018/0003(NLE))

(Høring)

(2020/C 118/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2018)0008),
  - der henviser til artikel 187 og artikel 188, stk. 1 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0037/2018),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0217/2018),
1. godkender Kommissionens forslag;
  2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 1
Forslag til forordning
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 ⁽¹⁵⁾ om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) («Horisont 2020»). Med denne forordning er det hensigten at opnå en større indvirkning med hensyn til forskning og innovation ved at kombinere Horisont 2020 og midler fra den private sektor i offentlig-private partnerskaber inden for centrale områder, hvor forskning og innovation kan bidrage til at opfylde Unionens overordnede mål om konkurrenceevne, øge virkningen af private investeringer og tackle samfundsmæssige udfordringer. Disse partnerskaber bør bygge på et langsigtet engagement, herunder et afbalanceret bidrag fra alle partnere, og de bør være ansvarlige for at nå deres mål og være i overensstemmelse med Unionens strategiske mål inden for forskning, udvikling og innovation. Disse partnerskaber bør forvaltes og fungere på en åben, gennemsigtig og effektiv måde som giver en lang række interesseparter, der er aktive inden for partnerskabernes specifikke områder, mulighed for at deltage.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).

Ændring

- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 ⁽¹⁵⁾ om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) («Horisont 2020»). Med denne forordning er det hensigten at opnå en større indvirkning med hensyn til forskning og innovation ved at kombinere Horisont 2020 og midler fra den private sektor i offentlig-private partnerskaber inden for centrale områder, hvor forskning og innovation kan bidrage til at opfylde Unionens overordnede mål om konkurrenceevne, øge virkningen af private investeringer og tackle samfundsmæssige udfordringer. Disse partnerskaber bør bygge på et langsigtet engagement, herunder et afbalanceret bidrag fra alle partnere, og de bør være ansvarlige for at nå deres mål og være i overensstemmelse med Unionens strategiske mål inden for forskning, udvikling og innovation. Disse partnerskaber bør forvaltes og fungere på en åben, gennemsigtig og effektiv måde som giver en lang række interesseparter, der er aktive inden for partnerskabernes specifikke områder, mulighed for at deltage, **og som giver civilsamfundsorganisationer og borgergrupper mulighed for at blive hørt i beslutningsprocessen.**

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 2
Forslag til forordning
Betragtning 8

Kommissionens forslag

- (8) I Kommissionens meddelelse af 19. april 2016 med titlen »Europæisk cloudinitativ — Opbygning af en konkurrencedygtig data- og vidensøkonomi i Europa ⁽²²⁾« opfordres der til skabelsen af en europæisk datainfrastruktur baseret på førende databehandling med høj ydeevne og udvikling af et komplet europæisk økosystem for højtydende databehandling, der er i stand til at udvikle ny europæisk teknologi og realisere exaskala-supercomputere. Betydningen af området og de udfordringer, som interesserne i Unionen står over for, kræver øjeblikkelig handling for at samle de ressourcer og kapaciteter, der er nødvendige for at sikre den ubrudte kæde fra forskning og udvikling til levering og drift af højtydende exaskala-systemer til databehandling. Derfor bør der etableres en mekanisme på EU-plan, som har til formål at sammenlægge og koncentrere støtten til oprettelsen af en verdensførende europæisk HPC-infrastruktur og til forskning og innovation i højtydende databehandling fra medlemsstaterne, Unionen og den private sektor. Denne infrastruktur bør give adgang til brugere fra den offentlige sektor, brugere fra industrien og brugere fra den akademiske verden, herunder de videnskabelige samfund, som er en del af den europæiske åbne videnskabscloud.

⁽²²⁾ MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET Det europæiske cloudinitativ — Opbygning af en konkurrencedygtig data- og vidensøkonomi i Europa, COM(2016)0178

Ændring

- (8) I Kommissionens meddelelse af 19. april 2016 med titlen »Europæisk cloudinitativ — Opbygning af en konkurrencedygtig data- og vidensøkonomi i Europa ⁽²²⁾« opfordres der til skabelsen af en europæisk datainfrastruktur baseret på førende databehandling med høj ydeevne og udvikling af et komplet europæisk økosystem for højtydende databehandling, der er i stand til at udvikle ny europæisk teknologi og realisere exaskala-supercomputere. Betydningen af området og de udfordringer, som interesserne i Unionen står over for, kræver øjeblikkelig handling for at samle de ressourcer og kapaciteter, der er nødvendige for at sikre den ubrudte kæde fra forskning og udvikling til levering og drift af højtydende exaskala-systemer til databehandling. Derfor bør der etableres en mekanisme på EU-plan, som har til formål at sammenlægge og koncentrere støtten til oprettelsen af en verdensførende europæisk HPC-infrastruktur og til forskning og innovation i højtydende databehandling fra medlemsstaterne, Unionen og den private sektor. Denne infrastruktur bør give adgang til brugere fra den offentlige sektor, brugere fra industrien, **herunder små og mellemstore virksomheder**, og brugere fra den akademiske verden, herunder de videnskabelige samfund, som er en del af den europæiske åbne videnskabscloud.

⁽²²⁾ MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET Det europæiske cloudinitativ — Opbygning af en konkurrencedygtig data- og vidensøkonomi i Europa, COM(2016)0178

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 3

Forslag til forordning

Betragtning 8 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (8a) *Det er af afgørende betydning, at EU rangerer blandt de største supercomputermagter i verden inden 2022. For tiden sakker Unionen bagud med hensyn til udvikling af højtydende databehandling på grund af utilstrækkelige investeringer i oprettelsen af et komplet system. For at lukke dette hul er det nødvendigt, at Unionen erhverver supercomputere i verdensklasse, sikrer sine forsynings-systemet og tilbyder tjenesteydelser til industrien og SMV'er til simulering, visualisering og prototyper og samtidig sikrer et HCP-system i overensstemmelse med Unionens værdier og principper.*

Ændring 4

Forslag til forordning

Betragtning 10

Kommissionens forslag

Ændring

- (10) For at udstyre Unionen med den databehandling, der er nødvendig for at være på forkant i sin forskning, bør medlemsstaterne investere i højtydende databehandling, og industriens anvendelse af højtydende *databehandlingsteknologi* skal styrkes. Unionen bør blive bedre til at omdanne den teknologiske udvikling til HPC-systemer, der indkøbes i Europa, og etablere en effektiv forbindelse mellem teknologiforsyning, design i fællesskab og fælles indkøb af systemer i verdensklasse.

- (10) For at udstyre Unionen med den databehandling, der er nødvendig for at være på forkant i sin forskning, **samt udnytte merværdien af fælles aktioner på EU-plan** bør medlemsstaterne investere i højtydende databehandling, og industriens anvendelse af højtydende *databehandlingsteknologi* skal styrkes. Unionen bør blive bedre til at omdanne den teknologiske udvikling til HPC-systemer, der indkøbes i Europa, og etablere en effektiv forbindelse mellem teknologiforsyning, design i fællesskab og fælles indkøb af systemer i verdensklasse.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 5**Forslag til forordning****Betragtning 10 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (10a) *Det er nødvendigt, at Kommissionen og medlemsstaterne udforsker passende forvaltnings- og finansieringsmæssige rammer under tilstrækkelig hensyntagen til EuroHPC-fællesforetagendet og dets levedygtighed og til nødvendigheden af lige vilkår i hele Europa. Medlemsstaterne bør desuden overveje finansieringsprogrammer på en måde, der er strømlines med Kommissionens metode.*

Ændring 6**Forslag til forordning****Betragtning 10 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (10b) *Den europæiske teknologiplatform og cPPP om HPC er afgørende med henblik på fastlæggelsen af Europas forskningsprioriteter med hensyn til udvikling af EU-teknologi i alle led af HPC-løsningens forsyningskæde.*

Ændring 7**Forslag til forordning****Betragtning 11 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (11a) *Det er fællesforetagendets opgave at oprette og vedligeholde i Unionen et integreret HPC- og big data-økosystem i verdensklasse baseret på EU-lederskab inden for HPC-, cloud- og big data-teknologier*

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 8

Forslag til forordning

Betragtning 12

Kommissionens forslag

- (12) Fællesforetagendet bør oprettes og tages i drift i 2019 for at nå målet om at udstyre Unionen med en pre-exaskala-infrastruktur inden 2020 og udvikle de nødvendige teknologier til at nå exaskala-kapacitet inden 2022/2023. Da en udviklingscyklus i den næste generation af teknologi typisk tager fire til fem år, skal indsatsen for at nå dette mål iværksættes nu for at forblive konkurrencedygtig på det globale marked.

Ændring

- (12) Fællesforetagendet bør oprettes og tages i drift i 2019 for at nå målet om at udstyre Unionen med en pre-exaskala-infrastruktur inden 2020 og udvikle de nødvendige teknologier til at nå, **hvor det er muligt, autonom** exaskala-kapacitet inden 2022/2023. Da en udviklingscyklus i den næste generation af teknologi typisk tager fire til fem år, skal indsatsen for at nå dette mål iværksættes nu for at forblive konkurrencedygtig på det globale marked.

Ændring 9

Forslag til forordning

Betragtning 12 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (12a) **EuroHPC-fællesforetagendet bør betragtes som en integreret del af Unionens datainfrastruktur på tværs af hele økosystemet, og fordelene bør formidles bredt.**

Ændring 10

Forslag til forordning

Betragtning 13 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (13a) **Kommissionen bør tilskynde flere medlemsstater til at deltage i EuroHPC-fællesforetagendet og bruge det som et prioriteret område for forsknings- og udviklingsprogrammer parallelt med nationale aktiviteter. Kommissionen bør også fremme initiativet i alle medlemsstater som led i et stærkt politisk og økonomisk engagement i digital innovation.**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 11
Forslag til forordning
Betragtning 14

Kommissionens forslag

- (14) Unionen, de deltagende stater og de private medlemmer af fællesforetagendet skal hver især yde et finansielt bidrag til fællesforetagendets administrative omkostninger. Da Unionens bidrag til de administrative omkostninger i henhold til den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 kun kan fremrykkes med henblik på at dække driftsudgifterne til og med 2023, bør de deltagende stater og de private medlemmer af fællesforetagendet fuldt ud dække fællesforetagendets administrative omkostninger fra og med 2024.

Ændring

- (14) Unionen, de deltagende stater og de private medlemmer af fællesforetagendet skal hver især yde et finansielt bidrag til fællesforetagendets administrative omkostninger. Da Unionens bidrag til de administrative omkostninger i henhold til den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 kun kan fremrykkes med henblik på at dække driftsudgifterne til og med 2023, bør de deltagende stater og de private medlemmer af fællesforetagendet fuldt ud dække fællesforetagendets administrative omkostninger fra og med 2024 **for at sikre fællesforetagendets levedygtighed på lang sigt.**

Ændring 12
Forslag til forordning
Betragtning 15 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (15a) **Alle potentielle synergier mellem Euro HPC og Unionens og nationale forskningsprogrammer bør undersøges og fremmes. Fællesforetagendet bør integreres med eksisterende førende forsknings- og udviklingsstrukturer, som f.eks. den europæiske teknologiplatform for HPC-værdi, der er et offentligt-private partnerskab, og big data for at maksimere effektiviteten og fremme anvendelsen heraf og for at lægge grunden til en blomstrende datadreven økonomi.**

Ændring 13
Forslag til forordning
Betragtning 15 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (15b) **Kommissionen og medlemsstaterne bør styrke det europæiske cloud-partnerskabs aktuelle arbejde baseret på de eksisterende søjler i PRACE og GEANT, undgå enhver interessekonflikt og anerkende disses vigtige supplerende roller i realiseringen af et EuroHPC-økosystem.**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 14
Forslag til forordning
Betragtning 18

Kommissionens forslag

- (18) Fællesforetagendet bør beskæftige sig med klart definerede emner, der vil gøre det muligt for den akademiske verden og **de** europæiske industrier generelt at designe, udvikle og anvende de mest innovative teknologier inden for højtydende databehandling og etablere en integreret infrastruktur i hele Unionen med HPC-kapacitet i verdensklasse, højhastighedsforbindelser og avancerede applikationer samt data- og softwaretjenester til sine videnskabsfolk og andre ledende brugere fra industrien, herunder små og mellemstore virksomheder og den offentlige sektor. Fællesforetagendet bør gøre en indsats for at reducere det specifikke HPC-relaterede kompetencegab. Fællesforetagendet bør forberede vejen mod opbygning af den første hybridinfrastruktur for højtydende databehandling i Europa, der integrerer klassiske databehandlingsarkitekturer med kvantecomputere, f.eks. udnyttelse af kvantecomputeren som en accelerator for højtydende databehandlingstråde. En struktureret og koordineret finansiel støtte på europæisk plan er nødvendig for at bidrage til at bevare førerpositionen for forskerhold og europæiske industrier på det særdeles konkurrenceprægede internationale marked ved at producere resultater i verdensklasse og integrere dem i konkurrencedygtige systemer, sikre hurtig og bred industriel udnyttelse af europæisk teknologi i hele Unionen, og derved generere vigtige spillover-effekter på resten af samfundet, dele risiciene og forene kræfterne ved at tilpasse strategier og investeringer i forhold til den fælleseuropæiske interesse. Kommissionen kunne efter meddelelse fra en medlemsstat eller en gruppe af berørte medlemsstater afgøre, at fællesforetagendets initiativer betragtes som vigtige projekter af fælles europæisk interesse, forudsat at alle relevante betingelser er opfyldt i overensstemmelse med Fællesskabets rammebestemmelser for støtte til forskning og udvikling og innovation ⁽²⁵⁾.

⁽²⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen — Kriterier for analysen af, hvorvidt statsstøtte til fremme af gennemførelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse er forenelig med det indre marked (EUT C 188 af 20.6.2014, s. 4).

Ændring

- (18) Fællesforetagendet bør beskæftige sig med klart definerede emner, der vil gøre det muligt for den akademiske verden og **også for de** europæiske industrier generelt at designe, udvikle og anvende de mest innovative teknologier inden for højtydende databehandling og etablere en integreret infrastruktur i hele Unionen med HPC-kapacitet i verdensklasse, højhastighedsforbindelser og avancerede applikationer samt data- og softwaretjenester til sine videnskabsfolk og andre ledende brugere fra industrien, herunder små og mellemstore virksomheder **samt nystartede virksomheder** og den offentlige sektor. Fællesforetagendet bør gøre en indsats for at reducere det specifikke HPC-relaterede kompetencegab **ved at fremme kvalificering og HPC-relaterede karrieremuligheder og tilbyde særlige programmer til fremme af en ligelig repræsentation af mænd og kvinder i HPC-karriereforløb**. Fællesforetagendet bør forberede vejen mod opbygning af den første hybridinfrastruktur for højtydende databehandling i Europa, der integrerer klassiske databehandlingsarkitekturer med kvantecomputere, f.eks. udnyttelse af kvantecomputeren som en accelerator for højtydende databehandlingstråde. En struktureret og koordineret finansiel støtte på europæisk plan er nødvendig for at bidrage til at bevare førerpositionen for forskerhold og europæiske industrier på det særdeles konkurrenceprægede internationale marked ved at producere resultater i verdensklasse og integrere dem i konkurrencedygtige systemer, sikre hurtig og bred industriel udnyttelse af europæisk teknologi i hele Unionen, og derved generere vigtige **nyttige** spillover-effekter på resten af samfundet, dele risiciene og forene kræfterne ved at tilpasse strategier og investeringer i forhold til den fælleseuropæiske interesse. Kommissionen kunne efter meddelelse fra en medlemsstat eller en gruppe af berørte medlemsstater afgøre, at fællesforetagendets initiativer betragtes som vigtige projekter af fælles europæisk interesse, forudsat at alle relevante betingelser er opfyldt i overensstemmelse med Fællesskabets rammebestemmelser for støtte til forskning og udvikling og innovation ⁽²⁵⁾.

⁽²⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen — Kriterier for analysen af, hvorvidt statsstøtte til fremme af gennemførelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse er forenelig med det indre marked (EUT C 188 af 20.6.2014, s. 4).

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 15**Forslag til forordning****Betragtning 18 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (18a) Fællesforetagendet skal give de europæiske videnskabsfolk, industrien og den offentlige sektor adgang til supercomputere i verdensklasse og tilknyttede tjenester, så de har værktøjerne til at bevare en førerposition i den videnskabelige og industrielle konkurrence for at fastholde og støtte integrerede videnskabelige data-infrastrukturer og højtydende databehandling.

Ændring 16**Forslag til forordning****Betragtning 18 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (18b) Fællesforetagendet bør være åben for deltagelse for alle medlemsstater, og de tilskyndes til at deltage i Euro-HPC-fællesforetagendet og bruge det som et prioriteret område for forsknings- og udviklingsprogrammer parallelt med nationale aktiviteter. Fællesforetagendet bør fremme supercomputeraktiviteter som led i et stærkt politisk og økonomisk engagement i digital innovation.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 17

Forslag til forordning

Betragtning 18 c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (18c) Med henblik på at opbygge den nødvendige kapacitet i medlemsstaterne og sikre deltagelse af alle medlemsstater bør der i hver medlemsstat etableres et kompetencecenter (center) for højtydende databehandling i tilknytning til det nationale supercomputercenter. Centrene skal lette og fremme adgangen til HPC-økosystemet fra adgang til supercomputere til adgang til applikationer og tjenester. De bør endvidere tilbyde HPC-brugere uddannelses- og træningskurser til opnåelse af HPC-kompetencer, fremme bevidstgørelses-, uddannelses- og udbredelsesaktiviteter vedrørende fordelene ved High Performance Computing for navnlig SMV'er og iværksætte netværksaktiviteter med interesse og andre centre for at skabe bredere innovationer, der muliggør yderligere High Performance Computing-udnyttelse.

Ændring 18

Forslag til forordning

Betragtning 18 d (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (18d) Det er vigtigt at sikre bred deltagelse fra hele Unionen og rimelig adgang for aktører fra tredjelande for at opnå fuld udnyttelse af en europæisk supercomputer, som kan fremme videnskabelig topkvalitet i EU og regional konkurrenceevne.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 19**Forslag til forordning****Betragtning 18 e (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (18e) *Selv om adgangstiden til supercomputere er proportional med finansielle bidrag, bør der sikres lige vilkår for brugere fra alle medlemsstater, videnskabsfolk og industrier i Unionen.*

Ændring 20**Forslag til forordning****Betragtning 18 f (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (18f) *Unionens adgangstid bør tildeles ved konkurrenceprægede indkaldelser baseret på ekspertise uafhængigt af ansøgerens EU-nationalitet. Derudover bør det også gøres muligt for de deltagende medlemsstater at stille deres adgang til rådighed til andre af Unionens videnskabsfolk, industrier og forskere.*

Ændring 21**Forslag til forordning****Betragtning 20 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (20a) *De supercomputere, der erhverves og understøttes af fællesforetagendet, bør designes og udvælges med henblik på at maksimere deres effektivitet til videnskabelige formål samt til brug i industrien. Kommissionen skal med henblik herpå tage skridt til yderligere at styrke vurderingen af effektiviteten og omkostnings-effektiviteten i sine evalueringer.*

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 22

Forslag til forordning

Betragtning 22

Kommissionens forslag

- (22) Pre-exaskala og petaskala-supercomputerne bør primært anvendes til offentlige forsknings- og innovationsformål samt stilles til rådighed for til brugere fra den akademiske verden, industrien eller den offentlige sektor. Fællesforetagendet skal have lov til at udføre nogle begrænsede økonomiske aktiviteter til private formål. Brugere etableret i Unionen eller et associeret land skal gives adgang til Horisont 2020. Adgangsrettighederne skal være rimelige for enhver bruger og tildelt på en gennemsigtig måde. Bestyrelsen bør fastlægge adgangsrettighederne til Unionens andel af adgangstid til hver supercomputer.

Ændring

- (22) Pre-exaskala og petaskala-supercomputerne bør primært anvendes til offentlige **civile** forsknings- og innovationsformål samt stilles til rådighed for til brugere fra den akademiske verden, industrien, **herunder små og mellemstore virksomheder**, eller den offentlige sektor. Fællesforetagendet skal have lov til at udføre nogle begrænsede økonomiske aktiviteter til private formål. Brugere etableret i Unionen eller et associeret land skal gives adgang til Horisont 2020. Adgangsrettighederne skal være rimelige for enhver bruger og tildelt på en gennemsigtig måde. Bestyrelsen bør fastlægge adgangsrettighederne til Unionens andel af adgangstid til hver supercomputer.

Ændring 23

Forslag til forordning

Betragtning 28 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (28a) **Med henblik på at beskytte Unionens økonomiske interesser bør som minimum bestemmelserne i Horisont 2020 om intellektuelle ejendomsrettigheder og overdragelse deraf samt licensudstedelse og udnyttelse være gældende.**

Ændring 24

Forslag til forordning

Betragtning 29 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (29a) **De nødvendige beløb til køb af supercomputere bør også omfatte investeringer i forbedrede datastrømme og tilslutning til nettet.**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 25

Forslag til forordning

Betragtning 30 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (30a) *Udbydere under HPC-initiativet i Unionen skal konkurrere på lige vilkår og være omfattet af de samme regler.*

Ændring 26

Forslag til forordning

Betragtning 30 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (30b) *For at sikre konsekvens og undgå overlapning med andre eksisterende initiativer inden for højtydende databehandling og big data, navnlig med de kontraktlige offentlig-private partnerskaber inden for højtydende databehandling og big data, der blev etableret i 2014, og PRACE bør disse initiativer strømlines ved at indarbejde dem i fællesforetagendet i rammen for perioden efter 2020.*

Ændring 27

Forslag til forordning

Betragtning 32

Kommissionens forslag

Ændring

- (32) *Tilvejebringelse af finansiel støtte til aktiviteter fra Connecting Europe-facilitetens program skal overholde reglerne i dette program.*

- (32) *Administrative forenklinger bør tilstræbes, og sameksistensen af forskellige regler inden for samme fællesforetagende bør undgås. Der bør være et enkelt sæt af regler på plads for alle fællesforetagendets aktiviteter i stedet for sameksistens af Horisont 2020- og CEF-regler.*

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 28

Forslag til forordning

Betragtning 40

Kommissionens forslag

- (40) Alle indkaldelser af forslag og alle udbud under fællesforetagendet bør tage hensyn til varigheden af Horisont 2020-rammeprogrammet og Connecting Europe-facilitetens program, hvis det er relevant, undtagen i behørigt begrundede tilfælde.

Ændring

- (40) Alle indkaldelser af forslag og alle udbud under fællesforetagendet bør tage hensyn til varigheden af Horisont 2020-rammeprogrammet og Connecting Europe-facilitetens program, hvis det er relevant, undtagen i behørigt begrundede tilfælde. ***I den periode, der ikke er omfattet af Horisont 2020-rammeprogrammet og Connecting Europe-facilitetens program, bør der foretages passende justeringer under hensyntagen til den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2020 med henblik på at videreføre fællesforetagendets aktiviteter.***

Ændring 29

Forslag til forordning

Betragtning 41 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (41a) ***Højtydende databehandling er vigtigt for cloududvikling, og dens fulde potentiale kun kan realiseres, når data kan flyde frit i hele Unionen med klare regler.***

Ændring 30

Forslag til forordning

Betragtning 41 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (41b) ***EU-ret om databeskyttelse og privatlivets fred bør desuden gælde for enhver supercomputer, der er helt eller delvist ejet af fællesforetagendet, eller som stiller adgangstid til rådighed for fællesforetagendet.***

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 31**Forslag til forordning****Betragtning 41 c (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (41c) Fællesforetagendet bør sikre, at supercomputere til højtydende databehandling i Unionen udelukkende er tilgængelige for enheder, som efterlever EU-ret om databeskyttelse, privatlivets fred og sikkerhed.

Ændring 32**Forslag til forordning****Betragtning 41 d (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (41d) Fællesforetagendet bør sikre, at højtydende databehandling i supercomputere i Unionen udelukkende er tilgængelig for enheder, der er etableret i medlemsstater eller associerede lande, og som efterlever EU-ret om databeskyttelse, privatlivets fred og sikkerhed.

Ændring 33**Forslag til forordning****Betragtning 41 e (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (41e) Hvor det er hensigtsmæssigt, bør internationalt samarbejde med tredjelande og mellem deltagerlandene fremmes. Adgang til supercomputere i Unionen bør ikke gives til enheder, der er etableret i tredjelande, medmindre de pågældende lande yder gensidig adgang til deres supercomputere. Udnyttelse af data fra supercomputere i Unionen bør tilskyndes, samtidig med at der skal sikres overensstemmelse med EU-ret om databeskyttelse, privatlivets fred og sikkerhed.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 34

Forslag til forordning

Artikel 2 — stk. 1 — nr. 7

Kommissionens forslag

- (7) »værtsenhed«: en juridisk enhed, der er etableret i en medlemsstat, der deltager i fællesforetagendet, og som omfatter faciliteter til at være vært for og drive en pre-exaskala-supercomputer.

Ændring

- (7) »værtsenhed«: en juridisk enhed, der er etableret i en medlemsstat, der deltager i fællesforetagendet, og som omfatter faciliteter til at være vært for og drive en **petaskala- eller** pre-exaskala-supercomputer.

Ændring 35

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — litra a

Kommissionens forslag

- a) at stille den nyeste højtydende databehandlings- og datainfrastruktur til rådighed for videnskabsfolk, industri og den offentlige sektor fra Unionen eller et associeret land til Horisont 2020 og støtte udviklingen af dertil knyttede teknologier og anvendelser på en lang række områder

Ændring

- a) at stille den nyeste højtydende databehandlings- og datainfrastruktur til rådighed for videnskabsfolk **og forskere, industri, herunder nystartede virksomheder, mikrovirksomheder og SMV'er**, og den offentlige sektor fra Unionen eller et associeret land til Horisont 2020 og støtte udviklingen af dertil knyttede teknologier og anvendelser på en lang række områder **primært til civil brug, såsom sundhedspleje, energi, intelligente byer, autonom transport, rumfart, sikkerhed og forsvar**

Ændring 36

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — litra b

Kommissionens forslag

- b) at tilvejebringe en ramme for erhvervelse af en integreret pre-exaskala-supercomputer- og datainfrastruktur i verdensklasse i Unionen

Ændring

- b) at tilvejebringe en ramme for erhvervelse af en integreret pre-exaskala-supercomputer- og datainfrastruktur i verdensklasse i Unionen, **herunder gennem støtte til erhvervelse af petaskala-supercomputere**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 37

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — litra d

Kommissionens forslag

- d) at støtte udviklingen af et integreret økosystem for højt-ydende databehandling i Unionen, der dækker alle videnskabelige og industrielle værdikædesegmenter, især hardware, software, applikationer, tjenester, teknik, samtrafik, knowhow og færdigheder.

Ændring

- d) at støtte udviklingen af et integreret økosystem for højt-ydende databehandling i Unionen, der dækker alle videnskabelige og industrielle værdikædesegmenter, især hardware, software, applikationer, tjenester, teknik, samtrafik, knowhow og færdigheder, **for at styrke Unionens position som et globalt center for innovation samt øge konkurrenceevnen og kapaciteten til forskning og udvikling.**

Ændring 38

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — litra d a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- da) **at muliggøre synergier og skabe merværdi af samarbejdet mellem de deltagende medlemsstater og andre aktører**

Ændring 39

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 1 — litra d b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- db) **at etablere kontakt til eksisterende kontraktlige offentlig-private partnerskaber med hensyn til højtydende databehandling og big data for at skabe synergier og integration**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 40

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — litra d

Kommissionens forslag

- d) at opbygge og drive en integreret højtydende databehandlings- og datainfrastruktur i topklasse i hele Unionen **som** en væsentlig komponent for videnskabelig ekspertise og med henblik på digitalisering af industrien og den offentlige sektor samt for at styrke innovationsevnen og den globale konkurrenceevne for at skabe økonomisk og jobmæssig vækst i Unionen

Ændring

- d) at opbygge og drive en integreret højtydende databehandlings- og datainfrastruktur i topklasse i hele Unionen, **hvor denne infrastruktur er designet til navnlig videnskabelige formål og udgør** en væsentlig komponent for videnskabelig ekspertise, og med henblik på digitalisering af industrien og den offentlige sektor samt for at styrke innovationsevnen og den globale konkurrenceevne for at skabe økonomisk og jobmæssig vækst i Unionen

Ændring 41

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — litra e

Kommissionens forslag

- e) at give adgang til højtydende databehandlingsbaserede infrastrukturer og tjenester til en bred vifte af brugere fra forsknings- og videnskabelige samfund samt industrien, herunder små og mellemstore virksomheder og den offentlige sektor, til nye og fremspirende data- og databehandlingsapplikationer og -tjenester, der kræver stor regnekraft

Ændring

- e) at give adgang til højtydende databehandlingsbaserede infrastrukturer og tjenester til en bred vifte af brugere fra forsknings- og videnskabelige samfund samt industrien, herunder **mikrovirksomheder**, små og mellemstore virksomheder og den offentlige sektor, til nye og fremspirende data- og databehandlingsapplikationer og -tjenester, der kræver stor regnekraft

Ændring 42

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — litra f

Kommissionens forslag

- f) at bygge bro over kløften mellem forskning og udvikling og levering af højtydende exaskala-HPC-systemer, der styrker den digitale teknologiforsyningskæde i Unionen og gør det muligt for fællesforetagendet at erhverve supercomputere i **topklasse**

Ændring

- f) at bygge bro over kløften mellem forskning og udvikling og levering af højtydende exaskala-HPC-systemer, der styrker den digitale teknologiforsyningskæde i Unionen og gør det muligt for fællesforetagendet at erhverve supercomputere i **verdensklasse**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 43

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — litra h

Kommissionens forslag

- h) at forbinde og samle regionale, nationale og europæiske supercomputere til højtydende databehandling og andre databehandlingssystemer, datacentre og tilhørende software og applikationer

Ændring

- h) at forbinde og samle regionale, nationale og europæiske supercomputere til højtydende databehandling og andre databehandlingssystemer, datacentre og tilhørende software og applikationer **uden at bringe databeskyttelsen og privatlivets fred i fare**

Ændring 44

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — litra i

Kommissionens forslag

- i) at øge industriens innovationspotentiale, især for SMV'er, ved hjælp af avancerede HPC-infrastrukturer og -tjenester

Ændring

- i) at øge industriens innovationspotentiale, især for **mikro-virksomheder og SMV'er, samt for forsknings- og videnskabelige samfund** ved hjælp af avancerede HPC-infrastrukturer og -tjenester, **herunder nationale centre for højtydende databehandling og supercomputercentre**

Ændring 45

Forslag til forordning

Artikel 3 — stk. 2 — litra j

Kommissionens forslag

- j) at forbedre forståelsen af højtydende databehandling og bidrage til at reducere kompetencegab i Unionen, som er relateret til højtydende databehandling

Ændring

- j) at forbedre forståelsen af højtydende databehandling og bidrage til at reducere kompetencegab i Unionen, som er relateret til højtydende databehandling, **og tilskynde til kvalificering og en ligelig repræsentation af mænd og kvinder i karriereforløb inden for højtydende databehandling**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 46

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 1

Kommissionens forslag

1) Fællesforetagendet overdrager driften af hver enkelt pre-exaskala-supercomputer, som den ejer, til et værtsenhed, **der** er udvalgt i henhold til stk. 3, og fællesforetagendets finansielle regler, der er omhandlet i artikel 11.

Ændring

1) Fællesforetagendet overdrager driften af hver enkelt **petaskala- eller** pre-exaskala-supercomputer, som den ejer, til et værtsenhed, **som repræsenterer et eller flere deltagende lande, og som** er udvalgt i henhold til stk. 3, og fællesforetagendets finansielle regler, der er omhandlet i artikel 11.

Ændring 47

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 2

Kommissionens forslag

2) **Pre-exaskala-supercomputere** skal befinde sig i en deltagende stat, der er en EU-medlemsstat. En medlemsstat må ikke være vært for mere end en pre-exaskala-supercomputer.

Ændring

2) **Petaskala- eller pre-exaskala-supercomputere** skal befinde sig i en deltagende stat, der er en EU-medlemsstat. En medlemsstat må ikke være vært for mere end en pre-exaskala-supercomputer.

Ændring 48

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 3 — indledning

Kommissionens forslag

3) Værtsenheden vælges af bestyrelsen, bl.a. baseret på følgende kriterier:

Ændring

3) Værtsenheden vælges af bestyrelsen **efter en retfærdig og gennemsigtig proces**, bl.a. baseret på følgende kriterier:

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 49

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 3 — litra c

Kommissionens forslag

c) værtsenhedens erfaring med installation og **drift** af lignende systemer

Ændring

c) værtsenhedens erfaring med installation, **drift** og **vedligeholdelse** af lignende systemer, **herunder supercomputerens energibehov**

Ændring 50

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 3 — litra c a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

ca) **et højt niveau for beskyttelse af data, privatlivets fred og cybersikkerhed, herunder avanceret styring af risici og trusler, og modstandsdygtighed over for cyberangreb**

Ændring 51

Forslag til forordning

Artikel 6 — stk. 4 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

4a) **Når værtsenhederne er udvalgte, skal fællesforetagendet sikre synergi med de europæiske struktur- og investeringsfonde.**

Ændring 52

Forslag til forordning

Artikel 9 — stk. 2

Kommissionens forslag

2) Bestyrelsen fastlægger de generelle adgangsvilkår og kan fastlægge særlige adgangsbetingelser for forskellige typer af brugere eller applikationer. Servicekvaliteten skal være den samme for alle brugere.

Ændring

2) Bestyrelsen fastlægger de generelle adgangsvilkår og kan fastlægge særlige adgangsbetingelser for forskellige typer af brugere eller applikationer. Servicekvaliteten skal være den samme for alle brugere, **men der kan fastlægges prioriteringskriterier på forhånd uden at undergrave adgangsmuligheden for alle potentielle brugere og applikationer.**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 53**Forslag til forordning****Artikel 9 — stk. 3***Kommissionens forslag*

3) Uden at det berører internationale aftaler indgået af Unionen, får kun brugere, der er bosiddende, etableret eller beliggende i en medlemsstat eller i et land, der er tilknyttet Horisont 2020, adgangstid, medmindre andet afgøres af bestyrelsen i behørigt begrundede tilfælde under hensyntagen til **Unionens** interesser.

Ændring

3) Uden at det berører internationale aftaler indgået af Unionen, får kun brugere, der er bosiddende, etableret eller beliggende i en medlemsstat eller i et land, der er tilknyttet Horisont 2020, adgangstid, medmindre andet afgøres af bestyrelsen i behørigt begrundede tilfælde, **og navnlig vedrørende tredjelande, der har undertegnet internationale aftaler om videnskabeligt samarbejde og, hvor det er relevant, hvis de har ydet gensidig adgang til deres supercomputer,** under hensyntagen til **Unionens** interesser.

Ændring 54**Forslag til forordning****Artikel 10 — stk. 2 — afsnit 1***Kommissionens forslag*

Andelen af Unionens adgangstid til hver pre-exaskala-supercomputer skal være direkte proportional med Unionens finansielle bidrag til anskaffelsesomkostningerne i forhold til de samlede omkostninger ved erhvervelse og drift af pre-exaskala-supercomputeren. Bestyrelsen fastlægger adgangsrettighederne til Unionens andel af adgangstiden.

Ændring

Andelen af Unionens adgangstid til hver pre-exaskala-supercomputer skal være direkte proportional med Unionens finansielle bidrag til anskaffelsesomkostningerne i forhold til de samlede omkostninger ved erhvervelse og drift af pre-exaskala-supercomputeren. **Adgang til dele af Unionens tid skal udelukkende fokuseres på civile anvendelsesformål.** Bestyrelsen fastlægger adgangsrettighederne til Unionens andel af adgangstiden.

Ændring 55**Forslag til forordning****Artikel 10 — stk. 2 a (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring*

2a) Bidragene fra hvert deltagerland til omkostningerne til adgangstid skal gøres offentligt tilgængelige.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 56

Forslag til forordning

Artikel 17 — stk. 1

Kommissionens forslag

1) Senest den 30. juni 2022 foretager Kommissionen med bistand fra uafhængige eksperter en foreløbig evaluering af fællesforetagendet, som navnlig skal vurdere graden af deltagelse i og bidrag til aktioner fra både de deltagende stater, private medlemmer og deres konstituerende enheder og tilknyttede enheder, og også fra andre juridiske enheder. Kommissionen udarbejder en rapport om denne evaluering, som indeholder evalueringens konklusioner og Kommissionens bemærkninger. Kommissionen fremsender rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2022.

Ændring

1) Senest den 30. juni 2022 foretager Kommissionen med bistand fra uafhængige eksperter en foreløbig evaluering af fællesforetagendet, som navnlig skal vurdere graden af deltagelse i og bidrag til aktioner fra både de deltagende stater, private medlemmer og deres konstituerende enheder og tilknyttede enheder **samt Unionens industri generelt**, og også fra andre juridiske enheder. **Evalueringen skal også identificere andre mulige politiske behov, herunder vurdere, i hvilket omfang bestemte sektorer kan få adgang til og fuldt ud udnytte mulighederne ved højtydende databehandling.** Kommissionen udarbejder en rapport om denne evaluering, som indeholder evalueringens konklusioner og Kommissionens bemærkninger. Kommissionen fremsender rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2022.

Ændring 57

Forslag til forordning

Artikel 17 — stk. 3 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

3 a) Evalueringen skal dække kommercielle tjenester som omhandlet i artikel 12, baseret på aktuel brug.

Ændring 58

Forslag til forordning

Bilag — artikel 1 — stk. 1 — litra c

Kommissionens forslag

c) indlede og administrere proceduren for erhvervelse af pre-exaskala-supercomputere, vurdere de modtagne tilbud, tildele kapital inden for rammerne af disponible midler, overvåge kontraktens gennemførelse og administrere kontrakterne

Ændring

c) indlede og administrere proceduren for erhvervelse af pre-exaskala-supercomputere **på en åben og gennemsigtig måde ved brug af uafhængige eksperter**, vurdere de modtagne tilbud, tildele kapital inden for rammerne af disponible midler, overvåge kontraktens gennemførelse og administrere kontrakterne

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 59**Forslag til forordning****Bilag — artikel 1 — stk. 1 — litra d***Kommissionens forslag*

- d) vælge værtsenheden til pre-exaskala-supercomputere i overensstemmelse med de finansielle regler, der er omhandlet i artikel 11 i denne forordning

Ændring

- d) vælge værtsenheden til pre-exaskala-supercomputere i overensstemmelse med **artikel 6, stk. 3, og med** de finansielle regler, der er omhandlet i artikel 11 i denne forordning

Ændring 60**Forslag til forordning****Bilag — artikel 1 — stk. 1 — litra i***Kommissionens forslag*

- i) yde økonomisk støtte, hovedsagelig i form af tilskud, med fokus på ansøgninger, opsøgende aktiviteter, bevidstgørelses-tiltag og faglige **udviklingsaktiviteter** for at tiltrække menneskelige ressourcer til højtydende databehandling samt øge færdigheder og teknisk knowhow i økosystemet

Ændring

- i) yde økonomisk støtte, hovedsagelig i form af tilskud, med fokus på ansøgninger, opsøgende aktiviteter, bevidstgørelses-tiltag og faglige **udviklings- og omstillingsaktiviteter** for at tiltrække menneskelige ressourcer til højtydende databehandling, **fremme en ligelig deltagelse af mænd og kvinder** samt øge færdigheder og teknisk knowhow i økosystemet

Ændring 61**Forslag til forordning****Bilag — artikel 6 — nr. 5***Kommissionens forslag*

- 5) Bestyrelsen vælger en formand for en periode på to år. Formandens mandat forlænges kun én gang efter en beslutning truffet af bestyrelsen.

Ændring

- 5) Bestyrelsen vælger en formand **blandt sine medlemmer** for en periode på to år. Formandens mandat forlænges kun én gang efter en beslutning truffet af bestyrelsen.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 62**Forslag til forordning****Bilag — artikel 8 — nr. 1 — stk. 2 — afsnit 2 — afsnit 1 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

Kandidatlisten skal udformes med henblik på at sikre ligelig repræsentation af og lige muligheder for mænd og kvinder.

Ændring 63**Forslag til forordning****Bilag — artikel 10 — nr. 2**

Kommissionens forslag

Ændring

2) Rådgivningsgruppen for forskning og innovation består af højst **tolv** medlemmer, hvoraf højst **seks** udpeges af de private medlemmer, og højst **seks** udpeges af bestyrelsen. Bestyrelsen fastsætter de specifikke kriterier og udvælgelsesprocessen for de medlemmer, den udpeger.

2) Rådgivningsgruppen for forskning og innovation består af højst **tyve** medlemmer, hvoraf højst **otte** udpeges af de private medlemmer, og højst **tolv** udpeges af bestyrelsen. Bestyrelsen fastsætter de specifikke kriterier og udvælgelsesprocessen for de medlemmer, den udpeger.

Ændring 64**Forslag til forordning****Bilag — artikel 21 — stk. 1 a (nyt)**

Kommissionens forslag

Ændring

Fællesforetagendet skal sørge for overholdelse af EU-ret om databeskyttelse og privatlivets fred.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 65

Forslag til forordning

Bilag — artikel 23 — nr. 2

Kommissionens forslag

- 2) Fællesforetagendets bestyrelse vedtager regler om forebyggelse og håndtering af interessekonflikter vedrørende dets medlemmer, associerede partnere, organer og personale. Disse regler skal indeholde bestemmelser, som har til hensigt at undgå interessekonflikter hos repræsentanterne for de medlemmer af fællesforetagendet, der sidder i bestyrelsen.

Ændring

- 2) Fællesforetagendets bestyrelse vedtager regler om forebyggelse og håndtering af interessekonflikter vedrørende dets medlemmer, associerede partnere, organer og personale **i overensstemmelse med Unionens bedste praksis**. Disse regler skal **også** indeholde bestemmelser, som har til hensigt at undgå interessekonflikter hos repræsentanterne for de medlemmer af fællesforetagendet, der sidder i bestyrelsen.
-

Tirsdag den 3. juli 2018

P8_TA(2018)0272

Mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: EGF/2017/009 FR/Air France

Europa-Parlamentets beslutning af 3. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Frankrig — EGF/2017/009 FR/Air France) (COM(2018)0230 — C8-0161/2018 — 2018/2059(BUD))

(2020/C 118/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0230 — C8-0161/2018),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF-forordningen),
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾, særlig artikel 12,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾ (IIA af 2. december 2013), særlig punkt 13,
- der henviser til trepartsproceduren, jf. punkt 13 i IIA af 2. december 2013,
- der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
- der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0210/2018),
- A. der henviser til, at Unionen har oprettet lovgivnings- og budgetmæssige instrumenter, der skal yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene eller den globale finansielle og økonomiske krise, og hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at Unionens finansielle bistand til arbejdstagere, der er blevet arbejdsløse, bør være dynamisk og tilvejebringes så hurtigt og effektivt som muligt;
- C. der henviser til, at Frankrig har indgivet ansøgning EGF/2017/009 FR/Air France om økonomisk EGF-støtte som følge af 1 858 afskedigelser i den økonomiske sektor, som er klassificeret under NACE rev. 2 hovedgruppe 51 (Lufttransport) i NUTS 2-regionerne Île-de-France (FR10) og Provence-Alpes-Côte d'Azur (FR82) i Frankrig;
- D. der henviser til, at Unionens støtte til luftfartsselskaber er af afgørende betydning, i betragtning af at Unionens markedsandel i sektoren for international lufttransport er faldende;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Tirsdag den 3. juli 2018

E. der henviser til, at ansøgningen bygger på interventionskriterierne i artikel 4, stk. 1, litra a), i EGF-forordningen, som kræver mindst 500 afskedigelser af arbejdstagere i løbet af en firemåneders referenceperiode i en virksomhed i en medlemsstat, inklusive arbejdstagere, der er blevet afskediget hos leverandører eller producenter i efterfølgende produktionsled, og/eller selvstændige, hvis aktivitet er ophørt;

1. er enig med Kommissionen i, at betingelserne i artikel 4, stk. 1, i EGF-forordningen er opfyldt, og at Frankrig derfor er berettiget til en økonomisk støtte på 9 894 483 EUR i henhold til nævnte forordning, hvilket svarer til 60 % af de samlede omkostninger på 16 490 805 EUR, og omfatter udgifterne til individualiserede tilbud på 16 410 805 EUR samt udgifter til forberedende arbejde, forvaltning, oplysning, offentlig omtale, kontrol- og rapporteringsaktiviteter på 80 000 EUR;

2. bemærker, at de franske myndigheder indgav ansøgningen den 23. oktober 2017, og efter at Frankrig havde forelagt yderligere oplysninger, afsluttede Kommissionen den 23. april 2018 sin vurdering heraf og fremsendte den til Parlamentet den samme dag;

3. noterer sig, at Frankrig begyndte at yde de individualiserede tilbud til de modtagere, der var tiltænkt støtte, den 19. maj 2015, og at perioden for berettigelse til økonomisk støtte fra EGF derfor vil være fra den 19. maj 2015 til den 23. oktober 2019;

4. minder om, at denne ansøgning er den anden ansøgning fra Frankrig og den tredje ansøgning om økonomisk støtte fra EGF inden for lufttransport som følge af afskedigelser hos Air France efter ansøgning EGF/2013/014 FR/Air France fra 2013, EGF/2015/004 IT Alitalia fra 2015 og en positiv afgørelse i relation hertil ⁽¹⁾;

5. minder om, at den økonomiske EGF-støtte er rettet mod de afskedigede arbejdstagere med henblik på at hjælpe dem med at finde alternativ beskæftigelse og ikke udgør virksomhedsstøtte;

6. bemærker, at Frankrig gør gældende, at afskedigelserne hænger sammen med gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, som kan tilskrives globaliseringen, og mere specifikt de alvorlige økonomiske forstyrrelser, som sektoren for international lufttransport har været genstand for, navnlig faldet i Unionens markedsandel i forhold til en opsigtsvækkende stigning i markedsandelen for de tre store selskaber i Den Persiske Golf, som modtager statsstøtte og tilskud i meget stort omfang og er underlagt færre restriktive sociale og miljømæssige bestemmelser end EU-virksomheder;

7. beklager omfanget af subsidier og statsstøtte, som Emirates, Qatar Airways og Etihad Airways modtager, hvilket fører til en massiv forøgelse af deres kapacitet og svækker de europæiske hovedlufthavne, f.eks. Paris Charles de Gaulle;

8. minder om, at Kommissionen den 8. juni 2017 forelagde et forslag til en forordning om sikring af konkurrencen inden for lufttransport ⁽²⁾, som har til formål at sikre loyal konkurrence mellem Unionens luftfartsselskaber og tredjelandes luftfartsselskaber med henblik på at opretholde gunstige betingelser for et højt niveau af forbindelser; noterer sig, at Parlamentet og Rådet forventes at indlede forhandlinger om dette lovforslag i efteråret 2018;

9. minder om, at de afskedigelser, som fandt sted i Air France, forventes at få en betydelig negativ indvirkning på den lokale økonomi, som vedrører spørgsmål i forbindelse med langtidsløshed og genplacering af arbejdstagere i aldersgruppen over 50 år;

10. opfordrer Air France til at sikre den nødvendige dialog mellem arbejdsmarkedsparterne, og at denne er af høj kvalitet;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/44 af 17. december 2014 om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 13 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2013/014 FR/Air France, fra Frankrig) (EUT L 8 af 14.1.2015, s. 18).

⁽²⁾ COM(2017)0289.

Tirsdag den 3. juli 2018

11. bemærker, at ansøgningen vedrører 1 858 arbejdstagere, der er blevet afskediget hos Air France, hvoraf 76,2 % har fundet sted i Ile-de-France, og at de fleste er mellem 55 og 64 år; anerkender vigtigheden af aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, som EGF yder støtte til, med henblik på at forbedre chancerne for en tilbagevenden til arbejdsmarkedet; bemærker endvidere, at ingen af de afskedigede arbejdstagere er i aldersgruppen 25-29 år eller over 64 år;

12. bemærker, at Frankrig planlægger fem typer foranstaltninger for de afskedigede arbejdstagere, der er omfattet af denne ansøgning:

- i) rådgivnings- og erhvervsvejledningstjenester for arbejdstagere,
- ii) erhvervsuddannelse,
- iii) støtte til genopretning af virksomheder eller etablering af en virksomhed,
- iv) tilskud til jobsøgning og
- v) mobilitetstillæg;

13. glæder sig over den måde, hvorpå den samordnede pakke af individualiserede tilbud er blevet udarbejdet i samråd med repræsentanter for de personer, der er tiltænkt støtte, og arbejdsmarkedets parter såvel som aftaler mellem Air France, fagforeninger og det centrale samarbejdsudvalg, der sikrede, at alle fratrædelser var frivillige;

14. bemærker, at de EGF-samfinansierede individualiserede tilbud er tiltænkt arbejdstagere, der på tidspunktet for deres frivillige fratrædelse ikke var omfattet af nogen præcise planer for genplacering, og som ønsker at drage fordel af omskolingsforanstaltninger, rådgivning, vejledning eller hjælp til etablering eller overtagelse af en virksomhed;

15. erkender, at den franske arbejdsmarkedslov kræver, at en virksomhed, der beskæftiger mere end tusind mennesker, skal foreslå foranstaltninger, og at EGF-ansøgningen ikke indeholder nogen støtte i de første fire måneder af orloven i forbindelse med genplacering, som svarer til minimumsvarigheden i henhold til den franske lovgivning;

16. bemærker, at indkomststøtteforanstaltningerne maksimalt vil svare til 35 % af den samlede pakke af individualiserede foranstaltninger, der er fastsat i EGF-forordningen, og at disse foranstaltninger er betinget af, at de modtagere, der er tiltænkt støtte, deltager aktivt i jobsøgnings- eller uddannelsesaktiviteter;

17. minder om, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud i overensstemmelse med artikel 7 i EGF-forordningen bør udformes på en måde, der tager højde for fremtidige arbejdsmarkedsperspektiver og efterspurgte færdigheder og være forenelig med overgangen til en ressourceeffektiv og bæredygtig økonomi;

18. understreger, at de franske myndigheder har bekræftet, at de støtteberettigede foranstaltninger ikke modtager støtte fra andre af Unionens fonde eller finansielle instrumenter;

19. gentager, at støtte fra EGF ikke må erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omstrukturering af virksomheder eller sektorer;

20. opfordrer indtrængende Kommissionen til at anmode de nationale myndigheder om i fremtidige forslag at medtage nærmere oplysninger om de sektorer, der har vækstperspektiver og derfor forventes at ansætte personer, samt til at indsamle velfunderede data om virkningen af EGF-finansieringen, herunder om kvaliteten af job og den grad af reintegration på arbejdsmarkedet, der er opnået gennem EGF; opfordrer endvidere Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af EGF og til at rapportere tilbage til Parlamentet;

21. gentager sin opfordring til Kommissionen om at sikre offentlig adgang til alle dokumenter vedrørende EGF-sager;

Tirsdag den 3. juli 2018

22. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
  23. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  24. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 3. juli 2018

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

**om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på baggrund af en ansøgning fra
Frankrig — EGF/2017/009 FR/Air France**

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2018/1093).

Tirsdag den 3. juli 2018

P8_TA(2018)0275

Program for udvikling af den europæiske forsvarsindustri ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et program for udvikling af den europæiske forsvarsindustri med henblik på at støtte konkurrenceevnen og innovationskapaciteten i EU's forsvarsindustri (COM(2017)0294 — C8-0180/2017 — 2017/0125(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 118/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0294),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 173 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0180/2017),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse af 7. december 2017 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
  - efter høring af Regionsudvalget,
  - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 7. juni 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Budgetudvalget og Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0037/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. godkender Parlamentets og Rådets fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, og som vil blive offentliggjort i L-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende* sammen med den endelige lovgivningsmæssige retsakt;
  3. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
  4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2017)0125

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 3. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om oprettelse af programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri med henblik på at støtte konkurrenceevnen og innovationskapaciteten i Unionens forsvarsindustri

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/1092.)

⁽¹⁾ EUT C 129 af 11.4.2018, s. 51.

Tirsdag den 3. juli 2018

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

FÆLLES ERKLÆRING OM FINANSIERING AF PROGRAMMET FOR UDVIKLING AF DEN EUROPÆISKE FORSVARSINDUSTRI

Europa-Parlamentet og Rådet er enige om uden at foregribe budgetmyndighedens beføjelser inden for rammerne af den årlige budgetprocedure, at finansieringen af programmerne for udvikling af den europæiske forsvarsindustri vil blive dækket i årene 2019-2020 som følger:

- 200 mio. EUR fra den uudnyttede margin
- 116,1 mio. EUR fra CEF
- 3,9 mio. EUR fra Egnos
- 104,1 mio. EUR fra Galileo
- 12 mio. EUR fra Copernicus
- 63,9 mio. EUR fra ITER.

KOMMISSIONENS ERKLÆRING MED EUROPA-PARLAMENTETS TILSLUTNING OM IMPLEMENTERING AF PROGRAMMET FOR UDVIKLING AF DEN EUROPÆISKE FORSVARSINDUSTRI

Kommissionen agter med henblik på at sikre en effektiv implementering og nøje overensstemmelse med andre EU-initiativer af programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri at implementere programmet gennem direkte forvaltning i henhold til artikel 62, stk. 1, litra a), i finansforordningen.

Tirsdag den 3. juli 2018

P8_TA(2018)0276

Integrerede landbrugsstatistikker ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om integrerede landbrugsstatistikker og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1166/2008 og (EU) nr. 1337/2011 (COM(2016)0786 — C8-0514/2016 — 2016/0389(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 118/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0786),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 338 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0514/2016),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
  - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 8. maj 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0300/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0389

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 3. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om integrerede landbrugsstatistikker og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1166/2008 og (EU) nr. 1337/2011

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/1091.)

Tirsdag den 3. juli 2018

P8_TA(2018)0277

Indberetning om investeringsprojekter i energiinfrastruktur: ophævelse ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 256/2014 om indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i Den Europæiske Union (COM(2017)0769 — C8-0448/2017 — 2017/0347(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 118/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0769),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 194 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0448/2017),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 14. februar 2018 ⁽¹⁾,
  - efter høring af Regionsudvalget,
  - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 27. juni 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0211/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2017)0347

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 3. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om ophævelse af forordning (EU) nr. 256/2014 om indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i Den Europæiske Union

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/1504.)

⁽¹⁾ EUT C 227 af 28.6.2018, s. 103.

Tirsdag den 3. juli 2018

P8_TA(2018)0278

Foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 3. juli 2018 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår foranstaltninger til styrkelse af det administrative samarbejde vedrørende merværdiafgift (COM(2017)0706 — C8-0441/2017 — 2017/0248(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2020/C 118/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2017)0706),
  - der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0441/2017),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0215/2018),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
  2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Ændring 1**Forslag til forordning****Betragtning 1 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (1a) Momssvig er ofte knyttet til organiseret kriminalitet, og et meget lille antal af disse organiserede netværk kan være ansvarlige for milliarder af euro i grænseoverskridende momssvig, som ikke blot påvirker medlemsstaternes skatteopkrævning, men også har en negativ indvirkning på Unionens egne indtægter. Derfor har medlemsstaterne et fælles ansvar for at beskytte momsindtægterne i alle medlemsstater.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 2
Forslag til forordning
Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) Det er ofte nødvendigt **at foretage** en administrativ undersøgelse for at bekæmpe momssvig, navnlig når den afgiftspligtige person ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales. For at sikre en korrekt anvendelse af momsreglerne, og for at **undgå dobbeltarbejde og** administrative byrder for skattemyndighederne og erhvervslivet, skal **i tilfælde, hvor mindst to medlemsstater finder, at** en administrativ undersøgelse af det beløb, der er angivet af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret på deres område, men er afgiftspligtig på området, **er nødvendig**, den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person er etableret, foretage undersøgelsen, og den anmodende medlemsstat skal bistå etableringsmedlemsstaten ved at deltage **aktivt** i undersøgelsen.

Ændring

- (2) Det er ofte nødvendigt **med** en administrativ undersøgelse for at bekæmpe momssvig, navnlig når den afgiftspligtige person ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales. For at sikre en korrekt anvendelse af momsreglerne, og for at **reducere de** administrative byrder for skattemyndighederne og erhvervslivet, skal **der foretages** en administrativ undersøgelse af det beløb, der er angivet af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret på deres område, men er afgiftspligtig på området. Den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person er etableret, **skal** foretage undersøgelsen, og den/**de** anmodende medlemsstat(er) skal bistå etableringsmedlemsstaten ved **aktivt** at deltage i undersøgelsen.

Ændring 3
Forslag til forordning
Betragtning 11

Kommissionens forslag

- (11) For at sikre en effektiv overvågning af moms på grænseoverskridende transaktioner indeholder forordning (EU) nr. 904/2010 hjemmel til embedsmænds tilstedeværelse i administrative kontorer i forbindelse med administrative undersøgelser i andre medlemsstater. Med henblik på at styrke skattemyndighedernes kapacitet til at kontrollere grænseoverskridende leveringer, bør der være fælles revisioner, der gør det muligt for embedsmænd fra to eller flere medlemsstater at udgøre et enkelt revisionshold og tage aktivt del i en fælles administrativ undersøgelse.

Ændring

- (11) For at sikre en effektiv overvågning af moms på grænseoverskridende transaktioner indeholder forordning (EU) nr. 904/2010 hjemmel til embedsmænds tilstedeværelse i administrative kontorer i forbindelse med administrative undersøgelser i andre medlemsstater. Med henblik på at styrke skattemyndighedernes kapacitet **ved at give dem bedre tekniske og menneskelige ressourcer** til at kontrollere grænseoverskridende leveringer, bør der være fælles revisioner, der gør det muligt for embedsmænd fra to eller flere medlemsstater at udgøre et enkelt revisionshold og tage aktivt del i en fælles administrativ undersøgelse **i god samarbejdsånd og på en produktiv måde og på vilkår, der skal aftales med medlemsstaterne, med henblik på at opspore og modvirke grænseoverskridende momssvig, som for øjeblikket undergraver medlemsstaternes skattegrundlag.**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 4
Forslag til forordning
Betragtning 13

Kommissionens forslag

- (13) For at bekæmpe den mest alvorlige grænseoverskridende svig er det nødvendigt at tydeliggøre og styrke Eurofiscs styring, opgaver og drift. Eurofiscforbindelsesembedsmænd bør kunne få adgang til, udveksle, behandle og analysere alle nødvendige oplysninger hurtigt og samordne eventuelle opfølgende foranstaltninger. Det er også nødvendigt at styrke samarbejdet med andre myndigheder, der er involveret i bekæmpelsen af momssvig på EU-plan, navnlig gennem udveksling af målrettede oplysninger med Europol og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig. Eurofiscforbindelsesembedsmænd bør derfor kunne udveksle, spontant eller efter anmodning, oplysninger og efterretninger med Europol **og** Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig. Dette vil sætte Eurofiscforbindelsesembedsmænd i stand til at modtage oplysninger og efterretninger, som Europol og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig ligger inde med, med henblik på at identificere de reelle gerningsmænd bag momssvigsaktiviteterne.

Ændring

- (13) For at bekæmpe den mest alvorlige grænseoverskridende svig er det nødvendigt at tydeliggøre og styrke Eurofiscs styring, opgaver og drift. Eurofiscforbindelsesembedsmænd bør kunne få adgang til, udveksle, behandle og analysere alle nødvendige oplysninger hurtigt og samordne eventuelle opfølgende foranstaltninger. Det er også nødvendigt at styrke samarbejdet med andre myndigheder, der er involveret i bekæmpelsen af momssvig på EU-plan, navnlig gennem udveksling af målrettede oplysninger med Europol og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig. Eurofiscforbindelsesembedsmænd bør derfor kunne udveksle, spontant eller efter anmodning, oplysninger og efterretninger med Europol, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, **og, for de deltagende medlemsstater, Den Europæiske Anklagemyndighed, navnlig i forbindelse med mistanke om momssvig over et vist beløb.** Dette vil sætte Eurofiscforbindelsesembedsmænd i stand til at modtage oplysninger og efterretninger, som Europol og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig ligger inde med, med henblik på at identificere de reelle gerningsmænd bag momssvigsaktiviteterne.

Ændring 5
Forslag til forordning
Betragtning 15

Kommissionens forslag

- (15) Organiseringen af fremsendelsen af anmodninger om momsrefusion, i medfør af artikel 5 Rådets direktiv 2008/9/EF⁽³⁵⁾, åbner mulighed for at mindske den administrative byrde for de kompetente myndigheder i forbindelse med **inddrivelsen ubetalt momsgæld** i etableringsmedlemsstaten.

⁽³⁵⁾ Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 indeholder detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 23).

Ændring

- (15) Organiseringen af fremsendelsen af anmodninger om momsrefusion i medfør af artikel 5 **i** Rådets direktiv 2008/9/EF⁽³⁵⁾ åbner mulighed for at mindske den administrative byrde for de kompetente myndigheder i forbindelse med **inddrivelse af ubetalte afgiftsforpligtelser** i etableringsmedlemsstaten.

⁽³⁵⁾ Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 indeholder detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (EUT L 44 af 20.2.2008, s. 23).

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 6
Forslag til forordning
Betragtning 16

Kommissionens forslag

- (16) For at beskytte Unionens finansielle interesser mod alvorlig grænseoverskridende momssvig bør de medlemsstater, der deltager i Den Europæiske Anklagemyndighed, meddele dette kontor alle tilgængelige oplysninger om alvorlige lovovertrædelser mod det fælles merværdisystem som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽³⁶⁾.

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser ved hjælp af straffelovgivningen (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

Ændring

- (16) For at beskytte Unionens finansielle interesser mod alvorlig grænseoverskridende momssvig bør de medlemsstater, der deltager i Den Europæiske Anklagemyndighed, **rettidigt** meddele dette kontor alle tilgængelige oplysninger om alvorlige lovovertrædelser mod det fælles merværdisystem som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽³⁶⁾.

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser ved hjælp af straffelovgivningen (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

Ændring 7
Forslag til forordning
Betragtning 18

Kommissionens forslag

- (18) Kommissionen **har kun** adgang til de oplysninger, som er meddelt eller indsamlet i henhold til forordning (EU) nr. 904/2010, i det omfang, det er nødvendigt med henblik på pasning, vedligeholdelse og udvikling af de elektroniske systemer, som Kommissionen er vært for, og som anvendes af medlemsstaterne i forbindelse med denne forordning.

Ændring

- (18) Kommissionen **bør have** adgang til de oplysninger, som er meddelt eller indsamlet i henhold til forordning (EU) nr. 904/2010, i det omfang, det er nødvendigt med henblik på pasning, vedligeholdelse og udvikling af de elektroniske systemer, som Kommissionen er vært for, og som anvendes af medlemsstaterne i forbindelse med denne forordning, **og for at sikre en korrekt gennemførelse af forordningen. Desuden bør det være muligt for Kommissionen at foretage besøg i medlemsstaterne for at vurdere, hvordan ordningerne for administrativt samarbejde fungerer.**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 8
Forslag til forordning
Betragtning 19

Kommissionens forslag

- (19) Med henblik på anvendelsen af nærværende forordning bør det overvejes at begrænse visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽³⁷⁾ med henblik på at beskytte de interesser, der er nævnt i nævnte forordnings artikel 23, stk. 1, litra e). Sådanne begrænsninger er nødvendige og forholdsmæssige i betragtning af medlemsstaternes potentielle indtægtstab og den afgørende betydning af at stille information til rådighed for at bekæmpe svig effektivt.

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Ændring

- (19) Med henblik på anvendelsen af nærværende forordning bør det overvejes at begrænse visse rettigheder og forpligtelser, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽³⁷⁾ med henblik på at beskytte de interesser, der er nævnt i nævnte forordnings artikel 23, stk. 1, litra e). Sådanne begrænsninger er nødvendige og forholdsmæssige i betragtning af medlemsstaternes potentielle indtægtstab og den afgørende betydning af at stille information til rådighed for at bekæmpe svig effektivt. **Sådanne begrænsninger bør dog ikke gå ud over, hvad der er strengt nødvendigt for at nå de tilsigtede mål, og skal opfylde de høje standarder, der kræves i henhold til artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Desuden bør enhver fremtidig gennemførelsesretsakt til denne forordning være i overensstemmelse med de krav til databeskyttelse, der er fastsat i forordning (EU) 2016/679 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ^(37a).**

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

^(37a) **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 9
Forslag til forordning
Betragtning 20 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (20a) *Kun nogle få medlemsstater offentliggør skøn over deres tab af momsindtægter som følge af svig inden for Fællesskabet, og sammenlignelige oplysninger om momssvig inden for Fællesskabet ville således bidrage til et mere målrettet samarbejde mellem medlemsstaterne. Derfor bør Kommissionen sammen med medlemsstaterne udvikle en fælles statistisk metode til at kvantificere og analysere momssvig.*

Ændring 42
Forslag til forordning
Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1 — litra b
Forordning (EU) nr. 904/2010
Artikel 7 — stk. 4

Kommissionens forslag

Ændring

4. *Den i stk. 1 omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en specifik administrativ undersøgelse. Den bistandssøgte myndighed gennemfører den administrative undersøgelse i koordination med den bistandssøgende myndighed. De værktøjer og procedurer, der er omhandlet i denne forordnings artikel 28 til 30, kan anvendes. Hvis den bistandssøgte myndighed ikke finder det nødvendigt at foretage en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.*

4. *Hvis en kompetent myndighed i en medlemsstat finder, at en administrativ undersøgelse er nødvendig, skal den sende en behørigt begrundet anmodning. Den bistandssøgte myndighed kan ikke nægte at foretage denne undersøgelse, og hvis oplysningerne allerede er til rådighed, giver den bistandssøgte myndighed dem til den bistandssøgende myndighed, inden der modtages en anmodning. Medlemsstaterne sikrer, at der findes ordninger mellem den bistandssøgende myndighed og den bistandssøgte myndighed, hvorved embedsmænd med bemyndigelse fra den bistandssøgende myndighed kan deltage i den administrative undersøgelse, der udføres på den bistandssøgte myndigheds område med henblik på indsamling af de oplysninger, der er omhandlet i andet afsnit. En sådan administrativ undersøgelse foretages i fællesskab af embedsmænd fra den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed i god samarbejdsånd og på en produktiv måde. Den bistandssøgende myndigheds embedsmænd har adgang til de samme oplysninger, dokumenter og lokaliteter og skal, i den udstrækning det er tilladt i henhold til den bistandssøgte medlemsstats lovgivning, direkte kunne stille spørgsmål til enkeltpersoner med det formål at opspore og modvirke grænseoverskridende momssvig, som for øjeblikket undergraver medlemsstaternes skattegrundlag.*

Tirsdag den 3. juli 2018

Kommissionens forslag

Ændring

Uanset første afsnit kan en undersøgelse vedrørende de beløb, der er angivet af en afgiftspligtig person, som er etableret i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat, og som er afgiftspligtig i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat, kun afvises af følgende grunde:

- a) af de grunde, der fremgår af artikel 54, stk. 1, vurderet af den bistandssøgte myndighed i overensstemmelse med en erklæring om bedste praksis vedrørende interaktionen mellem dette stykke og artikel 54, stk. 1, der skal vedtages efter proceduren i artikel 58, stk. 2
- b) af de grunde, der fremgår af artikel 54, stk. 2, 3, og 4, eller
- c) på grundlag af, at den bistandssøgte myndighed allerede har givet den bistandssøgende myndighed oplysninger om samme afgiftspligtige person i forbindelse med en administrativ undersøgelse, der er gennemført mindre end to år forinden.

Når en administrativ undersøgelse som omhandlet i andet afsnit nægtes af den bistandssøgte myndighed af de grunde, der er omhandlet i litra a) eller b) skal den dog give den bistandssøgende myndighed datoerne for og værdierne af alle relevante leverancer, som den afgiftspligtige person i de to seneste år har gennemført i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat.

Hvis de kompetente myndigheder i mindst to medlemsstater finder en administrativ undersøgelse nødvendig, kan den bistandssøgte myndighed ikke nægte at foretage denne undersøgelse. Medlemsstaterne sikrer, at der findes ordninger mellem de pågældende bistandssøgende myndigheder og den bistandssøgte myndighed, hvorved embedsmænd med bemyndigelse fra de bistandssøgende myndigheder kan deltage i den administrative undersøgelse, der udføres på den bistandssøgte myndigheds område med henblik på indsamling af de oplysninger, der er omhandlet i andet afsnit. En sådan administrativ undersøgelse foretages i fællesskab af embedsmænd fra den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed. Embedsmænd fra de bistandssøgende myndigheder udøver de samme kontrolbeføjelser, som er tillagt den bistandssøgte myndigheds embedsmænd. De bistandssøgende myndigheders embedsmænd har adgang til de samme lokaliteter og dokumenter som den bistandssøgte myndigheds embedsmænd, dog alene med det formål at gennemføre den administrative undersøgelse.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 13**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1 a (nyt)**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 12 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring**(1a) følgende artikel indsættes:****»Artikel 12a**

Alle medlemsstater gennemfører en række operationelle mål for reduktion af procentdelen af sene svar og forbedrer kvaliteten af anmodninger om oplysninger og underretter Kommissionen om disse mål.«;

Ændring 14**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 13 — stk. 3

Kommissionens forslag

Ændring

3. Oplysningerne sendes **via** standardformularer eller via andre midler, som de respektive kompetente myndigheder anser for hensigtsmæssige. Kommissionen fastsætter **standardformularer ved hjælp** af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.

3. Oplysningerne sendes **ved hjælp af** standardformularer eller via andre midler, som de respektive kompetente myndigheder anser for hensigtsmæssige. Kommissionen fastsætter **standardformularerne gennem vedtagelse** af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 15**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2 a (nyt)**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 14 — stk. 1 — afsnit 2

Gældende ordlyd

»En medlemsstat kan undlade at deltage i den automatiske udveksling af oplysninger for så vidt angår en eller flere kategorier, hvis indsamlingen af oplysninger til en sådan udveksling ville kræve, at momspligtige personer blev pålagt **nye** forpligtelser, eller ville pålægge medlemsstaten en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde.«

*Ændring***2a) Artikel 14, stk. 1, andet afsnit, affattes således:**

»En medlemsstat kan undlade at deltage i den automatiske udveksling af oplysninger for så vidt angår en eller flere kategorier, hvis indsamlingen af oplysninger til en sådan udveksling ville kræve, at momspligtige personer blev pålagt **uforholdsmæssige** forpligtelser, eller ville pålægge medlemsstaten en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde.«;

Ændring 16**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — afsnit 3 — litra a**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 17 — stk. 1 — litra e

Kommissionens forslag

e) oplysninger vedrørende status som godkendt afgiftspligtig person i henhold til artikel 13a i direktiv 2006/112/EF samt datoen for tildeling, nægtelse eller tilbagekaldelse af denne status.

Ændring

(Vedrører ikke den danske tekst)

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 17**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — afsnit 3 — litra b**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 17 — stk. 1 — litra f

Kommissionens forslag

f) oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 143, stk. 2, litra a) og b), i direktiv 2006/112/EF, samt oprindelseslandet, bestemmelseslandet, varekoden, valutaen, det samlede beløb, vekselkursen, **priser for de enkelte poster** og nettovægten.

Ændring

f) oplysninger, der indsamles i henhold til artikel 143, stk. 2, litra a) og b), i direktiv 2006/112/EF, samt oprindelseslandet, bestemmelseslandet, **eksportørens identifikationsoplysninger**, varekoden, valutaen, det samlede beløb, vekselkursen, **varens pris** og nettovægten.

Ændring 18**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 — litra e**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 17 — stk. 3

Kommissionens forslag

3. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter de **nojagtige** kategorier af oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra f), i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.”

Ændring

3. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter de **specifikke** kategorier, **der skal medtages i standardformularer, modeller og procedurer for videregivelse** af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra f), i denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 19**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 4 — litra a**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 21 — stk. 1 a

Kommissionens forslag

1a. Hver medlemsstat giver sine embedsmænd, som kontrollerer de krav, der er fastsat i artikel 143, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF, adgang til de oplysninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 17, stk. 1, litra b) og c), for hvilke de andre medlemsstater giver automatiseret adgang.”

Ændring

1a. Hver medlemsstat giver sine embedsmænd, som kontrollerer de krav, der er fastsat i artikel 143, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF, adgang til de oplysninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 17, stk. 1, litra b) og c), **herunder til registret over godkendte afgiftspligtige personer**, for hvilke de andre medlemsstater giver automatiseret adgang.

Ændring 20**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 4 — litra b — nr. i**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 21 — stk. 2 — litra e — nr. i

Kommissionens forslag

i) adgangen gives i forbindelse med efterforskning af mistanke om svig eller med henblik på at opspore eller identificere svindlere

Ændring

i) adgangen gives i forbindelse med efterforskning af mistanke om svig eller med henblik på at opspore eller identificere svindlere **og alvorlige forseelser**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 21**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 4 — litra b — nr. i**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 21 — stk. 2 — litra e — nr. ii

Kommissionens forslag

ii) adgangen gives via en Eurofiscforbindelsesembedsmand, som nævnt i artikel 36, stk. 1, der har en personlig brugeridentifikation til det elektroniske system, der giver adgang til oplysningerne.

Ændring

ii) adgangen gives via en Eurofiscforbindelsesembedsmand, som nævnt i artikel 36, stk. 1, der har en personlig brugeridentifikation til det elektroniske system, der giver adgang til oplysningerne **og registret over godkendte afgiftspligtige personer.**

Ændring 22**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 4 — litra c**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 21 — stk. 2a — afsnit 1 — indledning

Kommissionens forslag

Med hensyn til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra f), skal mindst følgende oplysninger være tilgængelige:

Ændring

(Vedrører ikke den danske tekst)

Ændring 23**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — afsnit 4 — litra c**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 21 — stk. 2a — afsnit 1 — litra a

Kommissionens forslag

a) de momsregistreringsnumre, som er tildelt af den medlemsstat, der modtager oplysningerne

Ændring

a) de momsregistreringsnumre, som er tildelt af den medlemsstat, der modtager oplysningerne, **og registret over godkendte afgiftspligtige personer**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 24**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 4 — litra c**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 21 — stk. 2a — afsnit 1 — litra c

Kommissionens forslag

- c) oprindelseslandet, bestemmelseslandet, varekoden, valutaen, det samlede beløb, vekselkursen, **priserne for de enkelte poster** og nettovægten af de indførte varer efterfulgt af en EU-intern levering af varer fra hver person, der henvises til i litra b), til hver person, som er i besiddelse af et momsregistreringsnummer, jf. litra a)

Ændring

- c) oprindelseslandet, bestemmelseslandet, varekoden, valutaen, det samlede beløb, vekselkursen, **varens pris** og nettovægten af de indførte varer efterfulgt af en EU-intern levering af varer fra hver person, der henvises til i litra b), til hver person, som er i besiddelse af et momsregistreringsnummer, jf. litra a)

Ændring 25**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 4 — litra c**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 21 — stk. 2a — afsnit 1 — litra d — indledning

Kommissionens forslag

- d) oprindelseslandet, bestemmelseslandet, varekoden, valutaen, det samlede beløb, vekselkursen, **priserne for de enkelte poster** og nettovægten af de indførte varer efterfulgt af en EU-intern levering af varer fra hver person, der henvises til i litra b), til hver person, som er i besiddelse af et momsregistreringsnummer, der er tildelt af en anden medlemsstat under følgende betingelser:

Ændring

- d) oprindelseslandet, bestemmelseslandet, varekoden, valutaen, det samlede beløb, vekselkursen, **varens pris** og nettovægten af de indførte varer efterfulgt af en EU-intern levering af varer fra hver person, der henvises til i litra b), til hver person, som er i besiddelse af et momsregistreringsnummer, der er tildelt af en anden medlemsstat under følgende betingelser:

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 26**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 4 — litra c**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 21 — stk. 2a — afsnit 1 — litra d — nr. i

Kommissionens forslag

-
- i) adgangen gives i forbindelse med efterforskning af mistanke om svig eller med henblik på at opspore eller identificere svindlere

Ændring

-
- i) adgangen gives i forbindelse med efterforskning af mistanke om svig eller med henblik på at opspore eller identificere svindlere **og alvorlige forseelser**

Ændring 27**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 5**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 21a — stk. 2 — afsnit 1 — litra i

Kommissionens forslag

-
- i) adgangen gives i forbindelse med efterforskning af mistanke om svig eller med henblik på at opspore eller identificere svindlere

Ændring

-
- i) adgangen gives i forbindelse med efterforskning af mistanke om svig eller med henblik på at opspore eller identificere svindlere **og alvorlige forseelser**

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 28**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 8 — litra a**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 28 — stk. 2a

Kommissionens forslag

2a. Efter aftale mellem den bistandssøgende myndighed og den bistandssøgte myndighed og i overensstemmelse med de ordninger, som sidstnævnte har fastlagt, kan embedsmænd med bemyndigelse fra den bistandssøgende myndighed med henblik på at indsamle og udveksle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 1, deltage i de administrative undersøgelser, der udføres på den bistandssøgte medlemsstats område. En sådan administrativ undersøgelse foretages i fællesskab **af embedsmænd fra den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed**. Embedsmænd fra **den** bistandssøgende **myndighed udøver de samme kontrolbeføjelser, som er tillagt** den bistandssøgte myndigheds **embedsmænd**. De bistandssøgende myndigheds embedsmænd har adgang til de samme lokaliteter og dokumenter som den bistandssøgte myndigheds embedsmænd, dog alene med det formål at gennemføre den administrative undersøgelse. Efter aftale mellem **den** bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og i overensstemmelse med de ordninger, som den bistandssøgte myndighed har fastlagt, kan **begge parter** udarbejde en fælles revisionsrapport.

Ændring

2a. Efter aftale mellem den bistandssøgende myndighed og den bistandssøgte myndighed og i overensstemmelse med de ordninger, som sidstnævnte har fastlagt, kan embedsmænd med bemyndigelse fra den bistandssøgende myndighed med henblik på at indsamle og udveksle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 1, deltage i de administrative undersøgelser, der udføres på den bistandssøgte medlemsstats område. En sådan administrativ undersøgelse foretages i fællesskab **i en ånd af gensidig tillid og frugtbart samarbejde af embedsmænd fra de bistandssøgende og de bistandssøgte myndigheder, idet disse myndigheders administrative praksis og den nationale lovgivning i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat respekteres med det formål at bekæmpe grænseoverskridende momssvig**. De bistandssøgende myndigheds embedsmænd har adgang til de samme lokaliteter og dokumenter som den bistandssøgte myndigheds embedsmænd, dog alene med det formål at gennemføre den administrative undersøgelse. Efter aftale mellem den bistandssøgende myndighed og den bistandssøgte myndighed og i overensstemmelse med de ordninger, som den bistandssøgte myndighed har fastlagt, kan **de deltagende myndigheder** udarbejde en fælles revisionsrapport.

Ændring 29**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 11 — litra a**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 33 — stk. 1

Kommissionens forslag

1. Med henblik på at fremme og lette det multilaterale samarbejde om **at bekæmpe** momssvig oprettes der ved dette kapitel et netværk for hurtig udveksling, behandling og analyse af udvalgte oplysninger mellem medlemsstaterne og til koordinering af eventuelle opfølgende foranstaltninger (i det følgende benævnt »Eurofisc«).

Ændring

1. Med henblik på at fremme og lette det multilaterale samarbejde om **bekæmpelse af** momssvig oprettes der ved dette kapitel et netværk for hurtig udveksling, behandling og analyse af udvalgte oplysninger **om grænseoverskridende svig** mellem medlemsstaterne og til koordinering af eventuelle opfølgende foranstaltninger (i det følgende benævnt »Eurofisc«).

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 30**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — litra b — nr. i**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 33 — stk. 2 — litra b

Kommissionens forslag

- b) udføre og koordinere den hurtige multilaterale udveksling og fælles behandling og analyse af udvalgte oplysninger inden for de emneområder, som Eurofisc beskæftiger sig med (i det følgende benævnt »Eurofiscarbejdsområder«)

Ændring

- b) udføre og koordinere den hurtige multilaterale udveksling og fælles behandling og analyse af udvalgte oplysninger **om grænseoverskridende svig** inden for de emneområder, som Eurofisc beskæftiger sig med (i det følgende benævnt »Eurofiscarbejdsområder«)

Ændring 31**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 11 — litra b — nr. ii**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 33 — stk. 2 — litra d

Kommissionens forslag

- d) koordinere de deltagende medlemsstaters administrative undersøgelser **vedrørende mistænkte og svindlere** identificeret af Eurofiscforbindelsesembedsmænd som omhandlet i artikel 36, stk. 1.

Ændring

- d) koordinere de deltagende medlemsstaters administrative undersøgelser **af svig** identificeret af Eurofiscforbindelsesembedsmænd som omhandlet i artikel 36, stk. 1.

Ændring 32**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 12**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 34 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Medlemsstater, der har valgt at deltage i et Eurofiscarbejdsområde, deltager aktivt i den multilaterale udveksling og fælles behandling og analyse af udvalgte oplysninger mellem alle de deltagende medlemsstater og i koordinering af eventuelle opfølgende foranstaltninger.

Ændring

2. Medlemsstater, der har valgt at deltage i et Eurofiscarbejdsområde, deltager aktivt i den multilaterale udveksling og fælles behandling og analyse af udvalgte oplysninger **om grænseoverskridende svig** mellem alle de deltagende medlemsstater og i koordinering af eventuelle opfølgende foranstaltninger.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 33**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 13**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 35 — stk. 1

Kommissionens forslag

Kommissionen yder **teknisk** og **logistisk** støtte til Eurofisc. Kommissionen har **ikke** adgang til de i artikel 1 omhandlede oplysninger, som måtte blive udvekslet via Eurofisc, **undtagen under de omstændigheder**, der er omhandlet i artikel 55, stk. 2.

Ændring

Kommissionen yder **den nødvendige tekniske** og **logistiske** støtte til Eurofisc. Kommissionen har adgang til de i artikel 1 omhandlede oplysninger, som måtte blive udvekslet via Eurofisc, **i de tilfælde**, der er omhandlet i artikel 55, stk. 2.

Ændring 34**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 14 — litra c**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 1 — stk. 1

Kommissionens forslag

3. Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne kan, på eget initiativ eller efter anmodning, videresende **nogle af de indsamlede og behandlede oplysninger** til Europol og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (»OLAF«) som aftalt af deltagerne på arbejdsområdet.

Ændring

3. Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne kan, på eget initiativ eller efter anmodning, videresende **relevante oplysninger om de mest alvorlige grænseoverskridende lovovertrædelser vedrørende moms** til Europol og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (»OLAF«) som aftalt af deltagerne på arbejdsområdet.

Ændring 35**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 14 — litra c**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 36 — stk. 4

Kommissionens forslag

4. Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne stiller de oplysninger, der er modtaget fra Europol og OLAF til rådighed for de øvrige deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd. Disse oplysninger udveksles elektronisk.

Ændring

4. **Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne kan anmode Europol og OLAF om relevante oplysninger.** Eurofiscarbejdsområdekoordinatorerne stiller de oplysninger, der er modtaget fra Europol og OLAF til rådighed for de øvrige deltagende Eurofiscforbindelsesembedsmænd. Disse oplysninger udveksles elektronisk.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 36**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 16**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 48 — stk. 1 — afsnit 2

Kommissionens forslag

Hvis etableringsmedlemsstaten bliver opmærksom på, at en afgiftspligtig person, som anmoder om tilbagebetaling af moms efter artikel 5 i direktiv 2008/9/EF, har ubestridte momsforpligtelser i den pågældende etableringsmedlemsstat, **kan** denne **underrette** tilbagebetalingsmedlemsstaten om disse momsforpligtelser, således at tilbagebetalingsmedlemsstaten **skal anmode** den afgiftspligtige person om godkendelse til at overføre refusionsbeløbet direkte til etableringsmedlemsstaten med henblik på opfyldelse af de udestående momsforpligtelser. Hvis den afgiftspligtige person indvilger i en sådan overførsel, overfører tilbagebetalingsmedlemsstaten på vegne af den afgiftspligtige person det berørte beløb til etableringsmedlemsstaten, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde de udestående momsforpligtelser. Etableringsmedlemsstaten underretter den afgiftspligtige person om, hvorvidt det overførte beløb fuldt ud eller delvis dækker de udestående momsforpligtelser, inden for **15 dage** fra modtagelsen af overførslen fra tilbagebetalingsmedlemsstaten.

Ændring

Hvis etableringsmedlemsstaten bliver opmærksom på, at en afgiftspligtig person, som anmoder om tilbagebetaling af moms efter artikel 5 i direktiv 2008/9/EF, har ubestridte momsforpligtelser i den pågældende etableringsmedlemsstat, **underretter** denne tilbagebetalingsmedlemsstaten om disse momsforpligtelser, således at tilbagebetalingsmedlemsstaten **anmoder** den afgiftspligtige person om godkendelse til at overføre refusionsbeløbet direkte til etableringsmedlemsstaten med henblik på opfyldelse af de udestående momsforpligtelser. Hvis den afgiftspligtige person indvilger i en sådan overførsel, overfører tilbagebetalingsmedlemsstaten på vegne af den afgiftspligtige person det berørte beløb til etableringsmedlemsstaten, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde de udestående momsforpligtelser. Etableringsmedlemsstaten underretter den afgiftspligtige person om, hvorvidt det overførte beløb fuldt ud eller delvis dækker de udestående momsforpligtelser, inden for **ti arbejdsdage** fra modtagelsen af overførslen fra tilbagebetalingsmedlemsstaten.

Ændring 37**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 18**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 49 — stk. 2a — afsnit 2

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne kan meddele Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig alle tilgængelige oplysninger om lovovertrædelser rettet mod det fælles merværdiafgiftssystem, således at det kan overveje passende tiltag i overensstemmelse med sit mandat.

Ændring

Med forbehold af artikel 36, stk. 3, kan **medlemsstaterne** meddele Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig alle tilgængelige oplysninger om lovovertrædelser rettet mod det fælles merværdiafgiftssystem, således at det kan overveje passende tiltag i overensstemmelse med sit mandat.

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 38**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 18 a (nyt)**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 49 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

18a) følgende artikel indsættes:**»Artikel 49a**

Medlemsstaterne og Kommissionen etablerer et fælles system til indsamling af statistikker om momssvig inden for Fællesskabet og offentliggør nationale skøn over tab af momsindtægter som følge af svig samt et overslag for Unionen som helhed. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter de praktiske foranstaltninger i forbindelse med dette statistiske system. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 58, stk. 2.»

Ændring 39**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 18 b (nyt)**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 50 — stk. 1 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

18b) i artikel 50 indsættes følgende stykke:

»1a. Når en medlemsstat leverer flere oplysninger til et tredjeland end dem, der er fastsat i kapitel II og III i denne forordning, må den pågældende medlemsstat ikke nægte at videregive disse oplysninger til en anden medlemsstat, som anmoder om samarbejde, eller som har en interesse i at modtage disse oplysninger.»

Tirsdag den 3. juli 2018

Ændring 40**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 19 — litra a**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 55 — stk. 2

Kommissionens forslag

2. Personer, der er behørigt godkendt af Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, har **kun** adgang til disse oplysninger, i det omfang det er nødvendigt for drift, vedligeholdelse og udvikling af de elektroniske systemer, som Kommissionen er vært for, og som anvendes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning.

Ændring

2. Personer, der er behørigt godkendt af Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, har adgang til disse oplysninger, i det omfang det er nødvendigt for drift, vedligeholdelse og udvikling af de elektroniske systemer, som Kommissionen er vært for, og som anvendes af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning **og til at sikre en korrekt gennemførelse af denne.**

Ændring 41**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 19 — litra b**

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 55 — stk. 5

Kommissionens forslag

5. 5. Enhver form for lagring, behandling eller udveksling af oplysninger i henhold til denne forordning er omfattet af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (*). Medlemsstaterne begrænser dog med henblik på den korrekte anvendelse af denne forordning rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er omhandlet i artikel 12 til 22 og artikel 5 og 34, i forordning (EU) 2016/679, i det omfang det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er anført i artikel 23, stk. 1, litra e), i nævnte forordning. Behandling og lagring af oplysninger, der er omhandlet i nærværende forordning, må kun **anvendes** til de formål, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i nærværende forordning, og frister for opbevaring af disse oplysninger skal begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at nå disse formål.

Ændring

5. Enhver form for lagring, behandling eller udveksling af oplysninger i henhold til denne forordning er omfattet af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (*). Medlemsstaterne begrænser dog med henblik på den korrekte anvendelse af denne forordning rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er omhandlet i artikel 12 til 22 og artikel 5 og 34, i forordning (EU) 2016/679, i det omfang det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er anført i artikel 23, stk. 1, litra e), i nævnte forordning. Behandling og lagring af oplysninger, der er omhandlet i nærværende forordning, må kun **godkendes** til de formål, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i nærværende forordning, og frister for opbevaring af disse oplysninger skal begrænses til, hvad der er strengt nødvendigt for at nå disse formål.

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0281

Støtteprogrammet for strukturreformer: finansieringsramme og overordnet målsætning ***I

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 4. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2017/825 for at øge finansieringsrammen for støtteprogrammet for strukturreformer og tilpasse dens overordnede målsætning (COM(2017)0825 — C8-0433/2017 — 2017/0334(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 118/35)

Ændring 1**Forslag til forordning****Betragtning - 1 (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (-1) *Unionen skal efter anmodning fra medlemsstaterne bistå dem med at forbedre deres administrative kapacitet til at gennemføre EU-retten.*

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A8-0227/2018).

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 2
Forslag til forordning
Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) Støtteprogrammet for strukturreformer («programmet») blev oprettet med det formål at forbedre medlemsstaternes evne til at udforme og gennemføre vækstfremmende administrative reformer og strukturreformer, bl.a. gennem hjælp til at udnytte EU-fondene effektivt og virkningsfuldt. Støtte under programmet stilles til rådighed af Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat og kan dække en bred vifte af politikområder. Udvikling af solide økonomiske og **samfundsmæssige** strukturer, der sætter medlemsstaterne i stand til effektivt at absorbere chok og hurtigt komme på fode igen, bidrager til økonomisk og **social** samhørighed. Gennemførelsen af institutionelle, administrative og vækstfremmende strukturreformer er **et hensigtsmæssigt middel** til at sikre en sådan udvikling.

Ændring

- (1) Støtteprogrammet for strukturreformer («programmet») blev oprettet med det formål at forbedre medlemsstaternes evne til at udforme og gennemføre vækstfremmende administrative reformer og strukturreformer **med europæisk merværdi**, bl.a. gennem hjælp til at udnytte EU-fondene effektivt og virkningsfuldt. Støtte under programmet stilles til rådighed af Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat og kan dække en bred vifte af politikområder. Udvikling af solide **økonomier og et solidt samfund, der bygger på stærke** økonomiske, **samfundsmæssige** og **territoriale** strukturer, der sætter medlemsstaterne i stand til effektivt at absorbere chok og hurtigt komme på fode igen, bidrager til økonomisk, **social** og **territorial** samhørighed. **Reformer, der støttes af programmet, kræver effektiv national og regional offentlig forvaltning samt alle interessenters ejerskab og aktive deltagelse.** Gennemførelsen af institutionelle, administrative og vækstfremmende strukturreformer, **som er landespecifikke, og lokalt medansvar for strukturreformer, som er af interesse for Unionen, navnlig hos lokale og regionale myndigheder og arbejdsmarkedsparter, er hensigtsmæssige værktøjer** til at sikre en sådan udvikling.

Ændring 3
Forslag til forordning
Betragtning 1 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (1a) **Effektiv levering og formidling af programmets resultater på EU-plan, nationalt og regionalt plan er nødvendigt for at sikre synligheden af resultaterne af de reformer, der indføres på grundlag af hver enkelt medlemsstats anmodning. Dette vil sikre udveksling af viden, erfaringer og bedste praksis, hvilket også er et af målene med programmet.**

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 4**Forslag til forordning****Betragtning 1 b (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (1b) Det forventes, at efterspørgslen efter støtte under programmet fortsat vil være høj, hvilket betyder, at det vil være nødvendigt at prioritere visse anmodninger. Hvor det er relevant, bør der gives præference til anmodninger, hvis sigte er at flytte beskatning fra arbejde til formue og forurening, fremme øget beskæftigelse og sociale politikker og dermed social integration, bekæmpe skattesvig, -unddragelse og -undgåelse gennem øget gennemsigtighed, fastlægge strategier for innovativ og bæredygtig genindustrialisering og forbedre uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne. Der bør navnlig være fokus på anmodninger om støtte med en høj grad af demokratisk støtte og inddragelse af partnere, og som har afsmittende virkninger på andre sektorer. Programmet bør supplere andre instrumenter for at undgå overlapninger.

Ændring 5**Forslag til forordning****Betragtning 1 c (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

- (1c) I sine bestræbelser på at styrke medlemsstaternes evne til at udforme og gennemføre vækstfremmende strukturreformer bør programmet ikke erstatte eller træde i stedet for midler fra medlemsstaternes nationale budgetter eller anvendes til at dække løbende udgifter.

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 6
Forslag til forordning
Betragtning 3

Kommissionens forslag

- (3) En styrkelse af den økonomiske og **sociale** samhørighed gennem **en styrkelse af strukturreformer** er afgørende for en vellykket deltagelse i Den Økonomiske og Monetære Union. Det er især vigtigt for de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, og som ønsker at blive en del af euroområdet.

Ændring

- (3) En styrkelse af den økonomiske, **sociale** og **territoriale** samhørighed gennem **strukturreformer, som gavner Unionen, og som er i overensstemmelse med dens principper og værdier**, er afgørende for en vellykket deltagelse **og øget konvergens** i Den Økonomiske og Monetære Union **og sikrer dens langsigtede stabilitet og velstand**. Det er især vigtigt for de medlemsstater, der **endnu** ikke har euroen som valuta, og som ønsker at blive en del af euroområdet.

Ændring 7
Forslag til forordning
Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) Det er derfor — under den del af programmets overordnede mål, der handler om reaktion på økonomiske og sociale udfordringer — hensigtsmæssigt at understrege, at en styrkelse af **samhørigheden**, konkurrenceevnen, produktiviteten og **en bæredygtig vækst** og **jobskabelse** også bør bidrage til forberedelserne på deltagelse i euroområdet for de medlemsstater, der ikke har euroen som valuta.

Ændring

- (4) Det er derfor — under den del af programmets overordnede mål, der handler om reaktion på økonomiske og sociale udfordringer — hensigtsmæssigt at understrege, at en styrkelse af **den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed**, konkurrenceevnen, produktiviteten, **bæredygtig vækst, jobskabelse** og **social inklusion og reduktion af forskellene mellem medlemsstater og regioner** også bør bidrage til forberedelserne på deltagelse i euroområdet for de medlemsstater, der **endnu** ikke har euroen som valuta.

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 8

Forslag til forordning

Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) **Det** er også nødvendigt at angive, at aktionerne og aktiviteterne under programmet kan være til fordel for reformer, der kan hjælpe de medlemsstater, der ønsker at indføre euroen, med forberedelserne på deltagelse i euroområdet.

Ændring

- (5) **I betragtning af de positive erfaringer, som Unionen har haft med den tekniske bistand, der er ydet til andre lande, som allerede har indført euroen, er det** også nødvendigt at angive, at aktionerne og aktiviteterne under programmet kan være til fordel for reformer, der kan hjælpe de medlemsstater, der **tiltrådte Unionen på et senere tidspunkt, og som** ønsker at indføre euroen, med forberedelserne på deltagelse i euroområdet.

Ændring 9

Forslag til forordning

Betragtning 5 a (ny)

Kommissionens forslag

- (5a) Syv medlemsstater, nemlig Bulgarien, Tjekkiet, Kroatien, Ungarn, Polen, Rumænien og Sverige, er traktatmæssigt forpligtede til at træffe forberedelse til at deltage i euroområdet. Nogle af disse medlemsstater har gjort ringe fremskridt hen imod dette mål i de senere år, hvilket gør Unionens støtte til deltagelse i euroen stadig mere relevant. Danmark og Det Forenede Kongerige er ikke forpligtede til at tilslutte sig euroområdet.

Ændring

Ændring 10

Forslag til forordning

Betragtning 5 b (ny)

Kommissionens forslag

- (5b) Regionale og lokale myndigheder har en vigtig rolle at spille i forbindelse med strukturreformer i en grad, som afhænger af den enkelte medlemsstats forfatningsmæssige og administrative organisation. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte et passende niveau for inddragelse og høring af regionale og lokale myndigheder ved udarbejdelsen og gennemførelsen af strukturreformer.

Ændring

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 11
Forslag til forordning
Betragtning 6

Kommissionens forslag

- (6) For at imødekomme den stigende efterspørgsel efter støtte fra medlemsstater og i betragtning af behovet for støtte til gennemførelse af strukturreformer i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, bør bevillingerne til programmet øges til et niveau, der er tilstrækkeligt til at sætte Unionen i stand til at dække de anmodende medlemsstaters behov.

Ændring

- (6) For at imødekomme den stigende efterspørgsel efter støtte fra medlemsstater og i betragtning af behovet for støtte til gennemførelse af strukturreformer, **som er af interesse for Unionen**, i medlemsstater, der **endnu** ikke har euroen som valuta, bør bevillingerne til programmet øges til et niveau, der er tilstrækkeligt til at sætte Unionen i stand til at dække de anmodende medlemsstaters behov, **ved at anvende fleksibilitetsinstrumentet under Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013^(1a) Denne forøgelse bør ikke have en negativ indvirkning på andre prioriteter i samhørighedspolitikken. Medlemsstaterne bør desuden ikke have pligt til at overføre deres nationale og regionale bevillinger fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fonde) med henblik på at udfylde programmets finansieringsunderskud.**

^(1a) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

Ændring 12
Forslag til forordning
Betragtning 7

Kommissionens forslag

- (7) For at kunne yde **støtte** med mindst mulig forsinkelse bør Kommissionen kunne anvende en del af finansieringsrammen til også at dække omkostningerne til aktiviteter, der tjener som støtte for programmet, f.eks. udgifter knyttet til kvalitetskontrol og **overvågning** af projekter på stedet.

Ændring

- (7) For at kunne yde **kvalitetsstøtte** med mindst mulig forsinkelse bør Kommissionen kunne anvende en del af finansieringsrammen til også at dække omkostningerne til aktiviteter, der tjener som støtte for programmet, f.eks. udgifter knyttet til kvalitetskontrol, **overvågning** og **evaluering** af projekter på stedet. **Disse omkostninger bør stå i et rimeligt forhold til den samlede værdi af omkostningerne i forbindelse med støtteprojekterne.**

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 13

Forslag til forordning

Betragtning 7 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (7a) *For at sikre en problemfri rapportering om gennemførelsen af programmet til Europa-Parlamentet og Rådet bør den periode, inden for hvilken Kommissionen skal fremlægge de årlige tilsynsrapporter, præciseres.*

Ændring 14

Forslag til forordning

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1

Forordning (EU) 2017/825

Artikel 4 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

Programmets overordnede mål er at bidrage til institutionelle, administrative og vækstfremmende strukturelle reformer i medlemsstaterne gennem støtte til **nationale** myndigheder til foranstaltninger, der tager sigte på reformering og styrkelse af institutioner, styring, offentlig administration og økonomiske og samfundsmæssige sektorer som reaktion på økonomiske og sociale udfordringer med henblik på at styrke samhørighed, konkurrenceevne, produktivitet, bæredygtig vækst, jobskabelse og investeringer, **der** også vil forberede medlemsstater på deltagelse i euroområdet, navnlig i forbindelse med økonomisk styring, herunder gennem støtte til en effektiv, virkningsfuld og gennemsigtig anvendelse af EU-fondene.

Programmets overordnede mål er at bidrage til institutionelle, administrative og vækstfremmende strukturelle reformer i medlemsstaterne gennem støtte til **medlemsstaternes** myndigheder, **herunder om fornødent regionale og lokale myndigheder**, til foranstaltninger, der tager sigte på reformering og styrkelse af institutioner, styring, offentlig administration og økonomiske og samfundsmæssige sektorer som reaktion på økonomiske og sociale udfordringer med henblik på at styrke **økonomisk, social og territorial** samhørighed, konkurrenceevne, produktivitet, bæredygtig vækst, jobskabelse, **social inklusion, bekæmpelse af skatteunddragelse og fattigdom**, investeringer **og reel konvergens i Unionen, hvilket** også vil forberede medlemsstater på deltagelse i euroområdet, navnlig i forbindelse med økonomisk styring, herunder gennem støtte til en effektiv, virkningsfuld og gennemsigtig anvendelse af EU-fondene.

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 15

Forslag til forordning

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 1 a (ny)

Forordning (EU) 2017/825

Artikel 5 — stk. 1 — litra d a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

1a) I artikel 5, stk. 1, tilføjes følgende litra:**»da) at støtte inddragelse og høring af de regionale og lokale myndigheder ved udarbejdelsen og gennemførelsen af strukturreformer i et omfang, der står i forhold til disse regionale og lokale myndigheders beføjelser og ansvar inden for den enkelte medlemsstats forfatningsmæssige og administrative struktur.«**

Ændring 16

Forslag til forordning

Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 — litra a

Forordning (EU) 2017/825

Artikel 10 — stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet er fastsat til 222 800 000 EUR i løbende priser.

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet er fastsat til 222 800 000 EUR i løbende priser, **hvoraf 80 000 000 EUR skal stilles til rådighed fra fleksibilitetsinstrumentet i henhold til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 (*)**.

(*) Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 17**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 a (nyt)**

Forordning (EU) 2017/825

Artikel 16 — stk. 2 — afsnit 1 — indledning

Gældende ordlyd

2. **Kommissionen** forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årlig tilsynsrapport om gennemførelsen af programmet. Rapporten skal indeholde oplysninger om:

Ændring

3a) I artikel 16, stk. 2, affattes indledningen således:

»2. **Fra 2018 og til og med 2021** forelægger **Kommissionen** Europa-Parlamentet og Rådet en årlig tilsynsrapport om gennemførelsen af programmet. Rapporten skal indeholde oplysninger om:«

Ændring 18**Forslag til forordning****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 3 b (nyt)**

Forordning (EU) 2017/825

Artikel 16 — stk. 2 — afsnit 1 — litra d a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

3b) I artikel 16, stk. 2, indsættes følgende litra:

»da) resultaterne af kvalitetskontrol og overvågning af støtteprojekter på stedet«

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0282

Reform af valgloven i Den Europæiske Union ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om ændring af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet knyttet til Rådets afgørelse 76/787/EKSF, EØF, Euratom af 20. september 1976 (09425/2018 — C8-0276/2018 — 2015/0907(APP))

(Særlig lovgivningsprocedure — godkendelse)

(2020/C 118/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (09425/2018),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 223, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0276/2018),
  - der henviser til sin beslutning af 11. november 2015 om reform af valgloven i Den Europæiske Union, som indeholder et forslag til Rådets afgørelse med henblik på vedtagelse af bestemmelserne om ændring af akten om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,
  - der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det franske Senat, det luxembourgske Deputeretkammer, det nederlandske Førstekammer, det nederlandske Andetkammer, den svenske Riksdag, Det Forenede Kongeriges Underhus og Det Forenede Kongeriges Overhus, ifølge hvilke udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0248/2018),
1. godkender udkastet til Rådets afgørelse;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 366 af 27.10.2017, s. 7.

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0283

Partnerskabsaftale mellem EU og EAEC og Armenien ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side (12543/2017 — C8-0422/2017 — 2017/0238(NLE))

(Godkendelse)

(2020/C 118/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12543/2017),
  - der henviser til udkast til den omfattende og udvidede partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Armenien på den anden side (12548/2017),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 37 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 91, artikel 100, stk. 2, artikel 207 og 209, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), artikel 218, stk. 7, og artikel 218, stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (C8-0422/2017),
  - der henviser til sin ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 ⁽¹⁾ om udkastet til afgørelse,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A8-0177/2018),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Republikken Armeniens regering og parlament.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0284.

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0285

Partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Irak ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side (10209/1/2012 — C8-0038/2018 — 2010/0310(NLE))

(Godkendelse)

(2020/C 118/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (10209/1/2012),
  - der henviser til udkastet til partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side (5784/2/2011 og 8318/2012),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 91, 100, 207, 209 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0038/2018),
  - der henviser til dets holdning af 17. januar 2013 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Irak på den anden side ⁽¹⁾,
  - der henviser til ændringen af retsgrundlaget efter dom afsagt den 11. juni 2014 af Domstolen for Den Europæiske Union ⁽²⁾,
  - der henviser til sin ikke-lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 ⁽³⁾ om udkast til afgørelse,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A8-0222/2018),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Iraks regering og parlament.

⁽¹⁾ EUT C 440 af 30.12.2015, s. 301.

⁽²⁾ Domstolens dom afsagt den 11. juni 2014, *Kommissionen mod Rådet*, om partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Filippinerne, C-377/12, ECLI:EU:C:2014:1903.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0286.

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0287

Aftale mellem EU og New Zealand om ændring af indrømmelser (Kroatiens tiltrædelse) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og New Zealand i henhold til artikel XXIV:6 og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Kroatiens toldtarif i tilslutning til dette lands tiltrædelse af Den Europæiske Union (10670/2017 — C8-0121/2018 — 2017/0137(NLE))

(Godkendelse)

(2020/C 118/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (10670/2017),
  - der henviser til udkast til aftale i form af brevveksling mellem Den Europæiske Union og New Zealand i henhold til artikel XXIV:6 og artikel XXVIII i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT) 1994 om ændring af indrømmelserne i Republikken Kroatiens toldtarif i tilslutning til dette lands tiltrædelse af Den Europæiske Union (10672/2017),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 4, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0121/2018),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel (A8-0220/2018),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og New Zealands regering og parlament.

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0288

Statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank: clearing og betalingssystemer ***I

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 4. juli 2018 om udkast til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af artikel 22 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (10850/2017 — ECB/2017/18 — C8-0228/2017 — 2017/0810(COD)) ⁽¹⁾

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 118/40)

Ændring 1

Udkast til afgørelse

Betragtning 1

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

- (1) De grundlæggende opgaver, som skal udføres gennem Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), omfatter definitionen og gennemførelsen af Unionens pengepolitik og fremme af betalingssystemers smidige funktion. Sikre og effektive finansielle markedsinfrastrukturer, særligt clearingsystemer, er væsentlige for opfyldelsen af disse grundlæggende opgaver.

Ændring

- (1) De grundlæggende opgaver, som skal udføres gennem Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), omfatter definitionen og gennemførelsen af Unionens pengepolitik og fremme af betalingssystemers smidige funktion, **hvilket er afgørende for opretholdelsen af den finansielle stabilitet**. Sikre og effektive finansielle markedsinfrastrukturer, særligt clearingsystemer, er væsentlige for opfyldelsen af disse grundlæggende opgaver.

⁽¹⁾ Sagen blev henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A8-0219/2018).

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 2
Udkast til afgørelse
Betragtning 3

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

- (3) Den 4. marts 2015 afsagde Retten i **første Instans** dom i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Den Europæiske Centralbank, sag T-496/11 ⁽⁷⁾, som fastslog, at ECB ikke har den nødvendige kompetence til at regulere **clearingsystemers aktiviteter**. Retten anførte, at traktatens artikel 129, stk. 3 gør det muligt for Europa-Parlamentet og Rådet, efter den almindelige lovgivningsprocedure og på grundlag af en henstilling fra ECB eller et forslag fra Kommissionen, at ændre artikel 22 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (»herefter ESCB-statuten«). Retten konkluderede, at »såfremt ECB er af den opfattelse, at det er nødvendigt, at den tilkendes en regeludstedende beføjelse vedrørende infrastrukturen for clearing af værdipapirer, for at den kan gennemføre sin opgave i henhold til artikel 127, stk. 2, fjerde led, TEUF, tilkommer det ECB at anmode EU-lovgiver om at ændre statuttens artikel 22 gennem en tilføjelse af en udtrykkelig henvisning til systemerne til clearing af værdipapirer.«

⁽⁷⁾ ECLI: EU:T:2015:133.

Ændring

- (3) Den 4. marts 2015 afsagde Retten dom i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Den Europæiske Centralbank, sag T-496/11 ⁽⁷⁾, som fastslog, at »**eftersom** ECB ikke har den nødvendige kompetence til at regulere **virksomhed med clearing af værdipapirer, skal overvågningsrammen annulleres, for så vidt som den pålægger de centrale modparter, der foretager clearing af værdipapirer, et krav om at være beliggende i euroområdet**«. Retten anførte, at traktatens artikel 129, stk. 3, gør det muligt for Europa-Parlamentet og Rådet, efter den almindelige lovgivningsprocedure og på grundlag af en henstilling fra ECB eller et forslag fra Kommissionen, at ændre artikel 22 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (»herefter ESCB-statuten«). Retten konkluderede **derfor**, at »såfremt ECB er af den opfattelse, at det er nødvendigt, at den tilkendes en regeludstedende beføjelse vedrørende infrastrukturen for clearing af værdipapirer, for at den kan gennemføre sin opgave i henhold til artikel 127, stk. 2, fjerde led, TEUF, tilkommer det ECB at anmode EU-lovgiver om at ændre statuttens artikel 22 gennem en tilføjelse af en udtrykkelig henvisning til systemerne til clearing af værdipapirer.«

⁽⁷⁾ ECLI: EU:T:2015:133.

Ændring 3
Udkast til afgørelse
Betragtning 3 a (ny)

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

- (3a) **Selv om clearingsystemerne er en form for betalings-systemer, er det i lyset af Rettens afgørelse af 4. marts 2015 i sag T-496/11 nødvendigt at skabe større klarhed, og der er derfor behov for en præcision af spørgsmålet om beføjelser med hensyn til disse systemer gennem en ændring af artikel 22 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.**

Ændring

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 4
Udkast til afgørelse
Betragtning 4

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

- (4) Den væsentlige udvikling på såvel globalt som europæisk niveau forventes at øge risikoen for, at forstyrrelser, som påvirker clearingsystemer, særligt centrale modparter (CCP'er), truer betalingssystemers smidige funktion og gennemførelsen af den fælles pengepolitik, hvilket i sidste ende vil påvirke Eurosystemets primære mål om at fastholde prisstabilitet.

Ændring

- (4) Den væsentlige udvikling på såvel globalt som europæisk niveau forventes at øge risikoen for, at forstyrrelser, som påvirker clearingsystemer, særligt centrale modparter (CCP'er), truer betalingssystemers smidige funktion og gennemførelsen af den fælles pengepolitik, hvilket i sidste ende vil påvirke **den finansielle stabilitet, herunder også** Eurosystemets primære mål om at fastholde prisstabilitet.

Ændring 5
Udkast til afgørelse
Betragtning 5

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

- (5) **Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland Det Europæiske Råd, at det har besluttet at forlade Den Europæiske Union. Storbritanniens udtræden vil medføre en fundamental ændring i, hvordan bestemte systemisk vigtige clearing-aktiviteter i euro reguleres, overvåges og føres tilsyn med, og derved negativt påvirke Eurosystemets evne til at overvåge og styre risici for betalingssystemers smidige funktion og gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitik.**

Ændring

---

udgår

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 6
Udkast til afgørelse
Betragtning 6

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

- (6) Central clearing får i stigende omfang grænseoverskridende karakter og systemisk betydning. På grund af deres mangfoldige sammensætning og den paneuropæiske karakter af de finansielle tjenesteydelser, de tilbyder, er CCP'er af central betydning for Unionen som helhed, og for euroområdet i særdeleshed. Dette er afspejlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽⁸⁾, som fastsætter fælles tilsynsordninger i form af kollegier, som består af de relevante nationale myndigheder og Unionens myndigheder, herunder Eurosystemet i sin rolle som centralbank for udstedelsen af euroen.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

Ændring

- (6) Central clearing får i stigende omfang grænseoverskridende karakter og systemisk betydning. På grund af deres mangfoldige sammensætning og den paneuropæiske karakter af de finansielle tjenesteydelser, de tilbyder, er CCP'er af central betydning for Unionen som helhed, og for euroområdet i særdeleshed. Dette er afspejlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012, som fastsætter fælles tilsynsordninger i form af kollegier, som består af de relevante nationale myndigheder og Unionens myndigheder, herunder Eurosystemet i sin rolle som centralbank for udstedelsen af euroen, **som er Unionens valuta.**

Ændring 7
Udkast til afgørelse
Betragtning 7

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

- (7) For at imødegå disse problemer præsenterede Kommissionen den 13. juni 2017 sit lovforslag med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og sikkerheden og soliditeten af de CCP'er, som er af systemisk betydning for de finansielle markeder i Unionen. For at sikre, at Eurosystemet som centralbank for udstedelse af euroen kan udføre sin rolle som omhandlet i lovforslaget, er det af største vigtighed, at det har de relevante beføjelser i medfør af traktaten og ESCB-statutten. Særligt bør Eurosystemet have de lovgivningsmæssige beføjelser til at vedtage bindende vurderinger og at kræve korrigerende foranstaltninger i tæt samarbejde med andre myndigheder i Unionen. Derudover bør ECB også have de lovgivningsmæssige beføjelser til at vedtage yderligere krav for CCP'er, som er involveret i clearing af betydelige mængder transaktioner i euro, hvor dette er nødvendigt for at beskytte euroens stabilitet.

Ændring

- (7) For at imødegå disse problemer præsenterede Kommissionen den 13. juni 2017 sit lovforslag med henblik på at fremme den finansielle stabilitet og sikkerheden og soliditeten af de CCP'er, som er af systemisk betydning for de finansielle markeder i Unionen. For at sikre, at Eurosystemet som centralbank for udstedelse af euroen kan udføre sin rolle som omhandlet i lovforslaget, er det af største vigtighed, at det har de relevante beføjelser i medfør af traktaten og ESCB-statutten. Særligt bør Eurosystemet have de lovgivningsmæssige beføjelser til at vedtage bindende vurderinger og at kræve korrigerende foranstaltninger i tæt samarbejde med andre myndigheder i Unionen. Derudover bør ECB også have de lovgivningsmæssige beføjelser til at vedtage yderligere krav for CCP'er, som er involveret i clearing af betydelige mængder transaktioner i euro, hvor dette er nødvendigt for at beskytte euroens stabilitet. **Disse krav bør beskytte det indre markeds integritet og sikre, at EU-lovgivningen og Den Europæiske Unions Domstols retspraksis har forrang i forbindelse med tilsynet med tredjelands-CCP'er.**

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 8
Udkast til afgørelse
Betragtning 8

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

- (8) Artikel 22 i ESCB-statutten er en del af kapitel IV »ESCB's monetære funktioner og transaktioner«. Opgaver, som overdrages heri, bør derfor kun tjene pengepolitiske formål.

Ændring

- (8) Artikel 22 i ESCB-statutten er en del af kapitel IV »ESCB's monetære funktioner og transaktioner«. Opgaver, som overdrages heri, bør derfor kun tjene pengepolitiske formål. **For så vidt angår clearingsystemer for finansielle instrumenter, bør krav, der kan bringes i anvendelse på grundlag af omtalte artikel, omfatte anmeldelseskrav og krav om, at clearingsystemet skal samarbejde med ECB og de nationale centralbanker om at vurdere systemets modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. Blandt kravene bør også være, at systemet åbner en dag-til-dag-indlånskonto hos ESCB i overensstemmelse med ESCB's relevante kriterier og krav. Desuden bør de omfatte krav, der er nødvendige for at håndtere situationer, hvor et clearingsystem for finansielle instrumenter udgør en overhængende risiko for at være til væsentlig skade for Unionens finansielle institutioner eller markeder eller for Unionens eller en af dens medlemsstaters finansielle system, såsom krav med hensyn til kontroller af likviditetsrisici, afviklingsordninger, margener, sikkerhedsstillelse eller interoperabilitetsordninger. Med hensyn til tredjelands clearingsystemer for finansielle instrumenter af systemisk betydning giver forordning (EU) nr. .../... [Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1095/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 for så vidt angår de procedurer og myndigheder, der er involveret i meddelelse af tilladelse til CCP'er, og krav vedrørende anerkendelse af tredjelands-CCP'er] ECB mulighed for at foreslå yderligere krav til sådanne systemer.**

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 9**Udkast til afgørelse****Betragtning 8 a (ny)**

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

Ændring

- (8a) ECB's nye beføjelser med hensyn til clearingsystemer for finansielle instrumenter på grundlag af den ændrede artikel 22 i statuten for ESCB og ECB vil blive udøvet parallelt med de beføjelser, som andre EU-institutioner, -agenturer og -organer besidder, på grundlag af bestemmelserne vedrørende det indre markeds oprettelse og funktion som fastsat i tredje del af TEUF, heriblandt dem, der er indeholdt i retsakter vedtaget af Kommissionen eller Rådet i henhold til de beføjelser, der er tillagt dem. For at sikre, at hver enheds respektive beføjelser respekteres, samt med henblik på at undgå modstridende regler og manglende overensstemmelse mellem de beslutninger, der træffes af forskellige EU-institutioner og -agenturer, bør de beføjelser, der tillægges i henhold til den ændrede artikel 22 i statuten for ESCB og for ECB, i den forbindelse kun udøves under behørig hensyntagen til de generelle rammer for det indre marked, der er opstillet af lovgiverne, og på en måde, som fuldt ud er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets retsakter samt foranstaltninger, der vedtages i henhold til disse retsakter.

Ændring 10**Udkast til afgørelse****Betragtning 8 b (ny)**

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

Ændring

- (8b) ECB bør sikre fuld gennemsigtighed og ansvarlighed over for Europa-Parlamentet og Rådet for så vidt angår udøvelsen af sine beføjelser og opgaver i henhold til artikel 22 i sin statut. Den bør navnlig holde Europa-Parlamentet og Rådet løbende underrettet om alle beslutninger, der træffes, og forordninger, der vedtages, på grundlag af omtalte artikel. Den bør med henblik herpå tilegne et særligt kapitel i sin årsberetning til udøvelsen af sine beføjelser i henhold til artikel 22 i sin statut, og den bør på sit websted offentliggøre alle afgørelser, anbefalinger og udtalelser i forbindelse med forordninger, den vedtager på grundlag af omtalte artikel.

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 11

Udkast til afgørelse

Artikel 1

Statut for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank

Artikel 22

Udkast fra Den Europæiske Centralbank

Artikel 22

Clearingsystemer og betalingssystemer

Med henblik på at sikre effektive og pålidelige clearing- og betalingssystemer **og clearingsystemer for finansielle instrumenter** inden for Unionen og over for tredjelande kan ECB og de nationale centralbanker tilbyde faciliteter, og ECB kan udstede forordninger.

Ændring

Artikel 22

Clearingsystemer og betalingssystemer

Med henblik på at sikre effektive og pålidelige clearing- og betalingssystemer inden for Unionen og over for tredjelande kan ECB og de nationale centralbanker tilbyde faciliteter, og ECB kan udstede forordninger.

For at indfri målene med ESCB og udføre sine opgaver kan ECB udstede forordninger vedrørende clearingsystemer for finansielle instrumenter inden for Unionen og med tredjelande, idet den tager behørigt hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets retsakter og til foranstaltninger vedtaget i henhold til disse retsakter og på en måde, som fuldt ud er i overensstemmelse med disse retsakter og foranstaltninger.

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0289

Beskatning af køretøjer: afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 4. juli 2018 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer for så vidt angår visse bestemmelser om afgifter på køretøjer (COM(2017)0276 — C8-0196/2017 — 2017/0115(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2020/C 118/41)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2017)0276),
  - der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0196/2017),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
  - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0200/2018),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
  2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
  3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
  5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Ændring 1**Forslag til direktiv****Betragtning 4**

Kommissionens forslag

- (4) Anvendelsen af køretøjsafgifter udgør en omkostning, som transportsektoren er nødt til at bære under alle omstændigheder, selv hvis medlemsstaterne begynder at opkræve vejafgifter. Køretøjsafgifter kan derfor hæmme indførelsen af vejafgifter.

Ændring

- (4) Anvendelsen af køretøjsafgifter udgør en omkostning, som transportsektoren **og navnlig SMV'er** er nødt til at bære under alle omstændigheder, selv hvis medlemsstaterne begynder at opkræve vejafgifter. Køretøjsafgifter kan derfor hæmme indførelsen af vejafgifter.

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 2
Forslag til direktiv
Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) **Medlemsstaterne bør derfor gives større råderum til at sænke køretøjsafgifterne, nemlig ved at sænke de minimumssatser, der er fastsat i direktiv 1999/62/EF.** For at begrænse risikoen for forurening af konkurrencen mellem transportvirksomheder, der er etableret i forskellige medlemsstater, bør **afgifterne sænkes gradvist.**

Ændring

- (5) **Eftersom der er tale om en vejafgift baseret på tilbagelagt afstand og for at begrænse risikoen for forurening af konkurrencen mellem transportvirksomheder, der er etableret i forskellige medlemsstater, og den mulige administrative byrde, bør medlemsstaterne gives større råderum til at sænke køretøjsafgifterne, nemlig ved at sænke de minimumssatser, der er fastsat i direktiv 1999/62/EF.**

Ændring 3 + 17
Forslag til direktiv
Betragtning 5 a (ny)

Kommissionens forslag

- (5a) **Medlemsstaterne bør tilskyndes til at afskaffe skatteincitament, som modvirker lavemissionsmobilitet og støtter ineffektive og forurenende køretøjer, f.eks. dieselfirmabiler.**

Ændring

Ændring 4
Forslag til direktiv
Betragtning 5 b (ny)

Kommissionens forslag

- (5b) **For at give medlemsstaterne større spillerum til at nedsætte deres afgiftssats for beskatning af køretøjer for at støtte indførelsen af afstandsbasevede vejafgifter og for at undgå potentielle administrative byrder bør minimumsafgiftssatserne nedsættes i ét skridt fra den 1. januar 2024, hvilket giver medlemsstaterne størst mulig fleksibilitet til at træffe afgørelse om nedsættelsens omfang og fart.**

Ændring

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 5**Forslag til direktiv****Artikel 1 — stk. 1 — nr. 2 a (ny)**

Direktiv 1999/62/EF

Artikel 6 — stk. 4 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

2a) I artikel 6 tilføjes følgende stykke:

»4a. Den gradvise nedsættelse af afgiften på tunge godskøretøjer, som anvendes af en medlemsstat, skal være fuldt opvejet af ekstra indtægter genereret af vejafgiftssystemet. Senest den 1. januar 2024 skal alle medlemsstaterne have gennemført vejafgiftssystemet i overensstemmelse med dette direktiv.«

Ændring 6**Forslag til direktiv****Bilag I – afsnit 1 — litra a**

Direktiv 1999/62/EF

Bilag I — overskrift

Kommissionens forslag

Ændring

Tabel A: MINIMUMSSATSER FOR AFGIFTER PÅ TUNGE GODSKØRETØJER INDIL DEN 31. DECEMBER [...] [**indsæt året for dette direktivs ikrafttræden**]

Tabel A: MINIMUMSSATSER FOR AFGIFTER PÅ TUNGE GODSKØRETØJER INDIL DEN 31. DECEMBER **2023**

Ændring 7**Forslag til direktiv****Bilag I — afsnit 1 — litra b**

Direktiv 1999/62/EF

Bilag I — tabel B

Kommissionens forslag

Ændring

”Tabel B: MINIMUMSSATSER FOR AFGIFTER PÅ TUNGE GODSKØRETØJER FRA DEN 1. JANUAR [...] [**indsæt året efter dette direktivs ikrafttræden**]

udgår

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 8**Forslag til direktiv****Bilag I — afsnit 1 — litra b**

Direktiv 1999/62/EF

Bilag I — tabel C

Kommissionens forslag

**Tabel C: MINIMUMSSATSER FOR AFGIFTER PÅ TUNGE
GODSKØRETØJER FRA DEN 1. JANUAR [...] [indsæt det
andet år efter dette direktivs ikrafttræden]**

Ændring**udgår****Ændring 9****Forslag til direktiv****Bilag I — afsnit 1 — litra b**

Direktiv 1999/62/EF

Bilag I — tabel D

Kommissionens forslag

**Tabel D: MINIMUMSSATSER FOR AFGIFTER PÅ TUNGE
GODSKØRETØJER FRA DEN 1. JANUAR [...] [indsæt det
tredje år efter dette direktivs ikrafttræden]**

Ændring**udgår****Ændring 10****Forslag til direktiv****Bilag I — afsnit 1 — litra b**

Direktiv 1999/62/EF

Bilag I — tabel E

Kommissionens forslag

**Tabel E: MINIMUMSSATSER FOR AFGIFTER PÅ TUNGE
GODSKØRETØJER FRA DEN 1. JANUAR [...] [indsæt det
fjerde år efter dette direktivs ikrafttræden]**

Ændring**udgår**

Onsdag den 4. juli 2018

Ændring 11**Forslag til direktiv****Bilag I — afsnit 1 — litra b**

Direktiv 1999/62/EF

Bilag I — tabel F — overskrift

Kommissionens forslag

Tabel F: MINIMUMSSATSER FOR AFGIFTER PÅ TUNGE
GODSKØRETØJER FRA DEN 1. JANUAR [...] **[indsæt det
femte år efter dette direktivs ikrafttræden]**

Ændring

Tabel F: MINIMUMSSATSER FOR AFGIFTER PÅ TUNGE
GODSKØRETØJER FRA DEN 1. JANUAR **2024**

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0290

Forslag til ændringsbudget nr. 2/2018: Opførelse af overskuddet fra regnskabsåret 2017

Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 2/2018 for regnskabsåret 2018: opførelse af overskuddet fra regnskabsåret 2017 (09325/2018 — C8-0277/2018 — 2018/2057(BUD))

(2020/C 118/42)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 3, og artikel 41,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018, endeligt vedtaget den 30. november 2017 ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽³⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarelig økonomisk forvaltning ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ⁽⁵⁾,
- der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 2/2018, vedtaget af Kommissionen den 13. april 2018 (COM(2018)0227),
- der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 2/2018, vedtaget af Rådet den 18. juni 2018 og fremsendt til Europa-Parlamentet den 19. juni 2018 (09325/2018 — C8-0277/2018),
- der henviser til forretningsordenens artikel 88 og 91,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0209/2018),
- A. der henviser til, at formålet med forslaget til ændringsbudget nr. 2/2018 er at opføre overskuddet fra regnskabsåret 2017 på i alt 555,5 mio. EUR på 2018-budgettet;

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 57 af 28.2.2018.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁴⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105.

Onsdag den 4. juli 2018

- B. der henviser til, at hovedelementerne i dette overskud er et positivt resultat på indtægtssiden på 338,6 mio. EUR, en underudnyttelse af bevillinger på 383,4 mio. EUR og en positiv balance for valutakursforskelle på 166,4 mio. EUR;
- C. der henviser til, at den største forskel på indtægtssiden stammer fra et resultat for morarenter og bøder, der var større end forventet (342,6 mio. EUR);
- D. der henviser til, at Kommissionens underudnyttelse af betalinger på indtægtssiden nåede op på 201,5 mio. EUR for 2017 (heraf stammer 99,3 mio. EUR fra nødhjælpsreserven) og 53,5 mio. EUR i fremførsler fra 2016, og at de øvrige institutioners underudnyttelse nåede op på 82,6 mio. EUR for 2017 og 45,7 mio. EUR i fremførsler fra 2016;
1. noterer sig, at forslaget til ændringsbudget nr. 2/2017 som forelagt af Kommissionen udelukkende har til formål at opføre overskuddet fra regnskabsåret 2017 med et beløb på 555,5 mio. EUR på budgettet i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og Rådets holdning hertil;
2. minder om, at den lave underudnyttelse af betalinger ved udgangen af 2017 kun blev muliggjort af vedtagelsen af ændringsbudget nr. 6/2017, der reducerede bevillingerne med 7 719,7 mio. EUR på grund af de store forsinkelser i gennemførelsen, i særdeleshed inden for underudgiftsområde 1b »Økonomisk, social og territorial samhørighed«; minder endvidere om, at alle ændringsbudgetter i løbet af 2017 — til trods for at forpligtelsesbevillingerne (f.eks. 1 166,8 mio. EUR fra EU's Solidaritetsfond til Italien, 500 mio. EUR til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, 275 mio. EUR til Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling) blev væsentligt forhøjet — var fuldt finansieret af omfordelinger fra ubrugte bevillinger; beklager, at forsinkelserne i gennemførelsen og de unøjagtige prognoser fra medlemsstaterne lader til at fortsætte i 2018;
3. bemærker endnu en gang det relativt høje niveau af bøder i konkurrencesager i 2017 på i alt 3 273 mio. EUR; mener, at der bør åbnes mulighed for, at eventuelle indtægter, der stammer fra bøder eller er forbundet med for sen betaling, foruden eventuelle overskud, der stammer fra underudnyttelse, kan genanvendes i Unionens budget, uden at BNI-bidragene mindskes tilsvarende; minder om sit forslag om, at der etableres en særlig reserve på Unionens budget, som gradvist vil blive fyldt op med alle former for uforudsete andre indtægter, og som behørigt fremføres for at give mulighed for yderligere udgifter, når behovet opstår;
4. mener desuden, at 2017-overskuddet, der beløber sig til 555,5 mio. EUR, i betragtning af det presserende behov for at sikre en hurtig reaktion på migrationsudfordringen og under hensyntagen til forsinkelserne i udvidelsen af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet kunne være en udmærket løsning til at finansiere EU's bidrag til dette instrument for 2018, uden at Unionens almindelige budget belastes til det yderste;
5. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 2/2018;
6. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 2/2018 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen og til de øvrige institutioner og de berørte organer samt til de nationale parlamenter.
-

Onsdag den 4. juli 2018

P8_TA(2018)0291

Forslag til ændringsbudget nr. 3/2018: Forlængelse af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet

Europa-Parlamentets beslutning af 4. juli 2018 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 3/2018 for regnskabsåret 2018, Sektion III — Kommissionen: Forlængelse af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet (09713/2018 — C8-0302/2018 — 2018/2072(BUD))

(2020/C 118/43)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 3, og artikel 41,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018, endeligt vedtaget den 30. november 2017 ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽³⁾ (FFR-forordningen),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ⁽⁵⁾,
- der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 3/2018, vedtaget af Kommissionen den 23. maj 2018 (COM(2018)0310),
- der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 3/2018, vedtaget af Rådet den 22. juni 2018 og fremsendt til Europa-Parlamentet den 25. juni 2018 (09713/2018 — C8-0302/2018),
- der henviser til skrivelse fra Udenrigsudvalget,
- der henviser til forretningsordenens artikel 88 og 91,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0246/2018),
- A. der henviser til, at Kommissionen den 14. marts 2018 ændrede sin afgørelse om faciliteten for flygtninge i Tyrkiet (FRT) med henblik på at afsætte yderligere 3 mia. EUR (en »anden tranche«) til den i overensstemmelse med erklæringen fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016;

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 57 af 28.2.2018.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁴⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105.

Onsdag den 4. juli 2018

- B. der henviser til, at formålet med forslag til ændringsbudget nr. 3/2018 er at opføre yderligere 500 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger på Unionens budget for 2018 som Unionens bidrag til den anden tranche i 2018 ud over de 50 mio. EUR, der finansieres over det eksisterende budget for humanitær bistand i 2018;
- C. der henviser til, at Kommissionen foreslår at anvende den samlede margen for forpligtelser i overensstemmelse med artikel 14 i FFR-forordningen til finansiering af 243,8 mio. EUR, som ikke udelukkende kan dækkes af den uudnyttede margen under udgiftsområde 4, under hvilket det er foreslået at bidrage med 256,2 mio. EUR;
- D. der henviser til, at Kommissionen har foreslået at finansiere yderligere 1,45 mia. EUR i forslaget til budgettet for 2019 som bidraget fra Unionens budget til FRT;
- E. der henviser til, at Parlamentet konsekvent har understreget sin støtte til videreførelsen af FRT og samtidig har understreget, at det som den ene af budgetmyndighedens to grene skal inddrages fuldt ud i beslutningsprocessen vedrørende udvidelsen af faciliteten, bl.a. for at undgå en gentagelse af proceduren fra dens oprettelse; der henviser til, at der ikke hidtil har fundet nogen forhandlinger sted om finansiering af den anden tranche af FRT mellem Parlamentet og Rådet; der henviser til, at det ville have været hensigtsmæssigt, at drøftelserne om finansiering af den anden tranche havde fundet sted i forbindelse med forliget om budgettet for 2018;
1. noterer sig, at forslaget til ændringsbudget nr. 3/2018 som forelagt af Kommissionen udelukkende vedrører finansieringen af bidraget fra Unionens budget for 2018 til FRT med et beløb på 500 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger og Rådets holdning hertil;
  2. beklager dybt uoverensstemmelsen mellem på den ene side Parlamentets manglende deltagelse i vedtagelsen af afgørelserne om oprettelse og videreførelse af FRT og på den anden side dets rolle som budgetmyndighed i finansieringen af FRT fra Unionens budget;
  3. beklager, at Kommissionen ikke på noget tidspunkt i løbet af budgetproceduren for 2018 medtog finansieringen af FRT i 2018 i sit budgetforslag for 2018; mener, at en sådan medtagelse kunne have givet anledning til, at de to grene af budgetmyndigheden kunne drøfte finansieringen af hele den anden tranche af FRT, idet Parlamentet og Rådet havde divergerende holdninger til omfanget af bidraget fra Unionens budget;
  4. insisterer på, at Kommissionen styrker overvågningen af anvendelsen af FRT, og at den rapporterer regelmæssigt og tilstrækkeligt udførligt til budgetmyndigheden om kompatibiliteten af de foranstaltninger, der finansieres, med det underliggende retsgrundlag i almindelighed og navnlig med de typer af foranstaltninger, der er opført i artikel 3, stk. 2, i Kommissionens afgørelse om oprettelse af FRT;
  5. bemærker, at formålet med forslag til ændringsbudget nr. 3/2018 hovedsageligt er at give mulighed for, at skolegangen for flygtningebørn i Tyrkiet kan fortsætte uden problemer;
  6. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 3/2018;
  7. understreger, at denne beslutning ikke berører dets holdning til den resterende del af finansieringen af den anden tranche af FRT; understreger, at Parlamentet fuldt ud vil håndhæve sine beføjelser under budgetproceduren for 2019, uanset Rådets forhandlinger om forlængelse af FRT;
  8. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 3/2018 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen og til de øvrige institutioner og de berørte organer samt til de nationale parlamenter.
-

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0306

Elektronisk udveksling med Kroatien af DNA-oplysninger

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2018 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om elektronisk udveksling med Kroatien af DNA-oplysninger (06986/2018 — C8-0164/2018 — 2018/0806(CNS))

(Høring)

(2020/C 118/44)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (06986/2018),
  - der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0164/2018),
  - der henviser til Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet ⁽¹⁾, særlig artikel 33,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0225/2018),
1. godkender Rådets udkast;
  2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
  3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1.

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0307

EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 og (EU) 2016/1624 (COM(2016)0731 — C8-0466/2016 — 2016/0357A(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 118/45)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0731),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 77, stk. 2, litra b) og d) og artikel 87, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0466/2016),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til udtalelse af 27. april 2017 ⁽¹⁾ fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
  - der henviser til Formandskonferencens beslutning af 14. september 2017 om at give Udvalget for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre anliggender tilladelse til at dele ovennævnte kommissionsforslag op og udarbejde to særskilte betænkninger,
  - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 25. april 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udenrigsudvalget og Budgetudvalget (A8-0322/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. godkender Parlamentets og Rådets fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
  3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
  4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0357A

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/1240.)

⁽¹⁾ EUT C 246 af 28.7.2017, s. 28.

Torsdag den 5. juli 2018

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Fælles erklæring fra Parlamentet og Rådet

Omkostningerne til drift og vedligeholdelse af ETIAS-informationssystemet, den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder vil blive dækket fuldt ud af indtægterne fra gebyrer. Gebyrets størrelse bør derfor tilpasses efter behov under hensyntagen til omkostningerne. Det gælder i overensstemmelse med bestemmelserne i ETIAS-forordningen såvel EU-medlemsstaternes som de associerede Schengenlandes omkostninger i så henseende. Omkostningerne i forbindelse med udviklingen af ETIAS-informationssystemet, integrationen af den eksisterende nationale grænseinfrastruktur og forbindelsen til den nationale ensartede grænseflade samt hosting af den nationale ensartede grænseflade og oprettelsen af den centrale ETIAS-enhed og de nationale ETIAS-enheder, herunder såvel EU-medlemsstaternes som de associerede Schengenlandes omkostninger, vil blive afholdt af Fonden for Intern Sikkerhed (grænser og visa), henholdsvis dens efterfølger(e).

Disse omkostninger bør derfor ikke tages i betragtning i forbindelse med beregningen af de associerede Schengenlandes bidrag til ETIAS i henhold til den respektive associeringsaftale og de relevante specifikke foranstaltninger for så vidt angår de associerede Schengenlandes deltagelse i agenturerne. Der bør navnlig tages hensyn hertil i forbindelse med forhandlingerne om Fonden for Intern Sikkerheds (grænser og visa) efterfølger(e) og de specifikke foranstaltninger for så vidt angår de associerede Schengenlandes deltagelse heri.

Europa-Parlamentet og Rådet opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forslag om de specifikke foranstaltninger, der er fastsat i artikel 95 i denne forordning snarest muligt efter dens vedtagelse.

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0308

EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS): Europols opgaver ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2016/794 med henblik på oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) (COM(2016)0731 — C8-0466/2016 — 2016/0357B(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 118/46)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0731),
- der henviser til artikel 294, stk. 2 og artikel 88, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0466/2016),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Formandskonferencens beslutning af 14. september 2017 om at give Udvalget for Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre anliggender tilladelse til at dele ovennævnte kommissionsforslag op og udarbejde to særskilte betænkninger,
- der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 25. april 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0323/2017),
  1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatte, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0357B

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om ændring af forordning (EU) 2016/794 med henblik på oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/1241.)

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0309

Finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002, (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013, (EU) nr. 1307/2013, (EU) nr. 1308/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014, (EU) nr. 652/2014 og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 541/2014/EU (COM(2016)0605 — C8-0372/2016 — 2016/0282A (COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 118/47)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0605),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, samt artikel 42, artikel 43, stk. 2, artikel 46, litra d), artikel 149, artikel 153, stk. 2, litra a), artikel 164, artikel 168, stk. 4, litra b), artikel 172, artikel 175, artikel 177, artikel 178, artikel 189, stk. 2, artikel 212, stk. 2, artikel 322, stk. 1, og artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og til artikel 106a i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0372/2016),
  - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til Revisionsrettens udtalelse nr. 1/2017 af 26. januar 2017 ⁽¹⁾,
  - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 19. april 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 39,
  - der henviser til de fælles drøftelser mellem Budgetudvalget og Budgetkontroludvalget, jf. forretningsordenens artikel 55,
  - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og Budgetkontroludvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Industri, Forskning og Energi, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Fiskeriudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0211/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;

⁽¹⁾ EUT C 91 af 23.3.2017, s. 1.

Torsdag den 5. juli 2018

3. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0282A

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/... om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU, Euratom) 2018/1046.)

Torsdag den 5. juli 2018

BILAG I TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Erklæring vedrørende artikel 38 *Offentliggørelse af oplysninger om modtagere og andre oplysninger*

»Kommissionen agter gennem netværk med medlemsstaterne at støtte udvekslingen af god praksis med hensyn til offentliggørelsen af oplysninger om modtagere af EU-midler, som gennemføres ved delt forvaltning. Kommissionen vil tage behørigt hensyn til de indhøstede erfaringer med henblik på udarbejdelsen af den næste flerårige finansielle ramme«.

Erklæring vedrørende artikel 266 *Særlige bestemmelser vedrørende byggeprojekter*

»Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil agter i forbindelse med det i artikel 266 omhandlede arbejdsdokument at oplyse Europa-Parlamentets og Rådet om ethvert salg og erhvervelse af bygninger, herunder sådanne, som ligger under tærsklen i nævnte artikel.«

Torsdag den 5. juli 2018

BILAG II TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Fælles erklæring om dechargeproceduren / datoen for vedtagelse af de endelige EU-regnskaber

»Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vil — i samarbejde med Den Europæiske Revisionsret — fastlægge en pragmatisk tidsplan for dechargeproceduren.

I denne forbindelse bekræfter Kommissionen, at den vil bestræbe sig på at vedtage EU's konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2017 senest den 30. juni 2018, forudsat at Den Europæiske Revisionsret forelægger alle resultater vedrørende pålideligheden af disse EU-regnskaber og alle konsoliderede enheders regnskaber senest den 15. maj 2018 og sit udkast til årsberetning senest den 15. juni 2018.

Kommissionen bekræfter også, at den vil bestræbe sig på at afgive sine svar vedrørende Den Europæiske Revisionsrets årsberetning for regnskabsåret 2017 senest den 15. august 2018, forudsat at Den Europæiske Revisionsret forelægger sine udkast til bemærkninger til Kommissionen senest den 1. juni 2018.«

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0310

Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 5. juli 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 (COM(2017)0352 — C8-0216/2017 — 2017/0145(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2020/C 118/48)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0352),
  - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 74, artikel 77, stk. 2, litra a) og b), artikel 78, stk. 2, litra e), artikel 79, stk. 2, litra c), artikel 82, stk. 1, litra d), artikel 85, stk. 1, artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0216/2017),
  - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 7. juni 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og til udtalelse fra Budgetudvalget (A8-0404/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
  2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
  3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2017)0145

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 5. juli 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/1726.)

Torsdag den 5. juli 2018

P8_TA(2018)0311

Budget 2019 — Mandat for trepartsmødet**Europa-Parlamentets beslutning af 5. juli 2018 om mandatet med henblik på trepartsmødet om 2019-budgetforslaget (2018/2024(BUD))**

(2020/C 118/49)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2019, vedtaget af Kommissionen den 23. maj 2018 (COM(2018)0600),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾ og dens senere ændring ved Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2017/1123 af 20. juni 2017 ⁽³⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. marts 2018 om de generelle retningslinjer for udarbejdelse af budgettet for 2019, Sektion III — Kommissionen ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 20. februar 2018 om budgetretningslinjerne for 2019 (06315/2018),
- der henviser til forretningsordenens artikel 86a,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget og udtalelser fra de øvrige berørte udvalg (A8-0247/2018),

Budgetforslag for 2019 — styrkelse af solidaritet og forberedelse af en bæredygtig fremtid

1. minder om, at Parlamentet i sin beslutning af 15. marts 2018 fastlagde følgende prioriteter for EU's budget for 2019: bæredygtig vækst, innovation, konkurrenceevne, sikkerhed, bekæmpelse af klimaforandringer og overgangen til vedvarende energi samt migration, og også opfordrede til at rette et særligt fokus mod unge;
2. Understreger, at EU skal være frontløber i gennemførelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling (SDG) ved mainstreaming heraf i alle EU's politikker;

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT L 163 af 24.6.2017, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0089.

Torsdag den 5. juli 2018

3. minder om, at EU's budget for 2019 vil være det sidste i den indeværende valgperiode og vil blive forhandlet sideløbende med forhandlingerne om den næste flerårige finansielle ramme (FFR) og reformen af EU's egne indtægter; minder ligeledes om, at Det Forenede Kongerige har forpligtet sig til at bidrage til og deltage i gennemførelsen af EU's årlige budgetter for 2019 og 2020 på samme måde, som hvis det var forblevet i Unionen efter marts 2019;

4. glæder sig over Kommissionens forslag og mener, at det stort set stemmer overens med Parlamentets egne prioriteter; agter yderligere at styrke de væsentligste programmer og at sikre et passende finansieringsniveau, som svarer dertil; bemærker forhøjelsen på 3,1 % i forpligtelsesbevillingerne og den lavere BNI-procentdel i forhold til 2018, både for forpligtelsesbevillingerne (1 % sammenholdt med 1,02 %) og betalingsbevillingerne (0,9 % sammenholdt med 0,92 %);

5. glæder sig over den foreslåede styrkelse af Horisont 2020, Connecting Europe-faciliteten (CEF), Erasmus +-programmet samt programmer, der bidrager til at øge EU-borgernes sikkerhed; påpeger imidlertid, at det er nødvendigt yderligere at styrke støtten til SMV'erne, som er afgørende for at muliggøre økonomisk vækst og jobskabelse, og at afsætte passende ressourcer til digitaliseringen af EU's industri og til fremme af digitale færdigheder og digitalt iværksætteri samt til programmer, der støtter unge, og i særdeleshed ErasmusPro; minder om sin overbevisning om, at Erasmus+-budgettet for 2019 mindst skal fordobles;

6. glæder sig over lanceringen af Discover EU, tildelingen af 15 000 interrailbilletter til 18-årige europæere i 2018 samt Kommissionens forslag om 700 mio. EUR til FFR 2021-2027, hvilket passer godt sammen med EU's ambitioner om at fremme læringsmobilitet, aktivt medborgerskab, social inklusion og solidaritet blandt alle unge; beklager, at Kommissionen ikke har foreslået nogen bevillinger for 2019 og 2020; er fast besluttet på at fortsætte den forberedende foranstaltning i 2019 og 2020;

7. noterer sig Kommissionens forudgående vurdering af fortsættelsen af den forberedende foranstaltning vedrørende børnegarantiordningen; understreger henvisningen deri til en eventuel større gennemførelse under Den Europæiske Socialfond; foreslår, at der gøres brug af muligheden af en tredje gennemførelsesfase for at forberede denne større gennemførelse under ESF+;

8. beklager, at forhøjelsen i henseende til EU's program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) i forhold til 2018-budgettet kun er på 2,3 % (362,2 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger), og at de foreslåede betalingsbevillinger er 0,6 % lavere; minder om, at dette er et vellykket program, der har langt flere ansøgere end modtagere af midlerne; understreger, at SMV'erne er en vigtig drivkraft for beskæftigelse, økonomisk vækst og konkurrenceevne i EU, udgør rygraden i den europæiske økonomi og har evnen til at skabe vækst og beskæftigelse; opfordrer til, at dette som en topprioritet afspejles i tilstrækkelig finansiering til SMV-programmerne og en yderligere forhøjelse af bevillingerne til Cosme i betragtning af programmets succes;

9. roser den rolle, som Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI) spiller med hensyn til at reducere manglen på investeringer i EU; opfordrer inden for rammerne af en optimal regional og sektorbestemt balance til styrkelse af den sociale dimension af EFSI's anvendelse, herunder innovation inden for sundhedspleje og medicin, social infrastruktur, miljøbeskyttelse, bæredygtig transport, vedvarende energi og energilagingsinfrastrukturer; gentager sin mangeårige holdning om, at ethvert nyt initiativ inden for FFR skal finansieres med nye bevillinger, og at finansieringen ikke må gennemføres på bekostning af de eksisterende EU-programmer; gentager endvidere sit tilsagn om at styrke Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten (CEF), således at der så vidt muligt foretages en mindskning af nedskæringerne af disse programmer, der skal finansiere forlængelsen af EFSI i 2019-budgettet;

10. noterer sig tilsagnet om en ny EU-forsvarsdaysorden, nemlig i form af aftalen vedrørende programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri som et første skridt i Den Europæiske Forsvarsfond; mener, at dette fælles tilsagn vil bidrage til at opnå stordriftsfordele og større samordning mellem medlemsstater og virksomheder og dermed gøre det muligt for EU at bevare sin strategiske uafhængighed og blive en reel global aktør;

Torsdag den 5. juli 2018

11. bemærker, at Kommissionen har foreslået en forhøjelse af bevillingerne til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet på 233 mio. EUR i overensstemmelse med den finansielle programmering; bekræfter endnu en gang, at Parlamentet afviste enhver fremrykning af de 2018-2020-tillægsbevillinger, som var et resultat af midtvejsrevisionen af FFR; fastholder, at budgetmyndigheden bevarer sine beføjelser fuldt ud for så vidt angår fastsættelse af finansieringsniveauerne for alle programmer, herunder de programmer, der har været genstand for midtvejsrevisionen af FFR; understreger vigtigheden af et loyalt samarbejde mellem institutionerne og opfordrer alle berørte parter til at bevare tilliden til hele 2019-budget-proceduren;

12. er fortsat fast besluttet på at bekæmpe arbejdsløshed og navnlig ungdomsarbejdsløshed; mener i denne forbindelse, at ungdomsbeskæftigelsesinitiativet bør styrkes yderligere for på den måde at imødekomme behovet for at øge EU-finansieringen til brug for gennemførelsen af søjlen for sociale rettigheder, på trods af den kompleksitet, som er forbundet med at omprogrammere ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og ESF-programmerne, i tilfælde af at bevillingerne til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet ændres; erkender, at ungdomsarbejdsløsheden ikke er blevet behandlet tilstrækkeligt på tværs af EU, og at ungdomsarbejdsløsheden stadig er højere end 2007-niveauet; opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne ikke erstatter deres egne politikker og deres egen finansiering med finansieringen fra ungdomsbeskæftigelsesinitiativet med henblik på at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden, men snarere anvender den som et supplement; understreger, at både erhvervsuddannelse og lærlinguddannelse udgør en effektiv praksis for at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden; understreger, at mobilitet gennem Erasmus Pro kraftigt stimulerer benchmarking til brug for gennemførelse af bedste praksis;

13. fremhæver, at de samhørighedspolitiske programmer forventes at være på fuld omdrejningshastighed i 2019 og understreger Parlamentets vilje til at sikre tilstrækkelige bevillinger til disse programmer; glæder sig over, at næsten alle forvaltningsmyndigheder for programmerne for 2014-2020 nu er blevet udpeget; påpeger, at de uacceptable forsinkelser i gennemførelsen af operationelle programmer i vid udstrækning skyldtes den sene udpegelse af disse myndigheder; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at gennemførelsen af programmerne fremskyndes med henblik på at indhente forsinkelserne og til at anmode Kommissionen om bistand i denne henseende;

14. noterer sig rapporterne om, hvordan regional- og samhørighedspolitikken fungerer i EU, og om de økonomiske udfordringer for de tilbagestående regioner, i hvilke der gentagne gange peges på mangler med hensyn til effektivitet og resultater;

15. noterer sig, at Kommissionens forslag vil gøre det muligt at nå målet om at afsætte 20 % af budgettet til klimaudgifter i 2019; beklager dog, at Kommissionen ikke har fulgt op på Parlamentets anmodning om at modregne de reducerede bevillinger, som blev gennemført i løbet af de første år af FFR; anser dette forslag for at være utilstrækkeligt, eftersom i alt kun 19,3 % af EU's budget for 2014-2020 vil blive afsat til klimarelaterede foranstaltninger, hvilket vil forhindre EU i at opfylde målet om indarbejdning af klimaaspektet på mindst 20 % i perioden 2014-2020, også hvis EU igen tildeler kun 20 % af budgettet til klimabeskyttelse i 2020; beklager, at Kommissionen ikke har været i stand til at forelægge budgetforslag, der er i overensstemmelse med de forpligtelser og mål, EU har fastsat på dette område i Det Europæiske Råds konklusioner af 7.-8. februar 2013; mener, at indsatsen bør styrkes gennem udarbejdelse af en handlingsplan inden for rammerne af de programmer, som indeholder et massivt potentiale, såsom f.eks. Horisont 2020, CEF, Den Europæiske Socialfond (ESF), Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) eller LIFE+, da disse programmer navnlig åbner mulighed for investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi; minder om Revisionsrettens begrundede kritik for så vidt angår den metodologi, der anvendes af Kommissionen, og opfordrer til hurtige forbedringer i lyset heraf og i denne henseende;

16. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at forbedre metoden til identificering af biodiversitetsrelaterede udgifter; misbilliger imidlertid den foreslåede nedskæring af de samlede bidrag til beskyttelse af biodiversitet til 8,2 %, hvilket står i kontrast til målet om at standse og vende tabet af biodiversitet og økosystemtjenester senest i 2020;

17. mener, at sikring af sikkerheden for Unionens borgere og imødegåelse af udfordringerne ved migration og flygtninge fortsat er Unionens to højeste prioriteter i 2019; anser det for afgørende at bevare udgifterne på disse områder på et niveau, der er tilstrækkeligt til at opfylde de behov, der er opstået af migrations- og flygtningekrisen på det afrikanske kontinent, navnlig i Sahel, samt i landene i Levanten og i Middelhavet; mener, at den nødvendige solidaritet mellem medlemsstaterne for at håndtere migrationsstrømmen, navnlig når revisionen af Dublinforordningen er blevet vedtaget, skal afspejles i EU-budgettet; bemærker, at budgetforslaget for 2019 omfatter de budgetmæssige virkninger af Kommissionens forslag;

Torsdag den 5. juli 2018

18. understreger, at en række vigtige lovgivningsmæssige initiativer, som enten befinder sig på forhandlingsstadiet eller i de tidlige stadier af gennemførelsen, såsom revisionen af Dublinforordningen, oprettelsen af et ind- og udrejsesystem, EU-systemet vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse, opgraderingen af Schengeninformationssystemet samt initiativet om interoperable informationssystemer for sikkerhed og grænse- og migrationsforvaltning, forventes at få betydelige budgetmæssige virkninger for 2019-budgettet, og fremhæver vigtigheden af tilstrækkelig finansiering til at matche Unionens ambitioner i denne henseende; opfordrer Kommissionen til at indgå i en åben og proaktiv dialog med budgetmyndigheden om ovennævnte initiativer for om nødvendigt at gøre det muligt for den at justere bevillingerne, og uden at resultatet af de igangværende lovgivningsprocedurer under den årlige budgetprocedure foregribes;

19. beklager Kommissionens forslag om at finansiere den anden tranche af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet og den efterfølgende aftale, der blev indgået mellem medlemsstaterne i Rådet den 29. juni 2018; støtter videreførelsen af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet, men fastholder, at EU-budgettet — således som Kommissionen foreslog den 14. marts 2018 — bør bidrage til finansieringen af faciliteten med et beløb på 1 mia. EUR, mens medlemsstaterne bør bidrage med 2 mia. EUR i form af bilaterale bidrag med henblik på at sikre, at der i de sidste to år af den nuværende flerårige finansielle ramme bevares tilstrækkelige margener under FFR's særlige instrumenter til uforudsete begivenheder samt til finansieringen af andre prioriteter; fastholder også, at faciliteten for flygtninge i Tyrkiet bør finansieres med nye bevillinger, eftersom der er tale om et nyt initiativ inden for denne flerårige finansielle ramme; beklager, at der trods Parlamentets klare anmodning om at blive fuldt ud knyttet til beslutningsprocessen vedrørende udvidelsen af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet, bl.a. for at undgå en gentagelse af proceduren for dens oprettelse, hidtil ikke har fundet forhandlinger sted mellem Parlamentet og Rådet om finansieringen af den anden tranche af faciliteten; meddeler medlemsstaterne, at Parlamentet har al mulig ret til at påtage sig sin rolle som en af parterne i Unionens budgetmyndighed, og at den vil gøre det, som allerede bebudet ved tidligere lejligheder;

20. bemærker, at budgetforslaget for 2019 efterlader meget begrænsede eller slet ingen margener under FFR-lofterne for udgiftsområderne 1a, 1b, 3 og 4 som følge af den begrænsede fleksibilitet i den nuværende flerårige finansielle ramme med hensyn til at reagere på nye udfordringer og nye initiativer; tilkendegiver sin intention om at anvende fleksibilitetsbestemmelserne i endnu højere grad som led i ændringsprocessen;

21. er fortsat bekymret for, at der igen skal opstå en pukkel af ubetalte regninger i slutningen af den nuværende FFR-periode; bemærker den beskedne stigning på 2,7 % i betalingsbevillinger i forhold til 2018-budgettet, hovedsagelig på grund af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF), Fonden for Intern Sikkerhed (ISF) og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet; bemærker den foreslåede margen på 19,3 mia. EUR under betalingsloftet; opfordrer Kommissionen til fortsat at være på vagt over for udviklingen i betalinger med henblik på at sikre, at budgetmyndigheden i rette tid kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at undgå et unormalt efterslæb; er overbevist om, at EU's troværdighed også er knyttet til dets evne til at sikre et tilstrækkeligt betalingsbevillingsniveau i EU-budgettet med henblik på at leve op til sine forpligtelser;

Underudgiftsområde 1a — Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

22. bemærker, at Kommissionens forslag for 2019 svarer til en stigning i forpligtelserne under underudgiftsområde 1a på + 3,9 % til 22 860 mio. EUR i forhold til 2018; noterer sig, at Horisont 2020, Connecting Europe-faciliteten, store infrastrukturprojekter og Erasmus+ tegner sig for en stor del af denne stigning, eftersom forpligtelsesbevillingerne hertil er steget med henholdsvis 8,5 %, 36,4 %, 7,8 % og 10,4 %; understreger imidlertid, at de fleste af disse forhøjelser er i overensstemmelse med den finansielle programmering og således ikke udgør yderligere forhøjelser;

23. minder om, at programmerne vedrørende forskning og innovation, f.eks. Horisont 2020, er afgørende for jobskabelsen og konkurrenceevnen i Europa; opfordrer indtrængende Kommissionen til at tage dette med i betragtning i sine prioriteter; opfordrer til et passende finansieringsniveau for programmerne vedrørende forskning og innovation; understreger, at navnlig de medlemsstater, der står over for økonomiske og finansielle vanskeligheder, bør støttes på dette område;

24. minder om, at nye initiativer i de seneste år, såsom EFSI (I og II), Wifi4EU og programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri, er gennemført på bekostning af adskillige programmer under underudgiftsområde 1a, som blev hårdt ramt af omfordelinger, nemlig Horisont 2020, Connecting Europe-faciliteten (CEF), Galileo, ITER, Copernicus og den europæiske geostationære navigationsoverlaytjeneste (EGNOS);

Torsdag den 5. juli 2018

25. understreger, at Erasmus+ fortsat er det vigtigste program for at fremme unges mobilitet på alle uddannelses- og erhvervsuddannelsesniveauer og for at tilskynde de unge til at deltage i det europæiske demokrati; minder om, at der skal ydes en administrativ indsats for at øge adgangen til Erasmus+, og at omfanget af støtteberettigede ansøgninger langt overstiger det nuværende budget; mener derfor, at finansieringsrammen for Erasmus+ bør være i stand til at imødekomme det berettigede behov for dette program, navnlig i forbindelse med livslang læring;

26. bemærker med bekymring diskussionerne om finansieringen af det europæiske solidaritetskorp, der bekræftede Parlamentets frygt for, at gennemførelsen af de nye initiativer ville ske på bekostning af eksisterende velfungerende programmer; bemærker ligeledes med bekymring den præcedens, der er et resultat af trepartsproceduren, hvor det ikke lykkedes at skabe klarhed om kilderne til finansiering af initiativet, hvilket kræver yderligere afklaring under den årlige budgetprocedure; forventer, at Kommissionen gennemfører aftalen på en måde, der fuldt ud afspejler drøftelserne under trepartsmødet og ånden i aftalen;

27. glæder sig over, at den aftale, der er indgået om finansieringen af programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri, indeholder langt færre nedskæringer i bevillingerne til programmerne under underudgiftsområde 1a end oprindeligt foreslået af Kommissionen; er imidlertid bekymret over, at Rådet synes at lægge mere vægt på at opretholde marginer end på at tilvejebringe tilstrækkelig finansiering til de områder, som det selv betegner som værende områder af høj prioritet;

28. glæder sig over tildelingen af 500 mio. EUR til programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri for 2019 og 2020; bemærker, at manglen på samarbejde mellem de nationale industrier på dette område i henhold til Europa-Parlamentets Forskningstjenestes skøn koster EU 10 mia. EUR om året; mener, at forsvarsområdet er et klart eksempel på, hvordan der kan opnås større effektivitet ved at overføre visse af de kompetencer og tiltag, som medlemsstaterne på nuværende tidspunkt henholdsvis besidder og udfører, og de tilsvarende bevillinger til EU; understreger, at dette vil demonstrere europæisk merværdi og gøre det muligt at begrænse de samlede offentlige udgifter i EU;

29. glæder sig over forslaget om oprettelse af et europæisk fællesforetagende for højtydende databehandling, der vil fremme den seneste højtydende databehandlings- og datainfrastruktur og støtte udviklingen af dens teknologier og anvendelse på tværs af en lang række områder til gavn for forskere, erhvervsliv og den offentlige sektor;

Underudgiftsområde 1b — Økonomisk, social og territorial samhørighed

30. bemærker, at de samlede forpligtelsesbevillinger for underudgiftsområde 1b beløber sig til 57 113,4 mio. EUR, hvilket er en stigning på 2,8 % i forhold til 2018-budgettet; bemærker endvidere, at det foreslåede beløb på 47 050,8 mio. EUR i betalingsbevillinger er 1,1 % højere end i 2018;

31. glæder sig over, at gennemførelsen af 2014-2020-programmerne er ved at nå fuld hastighed, og gentager, at enhver »unormal« ophobning af ubetalte regninger skal undgås fremover; glæder sig endvidere over, at det store flertal af de nationale forvaltningsmyndigheder nu er blevet udpeget; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at løse alle udestående spørgsmål, således at gennemførelsen kan forløbe gnidningsløst;

32. minder om, at ændringsbudget nr. 6/2017 som følge af reviderede overslag fra medlemsstaterne reducerede betalingsbevillingerne under underudgiftsområde 1b med 5,9 mia. EUR; håber inderligt, at både de nationale myndigheder og Kommissionen har forbedret deres overslag over betalingsbehovene i 2019-budgettet, og at det foreslåede niveau af betalingsbevillinger udnyttes fuldt ud;

33. understreger, at kløften mellem de hurtigt voksende regioner og de mindst udviklede regioner i en tid med hurtig teknologisk udvikling — herunder på områder såsom kunstig intelligens — ville kunne vokse, hvis virkningen af strukturfondene ikke blev øget ved hjælp af betingelser om effektivitet;

34. noterer sig Kommissionens forslag om at finansiere videreførelsen af ungdomsbeskæftigelsesinitiativet såvel som den foreslåede mobilisering af 233,3 mio. EUR fra den samlede margin for forpligtelser; minder om, at enhver forhøjelse af den øremærkede bevilling til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet bør matches af tilsvarende beløb fra ESF; minder om det tilsagn, som Kommissionen gav i forbindelse med forligsproceduren vedrørende budgettet for 2018, om hurtigt at fremlægge revisionen af forordningen om fælles bestemmelser med henblik på at inkludere forhøjelsen af 2018-bevillingen til ungdomsbeskæftigelsesinitiativet; understreger, at Kommissionen ikke har levet op til sin forpligtelse, og anmoder den om at redegøre for årsagerne til forsinkelsen i fremlæggelsen af revisionen af forordningen om fælles bestemmelser;

Torsdag den 5. juli 2018

35. forpligter sig til hurtigt at vedtage den nye lovgivning om ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og ESF for at fremme en ambitiøs forhøjelse af ungdomsbeskæftigelsesinitiativets bevillinger i 2019 uden at underminere andre programmer, der kører under ESF i medlemsstaterne, eventuelt ved at fritage medlemsstaterne for deres forpligtelse til at matche ESF-bevillinger, der afsættes til ungdomsbeskæftigelse, under den udtrykkelige forudsætning, at de foreslåede ændringer hverken må gøre det muligt at fritage medlemsstaterne fra deres allerede indgåede finansielle forpligtelser på området eller medføre et generelt fald i bevillingerne fra EU's budget, der er afsat til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed;

Udgiftsområde 2 — Bæredygtig vækst: naturressourcer

36. noterer sig de foreslåede 59 991,1 mio. EUR i forpligtelser (+ 1,2 % i forhold til 2018) og 57 790,4 mio. EUR i betalinger (3 %) til udgiftsområde 2; bemærker, at EGFL-udgifterne for 2019 anslås til 44 162,5 mio. EUR, hvilket er lavere end i 2018-budgettet (- 547,9 mio. EUR);

37. bemærker, at Kommissionen har efterladt en margen på 344,9 mio. EUR under loftet for udgiftsområde 2; påpeger, at den øgede volatilitet på landbrugsmarkederne — sådan som det oplevedes i forbindelse med den russiske embargo — eventuelt kan berettigg denne margen; opfordrer Kommissionen til at sikre, at den margen, der efterlades under lofterne, er tilstrækkelig til at imødegå eventuelle kriser, der måtte opstå;

38. bemærker, at visse foranstaltninger vedrørende den russiske embargo, der er inkluderet i 2018-budgettet, ikke vil blive forlænget (f.eks. for frugt og grøntsager, hvor markedssituationen fortsat er vanskelig), mens der stadig forekommer markedsvanskeligheder i mejerisektoren; afventer Kommissionens ændringsskrivelse, som forventes til oktober, og som bør være baseret på opdateret information om EGFL-finansieringen, for at kunne verificere de reelle behov i landbrugssektoren; understreger, at antallet af tilfælde, hvor der er behov for markedsinterventioner under EGFL, stadig er begrænset og kun udgør en forholdsvis lille del af EGFL (ca. 5,9 %);

39. understreger, at en del af løsningen til at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden ligger i en tilstrækkelig støtte til unge i landdistrikter; beklager, at Kommissionen ikke har foreslået at forhøje budgetposten for unge landbrugere;

40. understreger, at gennemførelsen af Hav- og Fiskerifonden (EHFF) efter en langsom start i begyndelsen af programmeringsperioden skrider hurtigt fremad og burde nå fuld hastighed i 2019; glæder sig over forhøjelsen af forpligtelsesbevillingerne til LIFE+-programmet (+ 6 %) i overensstemmelse med den finansielle programmering; noterer sig, at Det Europæiske Miljøagentur (EEA) vil påtage sig yderligere forpligtelser i perioden 2019-2020 med henblik på miljøovervågning og -rapportering samt verifikation af CO₂-emissioner fra tunge køretøjer;

Udgiftsområde 3 — Sikkerhed og unionsborgerskab

41. noterer sig, at der foreslås et samlet beløb på 3 728,5 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger for udgiftsområde 3, hvilket svarer til en stigning på 6,7 % i forhold til 2018, og at de samlede betalingsbevillinger beløber sig til 3 486,4 mio. EUR, dvs. en stigning på 17 % i forhold til sidste års forslag; understreger imidlertid, at disse forhøjelser sker i kølvandet på flere års faldende finansieringsniveauer, og at den overordnede finansiering af forskellige nøgleområder, såsom grænseforvaltning, migration eller indre sikkerhed, stadig kun udgør 2,3 % af det samlede forslag til EU's udgifter i 2019; sætter spørgsmålstegn ved de foreslåede 281,2 mio. EUR i forpligtelser til støtte til lovlig migration til Unionen, fremme af effektiv integration af tredjelandsstatsborgere og styrkelse af retfærdige og effektive tilbagesendelsesstrategier, hvilket udgør et fald på 14,4 % i forhold til 2018; opfordrer Kommissionen til at fremlægge yderligere forklaringer på årsagerne til denne nedskæring;

42. bemærker, at alle margener under loftet for udgiftsområde 3 for fjerde år i træk er udtømt, hvilket illustrerer, at EU-budgettet som situationen ser ud i dag ikke er fuldt udrustet til at håndtere omfanget og dybden af de nuværende migrations- og sikkerhedsmæssige udfordringer, som Unionen står over for; glæder sig i denne forbindelse over den foreslåede anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet med et beløb på 927,5 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger;

Torsdag den 5. juli 2018

43. forventer, at presset på nogle af medlemsstaternes migrations- og asylsystemer samt ved deres grænser fortsat vil være højt i 2019 og opfordrer indtrængende Unionen til fortsat at være på vagt med hensyn til eventuelle fremtidige, uforudsigelige behov på disse områder; opfordrer i denne forbindelse til en styrkelse af kontrollen ved de ydre grænser og i denne forbindelse til en tilstrækkelig finansiering og personale til de EU-agenturer, der beskæftiger sig med disse spørgsmål, og bekræfter på ny, at bekæmpelse af de underliggende årsager til migrations- og flygtningekrisen udgør en langsigtet holdbar løsning sammen med stabilisering af EU's naboskabsområder, og at investeringer i migranternes og flygtningenes oprindelseslande er nøglen til at opnå dette mål;

44. glæder sig over Det Europæiske Råds anmodning af 28. juni 2018 om at styrke Frontex yderligere gennem øgede ressourcer og et styrket mandat; anmoder om yderligere oplysninger om, hvor mange ansatte medlemsstaterne vil sende, og hvor mange ansatte agenturet selv har direkte behov for; opfordrer Kommissionen til at tilpasse sit udkast til budget i overensstemmelse dermed i ændringsskrivelsen i efteråret; glæder sig også over de yderligere 45,6 mio. EUR, der tildeles for at støtte Grækenland og Spanien i deres forvaltning af strømmen af ankomende migranter på deres område; understreger, at en effektiv grænsekontrol skal ledsages af passende pleje af ankomende migranter;

45. bemærker, at instrumentet til ydelse af nødhjælp af humanitær karakter inden for Unionen udløber i marts 2019; opfordrer Kommissionen til på baggrund af de vedvarende humanitære behov hos flygtninge og asylansøgere i visse medlemsstater at vurdere, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at reaktivere og tilføre dette instrument nye midler; fremhæver, at der er behov for større solidaritet med de lande, hvor der ankommer flest asylansøgere, og hvor de er koncentreret; understreger i mellemtiden betydningen af den fortsatte tilgængelighed af støtte i form af nødhjælp inden for rammerne af AMIF, navnlig med henblik på fortsat græsk støtte; mener, at der også bør ydes finansiel støtte til Italien; opfordrer derfor Kommissionen til at angive de grunde, som har ført den til ikke at foreslå dette; minder om, at Italien er den eneste medlemsstat, hvor størstedelen af befolkningen mener, at de ikke har nydt godt af medlemskab af Den Europæiske Union; beklager det bratte fald i forpligtelsesbevillingerne til den anden AMIF-komponent »Støtte til lovlig migration til Unionen, fremme af effektiv integration af tredjelandsstatsborgere og styrkelse af retfærdige og effektive tilbagesendelsesstrategier«;

46. mener, at EU-budgettet i forbindelse med en lang række sikkerhedsspørgsmål, herunder ændrede former for radikaliserende, cyberkriminalitet, vold og terrorisme, som overstiger de enkelte medlemsstaters evne til at reagere, bør tilskynde til samarbejde om sikkerhedsrelaterede spørgsmål med hjælp fra EU's etablerede agenturer; sætter i denne forbindelse spørgsmålstegn ved, hvordan denne højrisikosikkerhedssituation er forenelig med den foreslåede markante nedskæring af forpligtelsesbevillingerne (- 26,6 %) til ISF; fremhæver, at udgifterne på dette område kun er effektive, når hindringerne for samarbejde og målrettet udveksling af oplysninger inden for Europa fjernes, samtidig med at enhver relevant databeskyttelse anvendes fuldt ud i overensstemmelse med EU-lovgivningen; beklager, at Kommissionen stadig ikke har forelagt et forslag, som kunne give udtryk for finansiel solidaritet på EU-niveau til ofre for terrorhandlinger og deres familier, og opfordrer Kommissionen til at gøre det, der skal til for at sikre, at en sådan støtte indføres snarest;

47. noterer sig den foreslåede revision af retsgrundlaget for Unionens civilbeskyttelsesordning, som, når den er vedtaget, forventes at få store budgetmæssige konsekvenser i de sidste to år af den nuværende flerårige finansielle ramme, hvor 256,9 mio. EUR alene skal bæres af udgiftsområde 3; insisterer på, at det er logisk, at denne betydelige forbedring af en af Unionens vigtigste politikker bør finansieres ved hjælp af nye og supplerende midler; advarer imod anvendelse af omfordelinger, som klart sker på bekostning af andre værdifulde, velfungerende politikker og programmer;

48. bekræfter på ny Parlamentets stærke støtte til EU-programmer på områderne kultur, retlige anliggender, grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab; glæder sig over den foreslåede forhøjelse af bevillingerne til programmet Et Kreativt Europa; insisterer desuden på, at programmet »Europa for Borgerne« og det europæiske borgerinitiativ tilføres tilstrækkelige midler, navnlig i tiden op til valget til Europa-Parlamentet;

49. minder om Parlamentets støtte til programmerne for rettigheder, ligestilling, unionsborgerskab og retlige anliggender; understreger, at EU bør fastholde sine tilsagn om at håndhæve kvinders og LGBTI-personers rettigheder;

Torsdag den 5. juli 2018

50. glæder sig over forhøjelsen af forpligtelsesbevillingerne til fødevarer- og foderprogrammet, hvilket bør give Unionen mulighed for effektivt at forvalte ethvert udbrud af alvorlige dyresygdomme og skadegørere, herunder den seneste epidemi af aviær influenza, der har ramt en række medlemsstater i de seneste år;

51. opfordrer Kommissionen til at afsætte tilstrækkelige budgetmidler til at øge synligheden af valget til Europa-Parlamentet i 2019 og øge effektiviteten af mediedækningen heraf, navnlig for at fremme kendskabet til »spidskandidaterne«, dvs. kandidaterne til posten som formand for Kommissionen;

Udgiftsområde 4 — Et globalt Europa

52. noterer sig den samlede forhøjelse af finansieringen til udgiftsområde 4, som beløber sig til 11 384,2 mio. EUR (+ 13,1 % i forhold til 2018-budgettet) i forpligtelsesbevillinger; noterer sig, at denne stigning hovedsagelig er knyttet til finansieringen af den anden tranche af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet, for hvilken Kommissionen forslår at mobilisere den samlede margen for forpligtelser (1 116,2 mio. EUR); bemærker, at dette forslag vil efterlade en margen under loftet for udgiftsområde 4;

53. opfordrer medlemsstaterne til at yde større bidrag til Nødtrustfonden for Afrika, »Madadtrustfonden« og Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling med henblik på at støtte stabilisering i kriseområder, yde bistand til flygtninge og fremme social og økonomisk udvikling på det afrikanske kontinent og i landene i det europæiske naboskabsområde;

54. er fortsat overbevist om, at de udfordringer, der gør sig gældende i forbindelse med EU's optræden udadtil, kræver en vedvarende finansiering, som overstiger den nuværende størrelse af udgiftsområde 4; fastholder, at nye initiativer bør finansieres med nye bevillinger, og at alle fleksibilitetsmuligheder bør udnyttes fuldt ud; er dog modstander af den foreslåede finansiering af faciliteten for udvidelse og den tilknyttede aftale, der blev indgået i Rådet den 29. juni 2018, da de i væsentlig grad vil begrænse såvel finansieringsmulighederne for andre prioriterede områder inden for udgiftsområde 4 som EU-budgettets afgørende rolle i forbindelse med at nå ud til mennesker i nød og fremme grundlæggende værdier;

55. glæder sig over de forhøjelser, der tager sigte på migrationsrelaterede projekter i tilknytning til den centrale Middelhavsrute, samt den moderate forhøjelse af bevillingerne til den østlige del af Det Europæiske Naboskabsinstrument (ENI) og omfordelingen af prioriteter under instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI) til Mellemøsten; opfordrer til, at der afsættes tilstrækkelige finansielle midler til UNRWA for at sikre fortsat støtte til palæstinensiske flygtninge i regionen i lyset af den seneste amerikanske beslutning om at trække sit bidrag til agenturet tilbage;

56. glæder sig over den øgede støtte til regionale initiativer i Vestbalkanlandene; er imidlertid af den opfattelse, at støtten til politiske reformer bør styrkes yderligere; beklager den øgede støtte til politiske reformer i Tyrkiet (IPA II) og sætter spørgsmålstegn ved sin tilpasning til budgetmyndighedens beslutning om at nedskære bevillingerne på denne budgetpost for det løbende regnskabsår; gentager sin holdning, hvori det opfordrede til, at midler til de tyrkiske myndigheder under IPA II gøres betinget af forbedringer inden for menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet; opfordrer til, at bevillingerne på denne budgetpost — hvis ikke der gøres fremskridt på disse områder og med tanke på det begrænsede spillerum — hovedsageligt omlædes til aktører i civilsamfundet med henblik på at gennemføre foranstaltninger, som støtter mål i relation til retsstatsprincippet, demokrati, menneskerettigheder og mediefrihed; støtter den generelle nedadgående tendens i tildelingerne til Tyrkiet under budgetposten »politiske reformer«;

57. understreger den betydelige nedskæring af det beløb, der skal indbetales til budgettet for 2019 til Garantifonden for Aktioner i forhold til Tredjeland, der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB), samt den betydelige nedskæring af den planlagte makrofinansielle bistand (MFA) som følge af et lavere antal udestående EIB-lån end tidligere anslået og en lavere udbetaling af MFA-lån i forhold til den seneste finansielle programmering;

58. genbekræfter sin fulde støtte til de løfter, som EU afgav på Bruxelleskonferencen om Syrien, og som bekræftede de tidligere tilsagn, der blev givet på Londonkonferencen; er enig i styrkelsen af ENI og af den humanitære bistand med 120 mio. EUR til hver med henblik på at indfri dette løfte i 2019;

Torsdag den 5. juli 2018

59. gentager sin støtte til, at der afsættes tilstrækkelige finansielle midler til EU's strategiske kommunikation med henblik på at tackle misinformationskampagner og cyberangreb, samt at fremme et objektivt billede af Unionen uden for dens grænser;

Udgiftsområde 5 — Administration

60. bemærker, at udgifterne til udgiftsområde 5 er steget med 3,0 % i forhold til 2018-budgettet til 9 956,9 mio. EUR (+ 291,4 mio. EUR) i forpligtelsesbevillinger; bemærker, at forhøjelsen på linje med de tidligere regnskabsår hovedsageligt er styret af udviklingen i forbindelse med pensioner (+ 116,7 mio. EUR), hvilket svarer til 20,2 % af udgiftsområde 5; bemærker, at andelen af udgifter til administration i budgetudkastet forbliver uændret på 6,0 % i forpligtelsesbevillinger;

61. anerkender den indsats, som Kommissionen har gjort for at integrere alle muligheder for besparelser og rationaliseringer i forbindelse med ikkelønrelaterede udgifter på sit eget budget; bemærker, at udviklingen i forbindelse med Kommissionens udgifter (+ 2,0 %) primært skyldes den automatiske tilpasning af lønudgifter og kontraktlige forpligtelser; noterer sig endvidere Kommissionens interne personaleomfordeling med henblik på at opfylde sine nye prioriteter;

62. bemærker, at den faktiske margen beløber sig til 575,2 mio. EUR under loftet efter modregningen af 253,9 mio. EUR for anvendelsen af margenen for uforudsete udgifter, som blev mobiliseret i 2018; finder margenen vigtig i nominel forstand og mener, at den afspejler den indsats, som Kommissionen har gjort, navnlig indefrysningen af udviklingen i forbindelse med ikkelønrelaterede udgifter; mener, at en yderligere indsats for at stabilisere eller nedbringe Kommissionens administrative udgifter kan føre til, at vigtige investeringer udskydes, eller at administrationens korrekte funktion bringes i fare;

Pilotprojekter — forberedende foranstaltninger

63. understreger vigtigheden af pilotprojekter (PP'er) og forberedende foranstaltninger (FF'er) som redskaber til fastlæggelse af politiske prioriteringer og til lancering af nye initiativer, som kan udvikle sig til at blive faste EU-aktiviteter og -programmer; har til hensigt at fortsætte med at sammensætte en afbalanceret pakke af pilotprojekter og forberedende foranstaltninger, som afspejler Europa-Parlamentets politiske prioriteter og tager hensyn til Kommissionens passende og rettidige forudgående vurdering; bemærker, at margenerne under visse udgiftsområder i det nuværende forslag er begrænsede eller sågar ikkeeksisterende, og agter at undersøge, hvordan der kan gøres plads til eventuelle PP'er og FF'er på måder, der ikke går ud over andre politiske prioriteter;

Agenturer

64. noterer sig den samlede stigning i budgetforslaget for 2019 for så vidt angår bevillingerne til de decentrale agenturer og organer på 10,8 % (uden hensyntagen til formålsbestemte indtægter) og + 259 stillinger; glæder sig over, at de fleste agenturer øger deres egne budgetter, samtidig med at bidraget fra EU falder; bemærker i denne forbindelse, at Parlamentet i øjeblikket er i færd med at undersøge mulighederne for yderligere at udvide gebyrfinansieringen af de decentrale agenturer; bemærker med tilfredshed, at agenturer med »nye opgaver« (ESMA, eu-LISA og Frontex) tildeles en betydelig forhøjelse af forpligtelsesbevillingerne og af stillingsfortegnelsen; opfordrer til yderligere finansiell støtte til de agenturer, der beskæftiger sig med migrations- og sikkerhedsmæssige udfordringer; mener, at Europol og Eurojust bør styrkes yderligere, og at EASO bør modtage passende finansiering til sin omdannelse til Det Europæiske Asylagentur;

65. gentager sin holdning om, at målet om en personalereduktion på 5 % er blevet nået, og understreger, at denne praksis — i lyset af Revisionsrettens hurtige sags gennemgang (Rapid Case Review) — ikke nødvendigvis nåede frem til de forventede resultater; mener, at de decentrale agenturer skal vurderes fra sag til sag; glæder sig over alle institutioners godkendelse af henstillingerne fra den interinstitutionelle arbejdsgruppe;

66. glæder sig over oprettelsen af to nye EU-organer, der betragtes som decentraliserede agenturer, henholdsvis Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed; bemærker, at bevillinger til Den Europæiske Arbejdsmarkedsmyndighed er blevet opført i reserven, mens man afventer færdiggørelsen af lovgivningsprocessen; bemærker, at Den Europæiske Anklagemyndighed har sæde i Luxembourg og opfordrer den til at forelægge budgetmyndighedens to parter alle oplysninger vedrørende sin ejendoms politik i henhold til finansforordningen; mener, at nye agenturer skal oprettes gennem tildeling af nye ressourcer og nye stillinger, samtidig med at enhver form for

Torsdag den 5. juli 2018

omfordeling undgås, medmindre det klart påvises, at visse aktiviteter er blevet overført fuldt ud fra Kommissionen eller fra andre eksisterende organer — såsom Eurojust — til de nye agenturer; bemærker, at Eurojust fortsat er kompetent til at behandle sager om beskyttelse af finansielle interesser i nært samarbejde med EPPO, samtidig med at det er fuldt engageret i at sikre operationel støtte til medlemsstaterne i kampen mod organiseret kriminalitet, terrorisme, cyberkriminalitet og smugling af migranter; minder om bestemmelserne i den fælles tilgang for så vidt angår nyoprettede decentraliserede agenturer;

67. forventer, at forhandlingerne om budgettet for 2019 vil være baseret på princippet om, at begge grene af budgetmyndigheden forpligter sig til at indlede forhandlinger så tidligt som muligt og til fuldt ud at udnytte tidsrummet af hele forligsperioden, samtidig med at der skabes et repræsentationsniveau, der sikrer en reel politisk dialog;

o

o o

68. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 5. juli 2018

BILAG

FÆLLES ERKLÆRING OM DATOERNE FOR BUDGETPROCEDUREN OG RETNINGSLINJERNE FOR ARBEJDET
I FORLIGSUDVALGET I 2018

- A. I henhold til del A i bilaget til den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen enige om følgende nøgledatoer for budgetproceduren i 2019:
1. Kommissionen vil bestræbe sig på at forelægge budgetoverslaget for 2019 i slutningen af maj.
  2. Der indkaldes til treparts møde den 12. juli om formiddagen inden vedtagelsen af Rådets holdning.
  3. Rådet vil bestræbe sig på at vedtage sin holdning og fremsende den til Europa-Parlamentet senest i uge 37 (den tredje uge af september) med henblik på i tide at nå frem til en aftale med Europa-Parlamentet.
  4. Europa-Parlamentets Budgetudvalg stemmer om ændringsforslag til Rådets holdning senest inden udgangen af uge 41 (midten af oktober).
  5. Der indkaldes til treparts møde den 18. oktober om morgenen inden Europa-Parlamentets behandling.
  6. Europa-Parlamentets plenarforsamling vil stemme om sin behandling i uge 43 (plenarmødet den 22.-25. oktober).
  7. Forligsperioden vil begynde den 30. oktober. I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 314, stk. 4, litra c), i TEUF vil forligsperioden udløbe den 19. november 2018.
  8. Forligsudvalget vil mødes den 7. november om morgenen med Europa-Parlamentet som vært og den 16. november med Rådet som vært og kan mødes igen efter behov. Forligsudvalgets møder vil blive forberedt på et eller flere treparts møder. Der er fastsat et treparts møde til den 7. november om formiddagen. Der kan indkaldes til yderligere treparts møder i løbet af forligsperioden på 21 dage, herunder eventuelt den 14. november (Strasbourg).
- B. Retningslinjerne for Forligsudvalgets arbejde findes i del E i bilaget til ovennævnte interinstitutionelle aftale.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA